DECRETA CONGREGATIONVM GENERALIVM SOCIETATIS IESV.

ROMÆ,
In Collegio Romano eiuſdem Societatis.
Anno Domini . M. DC. XV.

SVPERIORVM PERMISSV.

AD PROVINCIALES.

CVM aliquoties antehac Societatis Prouinciæ postulassent, ipsis vt communicarentur Acta, & Decreta Congregationum generalium, censuerat tandem Congregatio Sexta generalis, vt non Acta, sed Decreta duntaxat scripto traderentur. Sedenim quia ne id quidem effici commode potuit, ob ingentem nimirum exscribendi laborem, quem multa pariter, vt ferè fit, menda consequerentur: nunc denique statuit Congregatio Septima generalis, vt ea typis excusa transmittantur ad Prouincias: præmonitis tamen Prouincialibus, ne passim ea vulgari permittant, cum satis esse videa-

tur, si Superiorum, aut aliorum etiam Patrum grauiorum manibus ea terantur, ad earum rerum, quas non omnes ignorare oporteat, notitiam habendam, atque conseruandam: earum inquam rerum, quæ ad Institutum pertinent, Constitutiones, & responsa Generalium, nominatim verò P. Claudij Aquauiuæ p. m. cuius tam multæ extant Declarationes. nam super his omnibus hæc ipsamet Congregatio Septima generalis multis peropportunè declarauit, explanauitque difficultates in Deputatione ad hunc finem instituta, diu, multumque examinatas. Nec iam aliud videtur superesse, nisi vt pari studio commendetur praxis & vsus Instituti, ad peculiarem eius rationem, pro maiori Christi D.N. obsequio, adimplendam. Romæ die 1. Decembris. M.DC.XV.

Bernardus de Angelis Secretarius
Societatis Iesu.

DE-

DECRETA

Primæ Congregationis Generalis ante electionem.

I.

CVm proponeretur quibus de rebus agendũ esset, omnium consensu statutum est, vt nulla de re ageretur, nisi de his, quæ pertinent ad ipsam electionem, donec Præpositus Generalis eligeretur; sed illi postquam electus fuerit, & Congregationi in memoriam redigi posse, quæ præterea tractanda viderentur. Vnde solos Electores, & non alios admittendos esse ad Congregationem vsque ad electionem. Visum est proponenda etiam esse vno die res digestas, & sententias die sequenti dicendas. Et si informatio maior desideraretur in re aliqua, à Vicario petendam esse; si autem postridie non conueniret inter omnes deputan-

Nihil ante electionẽ de negotijs.

dos esse Definitores, vel Commissarios ad rem conficiendam.

II.

Quale Vicarij suffragium.

CVm examinari cœpissent quædam capita ex octaua parte Constitutionum, quæ pertinent ad electionem in tertio cap. vbi dicitur iuxta finem, quod pars illa in quam Præpositus Generalis inclinabit, vel eius Vicarius paribus alijs suffragijs esset præferenda; constitutum est Vicarium solum habere qualitatem præcedendi ceteris paribus tam suffragijs, quàm qualitatibus; quodque nulla sufficiat qualitas suffragiorum ad electionem Præpositi, sed numerò medietatem omnium suffragiorum excedi oportere.

III.

Officia Superiorũ non expirant.

SVper illud 3. cap. 8. par. quod Prouinciales conuocandi sint cum alijs duobus Professis, statutum est officia data à Præposito Generali sicuti Prouincialium, Rectorum, &c. non expirare per mortem Generalis ipso facto, sed vsque ad electionem noui Præpositi durare, cuius erit ea conferre alijs, vel in eisdem confirmare. Sed quod ad Commissarios attinet agendum esse alias maturius. Quicunque tamen officiales extiterint Vicario subesse eos debere.

IV.

Ratio informationis capiendæ.

PRopositum fuit an à solis Electoribus capienda esset informatio, &c. Et placuit

vt

vt modus describeretur informationis, & reliqua eo pertinentia, & in scriptis proponerentur, vt considerari, & tractari possent in sequenti Congregatione. In qua propositum fuit, & tandem constitutum id quod sequitur. Vbi ex primis 12. Canonibus fere præcipua continentur.

De Ratione informationis ad electionem Generalis.

VIdendum est qui debeant informationẽ petere; à quibus capi, de quibus personis; de quibus rebus, & quomodo peti; postremo quomodo petenti responderi debeat.

Qui debeant petere.

OMnes Electores nemine excepto informationem petent.

A quibus peti debeat.

IN primis ab Electoribus, qui missi sunt ex Prouincijs: videatur tamen an ab omnibus, an à quibusdam ex eis, à quibus quisque iudicauerit melius se posse informari; & hoc secundum placuit. Videatur etiam an ab alijs præterquam à tribus Electoribus capi debeat, & si hoc admittitur, à quibusnam alijs. Visum

fuit tantum ab Electoribus capiendam esse, & non ante quatriduum, quod præcedit diem inclusionis.

De quibus personis peti debeat.

Videatur, an conueniat di his petere informationem, de quibus venit in mentem vniuique, quod possent esse idonei ad munus Præpositi Generalis obeundum, siue absentes, siue præsentes sint, inter Professos tamen quatuor votorum, id est intelligendum. Et responsum est affirmatiue.

De quibus rebus peti debeat.

IN genere loquendo eis de rebus, ex quibus iudicari potest, quod aliquis sit idoneus ad munus Præpositi obeundum, vel contra iuxta Constitutiones, & pręcipuè 2. cap. 9. par. sed etiam habendam esse rationem eorum, quæ in 2. & 3. cap. Exam. & primis tribus cap. prædictæ par. dicuntur. Nemo tamen arctandus videtur, quin interrogare possit alia, quæ interroganda præterea iudicauerit. Vltimò etiam petet ab eo, qui reddit informationem, an aliquid aliud habeat dicendum de persona, de qua interrogatur; & an de alia sentiat capiendam informationem, & an ab alio quopiam aliqua in re clariorem, aut certiorem infor-

informationem habere possit inter eos, à quibus peti debet informatio.

Quomodo peti debeat informatio.

NOn petat an hic, vel ille aptus videatur ad hoc munus nunc; sed de rebus illis ex quibus iudicare possit, an sit idoneus nec ne.

Eius intentio pura sit ab affectibus humanis etiam naturalibus nedum vitiosis; & tantum Dei gloriam, & meliorem Societatis gubernationem (quæ ad commune animarum bonum ordinatur) præ oculis habeat, & non propriam vtilitatem, quæ illi non consonet. Nec solum ab omni ambitione pro se, & alijs sit liber; sed & diligenter obseruare debet, ne voluntatis propensionem ad hunc, vel illum excludendum, vel admittendum quoad eius fieri possit, habeat (donec post informationem, & orationem suo tempore, & loco statuat quam sententiam sit dicturus) nec eam præ se ferat.

Cum informationem de aliquo accipit, seruet alteram aurem alijs, & cor Deo (vt dictum fuit) memor quod cum iuramento est electurus, quem aptissimum duxerit.

Defectus, qui bonæ gubernationi aduersari possunt & peti, & dici debent, omissis alijs, quæ ad bonam electionem Præpositi non faciunt.

Si quid tamen intellexerit, quod ſecretum teneri debeat, cum alijs, præterquam cum Electoribus, in informationem ſilentium ſeruet, memor caritatis.

Non exiſtimet quiſquam Electorum ſe minus gratum futurum ei, cui non dederit ſuum ſuffragium; & de quo liberè ſecundum ſuam conſcientiam informauerit: quin potius eidem & vniuerſæ Societati, & Deo rem gratiſſimam ſe facturum ſciat.

Poſt informationem conſideratio, & diſcurſus neceſſarius eſt, & multo magis oratio, quæ illuſtrationē impetret à Deo ſapientiæ fonte ad bene iudicandū, & eligendum eum, qui Deo quam maxime ſit placiturus: & in hac dicta gratia potiuſquam in humana diligentia ſpem conſtituat. meminerit tamen non ſolum voluntatem, ſed iudicium cohibendum eſſe ab vltima definitione, vt dictum fuit ſuperius, donec in locum incluſionis ingrediatur.

Quomodo reſpondere debeat is, à quo petitur informatio.

NEmo obtrudat informationem non petenti, & qui obtruſerit deferatur.

Caueat & ipſe affectus humanos non ſolum ambitionis, ſed & cuiuſuis propenſionis, quæ non ducatur ex intentione honoris Dei, communis boni, & bonæ gubernationis Societa-

tis: & vt dictum est de petente, sic de dante informationem intelligatur, vt quoad eius fieri poterit, nec ad promotionem, nec ad exclusionem vllius incumbat, nec propensam ad id voluntatem ostendat; sed vt de re speculatiua, vel omnino ad se non pertinente, quod sentit, præcisè conetur explicare.

Non solum mendacia, sed amplificationes, & exaggerationes relinquantur; nihil temere, sed consideratè, & maturè certa pro certis, opinata pro opinatis referat, vt qui coram Deo agit, & rationem est redditurus eorum, quæ in sua informatione dixerit.

Interrogatorium eorum, quæ videntur inquiri debere; si alioqui perspecta non sunt circa eos, de quibus venit in mentem, quod possent esse idonei ad officium Præpositi Generalis.

1 QVid de eius spiritu, & dono deuotionis, ac zelo Diuini honoris intelligatur; & nominatim an indiscretis deuotionibus fuerit aliquando deditus, aut infirmitati capitis in hac parte, vel illusionibus Dæmonis fuerit obnoxius, vel è contra an indeuotus.

2 Quid de vitæ exemplo, & de virtutibus eius, ac præsertim de caritate erga Societatẽ, de ze-

de zelo animarum, de humilitate & obedientia eius intelligatur. Hic etiam de contrarijs peti poterit; & an de vllo vitio notatus fuerit præſertim poſt ingreſſum Societatis, & cuiuſmodi illud ſit. Nominatim petendum videtur, an ex impedimentis ſubſtantialibus aliquod habuerit, in quo diſpenſatus fuerit, vel an inciderit poſt ingreſſum in aliquod eorum.

3 De naturali animi magnitudine, & habituali in rebus aggrediendis, & de conſtantia in proſequendis: & contra & nominatim quomodo in proſperis, & aduerſis, in contradictionibus, & periculis pro Dei ſeruitio, & bono Societatis ſe geſſerit.

4 An liberum ſe à paſſionibus iræ, ambitionis, gulæ, & alijs huiuſmodi oſtenderit, an contra.

5 De compoſitione hominis exterioris, & decentia in moribus, & nominatim in ſermone ad ædificationem, & perſuaſionem accommodato, & ſic de alijs Dei donis naturalibus, vel adiunctis, quæ ad propoſitum in Societate finem valent.

6 De eius intellectu in rebus ad doctrinam pertinentibus, & memoria, tum de eruditione, aut ignorantia; ſed nominatim petatur an aliquando de fide male ſenſerit licet ante ingreſſum; Et an opiniones habuerit aliquas valde fixas differentes à communi do-

ctrina,

ctrina, & approbata in Ecclesia; & an paratus fuerit in huiusmodi iudicium suum submittere, nec ne.

7 Petatur de intellectu practico, & ad res gerendas præsertim ad gubernationem accommodato, & sic de dono prudentiæ, ac discretionis in rebus spiritualibus, vel etiam externis. De consilij facultate in vtrisque rebus, & discretione spirituum; & an exercitatus fuerit in huiusmodi nominatim, an scrupulosus existimetur, vel plus satis liber, aut etiam nimis fixus in proprio sensu.

8 An regendi munus vnquam obierit, & quale, & quandiu, & de rectitudine in eius gubernatione, seueritate, benignitate, ac patientia erga suos: & an profecerint nostri sub eo; & an veneratione, & dilectione sint eum prosecuti, & quem sui odorem Domi, & foris reliquerit.

9 De vigilantia, & strenuitate in rebus exequendis, de dexteritate in negocijs conficiendis, & in agendo cũ hominibus, & contra.

10 De integritate, & viribus corporis ad labores, & de sanitate, & de oppositis.

11 De ætate ad experientiam, & auctoritatem accommodata.

12 De specie externa ad decentiam, & ædificationem idonea; & in specie videatur an deformitas aliqua sit in eo, quæ notatu digna sit.

13 De externis rebus, quia aliquid conferre, vel obesse possunt ad ædificationem, & ad melius gerendum suum officium, vt est existimatio, auctoritas, bona fama apud nostros, & alios: & contra de ijs interrogetur, & præcipuè an in externis aliquid sit, quod deroget eius auctoritati, & si quid huiusmodi in tertio cap. Exam. videbitur interrogandum.

14 Quamdiu notus fuerit in Societate, & probatus ante, & post professionem, & officia in ea gesta.

15 Quàm benemeritus de Societate habeatur.

16 Si cetera minus essent ad rem, obseruetur certè, an probitas eximia, amor erga Societatem, iudicium bonum quod sana etiam doctrina comitetur, in eo sint, quæ deesse ei nullo modo debent.

Hactenus interrogatorium.

De Interrogatorio hoc statutum est, necesse non esse illo vti, sed vt 2. cap. 9. par. & alia prius dicta loca ex examine, & ipsis Constitutionibus considerarentur. & sic vnusquisque interrogaret, prout in Domino videretur expedire.

V.

In ambitiosos pœna.

SVper illud 6. cap. par. 8. quod sub pœna excommunicationis latæ sententiæ quis-

que

que teneatur manifeſtare ſi quem ſciret affe-ctaſſe hoc munus; Statutum eſt, addendam eſſe cenſuram hanc in eos, qui ambiunt pro alijs; & quod hæc cenſura ſe extendit ad informationem non ſinceram; demum ipſo facto ambitioſos pro ſe, vel alijs in excommunicationem incidere decretum eſt.

V I.

Deliberatio de electione Generalis.

CVm peteretur, an præcipiendũ eſſet, ne de electione Præpoſiti quis quicquam certum definiat apud ſe ipſum vſque ad locum, in quo includi debent; decretum eſt obſeruari quidem debere Conſtitutionem in hac parte diligenter; ſed non eſſe addendum præceptum nouum in virtute obedientiæ. Satis fore ſi res exaggeraretur, vt quam magni ſit momenti.

V I I.

Vicarij ambitus.

SI Vicarius ipſe notaretur de ambitu, decretum eſt deferendum eſſe ad duos antiquiſſimos Profeſſos, vel ad Prouincialem antiquiſſimum, pro deferentis arbitrio.

VIII.

Modus eundi ad Eccleſiam, & redeundi.

VBi dicitur eodem cap. celebret aliquis Miſſam de Spiritu ſancto: Viſum eſt ab ipſo Vicario dicendã eſſe, vel ab eo quem ipſe elegerit: Et quidem coram omnibus, & in Aurora: Et poſt eius communionem ſtatim Electores communicare debere. Miſſam autem in Eccleſia celebrandam eſſe, & ordinem

in

in eundo ad eam, & communicando, & redeundo, & sedendo ad dicendam sententiam, vel suffragium dandum, talem esse debere, vt primo loco sedeant primi Professi, qui superstites sunt ex nominatis in Bulla Institutionis Societatis: secundo Cõmissarij generalis Præpositi, quia tunc nondum erat decisum, an expiraret cum Præpositi morte eorum officium. tertio Præpositi Prouinciales, quarto Professi quatuor votorum, in suis autem ordinibus, vt singuli essent priores, qui professionem prius emisissent: & in eundo ad Ecclesiam, vel redeundo, vt bini incederent, & ad campanæ domesticæ pulsum (quæ post communionem omnium vsque ad inclusionem in locum Congregationis sonabit) qui suffragium haberent, ad locum electionis se conferrent, cruce præcedente, & Collegialibus interim canentibus *Veni creator Spiritus* (quem Hymnum postea submissa voce omnes Electores in ipso loco Congregationis dicent) & post inclusionem Electorum ijdem Collegiales in horto, vel ecclesia dicerent Litanias, & continuam orationem (quæ vsque ad electionem duraret) inchoarent.

I X.

Locus electionis.

QVæsitum est de loco electionis, & an lecti ibi parandi essent, & quis esset secundam concionem habiturus, de qua in eodem 6. cap. agitur. Ad primum responsum

est

eſt,locum illum vbi Pater Ignatius obijt (in quo modo Sacellum eſt priuatum)eſſe præferendum ad ſucceſſorem illius creandum. Ad ſecundum,Lectos non eſſe neceſſarios. Ad tertium ſcilicet concionem habendam Doctor Caniſius deſignatus eſt. Electus eſt præterea Doctor Madridius ad Electores includendos vſque ad electionem;& vt liceret ei Socios eligere,vel Procuratores à Prouincijs miſſos,vel quos vellet.

X.

STatim poſt incluſionem, tentandum eſſe ſcrutinium decretum eſt. ſed ſi comunis inſpiratio præueniſſet ordinem,acceptandam eſſe,modo adeo luculenta, & notoria eſſet (ne vno quidem dempto) vt nulla tergiuerſatione negari poſſet dictam eſſe inſpirationem.

Statim tentandum ſcrutinium.

X I.

DEclarando locum illum in eodem cap.6. quod ex ijs, quæ prius ipſe intellexit, ſtatuere debet, quem ſit electurus, & in chartam ſcribere nomen perſonæ electæ: Sic conſtitutum eſt, excludi nouas informationes, quæ nullæ debent ſumi in eo loco incluſionis; ſed ex præcedentibus cum gratia tam illuſtrationis diuinæ, quam diſcurſus accepta à Deo, & prius, & eodem in loco electionem eſſe faciendam Præpoſiti Generalis, qui inter abſentes, & præſentes (Profeſſos tamen quatuor votorum) eligi poſſet. Omnibus autem dan-

Incluſis nullæ informationes.

dam esse formulam scriptam, quo citius se expedirent, vt nihil eis deesset scribendum præter nomen Electi & etiam eligentis, & hoc manu propria ab vno quoque scribendum esse, ita vt lateret obsignatum nomen eligentis, non manifestandum nisi necessitas vrgeret iudicio Congregationis.

XII.

Secretarij electio.

QVæsitum est quorum opera vti deberet Vicarius ante quatriduum illud inclusionem precedens, ad res alias ad electionem ordinatas tractandas. Et visum fuit, vt pro suo arbitratu vteretur opera eorum, quos aptos esse iudicaret: & vt Secretarius, & Assistens in aliquo ex illis quatuor diebus ad plura suffragia ex numero trium Electorum de quauis Prouincia eligeretur. Et quidem prius Secretarius, deinde Assistens, vt prius nominatur in Constitutionibus. Vnde in sedendo, & in alijs ad Congregationem pertinentibus Secretarium præcedere oportere. Fuit autem postea in illo quatriduo ante diem electionis Præpositi, in Secretariũ electus Magister Ioannes de Polanco, & in Assistentem P.M. Paschasius Broet Prouincialis Galliæ.

XIII.

Iuramentũ.

SVper illud eiusdem capitis Exurgẽs à sede Vicarius protestetur, &c. Statutum est Vicarium, Secretarium, & Assistentem iurare debere coram Deo se sincere accepturos, & pu-

& publicaturos ſuffragia. & tam proteſtationis huiuſmodi, quam abſolutionis formula hæc eſt, videlicet: Teſtem inuoco Deum, cuius oculis omnia nuda ſunt, me fideliter accepturum, & publicaturum ſuffragia; & quæ ad officium meum pertinent, ſincera cum intentione me præſtiturum.

Proteſtor etiam Diuinæ Maieſtatis conſpectu, & vniuerſæ Societatis, quam hic repræſentamus, me neminem admittere velle, qui non admittendus, nec excludere qui non excludendus legitime ſit in hac electione. Et auctoritate Dei Omnipotentis mihi licet indigniſſimo per ſanctam Sedem Apoſtolicā conceſſa, abſoluo vos à quauis ſententia excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, & quibuſuis alijs ſententijs, cenſuris, & pœnis, & quatenus ſit opus diſpenſo vobiſcum ſuper irregularitate quauis ad effectum legitimæ electionis, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Amen.

X I V.

Ratio ferendi ſuffragiū.

SVper illud eiuſdem 6. cap. Ipſimet tres prædicti mutuo ſuffragia ſua alius ab alio petat, & iuret, &c. Viſum fuit hanc formulam tenendam eſſe, vt poſt prædictam proteſtationem, & abſolutionem Secretarius dicat Vicario, Pater da tuum ſuffragium in nomine Ieſu. mox Vicarius ſurgens flectit genua coram Crucifixo, & ſignans ſe Cruce: In no-

mine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, legat Iuramentum à tergo ſuæ ſchedulæ ſcriptum manu pectori admota huius tenoris. Teſtem inuoco Ieſum Chriſtum, qui ſapientia eſt æterna, quod eum eligo, & nomino in Præpoſitum Generalem Societatis Ieſu, quem ſentio ad hoc onus ferendum aptiſſimum. Deinde ſurgens, & duobus digitis clauſum ſuffragium ſuum oſtendens, in vrnam mittat: & rurſus ſe inclinando coram Crucifixo, redibit ad locum ſuum. & mox dicet duobus Socijs ſuis, & ceteris, Ordine omnes ſuo ferãt ſua ſuffragia in nomine IESV. Et ſurget Secretarius, & deinde Aſsiſtens, & reliqui ordine prius dicto, & ſigillatim iuramentum facient, & ſua ſuffragia ferent ad exemplum Vicarij. Quod autem iurant omnes ſe eum eligere, quem ſentiunt in Domino ad hoc manus ferendum aptiſsimum, hoc modo declaratum eſt, quod ſi quis duos, vel plures pares omnino videret, ſuo iudicio integrũ ſit ei dare, cui voluerit ſuffragiũ. Quòd autem dicitur in manibus Secretarij relinquenda eſſe ſuffragia, intelligendum eſſe vrnam fore in menſa, coram Secretario, in quam ſuffragia iacienda ſunt: & ex eadem vrna, cum prius mixta fuerint, extrahentur à Secretario ſigillatim, qui nudo capite ſtabit, & extracta ſingula, oſtendet P. Vicario. Ille autem viſa, & vtrique ſocio oſtenſa, leget publice, vel Secretario legenda reddet. Et in

hac

hac promulgatione electus tantum nominetur, obſignato manente nomine eligentis.

Poſt ſingulorum ſuffragiorum publicationem conferetur numerus (ſi plures nominati fuerint) & qui pluſquam mediam partem omnium habuerit, Generalis Præpoſitus erit. Et Vicarius ſi ipſe electus non fuerit, ſignificet publicè, plura eſſe medietate ſuffragia eius, qui eligitur: & poſtmodum formet decretum in hanc formam. Auctoritate Sedis Apoſtolicæ, & vniuerſæ Societatis, iuxta noſtras Conſtitutiones eligo N. in Præpoſitum Generalem Societatis IESV, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti.

Si Vicarius ipſe electus eſſet, Statutum eſt vt ſignificaret, & formaret eius loco Decretum, antiquiſsimus ex Profeſſis Electoribus: & vt ſcriberetur decretũ à Secretario, & ſubſcriberetur ab eo, qui format illud, & ſigillo Societatis obſignaretur: & ſtatim omnes ad reuerentiam ei exhibendam accederent incipiente Vicario cum Aſsiſtentibus, niſi aliquis ex ipſis electus eſſet.

Poſtremo ſimul omnes ad Eccleſiam ſe conferrent, dicentibus Collegij cantoribus Pſal. *Benedictus Dominus Deus*, inter eundũ, & in ipſa Eccleſia, *Te Deum laudamus*, & vnus Sacerdos de Choro dicere tres orationes, primam de Trinitate, ſecundam in actionem gratiarum; tertiam, de die: & vt vſque ad

egressum de Ecclesia Præpositus non admitteret oscula manuum ab alijs quam ab Electoribus, vt est dictum.

X V.

Compromissarij.

SVper illud, Si non fuerit, qui amplius quã mediam partem suffragiorum habeat, ineatur ratio compromissionis: petitum fuit an tantum vnum scrutinium ante compromissionem tentandum esset. Et visum fuit Congregationi secundum scrutinium ante compromissionem tentandum esse inter eos, qui habuerunt suffragium aliquod ad officium Præpositi. & si ne tunc quidem crearetur Præpositus, eodem modo tertium scrutinium tentandum esse. Si ne tunc quidem Præpositus egrederetur, quinque Electores ad plura suffragia eligendum esse, & ad quem maior eorum pars inclinaret, illum fore Præpositum, & cetera vt supra facienda esse. Ad hos Electores eligendos, dandam esse vnam horam (si media non sufficeret) & seruandam esse formulam scribendi, iurandi, & publicandi Electores similem illi, quæ ad Generalem eligendum est data. Si accideret duos vni, & totidem alijs suum dare suffragium, quintum debere accedere ad alterum ex his duobus, quem in Domino iudicaret aptiorem.

Constitutum fuit etiam, vt inter eos eligerent huiusmodi Compromissarij Præpositum Generalem, qui aliqua suffragia habuissent,

sepo-

sepositis illis, qui ad tria suffragia non pertingunt (nisi huiusmodi plures essent, quam duo) & si qua difficultas oriretur tunc à Congregatione statui oportere quid agendum sit.

Si duo, vel tres eminenter plura quam alij suffragia haberent, visum est conuenire, vt illi nec actiuam vocem, nec passiuam ad electionem Compromissariorum haberent.

X V I.

SVffragia post electionem seruanda esse à Secretario, Statutum est donec soluere-tur Congregatio Generalis: & tunc ea esse comburenda.

Suffragia quando cōburenda.

X V I I.

FVit etiam statutum, vt quatriduo ante electionem non egrederentur domo sine licentia P. Vicarij (cui liberum esset egredi, si quando opus esse iudicaret) vt domi orationibus, missis quotidie dicendis, ieiunijs, & alijs corporis afflictionibus, & informationibus etiam vacarent. Illos autem quatuor dies à vigilia S. Petri inchoandos esse, idest 28. Iunij 1558. Statutum est, vt in die Visitationis B. Virg. 2. Iulij electio fieret: & idipsum Summus Pontifex, antequam nos eum alloqueremur faciendum censuerat. His autem quatuor diebus, vt ita partirentur Domi, & in Collegio ieiunia, disciplinæ, & orationes, vt non singuli quotidie omnia, sed pars

Quatriduo nullus è Domo egrediatur.

illorum tam Domi, quam in Collegio omnia hæc facerent.

XVIII.

Facultas absoluendi à censuris.

PEtitum fuit, cui reſeruanda eſſet excommunicatio latæ ſententiæ ſuperius dicta: & ſtatuit Congregatio, P. Vicario, ſi ante electionem incidiſſet: ſi poſt illam, Præpoſito Generali eſſe reſeruandam.

Formulæ ante electionem duæ, altera prolixior, altera breuior quæ Summo Pontifici, & Cardinalibus oblata fuit, iam ſubdentur: vtraque ex Conſtitutionibus P. Igntij, & Ordinationibus Congregationis prædicta ſumpta eſt.

De ratione electionis Præpoſiti Generalis Societatis IESV.

AD electionem Præpoſiti Generalis noſtræ Societatis terni ex ſingulis Prouincijs conueniant: Prouincialis ſcilicet, & duo alij Profeſſi in Congregatione Prouinciali ad hunc finem cogenda electi, quibus vices ſuas tota Prouincia committit ratum habitura, quod in conuentu generali, cui interfuerint conſtituetur. Et ſinguli ſingula habebunt ſuffragia, nec vlla qualitas ad electionem conferet, ſed numero opus erit.

Poſtquam conuenerint, in primis omnium conſenſu declaretur legitima Congregatio ſup-

ſupplendo ſi quid deeſſet : nec alijs de rebus præterquam de pertinentibus ad electionem agatur,antequam eligatur Præpoſitus;ſed eodem electo ad reliqua in Congregatione Generali tractanda accedetur .

Quamuis ſtatim poſt obitum Generalis ſacrificia Miſſarum , & orationes vbique indici debeant,circa ipſum tempus electionis impenſius. tunc ergo curare debet Vicarius, vt Romæ,& in omnibus alijs locis donec de electione facta conſtiterit Miſſæ , & orationes omnium ad hunc finem applicentur .

Quatuor dies ante electionem idem Vicarius omnes Profeſſos ſuffragia habentes ſimul alloquatur , horteturque ad electionem ſincerè ad Dei gloriam , & commune bonum Societatis tranſigendam .

His quatuor diebus , omnes qui ſuffragia habent, domi ſe contineant,& vacent ieiunijs, & orationibus , & corporis afflictionibus per diſciplinas; & quotidie Miſſæ ſacrificium Deo offerant, & omnibus demum modis ad ſancti Spiritus gratiam obtinendam ſe diſponant. Alij etiam de Domo, & Collegio noſtro ſimilibus ieiunijs , orationibus , Miſſis , & corporis offlictionibus , eandem gratiam impetrare Electoribus conentur .

Eodem quatriduo Electores cogitent quis ex vniuerſa Societate maxime idoneus ſit futurus ad officium Præpoſiti Generalis . Nec

ſo-

ſolum per ſe id conſiderent, ſed omnes informationem petere debeant ab alijs de numero Electorum, qui ex Prouincijs miſſi ſunt, à quibus exiſtimauerit quiſque melius ſe informari poſſe. Ante hoc quatriduum huiuſmodi informationes capere non licebit, nec ab alijs, quam ab Electoribus vnquam.

De his auté perſonis informatio peti debet quos vnuſquiſque exiſtimat idoneos eſſe poſſe ad munus Præpoſiti obeundum. Petet etiam ab informante, an de alio tanquam idoneo præterea cenſeat ipſe petendam eſſe informationem. Non ſolum autem inter præſentes, ſed etiam inter abſentes, qui quatuor vota conſueta emiſerint, eligi poteſt Præpoſitus.

Capiet autem informationem quiſque eis de rebus, ex quibus iudicari poteſt, an aliquis ſit idoneus ad hoc munus, vel contra, iuxta Conſtitutiones,& præcipue iuxta 2.cap.9.par. habita etiam ratione eorum, quæ dicuntur 2. & 3. cap. Exam. & declarationis eius ex primis tribus capitibus prima par. Conſt. cum ſuis declarationibus. poterit tamen, & alia pro ſuo arbitrio interrogare.

Vltimo autem petet, qui interrogat, an quid aliud habeat dicendum, & an ab alio quopiam Electorum, aliqua in re clariorem, aut certiorem informationem habere poſſit.

Non eſt autem petendum an hic, vel ille idoneus videatur, vel contra; ſed de rebus ipſis peta-

petatur (vt dictum est) ex quibus iudicari possit, an sit idoneus nec ne.

Qui capit informationem, studeat intentionem puram habere ab affectibus humanis; non solum à vitiosis, sed etiā à naturalibus: & Dei gloriam tantum, & meliorem Societatis gubernationem (quæ ad commune animarum bonum ordinatur) non propriam vtilitatem, quæ huic fini non consonet præ oculis habeat: nec solum ab omni ambitione pro se, & pro alijs liber esse debet, sed & diligenter obseruare, ne voluntatis propensionē ad hunc vel illum promouendum, vel excludendum habeat quoad eius fieri possit; nec eam præseferat donec post informationem, & orationem suo tempore, & loco statuat, quam sententiam sit dicturus. Seruet autem dum hos audit alteram aurem alijs, & cor liberum Deo; memor, quod cum iuramento est dicturus quem aptissimum esse duxerit.

Defectus, qui bonæ electioni ratione gubernationis aduersari possunt, & peti, & dici debent; omissis alijs, quæ ad bonam electionem Præpositi non faciunt, saluo semper iure sigilli non tantum confessionis, sed & secreti; huiusmodi tamen defectus, quos inquiri, & dici oportet, silentio tegi debent; nec alijs dici præterquam Electoribus, cum ad eorum informationem opus erit, vt caritatis ratio exigit.

Non

Non existimet quisquam Electorum se minus gratum futurum ei, cui non dederit suum suffragium, & de quo libere iuxta suam conscientiam informauerit: quin potius eidem, & vniuersæ Societati, & Deo se rem gratissimam facturum sciat.

Post informationem consideratio, & collatio necessaria est, & magis oratio, quæ illustrationem impetret à Deo Sapientiæ fonte ad bene iudicandum, & eligendum: & in hac Diuina gratia potiusquam in humana diligentia spem constituat quisque bonæ electionis. Meminerit tamen non solum voluntatem, sed & iudicium cohibendum esse ab vltima definitione, donec in locum inclusionis ingrediatur, & magnum momentum hoc habere existimet.

Qui respondet, ne informationem obtrudat non petenti, caueat & ipse affectus humanos, qui non ducantur ex intentione honoris Dei, & bonæ gubernationis Societatis; & vt dictum est de petente informationem, sic & de eo qui dat, intelligatur, quod nec ad promotionem, nec ad exclusionem vllius debet incumbere; nec propensam ad id voluntatem ostendere. Sed perinde, ac si de re speculatiua, vel omnino ad se non pertinente ageret, quod sentit, præcise conetur explicare.

Nec solum mendacia, sed etiam amplificationes, & exaggerationes, quæ veritatem excedunt,

cedunt, relinquat; nihil temere, sed considerate, & maturè certa pro certis, opinata pro opinatis referat, vt qui meminit se coram Deo agere, cui rationem omnium est redditurus.

Qui ambitiosè agunt pro se, & alijs ipso facto excommunicationem incurrunt, Vicario Generali, vel futuro Præposito reseruatam.

Hoc eodem tempore sub pœna etiam excommunicationis latæ sententiæ manifestet vnusquisque Vicario, vel alicui ex antiquioribus Professis, qui cum Vicario conferat, si sciret aliquem affectasse hoc munus, quauis ratione pro se, vel pro alio. & qui de ambitione conuictus esset, actiua, & passiua voce priuetur in perpetuum. Si illi ad quos defertur ambitiosus dissimularent, qui illum detulerunt, ad alios se cōferant, donec res innotescat Societati. Si Vicarius notaretur, fiat delatio ad duos antiquissimos Professos, vel vnum Prouincialem antiquissimum, cum altero antiquissimo Professo pro arbitrio deferentis.

Ipso die electionis celebret in Ecclesia Vicarius, vel quem ipse elegerit in auroram Missam de Spiritu sancto, quā omnes audiant; & in eadem post communionem Sacerdotis communicent. & inde ad campanæ domesticæ pulsum (quæ post communionem omnium vsque ad inclusionem in loco Congregationis sonabit) qui suffragium habent ad locum ele-

ctionis se conferant bini, Cruce præcedente, & *Veni creator Spiritus* interim dicatur à Collegialibus, postea submissa voce eundem hymnum omnes Electores dicent in ipso loco Congregationis, & interim Collegiales in horto, vel Ecclesia incipient Litanias, & continuam orationem incipiant domestici. Ordinem autem in eundo, sedendo, sententia dicenda, suffragio dando, & alijs hunc teneant: Vt primo loco sedeant primi Professi, qui superstites sunt ex nominatis in Bulla Institutionis, deinde Commissarij, si qui sunt, mox Prouinciales, demum Professi quatuor votorum. Et in suis Ordinibus singuli sint priores, qui professionem prius emiserunt.

Postquam cōgregati fuerint in loco electionis, aliquis, ad id munus electus concionem habeat secundam, omnes hortando ad bonam electionem Præpositi, nulla persona tamen significata. Postmodum incipiet Vicarius (alijs sequētibus) illum Hymnum *Veni creator Spiritus*, cum oratione de Spiritu sancto. Mox includentur ab eo, cui commissum est huiusmodi officium, ita vt nec inde egredi, nec eis aliquid ad victum præter panem, & aquam dari posit, donec Generalem elegerint.

Statim post inclusionem tentari debet scrutinium, si communis inspiratio non expectato ordine suffragiorum non id præuenerit. esset autem valida electio per huiusmodi inspira-

tionem

tionem,si adeo luculenta, & notoria esset (ne vno quidem dempto) vt nulla tergiuersatione negari posset diuinam esse inspirationem.

Formula in scrutinio seruanda hæc est, vt quisque seorsum, cum nullo alio loquendo in his, quæ ad electionem pertinent (nisi quid esset, quod necessarium videretur, & tunc coram omnibus dicendum esset) oret Deum: & ex his, quæ prius intellexerit, ideſt sine nouis informationibus, cum gratia tam illustrationis diuinæ, quam discursus accepta à Deo, & prius, & eodem in loco statuat, quem sit electurus, & in charta scribat nomen personæ, quam eligit, siue præsens, siue absens sit,dummodo sit Professus quatuor votorum. & suum nomen subscribat manu propria. Erit tamen ea formula schedularum, vt nomen eligentis lateat nisi necessitas vrgeret iudicio Congregationis, tunc enim manifestari possit; & ad hoc totum spatium vnius horæ præfigatur.

Deinde ad sedes suas omnes conueniant, & Vicarius,cum Secretario, & Assistente ad hoc prius electis, surgentes ordine suo iurent se sincerè accepturos, & publicaturos suffragia, & protestetur Vicarius nolle se admittere,nec excludere quem non debeant, & det omnibus absolutionem generalem ab omnibus censuris,quas incurrerint propter defectus ad hanc electionem pertinentes, ad effectum canonicæ ele-

electionis, & ipse absoluatur ab antiquissimo ex alijs.

Postmodum accedat ad mensam in medio positam, & Secretarius dicat Vicario, Pater da tuum suffragium in nomine Iesu. Tunc ille flectat genua coram Altari, & signet se cruce in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & legat iuramentum à tergo suę schedulæ scriptum, manu pectori admota. Deinde surgens ponat coram omnibus suum suffragium in vrnam, & inclinet se coram crucifixo, & redeat ad suum locum. Mox ipse petet à Socijs, & ab alijs per se, vel Secretarium sua suffragia. singuli autẽ ad eius exemplum facient, & demum suffragia in vrnam mittant, quam Secretarius teneat in manibus. Quod autem iurant omnes se eum eligere, quem sentiunt in Domino ad hoc munus magis idoneum, sic accipiendum est; quod si quis duos, vel plures omnino pares videret, cui voluerit ex eis possit dare suffragium, ita vt vnum tantum scribat, & magis idoneo dare censebitur.

Demum Secretarius miscebit, & postea capite nudo stans extrahet ex vrna suffragia, & promulgabit electum solummodo nominando; hoc tamen ordine seruato, vt prius exhibeat ea Vicario, qui visa sigillatim, & vtrique Socio ostensa, Secretario publicè legenda reddet, vel ipse leget, semper tamen nomen eligentis maneat obsignatum.

Post

Poſt ſingulorum ſuffragiorum publicationem conferetur numerus (ſi plures nominati fuerint) & qui pluſquam mediam partem omnium habuerit, Generalis erit. Et Vicarius (ſi ipſe electus non fuerit) ſignificet publicè plura eſſe medietate ſuffragia eius, qui eligetur. Et poſtmodum formet decretum in hanc formam. Auctoritate Sedis Apoſtolicæ, & Vniuerſæ Societatis iuxta noſtras Cõſtitutiones eligo. N. in Præpoſitum Generalem Societatis IESV In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Si Vicarius ipſe electus eſſet, ſignificet, & formet eius loco decretum antiquiſsimus. Scribatur autem decretum à Secretario, & ſubſcribatur ab eo, qui format illud, & ſigillo obſignetur: & ſtatim omnes ad reuerentiam ei exhibendam accedant, incipiente Vicario, cũ Aſſiſtentibus, vel ſi aliquis eorum electus fuerit, duobus reliquis, & flexo vtroque genu manum eius oſculentur. Electus autem nec electionem, nec exhibitam reuerentiam recuſet, & priuatim dicant *Te Deum laudamus*. Poſtremo ſimul omnes ad Eccleſiam ſe conferant; & à Collegialibus dicetur Pſal. *Benedictus Dominus Deus*, ſcilicet dum itur: & inibi cantent *Te Deum*, & vnus Sacerdos de Choro dicat tres orationes de Trinitate, & actionem gratiarum, & de die, & vſque ad egreſſum de Eccleſia Præpoſitus non admittat oſcula manuum ab alijs, quam

ab Electoribus, vt est dictum.

Si nemo plusquam mediam partem suffragiorum habuerit, secundum scrutinium fiat inter eos omnes, qui habuerunt suffragia; & si ne tunc quidem egredietur, tertium eodem modo fiet scrutinium.

Si ne tunc quidem, eligantur quinque Electores ad plura vota: & quo maior eorum pars inclinauerit, ille erit Præpositus; & cetera fient, vt supra. Ad hos Electores eligendum detur vna hora (si media non sufficeret) & seruetur formula scribendi, iurandi, & publicandi Electores similis ei, quæ ad Generalem eligendum est data. Si accideret duos vni, & totidem alij suum dare suffragium quintus debet accedere ad alterum, quem in Domino iudicauerit aptiorem.

Inter eos autem debent huiusmodi compromissarij Præpositum eligere, qui aliqua suffragia habuerunt, sepositis ijs, qui ad tria non pertingunt (nisi huiusmodi plures essent quam duo) & si qua difficultas oriretur, tunc Congregatio statuat quid agendum.

Si autem duo, vel tres eminenter plura alijs suffragia habuerunt, nec habeant actiuam vocem, nec passiuam ad electionē Compromissariorum. Post promulgationem nullus suffragium suum mutare, vel aliam electionem tentare poterit: alioqui in excommunicationem latæ sententiæ, & alias censuras pro

arbi-

arbitrio Societatis incidet.

Suffragia post electionem seruentur à Secretario, donec absoluatur Congregatio generalis, & tunc ea comburat.

SVMMARIVM FORMVLAE *præcedentis de ratione eligendi Præpositum Generalem Societatis IESV, quod perlectum est Summo Pontifici, & ipse quatuor Cardinalibus videndum commisit, vt supra dictum est.*

CAP. I.

De his, quæ præcedunt electionem.

IN primis, vt pestis ambitionis exterminetur, quicumque pro se ipso, vel pro alijs quauis ratione ambitiose egerit; ipso facto excommunicationem latæ sententiæ incurrit, Vicario Generali, vel futuro Præposito reseruatam. & sub eadem pœna manifestet vnusquisque, si quem sciret hoc munus affectasse. Conuictus præterea de ambitione, actiua voce, & passiua in perpetuum priuetur. Addiderunt Cardinales, Vltima pœna sufficiens.

Vt etiam affectus humani, qui iudicij lumen obscurare solent, excludantur, & tamen

diligentia ad eos cognoſcendos, qui ad hoc munus apti eſſe videntur (addiderunt ad marginem Cardinales Tractatus periculoſus) adhibeatur: Quatuor dies ante electionem inquirere omnes teneantur ab alijs Electoribus de illis perſonis, & rebus, quæ ad electionem Præpoſiti faciunt. ſed tam qui inquirit, quam qui reſpondet, puram affectionem ab omnibus non ſinceris habere ſtudeat; & Dei gloriam tantum, & meliorem Societatis gubernationem, non propriam vtilitatem præ oculis habeat: nec voluntatis propenſionem ad hunc, vel illum promouendum, vel excludendum præſeferat.

Et dum hos audit, alteram aurem alijs, & cor Deo liberum reſeruet; memor quod cum iuramento eſt electurus, quem aptiſſimum eſſe duxerit inter omnes, qui profeſsionem legitimam emiſerunt in Societate noſtra. Nec exiſtimet quiſquam Electorum, ſe minus gratum futurum ei, cui non dederit ſuum ſuffragium, quia potius eidem, & Vniuerſæ Societati; & Deo gratiſsimum, ſe futurum ſciat ſi optimum Præpoſitum iuxta ſuæ conſcientiæ dictamen elegerit.

Vitentur autem non ſolum mendacia ab eo qui reſpondet, ſed amplificationes, & exaggerationes, quæ veritatem excedunt; nihil temerè, ſed conſideratè, & mature, certa pro certis, opinata pro opinatis referantur.

Quia

Quia vero ex Diuinæ gratiæ illustratione potiusquam ex humana diligentia bonum iudicium in huiusmodi electione sperandum est, non solum inquisitione, & consideratione, sed magis etiam oratione, & alijs, quæ ad gratiam obtinendam disponunt, opus est.

Hoc ergo quatriduo ante electionem, postquam Vicarius omnes latina concione habita ad bonam,& sanctam electionem hortatus fuerit, domi se contineant: & ieiunijs, & alijs corporis afflictionibus, & orationibus vacent: & quotidie omnes Electores Missæ sacrificium Deo offerant. Et quamuis post obitum Generalis, & Missæ, & orationes vbique in Societate nostræ sint indictæ; impensius tamen hoc tempore tum Romæ, tum in alijs Collegijs indictæ sunt; & tam Domi, quam qui in Collegio nostro versantur, similibus ieiunijs,corporis afflictionibus, Misśis,& orationibus ad eandem gratiam à Spiritu sancto obtinendam Electores adiuuent.

Imò postquam inclusi fuerint in loco electionis (quod fiet post quatuor hos dies, Missa sub auroram celebrata à Vicario,& omnibus alijs Electoribus sanctissimũ Christi Corpus simul accipientibus) Iugis oratio sine intermisśione fiet Domi nostræ,donec Præpositus Generalis electus fuerit.

CAP. II.

De ipsa electione.

Postquam ergo qui suffragium habent (qui vocari debent terni ex singulis Prouincijs (addiderunt Cardinales, Inęqualitas discordiam generans) nostræ Societatis, Prouincialis scilicet cum duobus alijs in Congregatione vnius cuiusque Prouinciæ electis) conuenerint in electionis locum, hymno illo dicto *Veni Creator Spiritus*, & secunda concione ad eundem finem bonæ electionis habita, includentur ibidem, ita vt non egredi, nec eis aliquid ad victum dari (præter panem, & aquam) possit, donec Generalem Præpositum elegerint.

Statim autem tentari debet scrutinium, hoc modo, vt quisque seorsum (cum nullo alio loquendo in his, quæ ad electionem pertinent, nisi quid necessario coram omnibus dicendum videretur) se colligat, & oret; & omnimo statuat quem sit electurus: & in charta scribat nomen personæ, quam eligit; & subscribet suum manu propria, quod tamen obsignabitur, nec sine graui causa, & id iudicio Congregationis, legi poterit nomen subscriptum, & vna tantum hora ad hæc omnibus præfigatur.

Dein-

Deinde ad ſedes ſuas ordine antiquitatis in profeſsione, in ſuis quique ordinibus conueniant: & Vicarius cum Secretario, & alio, qui aſsiſtat, ad hoc prius electis, ad menſam in medio poſitam accedent, & iurent ſe ſinceré accepturos, & publicaturos ſuffragia: & impendet omnibus Vicarius ipſe abſolutionem ab omnibus cenſuris, quas non incurrerint propter defectus ad hanc electionem pertinentes ad effectum canonicæ electionis: ipſe etiam ab antiquiſsimo abſoluetur. Poſtmodum flexis genibus idem Vicarius coram Crucifixo, & ſignans ſe cruce In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, leget alta voce iuramentum à tergo ſui ſuffragij ſcriptum, quod ſcilicet eligit, & nominat in Præpoſitum Generalem Societatis IESV, quem ſentit ad hoc onus ferendum aptiſsimum. Deinde ſuffragium ſuum coram omnibus ponit in vrna, & reliqui tantundē facient ſeorſum vocati. Deinde Secretarius ſigillatim educit ex vrna ſuffragia, quæ Vicarius videt, & oſtendit duobus Socijs: & deinde per ſe, vel per Secretarium promulgat, quod attinet ad nomen Electi (manet tamen interim obſignatum nomen eligentis) & poſt publicationem collato numero (ſi plures nominati eſſent) qui pluſquam mediam partem omnium ſuffragiorũ habuerit, Generalis erit, & Vicarius ſignificet hoc omnibus, & formet decretum. Auctoritate ſcilicet ſanctæ Sedis

Apostolicæ nobis concessa, & Vniuersæ Societatis se eligere. N. in Præpositum Generalem Societatis IESV. Si Vicarius ipse electus esset, hoc ipsum faciet antiquissimus Professorum: & omnes ad reuerentiam ei exhibendam per oscula manuum vtroque genu flexo accedet; nec Electo licebit onus impositum recusare. Postremo ad Ecclesiam simul se conferant ad gratias agendas Deo, & *Te Deum laudamus* cantabitur in Ecclesia.

Si nemo plusquam mediam partem suffragiorum habuerit, fiet secundum scrutinium inter eos tantum, qui aliqua habuerunt suffragia: & si ne tum quidem eligetur Præpositus, tertium, & vltimum scrutinium eodem modo tentabitur. Et si ne tum quidem (quod vix creditur) negocium conficeretur, eligantur quinque Electores compromissarij; qui rem totam ad plura suffragia transigant.

Post promulgationem autem nulli suffragium suum mutare, vel aliam tentare electionem licebit sub censuris, &c.

Acta

ACTA IN PRIMA CONGREgatione Generali Societatis IESV post electionem Præpositi, incipiendo à 3. Iulij 1558.

QVÆ in Congregatione generali acta fuerunt, in hunc ordinem redigentur, vt primo ponantur Decreta, quæ ad rationem ipsius Congregationis pertinent. Secundo ea, quæ ad Constitutiones attinent circa res. Tertio, quæ ad easdem circa verba. Quarto, agetur de quibusdã Constitutionibus repertis extra librũ Constitutionum. Quinto, de his, quæ ad versionem, & editionem Constitutionum pertinent. Sexto, sequentur, quæ de alijs varijs rebus decreta sunt. Septimo, de dissolutione Congregationis.

Decreta primæ Congregationis Generalis post electionem.

I.

Durante Congregatione Superiores non expirant.

QVod non expirat potestas Prouincialium, & aliorum officialium per mortem Præpositi Generalis, nec per electionem noui,

noui, donec dissoluatur Congregatio generalis. & ita declaratur, quod in Bullis, & Constitutionibus hac de re habetur; quodque non liceat Præposito mutare huiusmodi officiales vsque ad dissolutionem Congregationis, nisi eidem præfatæ Congregationi, aliquem esse mutandum videretur.

I I.

Sedeant suis locis.

QVòd Præpositi Prouinciales, & alij officiales manere debent in suis locis (de quibus ante electionem actum est) ad sententias dicendas.

I I I.

Procuratores post electionem admittuntur.

PRæterea actū est de Procuratoribus Prouinciarum, an admittendi essent cum suffragio in Congregationem: & visum est admitti debere, & quidem cum suffragio, & suppleri si quid deesset, iuxta Constitutiones, vt legitimè interesse, & suffragium habere possent. Fuerunt autem quinque Procuratores, P. Emanuel Boudinus Portugalliæ, P. Gregorius Serranus Indiæ, P. Doctor Antonius Cordesses Aragoniæ, P. Didacus de Guzman Italiæ, P. Didacus de Auellaneda Bæticæ, & ex illo tempore interfuturum Congregationi.

I V.

Modus proponendi in Congregatione.

QVod vno die proponi, & alio rem confici oportet in rebus grauioribus, cuiusmodi sunt, quæ in Congregatione Generali necessario veniunt tractanda. Si quæ alia

pro-

proponentur pro arbitrio Patris Præpositi, aut eodem, aut alio die tractabuntur.

V.

QVòd, quæ proponenda sunt ordine in declarationibus in 7. caput Constitutionum, dicto proponi debent, vt post Prouincialem sequantur reliqui de eadem Prouincia. Sed cum sententiæ dicendæ sunt, dici debent eo ordine, quo definitum est, sedendum esse decreto 10. ante electionem.

V I.

QVòd dicitur 7.cap. Const. 8.par. si rebus agitatis, nihil ferè omnium consensu constitueretur, exponendum esse To omnium consensu, intelligi de maiori parte suffragiorum, cui standum est, vt etiam alijs in rebus.

Numerus suffragioru. 7.cap. Constit. 8. par.

V I I.

QVòd cum Definitores eligendi sunt per scrutinium, ad maiorem partem suffragiorum eos eligi oportet.

Definitor. electio.

V I I I.

QVòd Præpositus Generalis habere duo suffragia, & præterea qualitatem præcedendi ceteris paribus intelligendum est in Congregatione ipsa generali, & non quando res inter ipsum, & quatuor Definitores transigendæ sunt. Tunc enim vnum suffragium solum habebit cum prærogatiua præcedendi in casu paritatis.

Generalis suffragia.

I X.

Intercessio. POst decretum Congregationis plenæ, vel etiam Definitorum cum Præposito concederetur cuiuis vna intercessio, ideſt facultas contradicendi in re quauis; In abrogatione autem cuiusuis veteris Constitutionis, vel nouæ Institutione, & duæ intercessiones permitterentur: Standum esse nihilominus, siue semel, siue bis intercedatur illorum definitioni, penes quos est facultas definiendi.

X.

VTrum ita debeat se accingere Congregatio, vt antequam soluatur imponat, (quoad fieri poterit) vltimam manum Constitutionibus. Responsum est affirmatiuè.

X I.

Ordo proponendi. SI placet, vt ita fiat, an præponenda sint negocia Prouincialium, qui non discessuri sunt ante solutam Congregationẽ, an postponenda. Visum est dum tractarentur quædam dubia circa Constitutiones à Congregatione particulari (cui est commissum, ita tamen, vt postea referrentur ad Generalem) proponenda esse, quæ à Prouincijs afferebantur, vt tamen ordo rerum initio propositus seruetur, post decreta pertinentia ad Constitutiones hæc ponentur.

X I I.

AN sint audienda, quæcunque singuli Patres annotauerunt in Constitutiones, an

potius

potius jubendum, vt præcipua quæque primum proponant, vt saltem de illis, quæ maius facessunt negocium, statuere possit Congregatio antequam soluatur. Posterius hoc placuit.

XIII.

AN sint omnia referenda pro cuiuslibet arbitrio ad plenam Congregationem; an solum, quæ in priuata consultatione iudicabuntur digna, vt prius statutum fuit. Posterius placuit. Si aliquis ex deputandis ad priuatam consultationem in materia Constitutionum, opponat aliquid Constitutionibus, an ipsemet debeat adhiberi in consultationem eius rei, ita vt habeat suffragium cum ceteris; an vero eo semoto sufficiendus sit alius ea in re. Responsum est non esse semouendum.

Deputati.

XIV.

PRopositum fuit, an liceret, & etiam an expediret ex Const. aliquid mutare. & visum est, ac statutum eas firmas & ratas habendas esse, & etiam obseruandas, prout in exemplari originali Patris nostri Ignatij habentur.

Cõstitutiones firmæ.

XV.

DEinde non solum in vniuersum non esse agendum, sed nec particulatim de Constitutionibus substantialibus nostri Instituti. De alijs posse quidem tractari, sed sine experimen-

De quibus agendum.

rimento, vel ratione clariſſima nihil poſſe immutari: licere tamen de omnibus declarationem petere, referendo ad Congregationem, vt ipſa cenſeret, qua declaratione opus eſſet.

XVI.

Conſtitutiones recognoſcendæ.

STatutum eſt, vt omnia dubia, quæ ad Conſtitutiones pertinerent, viderentur à Patribus Hieronymo Natali, & Ioanne de Polanco; & vt Congregationi proponerent, ſi quid videretur addendum, vel mutandum in Conſtitutionibus; & alij qui dubia haberent, vt ad hos duos referrent; & ſi eis ſatisfieri non poſſet, vt eorum dubia Congregationi proponerentur. Et ita propoſita fuerunt nonnulla, quæ ſparſim varijs ſeſsionibus tractata ſunt; ſed ſimul coniuncta hic ſubdentur: alia cognitioni Superioris ſeruata fuerunt, nec in Generali Congregatione propoſita.

XVII.

DEinde de modo executionis ad huiuſmodi tractanda, viſum eſt, quatuor eſſe deſignandos, qui cum P. Præpoſito auditis, quæ obijcerentur, iudicarent quid eſſet proponendum Congregationi Generali, ſi vel ipſi non ſibi ſatisfacerent, vel obijcientibus.

XVIII.

Definitores pro Conſtitutionibus.

CVm propoſitum fuiſſet, an ad res aliquas pertinentes ad Conſtitutiones poſſent aliqui Definitores eligi, quibus ſuam poteſtatem

ſtatem daret Congregatio. Viſum eſt, nullos Definitores eligendos eſſe, cum auctoritate ad immutandas Conſtitutiones. Sed vt ipſa Congregatio imponeret vltimam manum, & auctoritatem ipſarum confirmaret, licet confirmatæ alioqui ſatis eſſent. Et his abſolutis, vt primo quoque tẽpore diſſolueretur Congregatio de licentia, & cum benedictione Pontificis, non tamen antequam imponeret vltimam manum Conſtitutionibus. Et ideo eſſe iubendum, vt quæcunque ſinguli Patres annotaſſent (quæ præſertim negocium faceſſerent) proponerent Congregationi.

X I X.

AN approbatio noſtri Inſtituti per Paulum IV. eſſet initio Examinis ponenda, quæſitum eſt: & viſum ſatis eſſe ſi in ſcholio apponatur.

X X.

FVerant propoſita, quædam loca Conſtitutionum, & inter duas lectiones Declar. littera D. in cap. 1. Exam. prior lectio probatur, quæ eſt illa ipſa, quæ in 4. §. ſuper dictum cap. habetur, & incipit, Sin eſtas 4. maneras, &c.

Dubia Conſtitutionum.

Cap. 1. Examinis.

X X I.

IN Declar. ſuper 3. cap. Exam. §. (ſea interrogado) dubitabatur, quæ nam deberet præferri ex tribus, quæ inueniebantur declarationibus de re eadem: & vltima præferen-

Declaratio in 3. caput.

Declar. ſup. 3. cap. exam. §. ſea.

ferenda videbatur, quæ incipiebat, Electio harum personarum, addendo tamen in vltima parte, aliquid ex secunda, hoc scilicet, quod sequitur, Si tamẽ inferior se non ad id accommodaret, quod Superior conuenire iudicat, oportebit eum extra domum egredi, nisi aliud Superiori videretur. Responsum. Visum est Congregationi Generali tertiam Constitutionem esse probandam sine additione, posse tamen additionem huiusmodi poni in Superioris instructione.

XXII.

Libertas in dimittendo.

4. cap. exam. declaratur.

IN declaratione super cap. 4. Exam §. (de su parte es bien que se le liguen) vbi dicit Societas habeat libertatem ad eos dimittendos, quando non faciunt quód debent: huius vltimi dicti loco an reponi debeat, cum non conuenit, vt in Societate maneant.

Responsum. Ad hoc dictum est, vt maneret textus antiquus, & scholium adderetur, vt referat ad alia loca, in quibus agitur de alijs dimittendis.

XXIII.

Apostatæ.

4. cap. 2. par. declaratur.

EX declar. in 4. c. secundæ par. sic habebatur, Qui egrediuntur à Societate sua sponte, quamuis iudicentur ad eam idonei, si aliam Religionem essent ingressi, & habitum eius assumpsissent, non videretur eos Societas recipere debere, nec minus curare, vt eos ad se reduceret. Huius loco an dici debeat quod sequi-

ſequitur. Nec curare vt eos ad ſe reduceret, ſi quidem ſint Nouitij. nam in alijs vti poterit Societas (ſi in aliquo caſu videbitur ad maius Dei, ac Domini noſtri obſequium fore) facultatibus à Paulo III. conceſſis, quandoquidem aliam Religionem ingrediendo, non ideo de iure deſierunt eſſe de Societate noſtra.

Reſponſum fuit, In Scholio id ponendum eſſe.

XXIV.

EX Declar. ſuper prooemium 4. par. vbi dicitur ex Hiſpano originali, videri neceſſarium, vel in primis rationi conſentaneum eos, qui in Societatem ingreſſuri ſunt, viros eſſe, &c. additum erat. Qui in eam ad profeſſionem, & in Coadiutores ſpirituales formatos ſunt ingreſſuri, viros eſſe, &c.

Aetas Profeſſorum. Procem. 4. par. decl.

Reſponſum. Tollendum eſſe, quod fuit additum, viſum eſt.

XXV.

SVper 2. cap. 4. par. textus ſic habet, Et tunc non poteſt Societas, nec eius Generalis, quod ſic relinquitur, vel eius partem, vllis extra Societatem hominibus donare; ſed ſi ipſa curam quam habebat, reliquerit, poterunt, qui aliunde poteſtatem habebunt, alicui pio operi quod ſic relictum fuerit applicare. Dubitabatur, an expediret hoc ita ſtatui, an potius diſtinctione aliqua vti. alia eſt enim ratio Collegiorum, quæ ſine vlla obligatione relinquuntur Societatis arbitrio; alia eorum, quæ

Quando diſſoluitur Collegium.

2. cap. 4. par.

cum obligatione aliqua. Rursus aliqua possent fieri Collegia, vel Domus, ex eleemosynis, vel ex bonis alicuius de Societate, qui commodum Societatis ipsius præcipuè intendit; alia ab alio fundatore externo, quem aliud quidpiam mouet. Visum est Congregationi hanc clausulam esse emendandam prout in textu originali, & alio approbato à tota Congregatione habetur in dicto §.

XXVI.

Versio vulgata. cap. 6. Const. 4. p.

CAp. 6. Const. 4. par. vbi dicitur, defendendam traductionem, quoad eius fieri poterit, visum est tollenda esse vltima hæc verba, quoad eius fieri poterit: quia vbique potest defendi vulgata editio iuxta Constitutionem Conc. Tridentini.

XXVII.

c. 9. Const. p. 4.

CAp. 9. Constit. 4. par. §. alij educuntur post septem annos: totus §. ad declarationes transferendus visus est, sicuti traslatus est alius cap. 3. de quo hic facit mentionem.

XXVIII.

Literæ humaniores & linguæ. c. 12. 4. par. Constit.

CAp. 12. 4. par. Constit. vbi dicitur cognitionem literarum humaniorum necessariam esse, & linguarum Latinæ, & Græcæ, additur, & Hebraicæ, & remouetur ex inferiori loco sequenti. Nam Hebræa lingua potius cum Latina, & Græca numeranda visa est, quam cùm Caldaica, & Arabica.

XXIX.

SVper 13. cap. Conſt. 4. par. vbi dicitur, Præſideat qui contentionem dirimat, petebatur an addenda eſſet ſequens declaratio. Quamuis hoc valdè conueniat, cum fieri poterit, non eſt intelligendum, quod obligetur Societas ſemper ad dandum huiuſmodi Præſidem, qui officijs huiuſmodi fungatur. Antiquiſſimus enim Præceptorum, qui diſputant, poterit præſtare, quod ex hoc officio iuxta Rectoris iudicium conueniet.

Præſes diſputationũ. 13.c. par.4. declarat.

Reſponſum fuit, talem declarationem in Scholio ponendam eſſe.

XXX.

SVper 13.cap.4.par.declar. vbi dicitur §.1. in quodam tractatu, viſum eſt addendum eſſe, per Generalem Præpoſitum approbato.

13.c. 4.par. decl. §.1.

XXXI.

EOdem cap. §. Non ſolum; habebat textus non ſolum repetitiones vltimæ lectionis, verum hebdomadæ, Menſis, & Anni fieri oportebit: huius loco ſic reponendum viſum eſt. Non ſolum repetitiones vltimæ lectionis fieri oportebit, verum & hebdomadæ, & longioris temporis, prout expedire iudicabitur.

Repetitiones.

XXXII.

CAp. 14. Conſt. §. vltimo, vbi dicebatur in Logica, Philoſophia naturali, & morali, additum eſt, & Metaphyca.

XXXIII.

Correctot.

CVm non inueniantur Correctores multis in locis, & in alijs sustentari nequeant, vel nolint Scholastici ab illis corrigi, petitum est, an Constitutio 16. cap. 4. par. pertinens ad correctionem externorū Scholasticorum, aliqua declaratione relaxari deberet, an potius manere Constitutionem, vt iacet, licet dispensetur alicubi pro re nata.

Responsum est, Constitutionem, vt iacet esse retinendam, & seruandam. sicubi tamen necesse fuerit dispensare, posse Præpositum Generalem.

XXXIV.

Cæremoniæ in professione. 3.c. 5.par.

AN aliquæ cæremoniæ in professionibus emittendis addi deberent ad eas, quæ in Constitutionibus habentur 3.cap. 5.par. Statutum est, Constitutiones esse seruandas, nec cæremonias addendas.

XXXV.

Stipendium pro ministerijs. 2.cap.6.p. decl. §.quāuis.

SVper 2. cap. 6. par. declar. §. Quamuis, vbi dicitur, non debet quicquam accipi tanquam stipendium, additum est, vel eleemosyna pro his, quæ ob solum Christi obsequium &c. communicantur.

XXXVI.

Ius succedendi. 2.cap. 6.p.

ACtum est deinde, ān expediret quandam declarationem super 2. cap. 6. par. expungi oportere, vt paupertas sancta magis restringeretur, quæ sic habet.

Cum

Cum vniuerſaliter obſeruetur, nec ius ſuccedendi, nec proprium quid Profeſſos habere, nihilominus ſi aliquis ſua deuotione, & ſancta cum intentione ad maiorem Dei gloriam motus, ante ſuam profeſſionem à Sede Apoſtolica facultatem obtineret, vt vel ipſe, vel Domus, in qua profeſſionem emiſit, poſſet ius ſuccedendi in Societate habere, dum non ad priuatum vſum illius, ſed ad pia opera, vel ad quæ alioqui obligaretur, poſſent ea applicari, & omnia Præpoſiti Generalis arbitrio ſubdi, non contra iſtam Conſtitutionem, vel eius intentionem exiſtimaretur. Hactenus Conſtitutio.

Viſum eſt ergo Congregationi, hanc declarationem ex ipſo libro Conſtitutionum expungendam eſſe, quo magis puræ, & ſanctæ paupertati conſuleretur.

XXXVII.

Vesperæ. 3.cap.6.p.

CVm Conſtitutiones dicant 3. cap. 6. par. Veſperas cantari poſſe, non item Miſſam; an ſit ſtatuendũ in vniuerſum Miſſas cantari poſſe, an non; ſed potius Conſtitutionem teneri, & diſpenſari in aliqua Domo, vel Collegio, vbi ratione Prouinciæ iudicaretur expedire, vt in India, Bohemia, & alijs locis.

Reſponſum. Seruandam eſſe Conſtitutionẽ, & non niſi ex grauiſſima cauſa diſpenſandum eſſe à Præpoſito Generali, vt Miſſa cantetur; & id tantum Dominicis diebus, & feſtis.

XXXVIII.

Cantus.

CVm dicatur in Constitutionibus eodem capite de cantu Vesperarum, quod ne Gregorianus quidem esse debeat; an id immutari oporteat, nec ne, licet aliquo in loco dispensetur, vt cum cantu prædicto, vel alio dicantur, cum expedire iudicabitur, vt hactenus Romæ factum est.

Responsum est, Constitutiones obseruandas esse in hac parte, nec per Constitutionem nouam ab illis quid diuersum statuendum esse.

XXXIX.

Collateralis.

1. cap. 8. p. decl. §. Debet.

SVper 1. cap. 8. par. declar. §. Debet etiam certiorem reddere, vbi dicit textus, & sponte sua etiam eius loco supplere debet, cum per aduersam corporis valetudinem, vel occupationes, vel aliquam aliam causam ille in re aliqua officio suo deesset. Repositum esse sic, & sponte sua etiam eius loco id faciat, cum per aduersam corporis valetudinem, vel occupationes, vel aliquam aliam causam ille in hac parte officio suo deesset.

Causa emendationis est, ne videatur in re alia, quam in scribendo debere Collateralem supplere vices Rectoris sponte sua.

XL.

Extraordinarij ad Cõgregationẽ vocandi.

SVper cap. 3. 8. par. declar. §. 1. Vbi habetur in originali, Nihilominus possent huiusmodi officiales suffragium actiuum, & passiuum

siuum ad reliqua habere, præterquam vt professis præesse possint; sic emendandum videbatur quibusdam. Præterquam vt professis 4. votorũ ordinarie præsint. & erat ratio emendationis, quia ad tempus qui non est professus posset præesse Collegio vel Prouinciæ, in qua sunt professi, sed non ordinariè his praeesse debent, qui 4. vota professi sint, secus si tria. Congregatio generalis ab hac emendatione sustulit Tò. ordinariè.

cap. 3. 8. par. declar. §. nihilominus.

X L I.

DEinde actum fuit, vt magis declararetur quod pertinet ad officium Vicarij Generalis cap. 4. 8. par. & ad electionem eius, & potestatẽ, & nominatim qui reputari debeant vicini, vt vocentur ad eius electionem: & an solum ad congregandam Societatem, vel etiã ad gubernandam ius habeat; & vt aliqui deputarentur, qui hæc tractarent, & ad Congregationem referrent.

cap. 4. p. 8.

Officium Vicarij.

Responsum fuit, aliquibus esse committendum hoc negocium, vt officium Vicarij conficerent, vbi & reliqua prædicta tractarentur, & ad Congregationem referrent.

Illud tamen declaratum fuit, non tantum ad conuocandam Societatem, sed etiam ad eandem gubernandam Vicarij officium se extendere. Fuerunt ergo designati Patres, Magister Natalis, Doctor Torres, Ludouicus Gõzalez, cum Magistro Ioanne de Polanco, vt viderent

officium Vicarij Generalis, & referrent ad Cõgregationem. quod tamen propter temporis angustias facere non licuit.

XXXXII.

cap. 5. p. 8. Tẽpus Congregationis indicendæ.

Circa eandem 8. partem cap. 5. propositum fuit etiam, an Congregatio Generalis ad Præpositi electionem indicta, post prædecessoris mortem nunciatam, ad certum tempus cogi deberet, intra quod, si non omnes conuenirent, reliqui, qui præsentes erunt rem transigant, & Congregatio generalis plena, & legitima habeatur.

Responsum est, Constitutiones quod ad tẽpus attinet, esse seruandas; & si prorogatio esset facienda, per Vicarium fieri debere, & Assistentes ad plura suffragia. si tamen exacto termino prescripto in initio, venerint reliqui designati ad Congregationem, vt illi etiam suffragium habeant ad prorogationem temporis prescripti.

XXXXIII.

cap. 7. p. 8. Ordo sedendi, & dicendi sẽtẽtias.

Super cap. 7. 8. par, vbi dicitur de ordine sedendi, & dicendi sententias in Congregatione Generali, tollendus videbatur ille, qui ponitur in prædicto capitulo, & iuxta decretũ Congregationis factum ante electionem emendandus, prout in originali Hispanico aliquot versus huius §. primi, 7. c. deleti sint, inde, incipiendo (y por la facilidad) & quod dicebatur in initio huius §. loquentur eodem ordine, &c.

&c. fiat Scholium, quo declaretur in proponendo hoc intelligi. Placuit.

XXXXIV.

7.cap. p.8.

Definitores.

SVper 7.cap.8.par. vbi dicitur eligendos esse Definitores, si non omnes, vel ferè omnes consenserint, interpretabatur prius Congregatio de maiori parte, ita vt si maior pars non cōsensisset, eligendi essent Definitores. Petitum est igitur, an iuxta istam interpretationē Constitutiones emendari debeant, nec ne.

Nihil definiendum esse in alterutram partem dixit Congregatio, & vt Scholium fieret, in quo diceretur, Quatuor fuisse sententias hac de re. Primam, quòd pēdeat definitio ab omnium, vel penè omnium sententia. Secundam, quòd à maiori parte, quàm media. Tertiā, quòd à maiori parte simpliciter. Quarta fuit, quod ille communis cōsensus refertur ad electionem Definitorum, ita vt fiat distinctio post illa verba, quæ habentur in originali Hispanico (vna parte, ò otra) & communi consensu, vel ferè omnium eligendi Definitores dicantur.

XXXXV.

Perpetuitas Generalis.

VIgesimaquarta Augusti propositum fuit ex parte Summi Pontificis, vt cogitaremus de Præposito Generali nostro, an perpetuus esse deberet, vt dicitur in 1.cap.Const. 9.par. & eius declaratione. Et visum est nemine discrepante, omnino perpetuum esse debe-

re,

re. & cum die ſequenti idem proponeretur. idem Congregatio ſentijt.

De modo autem loquendi Summo Pontifici, res commiſſa eſt ipſi Præpoſito Generali. Vt autem poſſet Suæ Sanctitati ſignificare noſtræ Societatis iudicium, ſcripta fuit Epiſtola, quæ iam ſubdetur, Summo Pontifici, ab omnibus præterquam ab ipſo Præpoſito ſubſcripta.

Beatiſſime Pater.

Memoriale Congregationis ad Pōtificem.

CVm Reuerēdiſſimus Cardinalis Pacechus electioni noſtri Præpoſiti iuſſu V. Sanctitatis interfuit; antequam ea fieret. V.B. mentem de qualitate perſonæ, quam eligere deberemus, & animi propenſionem, vt electus perpetuus eſſet, potius quam ad certum, & definitum tempus, nobis ſignificauit. Quanquam V. Sanctitas pro Sua benignitate id noſtræ Congregationi integrum relinquebat; Nos omnes lætiſſimis animis ſignificationem hanc voluntatis Veſtræ Beatitudinis, tanquam à Deo profectam accepimus, qui vt & nos idem ſentiremus, & optaremus faciebat. Poſtea vbi V. Sanctitas ad pedum oſcula nos admittere, & tanta caritate ad Diuinum obſequium excitare, & inflammare dignata eſt; præter cetera, eaque ſingularia, quæ nobis in Domi-

Dómino liberalissimè est elargita, electionem Præpositi, quem nobis perpetuum elegeramus, libentissime confirmauit. Qua de re quantas possumus Diuinæ clementiæ, & Vestræ Beatitudini gratias agimus. Ceterum his diebus Reuerendissimus Cardinalis Tranensis nobis significauit, Vestram Sanctitatem etiam nunc de perpetuitate Præpositi aliquid dubij habere: proinde, vt ea de re cogitaremus, edixit: quod & fecimus præmissis ad Deum orationibus. Et cum in Congregatione semel, atque iterum id esset propositum, omnes summo consensu nemine discrepante iudicauimus, multo conuenientius esse nostræ Societati, vt noster Præpositus, quandiu vixerit, non mutetur. Quamuis tamen hæc ita sint, obedientiæ filij sumus, & quidem paratissimi ad ea omnia præstanda, quæ V. Sanctitas imperabit. Quia verò fieri potest, vt de nostro iudicio certior fieri V. Sanctitas fortasse velit, illud hic infrà subscripsimus, humiliter qualecunque id est, iudicio Vestræ Sanctitatis subijcientes 3. Kal. Septembr. 1558.

Hanc Epistolam 13. Augusti omnes Professi subscripsimus præter duos, qui discesserant, P. Canisium, & P. Pelletarium, & ipsummet Præpositum, quem non decebat eam subscribere: eidem tamen Epistola data est, quam

tulit

tulit secum, sed non dedit Pontifici honestas ob causas.

XLVI.

An ad sex casus Depositionis addendi alij.

DVbitatum est, an præter casus illos sex, qui in 4. cap. 9. partis narrantur, aliquis alius addi deberet, propter quem remouendus esset à gubernatione Præpositus, cum scilicet incurius, vel remissus fieret, vel alioqui ineptus ad gubernationem, non ex causa naturali, propter quam Vicarius dicitur eligendus, qui eius officium gerat, sed ex voluntaria. Statutum est autem, nullos casus esse addendos ad illos sex, nec quicquam immutandum in Constitutionibus, quod attinet ad prouidentiam Societatis circa Præpositum, & speciatim non esse explicandum aliquem casum de remissione voluntaria Præpositi.

XLVII.

9. par. Cōst.

GEneratim statutum est, 9. partem Const. ad vnguem esse obseruandam: si quid tamen experimento, vel ratione manifesta in dubium vocari accideret, id tractari permissum est, sicut in vniuersum de Constitutionibus secundo decreto statutum fuerat.

XLVIII.

10. p. Const. Quæ Cōstitutiones singulis mensibus legēdæ.

IN 10. part. Const. sub finem, vbi dicitur constitutiones, quæ ad singulos pertinent esse singulis mensibus legendas. Visum est conforma-

formari debere cum eo,quod dixerat in 4.par. & alibi de lectione Const. & Regularum.

Placuit sed non videbatur repugnare.

XLIX.

Scholia non ad marginē.

CVm dubitaretur adhuc de rebus quibusdam pertinentibus ad Constitutiones, difficultas per scholia quædam addenda, remoueri posse visa est: & cum quæreretur vbi ponenda essent,& quam auctoritatem ea scholia habitura erant.

Responsum fuit, scholia non ad marginem Constitutionum, sed seorsum esse ponenda,vt numeris quibusdam responderent textui. auctoritatem autem aliquam esse ijs tribuendā, sed non plenam, vt à tota Congregatione, sed potius, vt à Præposito Generali, qui eam dabit, quam ad Societatis bonum dandam censuerit; & præmittendam esse præfationem, qua narretur quomodo res duobus scilicet Patribus Natali, & Polanco commissa fuerit; & ab eis proposita priuatæ Patris Præpositi, & aliquorum Patrum Congregationi, in qua de scholijs conficiendis statuebatur.

L.

Breue pro Constitutionibus.

QVæsitum est, an breue aliquod impetrandum esset à Summo Pontifice,quod præponeretur Constitutionibus.

Visum est, impetrandum esse,cum id commodè fieri posset, ad approbationem Constitutionum.

De

L I.

Dubia circa verba Constitut.

DE verbis autem quibusdam Constitutionum propositum fuit, cum Pater sanctæ memoriæ Ignatius commiserit tribus Patribus (quorum duo Congregationi intererant) vt saluo sensu, verba, prout eis videretur, immutarent; an rata ea essent habenda, quæ eo viuente mutata fuerant, in originali exemplari, quia non constabat an ab eodem P. Ignatio recognita fuissent.

Visum est, deputandos esse tres, qui viderent, & expenderent, & referrent ad Congregationem quid de huiusmodi verborum immutationibus sentirent: & hi fuerunt Doctor Baptista de Barma, & Doctor Christophorus Madridius, cum Magistro Ioanne de Polanco, qui commisso sibi munere functi sunt.

Actum est etiam de alijs verbis, quæ immutanda quibusdam videbantur, quia in quibusdam eorum videbatur error calami irrepsisse, & sigillatim proposita fuerunt: & sunt quæ sequuntur.

L I I.

Cap.3. 1.p. declar.

IN Declar. cap.3. 1. par. vbi dicitur, non esse solum ipsius particulare peccatum, sed generale; Notatum est quod positum fuerat pro eo, quod habebatur in Hispanico textu, non esse peccatum personale. Sic etiam inferius eodem §. vbi dicebatur, ita vt hæresis, vel schisma peccatum sit personale; similiter

liter repositum fuerat, ita vt hæresis vel schisma peccatum sit particulare personæ, & non generale nationis vel patriæ.

Placuit Congregationi talis emendatio.

LIII.

IN Declar. super 2. cap. 2. partis §. (si entro) vbi dicitur (esperando) an dici debeat (esperandose) vt referatur ad Societatem, non ad illum, qui ingreditur, vel impersonaliter ad vtrumque.

2. cap. par. 2. declar.

Responsum affirmatiuè.

LIV.

IN cap. 4. 2. par. Const. vbi dicebatur, relaxando illis votum vt maneant sine scrupulo, an dici debeat, relaxato illis voto.

Cap. 4. p. 2.

Responsum est affirmatiuè.

LV.

IN Declar. super 1. cap. 3. par. vbi dicebatur textus Hispanus (y assi mesmo deue) dicendum (y assi mesmo si deue.)

Cap. 1. p. 3.

Placuit emendatio.

LVI.

SVper procemium declar. 4. par. versus finem, vbi dicebat textus Hispanicus (se empleará en el) Tò, el: non habet ad quod referatur: sed sic emendandum videbatur, vt dicatur paulò ante, loco verborum illorum (que su Diuina Majestad sera seruida) sic (que sera para mayor seruicio de su Diuina Majestad) & ita, To el referetur ad seruitium.

Proem. 4. p. declar.

In

L V I I.

Cap. 2. p. 4. §. Societas.

IN Declar. ſuper 2. cap. 4. par. §. Societas, ſic habebat textus Hiſpanicus, Societas ad vſum ſcholarium exercebit adminiſtrationem redituum per Præpoſitum Generalem, vel Prouincialem, cui committetur ad defendendum, & ſeruandum poſſeſsiones, & reditus Collegij, etiam in iudicio, cũ conueniens, & neceſſarium erit. ad eundem pertinebit admittere quod præterea dabitur tali Collegio. Horum loco, quia putabatur error ſcripturæ, quod ſequitur reponendum videbatur, Societas in vſum ſcholaſticorum ſuorũ, iuxta literas Apoſtolicas, redituum adminiſtrationem exercebit per Præpoſitum Generalem, vel alios, quibus ille facultatem ad id commu nicauerit, quæ ad defendendas, & conſeruandas poſſeſsiones, & reditus Collegiorum, etiam in iudicio (cum hoc conuenire, vel neceſſarium eſſe videretur) ſe extendat: ac eiuſdem Præpoſiti erit, & eorum quibus ille facultatem dederit, admittere quicquid præterea Collegijs ad ſuſtentationem, & incrementum eorum in rebus temporalibus donaretur.

Viſum eſt Congregationi emendandum eſſe textum Hiſpanicum, prout habetur §. la Compañia) & ſic verteretur latinè, Societas ad vſum ſcholaſticorum ſuorum (prout literæ Apoſtolicæ dicunt) exercebit adminiſtrationem redituum per Præpoſitum Generalem, vel

vel Prouincialem, vel alium, cui Generalis id commiſerit, ad defendendum, &c. Et paulo inferius: Et erit eiuſdem Præpoſiti, vel eius, cui ille commiſerit, admittere quod præterea talibus Collegijs donaretur ad ſuſtentationem, & augmentum eorum in rebus temporaribus.

LVIII.

EOdem cap. 5. §. Qui probantur, dicitur ſic Illi ſunt, qui in Domibus probationum verſantur, de quibus in 6. parte dicetur. omittenda videbatur, quia ibi non agitur eadem re.

§. qui probantur.

LIX.

EOdem cap. 8. §. Qui negotia, error erat Scriptoris, in originali, dicebatur enim, res Collegiorum extra ipſa, intelliguntur pręcipue Procuratores, pro eo repoſitum fuit, quod ſequitur. Qui negocia Collegiorum extra ea gerunt in primis intelliguntur Procuratores, &c. Et ſic reſpondet Declaratio Conſt.

§. qui negotia.

Placuit emendatio.

LX.

SVper 6. cap. 4. par. §. Nullus de Societate, dicitur in tex. Qui tamen talentum ad id ſortiti, & præſertim qui nondum ſtudijs perfuncti ſunt: error videbatur Scriptoris, & negatione ſublata, dicendum, Qui iam ſtudijs perfuncti ſunt.

Cap. 6. p. 4. §. nullus.

L X I.

Cap. 10. p. 4. §. signum.

SVper 10. cap. par. 4. §. Signum dabitur partim per campanam, quæ pulſabitur, vt ſe recipiant ad ſomnum, & ad prandium. Tollendum videtur Tò partim, niſi alterum membrum addatur.

Placuit tolli.

L X I I.

Cap. 8. p. 4. §. anſi.

IN Conſt. cap. 8. 4. par. §. Anſi meſmo, vbi dicit, El modo, deeſt particula en, & dicendum, En el modo.

L X I I I.

Cap. 14.

SVper 14. cap. §. prælegetur habebat tex. prælegetur etiam Magiſter Sententiarum; ſed ſi videretur temporis decurſu aliam Theologiam, huic non contrariam ſtudentibus vtiliorem fore, vt ſi aliqua conficeretur, quæ his noſtris temporibus accommodatior videretur. Huius loco ſic reponendum videbatur. Prælegetur etiam Magiſter Sententiarum. Sed ſi videretur temporis decurſu alium Auctorem ſtudentibus vtiliorem fore, vt ſi aliqua ſumma, vel liber Theologiæ Scholaſticæ conficeretur, quæ his noſtris temporibus accommodatior videretur, &c.

Placuit emendatio.

L X I V.

Cap. 1. p. 5. §. 1.

PRimo cap. Conſt. 5. par. §. 1. ſic habetur. Quia Scholaſtici approbati admittuntur alio modo, & quidem magis interno, quā qui

in

in prima probatione versantur, videbatur illud, prima, tollendum, quia comparatio fit cum alijs, qui probantur in toto biennio, & non tantum cum his, qui in prima probatione 15. vel 20. diebus versantur.

Placuit tolli.

L X V.

CAp. 3. & 4. Const. 5. par. in formula votorum, qua Professi, & Coadiutores vtuntur, vbi dicitur, Vice Præpositi Generalis, videbatur addendum Societatis IESV.

Cap. 3. & 4. par. 5.

Placuit addi.

L X V I.

IN Declar. cap. 2. 6. par. §. Hoc intelligendum, vbi dicitur in originali, nec etiam si in occurrenti aliqua occasione, vel necessitate, quis vestibus preciosioribus, honestis tamen indueretur: reponendum videbatur, vestibus melioribus, honestis tamen, &c.

Cap. 2. p. 6. decl. §. hoc.

Placuit.

L X V I I.

SVper 2. cap. 7. par. in Declar. §. Los accidentes, vbi dicit tex. Hispanicus, Para mas abreuiar, ò acortar; dicendum videbatur abreuiar, ò alargar, vt patet ex toto cõtextu.

Cap. 2. p. 7. declar.

placuit emendatio, nam error calami iudicatus fuit.

L X V I I I.

SVper 6. cap. 8. par. in formula electionis dicitur, Testem inuoco Iesum Christum,

Cap. 6. p. 8.

qui ſapientia eſt æterna, quod illum eligo, &c. addendum videbatur, Ego N. illum eligo, &c.

Placuit addi.

L X I X.

Alia quædam propoſita fuerunt circa Conſtitutiones, ſed quia viſum eſt nihil eſſe immutandum, non hic ponuntur.

Cōſtitutiones extra corpus libri.

L X X.

CVm quædam Conſtitutiones, vel Ordinationes à P. N. Ignatio non recognitæ (quod ſciatur) extra corpus libri Conſtitutionum reperirentur, propoſitum fuit, quid agendum eſſet de illis: & conſtitutum eſt, vt ſuis locis de ſingulis ageretur. Deinde ex eis aliquas approbauit ipſa Congregatio Generalis, aliquas commiſit particulari Congregationi P. Præpoſiti, & quatuor Deputatorū, qui fuerunt P. Natalis, D. Torres, P. Ludouicus Gonzalez cum Magiſtro Polanco, & tam illæ, quam quæ circa eas deciſa ſunt, hic ſubdētur.

Collegiorū acceptatio.

L X X I.

CVm experientia nos docuerit, quod in noſtris Collegijs, vbi neceſſarij ſunt duo, vel tres Sacerdotes, qui vacent miniſterio Sacramentorum, ac Verbi diuini; & quatuor, vel quinque Præceptores, qui iuuentutem in literis, & bonis moribus inſtituant; neceſſe eſt etiam alios ibidem verſari, qui eoſdem iuuare poſſent, vicemque eorundem ſupplere ſi in morbum inciderent; ne lectionum ſeries in-

terrum-

terrumpatur, atque etiam, vt Societas aliquid percipiat emolumenti in alendis aliquot Scholasticis, qui literas discant, quandoquidem, tam multi occupati sunt in obsequio, & auxilio communis boni, statuimus, ne per 10. annos proxime futuros incipiendo à 1553. admittatur Collegium vllum, vbi nõ possint 12. saltem de Societate sustentari, cum duobus alijs, qui rebus corporalibus inseruiant; ita vt totus numerus ad 14. perueniat.

Quia etiam videmus quam sit incommodum, quantumque impediant Diuinum obsequium, cum Domus, & Ecclesia Exercitijs nostro Instituto consentaneis apta non habetur: cumque nostri necesse habent occupationes spirituales relinquere, vt vacent victui, & rebus temporalibus ad studium necessarijs quærendis; similiter statuimus, ne vllum mittatur Collegium ad locum aliquem, vbi Domus conueniens ad nostrorum habitationem, & ad Scholas tenendas, & Ecclesia ad spiritualia Exercitia in proximorum auxilium tractanda non assignetur, siue proprietatem eius, siue vsum liberum relinquant.

Non item mittatur, si saltem ad annum, quæ necessaria ad 14. personarum sustentationem non dabuntur. Elapso enim anno si Communitati Collegium vtile non inuenietur, poterit nos certiores facere, & inde nostri alio commigrare poterunt. Si contra, prouidebit

illa etiam de rebus necessarijs in alterum annum, vel etiam plures, aut de perpetuitate, vel fundatione Collegij aget, prout melius ad Dei gloriam, & communis boni vtilitatem iudicabitur. Hæc ordinatio placuit Congregationi Generali, vt extra corpus Constitutionum, velut edictũ ad tempus haberetur.

LXXI.

Nulla obligatio pro ministerijs.

CVm tam sit proprium nostræ professionis non admittere præmium vllum temporale pro ministerijs spiritualibus; in quibus iuxta nostri Instituti rationem in auxilium proximorum occupamur; non conuenit dotationem alicuius Collegij admittere, si obligemur ad Concionatorem, & vel Confessarium vel Lectorem aliquem Theologiæ dandum. Quãuis enim ratio æquitatis, & gratitudinis nos moueat, vt maiori cum solicitudine proximis inseruiamus in huiusmodi Exercitijs nostri Instituti proprijs in Collegijs, quæ cum maiori liberalitate, & deuotione fundata fuerunt, non est agendum de obligationibus, vel pactis, quæ repugnant sinceritati, cum qua in rebus nostris solemus procedere, gratis dando, quod gratis accepimus: quamuis ad sustentationem eorum, qui communi bono Collegiorum inseruiunt, vel ad id literis dant operam, admittatur ea dotatio, quam Fundatorum caritas ad Dei gloriam solet assignare.

Pla-

Placuit Congregationi Generali hæc Constitutio, & inserenda 4. par. Const. visa est.

LXXIII.

CVm Præpositus Generalis, vel Societas Vniuersitatis alicuius curam susciperet, non repugnaret huius Constitutionis intentioni, si se consequenter obligaret ad lectiones ordinarias in ea prælegendas, quamuis inter eas aliquæ ad Theologiam pertinerent.

Vniuersitatis cura.

Placuit etiam declaratio.

LXXIV.

SEquentem Constitutionem P. N. Ignatius fieri iussit, sed non eam emendauit. Et si in Constitutionibus poni debet, ad 9. par. pertinere videtur.

Videatur tamen, an inter Cõstitutiones, an melius inter documẽta Superiorũ poni debeat.

Quoniam ei, qui in Congregatione qualibet supremam habet curam, ita conuenit humanitas, & affabilitas cum subditis, vt auctoritas eius retineatur, & ea reuerentia eidem exhibeatur, quæ ad suos regendos ad maiorem Dei gloriam est necessaria; vt etiam subditi minorem habeant perturbationis occasionem cum eo, quem pro refugio in suis perturbationibus habere debent: in Domo, vel Collegio, vbi nostrorum multitudo vltra 30. se extendit, qui supremam habet auctoritatem, non cibum capiat ordinarie cum illis in Refectorio, quamuis singulis mensibus ad suã,

Mensa priuata pro superioribus.

& illorum consolationem, & vt quomodo res se habeant intueatur, id facere debeat: ordinariè tamen (vt est dictum) capiat seorsum cibum, quamuis eiusdem sit rationis cum communi, aut magis, aut minus parcus, prout Consultoribus, vel Assistentibus, qui in hac parte in ipsum auctoritatem habent, expedire magis tum personæ Superioris, tum communi bono iudicabitur.

Responsum est, vt maneat inter Regulas, non inter Constitutiones. De quadam Constitutione recognita à Patre Nostro Ignatio sanctæ mem. circa auctoritatem Præpositi Generalis in celebrandis contractibus, fuit tractatum in particulari Congregatione, & visum fuit declarandum esse per Congregationem Generalem, quòd talis est auctoritas Præpositi, & ita factum est, & Generalis Congregatio approbauit huiusmodi Constitutionem, & inserta fuit 3. cap. 9. par. quod sic incipit. In Præposito Generali est tota auctoritas celebrandi quosuis contractus, &c.

L X X V.

Probatur exēplar Cōstitutionum.

Decima Septemb. 1558. cum conuenissent Patres in plena Congregatione decreuerunt, probatum esse quoddam exemplū examinis Constit. & Declar. ex Authographo P. Ignatij inscriptum, & cum eo collatum, cum additionibus, & emendationibus, quæ sunt in margine auctoritate Congregationis

factis.

factis. In quorum fidem Magister Ioannes de Polanco Secretarius Societatis Iesu, ex pręscripto Congregationis, & omnium nomine subscripsit librum illum, & sigillo Societatis obsignauit.

LXXVI.

Probatur versio Latina.

DE Examine & Constitutionibus, & declarationibus ex Hispanico idomate in latinum versis quęsitum est, an imprimi oporteret, & quam auctoritatem habere deberent. Et primum quidem statutum fuit, aliquos esse deputandos, qui cum originali conferrent versionem: & deputati fuerunt complures ab ipsa Congregatione. & quæ apud ipsos erant dubia in Cõgregatione priuata, cum generali tractabantur. & sic ad plura suffragia complura dubia resoluta sunt circa versionem: & vt haberet auctoritatem versionis, statutũ est, id est, vt ordinaretur eã vtendũ esse, nec licere priuata auctoritate, & sine Congregatione aliam edere versionem, & impressionem statim inchoandã ab Examine prius reuiso à Deputatis.

LXXVII.

Assistentes eligendi.

QVia videbatur agendum de his, quę pertinent ad personam, & officium Præpositi Generalis, tractatum est de quatuor Assistentibus eligendis: & tempus aliquod assignatum est ad informationem capiendam. Cum enim Societas committere debeat Assistentibus vices suas, quod attinet ad suam

pro-

prouidentiam circa corpus Præpositi Generalis, & res externas, & alia, quæ in 4. & 5. cap. 9. par. continentur: Cumque ijdem Consiliarij Præpositi esse, & in rebus ad doctrinam, & ad res gerendas pertinentibus eundem subleuare, & alioqui in lectione, prædicatione, & alijs pijs operibus iuxta Societatis institutum exerceri debeant; bonos, fideles, Societatis, & communis boni amatores, discretionis dono præditos, in rebus agendis versatos, & ad conuersationem cum hominibus idoneos esse eos oportere; visum est, & eligendos ab ijsdem esse electoribus, qui Præpositum Generalem elegerant, & quidē inter absentes, & præsētes, inter professos, vel qui apti essēt ad professionē emittendam, & si fieri posset ex varijs Prouincijs eligi eos debere. Et ita per scrutinium primum ad plura suffragia quatuor electi sunt, videlicet Magister Hieronymus Natalis, P. Ludouicus Gonzalez, Doctor Christophorus Madridius, & Mag. Ioānes de Polāco.

LXXVIII.

Admonitor Generalis.

QVia etiam iuxta Constitutiones eligendus erat aliquis, cuius hoc esset munus, vt si animaduerteret Præpositum in his quæ ad personam, vel officium pertinent, minus bene agere; eundem post orationem cū debita modestia admoneat: In primo scrutinio ad plura suffragia electus est vnus ex Assistentibus, Magister Ioannes de Polanco.

Item

Item quædam dubia proposita fuerunt circa Assistentes, quæ iam sequentur.

L X X I X.

CVm dicatur in 4. cap. 9. part. prouidentiam Societatis circa Præpositum Generalem esse, primo circa externa; secundo circa corpus; tertio circa animam: quia etiam in viris perfectis in quibusdam, quæ ad personam, & gubernationem pertinent, accidere aliqua possunt, quæ admonitione indigeant: Cumque in 5. cap. sequenti dicatur quod per Assistentes exercet Societas hanc prouidentiam, qui in tribus dictis dicent, & facient id quod in Domino iudicauerint expedire: quæsitum est. Quomodo intelligi oporteat illud (dicent, & facient) An scilicet in tribus prædictis, & singulis eorum, scilicet rebus externis, corpore, & anima: quod ad personam, & gubernationem attinet, dicant, & faciant quicquid eis videbitur: an vt coniunctim loquatur de tribus prædictis, in quibus dicere, & facere debent quod iudicauerint expedire, iuxta præmissa in 4. cap. vt scilicet moderentur res externas, prohibeant nimiam corporis afflictionem, & admoneant Præpositum sicubi monendus videbitur, in his quæ ad personam, vel gubernationem pertinent, & hoc vltimum per vnum aliquem, de quo in 4. cap. præcedente dictum erat.

Auctoritas Assistentium.

Statutum est ergo Tò. dicere & facere, inter-

terpretandum ita esse, vt coniunctim ad tria referatur: facere quidem & dicere ad duo priora: dicere tantum, id est, admonere per personam deputatam ad tertium referendum esse, & iuxta præmissa in cap.4. præcedenti.

L X X X.

Assistens si mitteretur foras.

SI mittatur Assistens à Pręposito extra locũ in quo ipse residet, petitum est an obedire debeat absolute, an se excusare eo quod Assistens est.

Statutum fuit, quod se non excusare deberet, sed obedire: quodque erit ipsius Præpositi Constitutionum meminisse, quæ non esse facile ablegandum quemque Assistentium statuunt. Præposita deinde fuerunt quæ sequuntur.

L X X X I.

Assistens ob aduersam valetudinem.

AN propter valetudinẽ aduersam in aere romano posset dimittere officiũ Assistẽs.

Responsum est sine consensu Societatis non posse dimitti officium hoc ab ea datum. Quod si per Societatem id liceret, tunc in alio substituendo, Constitutionum ordinem esse seruandum, nec esse substituendi potestatem penes Assistentem.

L X X X I I.

Quot Assistentes comitaturi Generalem.

SI Præpositus Generalis extra Vrbẽ mitteretur, vel sponte iret, & non ad tempus breue, an deberent Assistentes ipsum comitari, an Romæ manere cum Vicario, quem relinqueret Præpositus; an partim ipsum comitari,

par-

partim manere oporteret?

Reſponſum eſt, arbitrio Generalis relinquendũ eſſe, an aliquos ex Aſſiſtentibus ſecum habere debeat nec ne, prout negocia conficienda eſſent plura, vel pauciora; & tamen quod vt ſocium ſemper aliquem eorum apud ſe habere deberet.

LXXXIII.

Si' Aſſiſtens foras mittetur.

SI Pontifex vellet quempiam ex Aſsiſtentibus aliquo mittere, an Generalis debeat eum informare, & curare, vt potius alium mittat, nec ne.

Reſponſum eſt, Diſcretioni Generalis id eſſe committendum: vt plurimum tamen informari ab eo Pontificem oportere.

LXXXIV.

Aſſiſtens ſi male ſe geſſerit.

SI male ſe gereret Aſsiſtens in alijs rebus, vel etiam officio ſuo, adeo vt indignus videatur eo loco, quid agendum eſſet? An ſcilicet informare Prouinciales adhibito reliquorum Aſsiſtentium teſtimonio oporteret?

Reſponſum eſt, poſſe Aſsiſtentem huiuſmodi interim ſuſpendi ab officij executione à Præpoſito Generali: nõ tamen omnino remoueri, niſi de conſenſu Societatis, iuxta Conſt. poſſe tamẽ alium à Prępoſito conſtitui, prout illæ dicũt in caſu mortis, & diuturnę abſentiæ.

LXXXV.

Numerus Aſſiſtẽtium.

AN propter hominum penuriam minus quam quatuor Aſsiſtentes eligere ſuffice-

ficeret: vel certè, an aliquis eorum mitti posſet liberius.

Reſponſum, quatuor eſſe debere Aßiſtentes, & de Miſsionibus procedendum eſſe iuxta Conſtitutiones.

LXXXVI.

An idem Aſſiſtens, qui Secretarius.

AN in vnam perſonam coincidere poſſent Secretarius Societatis, & Aſsiſtens.

Reſponſum, Melius eſſe diuerſis perſonis hæc officia committi, cum ſingula ſatis ſint ad vnum hominem bene occupandum. propter hominum tamen penuriam, poſſe coincidere; & iuxta id Præpoſitus Generalis eligit vnum ex Aſsiſtentibus in Secretarium, ſcilicet Magiſtrum Ioannem de Polanco.

LXXXVII.

Aſſiſtētium ſuffragia in electione.

AN Aſsiſtentes Generalis intereſſe, & ſuffragium habere debeant in electionem noui Præpoſiti: & ſi habent, quo ordine ſuffragia dicere debeant; quia de eo non fit mentio in Conſtitutionibus.

Statutum eſt, Aſsiſtentes ſuffragium habere debere, & eorum officium vſque ad electionem Præpoſiti duraturum. Eoſdem autem fore Aßiſtentes Vicarij, vel ſi ex eis eligeretur Vicarius, reliquos eius Aſsiſtentes fore. De ordine autem dicendi, vt ſequerentur antiquitatem profeſsionis.

LXXXVIII.

Cōmiſſarij.

SVper 3. cap. Conſtit. 8. partis actum eſt, an

an Commissarij alicubi constitui tanquam officiales ordinarij deberent, vt in Hispania, & India, &c. an non? sed vt sint officia extraordinaria pro arbitrio Præpositi, & rerum necessitate, vel vtilitate. Et quocunque modo hoc se habeat, an debeant expirare cum Præposito huiusmodi officia, an manere potest eius obitum, sicut & Prouincialium officia: vt etiam extra ordinem ternorum, qui ex quauis Prouincia venire debent ad Congregationme, illi veniant.

Responsum est, Commissarios non esse debere officiales ordinarios, sed prout visum erit Proposito Generali expedire. Post mortẽ vero Pręposito expirare Commissariorum potestatẽ, nec eos habere suffragiũ ratione officij ad electionẽ successoris, nisi alioqui eligerentur inter illos ternos de quauis Prouincia.

LXXXIX.

Commissarij an eligẽdi in Congregatione.

PEtitum est, quomodo possint eligi inter ternos ad Congregationem destinatos Commissarij, cum non sint potius de hac Prouincia, quam de illa.

Definitum fuit, quod in Prouincia, in qua versabitur Commissarius tempore Congregationis Prouincialis (ad quã ipse vocari debebit) eligi poterit, vt veniat ad Generalem.

XC.

Missa, & eius cæremoniæ.

DE Missa etiam, & eius cæremonijs actum est, & constitutũ, vt sequeremur vsum Roma-

Romanum ſecundum rationem Conſtitutionum, omiſſo Pſal. *Iudica me Deus*, & in fine dicendo Euangelium Lucæ *Loquente IESV ad turbas*; vel *In principio erat Verbum* pro vniuſcuiuſque deuotione.

X C I.

Voto Scholaſticorum.

VNdecima Auguſti propoſitũ fuit à quodam ex Procuratoribus Hiſpaniẽſi quomodo occurrendum eſſet illi incommodo, quod ex votis ſimplicibus Coadiutorum, & Scholaſticorũ naſci poſſet, cum illi poſtquam admiſſi fuerint in Coadiutores formatos, vel ſcholaſticos approbatos, poſſint (licet peccent) vxorem ducere: & Matrimonium erit validum. vnde quærebatur, an conſultum eſſet, tria vota ſolemnia emitterent aliquando huiuſmodi fratres.

Statutum fuit nihil immutandum eſſe de Conſtitutionibus, vel de ratione votorum ſimplicium, ſi quid autem incommodi accideret, vt pro re nata prouideretur. & ita excluſum fuit quod de profeſſione dicebatur.

X C I I.

Coadiutorũ veſtitus.

QVæſitum etiam fuit de ratione veſtium, & pileorum, quibus Laici noſtri vti deberent.

Nihil eſſe ſtatuendum viſum eſt: ſed eam indumenti rationem probari, qua noſtri Laici à Sacerdotibus noſtris, & ſecularibus hominibus diſtinguerentur: & vt veſtitus hone-

ſtus

ſtus eſſet iuxta morem patriæ, & pileorum quidem ratio Prouincialium arbitrio relicta eſt. Eos tamen, qui inſeruiendi Miſſis officium habent, clericali pileo vti debere viſum fuit. De ſuperpelliceis nihil certi ſtatuendum videbatur. Sed ſi quando expedire iudicaretur, vt huiuſmodi Miniſtri eis vterentur, petendam eſſe facultatem à Generali.

XCIII.

Propoſitum fuit, noſtros à quibuſdam reprehendi, quod ieiunia, & pœnitentias ordinarias non haberemus. Et quærebatur an diebus Veneris ieiunandum eſſet, & in Aduentu ſaltem die Mercurij, & Veneris.

Aduentus & Pœnitentiæ.

Reſponſum fuit, Conſtitutiones noſtras in hac etiam parte ſeruandas eſſe.

Placebat tamen fieri declarationē in Scholijs, quod non ad ſingularitatem pertinet, ſi quis ieiunet, alijs non ieiunantibus: & quod danda eſſet facultas volentibus ieiunia obſeruare, ſecundum menſuram rectæ rationis.

XCIV.

Circa orationem dictum fuit, quibuſdam plus temporis impendendum videri, quā Conſtitutiones præſcribant.

Tempus orationis.

Reſponſum fuit, ſeruandas eſſe Conſtitutiones, & nihil aliud certi præſcribendum in illis. ſed quod ad Nouitios attinet, in regula Magiſtri Nouitiorum eſſe ſtatuendum, vt orent vltra horam (vt Cōſtitutiones innuunt)

& ne obligentur ordinarie ad duas horas: posse tamen cum particularibus augeri, vel minui per Superiorem hoc tempus.

Quod ad Professos attinet, si non facerent iuxta mentem Const. vt Præpositi Domorum eos adiuuent, & tempus orationis prout videbitur, præscribant.

¶ De Coadiutoribus temporalibus dictum fuit, curam peculiarem esse habendam, sicut non statuatur eis certum tempus orationis aliter, quam in Constit. 4. par. cap. 4 statuitur. Epicheya tamen, quæ in Scholasticis locum habet, vt scilicet possint Superiores augere, vel minuere, vel commutare orationem, in his omnibus locum habebit.

X C V.

Orare simul.

AN simul omnes orare aliqua diei, vel noctis hora expediat.

Responsum est, simul non esse orandum; cum præsertim mens Patris nostri Ignatij eo tenderet, prout verbis significauit.

De ordinaria autem oratione sermo est, non de extraordinaria, quæ pro re nata publicè ad tempus institui posset. Proposita etiam fuerunt, quæ sequuntur.

X C V I.

Benedictio mensæ.

DE benedictione Mensæ, & actione gratiarum constitutum est, vt sequeremur vsum Romanũ communem; & id in Refectorio. Nam in priuata Mensa antiquam, & consuetam

ſuetam benedictionem poſſe retineri: & non ſedendo, ſed ſtando benedictionem, & actionem gratiarum fieri debere.

XCVII.

Generalis auctoritas in cõtractibus.

Alia ſeſſione propoſitum fuit, an declarari deberet à tota Congregatione, quod Præpoſitus Generalis poſſet acceptare donationes, & quoſuis contractus celebrare, dummodo non agatur de diſſolutione, aut alienatione Collegij, vel Domus iam erectæ, vt ſic demum contra eos, qui difficiliores ſunt poſſit oſtendi: quod ex Conſtitutionibus alioqui habemus de facultate Generalis.

Fuit autem facta deciſio, quod poſſet, vt prædictum eſt, quoſuis contractus celebrare: & aduocatus eſt Notarius publicus, qui inſtrumentum conficeret, quod hic ſubiungitur; & aliud etiam particulare confectum eſt, quo ſignificabatur ratum haberi, quod Præpoſitus Generalis, in quodam Parmenſi contractu fecerat.

In nomine Domini. Amen. Anno à Natiuitate eiuſdem 1558. Indictione prima, die vero 30. Menſis Auguſti, Pontificatus Sanctiſſimi D. N. D. Pauli Diuina Prouidentia Papæ IV. Anno quarto. In mei Notarij publici infraſcripti, teſtiumque infraſcriptorum ad hæc ſpecialiter vocatorum, & rogatorum præſentia, perſonaliter conſtituti in vnum ſimul congregati, & coadunati infraſcripti Pa-

tres Reuerendi. Primo videlicet P. Iacobus Lainez totius Congregationis nominis IESV Præpoſitus Generalis, P. Paſchaſius Broet, P. Alphonſus Salmeron, P. Nicolaus Bobadilla, P. Simon Rodericus, P. Hieronymus Natalis, P. Michael de Torres, P. Hieronymus Domenech, P. Baptiſta de Parma, P. Iacobus Miron, P. Ioannes de Polanco, P. Baptiſta Viola, P. Nicolaus Lanoy, P. Euerardus Mercurianus, P. Ludouicus Gonzalez, P. Gonzalus Vaz, P. Vſmarus Goyſonius, P. Antonius Vvinck, P. Ioannes de Plaça, Pater Emmanuel Godignus, P. Georgius Serranus, P. Antonius Cordeſſes, P. Dō Didacus de Guzman, P. Didacus de Auellaneda, totam Congregationem Societatis IESV repræſentantes ad plenam Congregationem, vt aſſeruerunt facientes ſponte, & non per errorem aliquem, ſed ex eorum, & cuiuſuis ipſorum certa ſcientia, & ſpontanea voluntate declararunt, & quilibet ipſorum declarauit, facultatem eſſe penes Præpoſitum Generalem, iuxta Bullas, & Conſtitutiones dictæ Congregationis, ſeu Societatis, ad quoſuis contractus, vt emptionum, & venditionum, & ceſsionum quarumlibet rerum temporalium, mobilium, vel immobilium celebrandum: & ad vendendum, & redimendum quoſuis cenſus ſuper bona ſtabilia Collegiorum Societatis IESV ad Collegiorum eorundem, & quidem in euidentem

vtili-

vtilitatem; dummodo erecta Collegia, vel Domos alienare, vel dissoluere non posit. Declararunt etiam, & quilibet ipsorum declarauit, si quid dispositioni Societatis relinqueretur, siue sint bona stabilia, vt Domus, vel possessio aliqua non applicata alicui Collegio, vel Domui erectæ, vel erigendæ, siue mobilia, aut pecunia, frumenta, & alia quæuis, eundem Reuerendũ P. Præpositum posse de illis disponere, illa vendendo, vel retinendo, prout Constitutiones permittunt; vel applicare ad vnam partem, vel aliam, prout senserit ad maiorem Dei gloriam fore. Præterea declararunt, vt eorum quilibet declarauit, etiam Præpositos Prouinciales, vel particulares, ac Rectores, ac alios quosuis de Societate eam habere duntaxat ad res prædictas facultatem, quæ à Præposito Generali fuerit illis communicata: & non necesse esse Collegialiter ad similes actus congregari.

Contractus non Collegialiter faciendi.

Declarauerunt insuper, & quilibet eorum declarauit, non opus esse Collegiales alicuius Collegij congregari ad sonum campanæ, nec aliter ad Procuratores constituendum, vel ad quosuis alios contractus celebrandos, cum potestas tota manare debeat à Præposito Generali, quia eam communicabit alijs; cum facultate etiam substituendi, ita vt nullo modo oporteat res huiusmodi Collegialiter tractari. Super quibus omnibus & singulis præ-

missis petierunt sibi per Notarium infrascriptum vnum, vel plura, publicum, seu publica instrumenta fieri, atque confici. Actum Romæ in Domo Societatis prædictæ, & Stantia, seu Camera Superiori eiusdem Domus, in qua fieri solent huiusmodi Congregationes, ibidem præsentibus D. Ioanne Corso Clerico Barchinonensis Diœces. & Francisco Petrarca Clerico Neapolitano, testibus ad præmissa vocatis specialiter, atque rogatis.

Et quia ego Andreas Gerardus, Clericus Lugdunensis Diœcesis, publicus auctoritate Apostolica, nec non curiæ causarum Cameræ Apostolicæ Notarius præmissis interfui; eaque in actis meis annotaui; Ideo præsens Instrumentum subscripsi, & publicaui, signumque meum hic apposui consuetum, In fidem præmissorum rogatus, & requisitus, omisso sigillo.

XCVIII.

Literæ Iulij III. de Instituto.

PRopositum fuit, vt videretur, an ex literis Apostolicis, quibus explicauit Iulius III. & confirmauit Institutum Nostræ Societatis, aliquid in melius immutari expediret.

Responsum est, nihil immutandum videri.

XCIX.

Simplicia vota Professorum.

DE forma votorum simplicium, quæ post professionem emittenda esse in Constitutionibus dicuntur; Actum est, an approbanda videretur, & executioni mandanda.

Pla-

Placuit Congregationi formula, & executio huiusmodi emissionis votorum indicta est in S. Bartholomæi Festum (quod ad præsentes attinebat) quod Romæ celebratur 25. Augusti, vt corã Præposito Generali sine communione (ne sacrificio Missæ priuarentur) vota sua facerent. & ita prædicto die à prandio in ipso loco Congregationis omnes Professi illa emiserunt, iuxta formulam hic adiunctam.

Formula votorum simplicium, quæ Professi emittunt post professionem.

EGo N. Professus Societatis IESV promitto Deo omnipotenti coram eius Virgine Matre, & tota curia cœlesti, & coram Reuerendo P. Præposito Generali, vel coram N. locum Generalis Præpositi tenente, nunquam me acturum quacunque ratione, vel consensurum, vt quæ ordinata sunt circa Paupertatem in Constitutionibus Societatis immutentur, nisi quando ex causa iusta rerum exigentium videretur Paupertas restringenda magis.

Formula votorum simplicium Professorum.

Præterea promitto nunquam me acturum, vel prætensurum ne indirectè quidem, vt in aliquam prælationem, vel dignitatem in Societate eligar, vel promouear.

Tum, si quem sciam id curare, vel prætendere, promitto illum, remque totam me ma-

nifestaturum Societati, vel Præposito eius.

Promitto præterea nunquam me curaturum, prætensurumque extra Societatẽ prælationem aliquam, vel dignitatem, nec consensurum in mei electionem quantum in me fuerit, nisi coactum obedientia eius, qui mihi præcipere potest sub pœna peccati.

Insuper promitto, si quando acciderit, vt hac ratione in Præsidẽ alicuius Ecclesiæ promouear, pro cura quam de animæ meæ salute, ac recta muneris mihi impositi administratione gerere debeo, me eo loco ac numero habiturum Præpositum Societatis Generalem, vt nunquam consilium audire detrectem, quod vel ipse, vel quiuis alius de Societate, quem ad id ipse sibi substituerit, dare mihi dignabitur. Consilijs vero huiusmodi, ita me pariturum semper esse promitto, si ea meliora esse, quam quæ mihi in mentem venerint, iudicabo; omnia intelligendo iuxta Societatis IESV Constitutiones. in tali loco, tali die, Mense, & Anno.

C.

Proposita sunt deinde sequentia, scilicet de supraſtantibus Collegiorum & Vniuersitatum, quatenus eos teneri expediat.

De reseruatis casibus Rectori, vel Præposito locali.

An Prouinciali, vel Commissario reseruari opor-

oporteat peccata priuatorum, vel eorum qui alijs præsunt.

An aliæ facultates, vel priuilegia, quæ valde necessaria, vel vtilia Societati videbantur curanda sint: & ea quæ habemus, quibusdam in locis magis declaranda.

An alicui committi debeat cura conscribendi modum ad Rosarium, vel Coronam bene dicendam, præsertim pro laicis.

De modo loquendi ad sobrium, & Religiosis dignum honorem dicto, vel scripto alij de Societate exhibendum, an constitui aliquid oporteat.

An expediat exemplum authenticum omnium contractuum maioris momenti (præsertim rerum perpetuarum) quæ vbique in Societate fiunt, ad Archiuium (quod erit in Vrbe penes Præpositum Generalem) deferri.

Consideretur modus mendicitatis in Vrbe, & alijs in locis tenendus, an scilicet ostiatim (vt fit Romæ bis in hebdomada) emendicari oporteat nec ne: sed potius per Procuratorem sint eleemosynæ petendę, vt modo fit per Procuratorem Domus nostræ de Vrbe. Priorem ex his modis quãuis permisit ad tempus P.N. Ignatius, significauit tamen sibi non placere.

Videatur, an possit iniri ratio, qua minor multitudo Coadiutorum temporalium sit necessaria, cum in Constitutionibus paucitas

eorum videatur commendari, & praxis aliud oſtendat.

Coadiutores non ſingulis dandi.

Videatur etiam, quatenus expediat Sacerdotes, cum Domi ſunt, vel etiam in miſſionibus. vti Coadiutorum opera: ne quod neceſſitatis gratia, & vt vacare illi poſſint maiori, communique bono animarum inductum eſt, vertatur in faſtum, aut ſuperbiam, aut deſidiam Sacerdotum.

An Capellæ dandæ.

An expediat in Eccleſijs noſtris dare deuotis perſonis, & de noſtra Societate benemeritis capellas, quas illi cenſibus applicatis dotare velint, vt aliquæ Miſſæ dicantur. Et an Societatis Collegia poſsint, & debeant ſe obligare ſingulis annis, vel menſibus vel hebdomadibus pro fundatoribus Capellarum ad celebrandas aliquas Miſſas.

His omnibus vnica reſponſio data eſt, vt Præpoſitus Generalis ea videret, & ſtatueret quod facto opus eſſet. De admittendis tamen Capellis alio Decreto ſeorſum tractauit Congregatio.

C I.

PRopoſitum fuit etiam de Teſtamento Fratris noſtri D. Hieronymi de Coloredo bon. mem. qui bona ſua legauerat, ad Collegium Societatis inſtituendum, quid agendum eſſet.

Reſponſum eſt, Patris Præpoſiti Generalis arbitrio id eſſe relinquendum. Inclinabat tamen

men Congregatio rationibus auditis, ad non admittendum legatum & ita P. Præpositus declarauit in eadem plena Congregatione se non admittere: & per litteras suas patentes id postea Reuerendiss. Episcopo Cenetensi eius auunculo significauit.

C I I.

Quæsita deinde fuerunt, quæ sequuntur. An libros in Societate imprimi, & venundari sit tolerandum: aut etiam laudandum, propter commune bonum, quod inde sequitur: an potius sit prohibendum, ne mercaturam exercere videamur.

Impressio librorum.

Statutum est, nihil esse in alterutram partem decidendum, sed arbitrio Præpositi Generalis relinquendum.

Visa tamen res est consideratione digna, ne quid fiat, in quo lædatur paupertas, vel Institutum Societatis.

C I I I.

An aliquis ordo certus sedendi in mensa, & Congregatione, & alijs in rebus constitui oporteret.

Ordo sedendi in mensa.

Responsum est, in Congregationibus quidem tenendum esse ordinem, de quo actum est ante electionem. In mensa verò vt Sacerdotes alios ad eum gradum non per motos præcederent. Inter ipsos autem Sacerdotes aut Laicos nullum ordinem videri constituendum.

An

C I V.

Directoria.

AN directorium exercitiorum tradendorum; confesiionum audiendarum, prædicationis, Doctrinæ christianæ, Orationis, conuersationis, iuuandi etiam morituros confici oporteat; & vni, vel pluribus hoc oneris imponi.

Placuit Congregationi, vt per Præpositum Generalem hæc omnia, & modus etiam eis vtendi curarentur.

C V.

Prouinciarũ diuisio.

AN præter approbationem Prouinciarum, quæ hactenus exstiterunt, aliquæ essent instituendæ, ex quibus, & non ex alijs veniendum esset ad electionẽ Præpositi (quãuis aliæ postea instituerentur) ad euitandam ambitionis occasionem.

Placuit Congregationi confirmatio Prouinciarum, quæ hactenus fuerunt; & vt relinqueretur Præposito nouarũ institutio Postquã autem institutę fuerint, vt ex illis veniant terni iuxta Constitutiones perinde atque ex alijs.

C V I.

Sepultura.

PRopositum etiam fuit de ratione sepulturæ fratrum nostrorum: & statutum est, vt obseruaretur circa vestitum mortuorum Sacerdotum, quod de viuentibus dicitur in Const. Vt scilicet vtamur eo modo, quo Sacerdotes honesti eius regionis vti solent. De

fra-

fratribus autem, qui Sacerdotes non ſunt, vt ſepeliantur eodem modo induti, quo alij Clerici honeſti, qui Sacerdotes non ſunt, indui ſolent. Seruentur autem, quod ad officiũ pro Defunctis attinet, Conſtitutiones, vbi in Eccleſia noſtra funus celebrabitur, & numerus ſufficiens noſtrorum erit. Vbi enim alterutrum deeſſet, poſſent externi aduocari ad funera noſtrorum.

C V I I.

Concionatores.

DE modo etiam concionandi quæſitum fuit, an ſemper in initio ſalutari debeat B. Virgo, & ſtola ferri.

Reſponſum eſt, B. Virginem eſſe ſalutandam, ſiue procemium præmittatur (quod non nulli faciunt) ſiue non, pro Concionatoris voluntate: ſuperpelliceo autem vtendum eſſe inter concionandum: ſtolam vero, vt iuxta patriæ morem adhibeant, vel non. In lectionibus ſacræ Scripturæ, etiam ad populum, ſuperpellicium non eſſe adhibendum.

C V I I I.

Prouinciales viſitare.

ACtum eſt deinde de viſitatione Præpoſitorum Prouincialium, & viſum eſt committendum id eſſe Præpoſito Generali, qui poterit Prouincialibus iniungere, vt quotannis viſitent Domos, & Collegia ſuarum Prouinciarum, vel eorum arbitrio id relinquet. Itaque ipſemet Præpoſitus Generalis Conſtitutiones interpretetur in hac parte.

Poſtea

C I X.

Protectores Collegiorũ.

POstea de his, quæ ſubdentur agi cæptum eſt, An Protectores habere in Collegijs, tamquam amicos, & non tanquam habentes ius aliquod in ipſa Collegia, expediret. Probatum eſt, vt haberẽtur amici, qui protectionem ſuſciperent Collegiorum, ſed nomina iuridica, quæ iuriſdictionem dicant, vitanda eſſe ne aliquando plus ſatis ſibi ſumant huiuſmodi homines.

Aedificia.

Deinde de ratione ædificiorum fuit propoſitum, modum eſſe imponendum ædificijs Domorum, & Collegiorum, quod in nobis eſt; ne (præter cetera incommoda) fiant aliquando Palatia nobilium; ſed ſint ad habitandum, & officia noſtra exercenda, vtilia, ſana, & fortia: in quibus tamen paupertatis memores, videamur: vnde nec ſumptuoſa ſint, nec curioſa, &c. De Eccleſijs tamen nihil dictum eſt, & hanc rem totam magis conſiderandam eſſe videbatur.

C X.

Barba.

DE barba etiam nutrienda. Et eam non eſſe nutriendam, viſum eſt.

C X I.

Decreta antẽ electionẽ.

AN ea, quæ deciſa ſunt in Congregatione ante electionem, rata ſint futura in poſterum, ſi contra Conſtitutiones non fuerint. Statutum eſt; vt non obligent in futurum; ſed ſcribenda eſſe ſeorſum, vt poſſint il-

lis

lis vti, si volent. Quæ vero post electionem decisa sunt, scribenda esse seorsum; & vt auctoritatem haberent, quam illis Constitutiones præbent 7. cap. 8. par.

C X I I.

Carceres.

DE carceribus etiam in Societate tenendis, Congregationi visum est, ius quidem iam esse penes Societatem ex Bullis, & Constitutionibus: quo ad vsum autem nihil esse statuendum, sed eam curam Præposito relinquendam.

C X I I I.

Collegia cō uerti in Domos.

PRopositum fuit à P. Præposito, an expediret aliqua Collegiola in Domos conuerti, vt non teneamus occupatos tot præceptores: Et plures possint conficere sua studia. & post multa vltro citroque dicta, visum est rem maturius considerandam esse.

C X I V.

Cathedræ publicæ.

PRoposita sunt deinde sequentia. An essent admittendæ Cathedræ publicæ in Vniuersitatibus, aut alibi à nostris cum ea disceptione suffragiorum, & oppositione, quæ solet fieri.

Et visum est, non esse admittendas, si tamen sponte offerantur huiusmodi Cathedræ ab Vniuersitatibus, aut Rectoribus earum, & gratis prælegatur, nec quisquam se opponat, cum quo sit disceptandum, admitti possent: consulendus est tamen Præpositus Generalis,

ne

ne ordinaria ea facultas videatur.

C X V.

An dimissi ad scholas nostras admittendi.

AN in Scholis nostris cum Vniuersitatis curam suscipiamus, eos admittere debeamus, qui à Societate deceserunt, post emissa vota consueta.

Et responsum est, admitti debere, nisi ex admissione graue scandalum sequeretur; de quo quidem scandalo iudex erit Præpositus Prouincialis. & vt rectius tunc huiusmodi homines excludi possent à Scholis, impetranda est facultas à Fundatoribus ad eos excludendos, qui sine graui scandalo teneri non possunt, vt est dictum.

C X V I.

Exequiæ Principum.

AN possent exequiæ solemnes celebrari in nostris Collegijs in morte aliquorum Principum, qui nostrorum Collegiorum fundatores, vel de eis benemeriti extiterunt: an potius nostro modo simplici faciendas esse.

Responsum est, posse celebrari in morte Principum fundatorum, vel de Societate benemeritorum in nostris Ecclesijs, quando pro eis huiusmodi exequiæ publicè fieri solent per Ecclesias Ciuitatum; & id nostro modo simplici, absque pompa feretri cum falcibus: nec tamen vt Constitutionem hoc debere obseruari, sed vbi similis ratio posceret, posset à Præposito permitti.

An

CXVII.

AN cum vita excesserint personæ aliquæ de Societate benemeritæ, & in Ecclesijs nostris sepeliri voluerint, possint à Nostris ea officia pro eis dici, quæ pro fratribus nostris dicere consueuimus.

An benemeriti sepeliẽdi in nostris Ecclesijs.

Responsum fuit, concedendam esse sepulturam in nostris Ecclesijs his, qui Collegiorum nostrorum fundatores extiterunt, vel fundationes iuuerunt. Principibus etiam & Prælatis, qui id voluerint; alijs autem personis etiã benemeritis non esse id concedendum sine facultate Præpositi Generalis. Quicunque tamen illi fuerint, non videntur pro eis ea officia publicè dicenda, quæ pro nostris fratribus defunctis dicere solemus. & obseruandum est, ne cuique præiudicium fiat in huiusmodi sepulturis, & vt nullus nostrum sponte se offerat ad eam licentiam petendam: Et etiam ne ius sepulturæ posteri eorum, qui ibidem sepeliuntur, acquirant.

CXVIII.

PRopositum fuit à Patribus Lusitanis, an reditus quidam essent retinendi, qui cuidam Collegio ipsorum proueniunt à petitionibus quibusdam publicis, quæ sub nomine Sancti Antonij exiguntur, cum nonnullorum scandalo.

Responsum fuit, vt videret Præpositus Generalis, an essent statim relinquendi, an reti-

nendi, donec commutentur in alios, qui non præſeferant eam ſpeciem ſcandali.

CXIX.

Munera pro ſcholaſticis.

PEtebatur etiam, an eſſent proponenda, & danda munuſcula quædam (quæ præmia vocant) Scholaſticis externis, vt ea ratione inflammarentur ad ſtudia literarum.

Placuit proponi, & dari, dummodo ne fratribus noſtris darentur, nec externis noſtro cum ſumptu; & vt ſeruaretur modus honeſtus, & religioſus.

CXX.

Monaſteria.

CVm Collegium Conimbricenſe hucuſque poſſederit Monaſteria quædam cum Eccleſijs parochialibus annexis, an ſit diſpenſandum in Conſtitutionibus, quæ oppoſitum videntur ſtatuere; vel quid nam faciendum ſit.

Placuit Congregationi omnem adhiberi diligentiam, vt quam primum, & quam optimo modo fieri poſſet, liberaretur ab animarum cura prædictum Collegium.

CXXI.

Studiorum intermiſsiones.

AN in Collegio Eborenſi propter aeris intemperiem, & ſalubritatis defectum, & æſtus graues illius Ciuitatis concedendæ eſſent noſtris Præceptoribus, ſtudiorum intermiſſiones longiores, quæ alijs in Collegijs concedi ſoleant.

Reſponſum eſt, intermiſſiones quidem placere:

cere: sed modum, & dierum, quibus vacandum à studijs esset, numerum relinquendum esse Præpositi Prouincialis iudicio.

CXXII.

Conuictores.

AN expediret, nostros curam retinere quorundam Scholasticorum externorum, qui Conuictores, vel comensales dicuntur, quorum cura nostris à Rege Lusitaniæ imposita est, non exiguo cum onere, cum nouum Collegium illis traderet.

Responsum est, dandam esse operam, vt Domus quædam construeretur extra Collegium nouum Coimbricense pro habitatione huiusmodi Conuictorum, vt à nostrorum Scholasticorum habitatione omnino separentur. Interim tamen retinendam esse eorum curam, quam Societas iam suscepit, & hoc quidem ex dispensatione quadam concedi.

CXXIII.

Domus probationis.

AN Domus probationis sint seiungendæ à nostris Collegijs.

Responsum est, rationes vtrinque audiendas, & expendendas esse, quæ multæ se offerebant: & tamen potius prope Collegia, quam prope Domus professorum tenendæ videbantur, sed vlterius non est actum ea de re.

CXXIV.

PEtierunt ijdem Patres Lusitani regulas quas non habebant, & Visitatoris, & Prouincialis, &c.

Responsum fuit, faciendas, & eis mittendas.

CXXV.

Ordinis militaris an admittendi.

AN sæculares, qui emittunt vota in ordine militari, vocato Christi, possint ad Societatem nostram admitti, licet credatur non emissuros professionem apud nos.

Responsum est, admitti posse.

CXXVI.

CVm ex Prouincia Lusitaniæ plurimi ad Indos, Brasiliam, & alias Infidelium regiones mittantur, & hominum penuria ibi laboretur, petierunt Patres Lusitani à Congregatione auxilium.

Responsum fuit, quoad eius fieri posset, subueniendum illis esse.

CXXVII.

Insignia Doctoratus.

QVæsierunt etiam, an Doctores, & Magistri de Societate, cum publicis præsident disputationibus, aut Scholasticos in Vniuersitatibus examinant, ea insignia serica, quibus alij Doctores, vel Magistri vtuntur ferre debeant.

Responsum fuit, deferendam esse huiusmodi causam ad Præpositum Generalem, vt declaret Constitutiones Vniuersitatum. Quod ad Conimbricense Collegium attinet, visum fuit petendam esse facultatem, vt non obligarentur nostri ad huiusmodi insignia portanda.

Non

Non tamen incommodum videbatur, si nostri in illis actibus publicis, de quibus quæritur, portarent aliqua insignia in pileo, præsertim vt sunt fila illa serica, quæ ponuntur in medio Pilei.

C X X V I I I.

Vota sæculi in Societate suspensa.

AN vota, quæ nostri cum adhuc in sæculo essent, emiserunt (quærebatur autem de alijs votis præsertim Religionis determinatæ) censeantur ipso facto commutata in vota simplicia nostræ Societatis, simulatque illa emiserint, quod difficultatem habet cum illud cap. Scripturæ de voto, & voti redemptione intelligatur à Doctoribus de ingressu per professionem.

Responsum fuit, in nostra Societate suspensa esse alia vota, etiam si per professionem non tollantur, & sic obligationem eorum cessare dum in Societate manent.

C X X I X.

Regulæ particulares.

CVm regulæ generales, & communes instructiones officiorum diligenter obseruentur; & iuxta illas, qui præsunt subditos regant, petitum fuit vt viderentur diligentius, & si circa ordinem vel claritatem, aut stilum aliquid essent immutandum, immutaretur.

Responsum fuit vt Præposito Generali id faciendum committeretur. Visum est regulas ex Constitutionibus deductas, seruādas esse generaliter, alias videndas esse & examinan

das: documenta verò siue consilia spiritualia in vnum locum redigenda extra regulas.

C X X X.

Capellaniæ.

AN recipi debeant in nostris Collegijs capellaniæ, quibus inseruiunt Clerici sæculares, quos possint nostri eligere. Nam ex earum censibus huiusmodi Collegia augeri posse videntur.

Responsum fuit, non expedire vt in nostris Ecclesijs erigantur huiusmodi capellaniæ.

C X X X I.

AN sint admittendi in nostris Domibus qui aliquod facinus perpetrant, aut bonis cedunt &c. donec suæ securitati cõsulant.

Responsum fuit, consulendos esse viros peritos, & post consultationem res est commissa Præposito.

C X X X I I.

AN ius illud, quod habet Collegium Gandiense, præsentandi tres Parochiales Neophytorum ex Agarenis, sit cõseruandum, an potius sit illi renunciandũ in fauorem ordinarij. Visum est retinendum esse ius hoc, vt melius consultum sit illorũ spirituali vtilitati.

C X X X I I I.

Doctrina Christiana.

AN expediret Christianam doctrinam docere canendo, cum experientia doceat magis allici eo modo pueros, & maiorem sequi fructum.

Responsum fuit Præposito Generali id commit-

mittendum. Ille autem ſtatuit vt ita fieret, vbi ad maiorem ædificationem id fore obſeruaretur.

CXXXIV.

AN præcipiendum eſſet profeſſis, vt per ſe exequantur aliquando votum quod faciunt de curanda inſtitutione puerorum. Viſum eſt, Præpoſito Generali id committendum eſſe. Ille autem ſtatuit, vt præter id quod ad probationes pertinet, commendaretur valde hoc pium opus profeſſis, qui id exequi deberent iuxta litterarum Apoſtolicarum, & Conſtitutionum rationes. Pater quidem Noſter Ignatius iniunxit ſingulis Profeſſorum, vt ſemel per quadraginta dies id facerent.

Votum de erudiendis pueris.

CXXXV.

AN ſit exterminandus à Societate mos ille admittendi beneficia curata, vel ſimplicia, quæ noſtris ad tempus conferuntur.

Beneficia curata, & ſimplicia.

Commiſſum etiam fuit Præpoſito, qui ſtatuit, vt non admitterētur beneficia ſine licentia Præpoſiti Generalis, quem informare oportebit de ſcandalo, ſi quod fuerit, vel timebitur, & de tota re, vt videat an diſpenſari oporteat.

An noſtri, qui ante ingreſſum in Societatem habebant beneficia, poſtquam biennium in illa manſerint, ea relinquere debeant.

Committendum etiam hoc videbatur Præ-

poſito. qui ſtatuit vt ſeruarentur Conſtitutiones, quibus non præcipitur, vt beneficia relinquantur ante profeſſionem niſi iubente Superiore poſt primum annum. Hunc autem Superiorem ſtatuit fore Generalem, vel Commiſſarium, vel Prouincialem.

C X X X V I.

Priuilegia Societatis.

AN quilibet Superior in Societate poſſit gratias Societatis cuilibet ſubdito communicare cum facultate eaſdem alijs communicandi.

Commiſſum id fuit Præpoſito Generali, qui viris peritis conſultis id declararet.

C X X X V I I.

Nūcij Apoſtolici.

AN expediret petere à Summo Pontifice, vt Nuncij Apoſtolici nō poſſint diſpenſare in votis ſimplicibus Societatis, ſaltem quæ poſt biennium emittuntur.

Reſponſum eſt petendum videri: vſum tamen eius gratiæ ſi obtineatur, penes Præpoſitum fore.

C X X X V I I I.

Regulas cōdere cuius eſt.

AN expediret, vt Præpoſiti inferiores non poſsint regulas condere, ſine Generalis conſultatione & particulari conceſsione.

Reſponſum fuit, ſolum Præpoſitum Generalem auctoritatem habere; & alios eam dumtaxat, quæ ab ipſo acceperint: & cū ea ſi quid ordinabunt, tranſmittant Præpoſito vt id examinet, & ſi videatur expedire cōfirmet.

CXXXIX.

DE ratione ineundi contractus dictum est, & à Congregatione constitutum, potestatem esse penes Præpositum Generalem, & ab eo ad alios descēdere debere iuxta Constitutionem quandam relictam à Patre Ignatio sanctæ mem. extra corpus aliarum, quæ tota approbata est, & 9. par. cap. 3. inserta. Curandum autem dicebatur, vt Breue Apostolicum obtineretur, quo constaret euidentius ijs, qui cum Societate negociātur, de hac potestate. Interim autem dum Breue obtineretur, vt fiat sicut hactenus factum est; nimirum, vt si acquiescere nobis vellent, qui nobiscum negociantur, cū Præpositi Generalis facultate duntaxat contractus fiant. Si noluerint acquiescere, vt possint collegialiter conuenire ad eorum satisfactionem, non ad contractus necessitatem.

Contractus.

CXL.

NOn videri, soluendam Congregationem pro solius Præpositi Generalis arbitrio sine consensu eiusdem Congregationis, quæ Generali Superior est.

Congregationem Generalem soluere cuius est.

DECRETA
Secundæ Congregationis Generalis ante electionem.

I.

Quid tractandum ante Electionem.

CVM Tertium Decretum ante electionem legeretur, in primis discussum fuit diligenter, an de alijs rebus agendum esset, quam de pertinentibus ad eleelectionem, antequam elegeretur Præpositus Generalis. Et maiori parte suffragiorum fuit constitutum, vt de nulla re ageretur ante electionem, præterquam de ijs, quæ ad ipsam electionem pertinerent.

I I.

Vno die proponenda, altero tractanda.

QVod in eodem tertio Decreto dicitur, vno die res proponendas, alio definiendas esse, statutum est intelligi debere iuxta quartum Decretum Congregationis post electionem, vbi dicitur, id fieri debere in rebus grauio-

grauioribus, cuiusmodi sunt, quæ in Congregatione necessario veniunt tractanda: si quæ alia proponerentur, pro arbitrio P. Præpositi, aut eodem, aut alio die tractanda esse.

III.

IN eodem tertio Decreto sic habetur. Si postridie inter omnes non conueniret, deputandos esse Definitores, vel Compromissarios. Declaratum est, ergo Tò, inter omnes, ita accipiendum esse, vt in ijs, quæ ante electionem tractanda erunt, intelligatur Tò, omnes, idest maiorem partem suffragiorum, non ita post electionem, quia tunc de Constitutionibus, & rebus grauioribus erit agendum.

Inter omnes id est, maior pars.

IV.

IN Decreto sexto ante prædictam electionem, omnia capita proposita fuerunt, & perlecta sigillatim; & in primis illud, quod omnes Electores petere debeant informationem nemine excepto. Et pluribus suffragijs statutum est, omnes petere debere.

Informationes ab omnibus petendæ.

V.

DE secundo capite actum fuit etiam, scilicet à quibus peti debeat informatio: & cum multa hinc, & inde dicta fuerint, tandem pluribus suffragijs est constitutum ab omnibus de Societate, qui possent bene referre, posse capi informationem, ita tamen, vt illi à quibus caperetur, eandem legem subirent ratione informationis, quam Electores,

A quibus petendæ informationes

res, de qua lege, & informandi modo, qui petent ab aliquo extra numerum Electorum informationem ; prius ipsum monere debeant, vt nouerint ad quod teneantur.

Placuit autem, vt ante quatriduum, quod præcedit diem Electionis, nulla peteretur informatio.

V I.

De quibus petendæ.

PErlectum fuit etiam in Congregatione 3. caput de ratione informationis, scilicet de quibus personis peti debeat informatio: & 4. scilicet de quibus rebus peti debeat, & pluribus suffragijs Decretum est, vtrumque ratum habendum esse.

V I I.

Modus petendi.

PRopositum fuit 5. caput sequens, quomodo scilicet peti debeat informatio, & cetera placuerunt: sed pluribus suffragijs duo immutanda visa sunt. Alterum, quod initio dicitur, id est, non petat, an hic, vel ille aptus videatur ad hoc munus, nec nec; sed de rebus illis, ex quibus iudicari possit, an sit idoneus, nec ne. hoc igitur immutandum visum est, & permissum, vt liceret petere, an hunc, vel illum aptum quis iudicet ad munus Præpositi Generalis; non tamen, an aptissimum inter omnes. Alterum est, quod vbi dicitur, si quid tamen intellexerit, quod secretum teneri debeat, cum alijs præterquam cum Electoribus in informatione silentium seruet, memor cari-

tatis

tatis : hic inquam pluribus ſuffragijs, viſum eſt, ſilentium in virtute ſanctæ obedientiæ eſſe iniungendum in re graui tamen, non in qualibet.

VIII.

Interrogatorium.

DE quodam interrogatorio inſerto ſexto Decreto prædicto, habetur in eius fine, ſtatutum eſſe, quod non neceſſe eſſet eo vti : ſed vt conſideraretur ibi citatæ Conſtitutiones, & ſic vnuſquiſque interrogaret, prout in Domino videretur ei expedire.

Hoc ipſum, quod ibi decernitur de interrogatorio, toti huic Congregationi placuit.

IX.

Excommunicatio.

CVm ageretur de ſeptimo Decreto ante electionem P. Lainez; placuit ferè omnibus admittendum eſſe, vt iacet. Explicuit tamen Congregatio locum illum de excommunicatione latæ ſententiæ, quæ ſe extendit ad informationem non ſinceram, quod intelligi debeat de informatione, quæ ſtudioſè mendax eſt, ideſt, mala cum intentione in re graui.

X.

Commiſſarij expirant in morte Generalis.

PRopoſitum fuit, octauum Decretum ſequens, & placuit, prout iacet: nonum etiam omnibus ferè, & decimum maiori parti, expunctis ijs, quæ de Commiſſarijs dicuntur, de quibus poſt electionem conſtitu-

tum

tum fuit, quod expirarent per mortem Præpositi.

XI.

Formula eligendi.

PRopositum fuit præterea 12. & 13. Decr. ante electionem prædictam, & vtrumque placuit, vt iacet: sed in 13. visum fuit, secretum esse commendãdum in dandis suffragijs, & in scribendo nomine electi formam characteris, aut manus propriæ mutari posse (si quis volet) ne à tribus, qui suffragium videbunt, & legent, agnosci posse.

Fuit autem dubitatum, an expungi deberent vltima illa verba Decreti 13. scilicet, non manifestandum nomen eligentis, nisi necessitas vrgeret iudicio Congregationis. & placuit maiori parti, vt non expungerentur. Sed vt hoc adderetur, post promulgatum Decretum electionis statim comburenda esse suffragia.

XII.

PErlecto. 14. Decreto sequenti, placuit illud maiori parti mutatis mutandis, vt ad præsentem electionem accommodaretur. Illa tamen verba tollenda esse, visa sunt, ex numero 3. Electorum de quauis Prouincia, ne excluderentur Electores, qui Romæ versantur, & ex Prouincijs non venerunt: & dicendum sic esse, ex numero Electorum eligerentur.

Pro-

XIII.

PRopoſitum fuit 15. Decr. & in ceteris placuit omnibus, ſed declaratum fuit ſenſum iuramenti, quod facturus eſt P. Vicarius, Secretarius, & Aſſiſtens, ſic interpretandum eſſe, vt quadrat ſingulis eorum iuxta Conſtitutiones. In forma vero abſolutionis addendam eſſe exceptionem defectuum, qui in hac electione accidiſſent, iuxta declarationem in 6 cap. 8. par. quæ ait, Abſoluit ab omnibus cenſuris, quæ non incurriſſent, propter defectus ad hanc electionem pertinentes. Sic ergo habebit formula. Abſoluo vos à quauis ſententia excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, & quibuſuis alijs ſententijs, cenſuris, & pœnis; & quatenus ſit opus, diſpenſo vobiſcum ſuper irregularitate quauis (dummodo ſententias, & cenſuras, pœnas, ac irregularitatẽ huiuſmodi ob defectus ad electionem hanc pertinentes non incurreritis) ad effectum legitimæ electionis, In Nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Amen. Addendum eſſe etiam de abſolutione, quam antiquiſſimus Profeſſus daret Vicario, viſum eſt. quæ eiuſdem tenoris erit cum ea, qua ipſe alios abſoluit.

Iuramentũ.

Abſolutio à cenſuris.

XIV.

IN 16. Decreto cetera placuerunt, ſed tollendum eſſe illud, viſum eſt, quod dicitur de Secretario, quod ſtare aperto capite

debeat,

debeat, de quo Constitutiones nihil insinuant.

Formula etiam Decreti electionis, quam tenuimus in præcedenti electione R. P. Iacobi Lainez, approbata est, scilicet, quæ sequitur.

Literæ, Patentes pro Generali.

Cum in plena, & legitima Congregatione collato numero omnium suffragiorum, plusquam media pars omnium R. P. N. nominauerit, & elegerit, ego N. auctoritate Sedis Apostolicæ, & Vniuersæ Societatis eligo prædictum R. P. N. in Præpositum Generalem Societatis IESV, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen. Romæ.

X V.

Compromissarij.

PRoposito. 17. Decreto ante electionem prædictam, dubitatum est, an expediret declarare, quod antequam ad compromissionem veniretur, tentarentur plura scrutinia quam tria, scilicet vsque ad septem: vel certè, an dicendum esset, quod si ne in tertio quidem scrutinio egrederetur, Generali Congregationi integrum esset alia tentare scrutinia: & visum est Decretum, vt iacet amplecti oportere, sed non esse vtendum ratione Compromissionis, quæ assignatur in prædicto Decreto, vt scilicet 5. Compromissarius accedat in casu paritatis ad alterum ex duobus à binis Compromissarijs electis: si autem oblata fuerit talis difficultas, tunc decidetur quid agendum. 18. Decretum sequens non

est

est approbatum, quia vt 28. Decreto est dictum, statim comburi debent suffragia post promulgatum Decretum electionis.

XVI.

Propositum fuit Decretum 19. sequens: & prædicta eius pars, vt quatriduo ante electionem Professi Electores non egrederentur foras sine licentia P. Vicarij, omnibus placuit.

Quatriduo nullus è Domo.

Statutum etiam fuit, communi omnium sententia, vt quatriduum illud inciperet à vigilia S. Petri 28. Iunij, ita vt dies electionis esset 2. Iulij, ipso scilicet Festo Visitationis, prout in præcedenti electione fuerat: & consequenter visum est Congregationi, non esse expectandos absentes (nam ante id tempus expectabatur P. Euerardus inferioris Germaniæ Prouincialis, nec de Prouinciali Bæticæ cum Socijs, spes iam erat, quod ad electionem venturi essent) sed si accidisset, vt incæpto quatriduo aliqui venirent, vt tunc deliberaret Congregatio, an suffragium essent habituri.

De partitione autem ieiuniorum, disciplinarum, & orationum placuit omnibus, vt P. Vicarius illam pro suo arbitrio faceret.

XVII.

Propositum fuit vltimum Decretum ante electionem prædictam, & visum est, clarius debere formari ad modum scilicet sequentem. Absolutio excommunicationis latæ sen-

Absolutio cui reseruata.

tiæ prius dictæ, reseruetur Vicario, si ante electionem absolui se petat, qui in eam incidisset. si post electionem peteret, Præposito Generali reseruanda erit. Hactenus de actis ante electionem.

Visum est, autem Congregationi, quod hęc 34. Decreta possent habere singuli Electorum, & quòd Prouinciales etiam deberent vt suæ Prouinciæ Electoribus communicarent: singuli tenentur habere saltem, quæ ad informationem, & electionem faciunt, ad quam vt finem hæc acta diriguntur.

Formula informandi.

Formula autem informandi, quæ proponenda esset illis extra numerum Electorum, à quibus peteretur informatio; iussus est, conficere Secretarius, quæ postea ab ipsa Congregatione videretur, cum Secretarius, & Assistens esset eligendus: sed postea cum aliquid additum videretur ijs, quæ decreta fuerant Congregatio commisit P. Vicario negocium; ipse autem designauit quinque Prouinciales, scilicet Portugallię, Germanię superioris (quo absēte deputatus est Prouincialis Austriæ eius loco) Longobardiæ, Castellæ, & Aquitaniæ, addendo, vt ex verbis actorum formulam colligerent, quam & collegerunt, & multis exemplis Patribus data est.

Decre-

Decreta Secundæ Congregationis Generalis post electionem.

I.

Assistētium ius in Congregat.

DE tribus Assistentibus, qui iam suo officio defuncti fuerant ipsa in electione Præpositi Generalis, actum fuit, an cum suffragio interesse deberent Congregationi: & eos quidem interesse debere Decretum est. sed quid in posterum de Assistentibus, qui expirant, sit sentiendum. & an essent statim eligendi noui Assistentes, & Admonitor Generalis, & aliqui ad quos referrent singuli ea, quæ proponenda Congregationi viderentur, & cum qua auctoritate; in diem sequentem tractatio reiecta est.

I I.

Ius Procuratorum in Congregationibus.

ACtum fuit de Procuratoribus, an in posterum ex singulis Prouincijs venire deberent: & si venirent, an duo possent venire electi à Congregatione Prouinciali, vel adducti à Præposito Prouinciali: & res est diu, multumque disputata, non tamen eo die satis constituta. Vnde sequenti die, scilicet quinta Iulij denuo proposita fuerant varia suffragia ea de re, & quod sequitur est constitutum.

Constitutiones circa huiusmodi Procuratores, qui præter duos Electos cum Prouin-

li ad eligendum Generalem Præpositum mittuntur à Congregatione Prouinciali, vel adducuntur à Præposito Prouinciali, seruandas esse: sed Congregatio sic eas interpretata est, vt cum tantum ad electionem vocatur Societas, terni veniant ex singulis Prouincijs Prouincialis cũ duobus Electis: nec vlli Procuratores sunt adducẽdi, qui suffragiũ habeant.

Quod si Præpositus Generalis, qui cogit Congregationem, vel Vicarius Generalis iudicat aliquos esse adducendos ad negocia grauia post electionem tractanda, cum id significauerit Prouincialibus, tunc vnus, vel duo possunt ex singulis Prouincijs, vel à Congregatione Prouinciali, vel ab ipsis Præpositis Prouincialibus electi venire, & quidem cum suffragio actiuo, & passiuo iuxta Constitutiones, si vel Coadiutores spirituales formati, vel Professi trium votorum, aut quatuor votorum fuerint, non aliter.

III.

Assistẽtium ius in Cong.

AGi cæptum fuerat præcedenti die, an in posterum, qui fuerint Assistentes, quorumque officium per electionem noui Præpositi Generalis expirauerit, interesse debeant Congregationi Generali, quæ post electionem ad alia negocia grauia tractanda celebratur: & Decretum est, vt auctoritate ab hac Congregatione data, intersint in posterum cum suffragio Generalibus Congregationibus, si-

ue

ue Romana conſtituatur Prouincia, ſiue non conſtituatur, ſiue noui eligantur Aſſiſtentes, ſiue non eligantur.

Deinde actum eſt, an Aſsiſtentes ſtatim eligi deberent, & Admonitor Præpoſiti Generalis, an potius id differri in finem Congregationis oporteret: & hoc ipſo die definitum eſt vſque ad diem Feſtum S. Iacobi differendum id eſſe, & quatriduo ante informationes eſſe capiendas (ſecretas tamen) vt tunc ſaltem hac de re ſtatueretur.

Aſsiſtentes quando eligendi.

I V.

PRopoſitum fuerat, an aliqui eſſent deputandi, ad quos ſinguli ea referrent (quod ad negocia Prouinciarum attinet) quæ Congregationi proponenda viderentur: & cum qua auctoritate. Conſtitutum eſt autem, vt quinque eligerentur, ex Prouincialium numero, qui varijs nationibus præſunt, cum ea facultate, vt vnum contextum ex varijs, quæ ſuggeruntur facerent, ordine conuenienti. Et ſi quid videretur non pertinere ad Congregationem, ſed potius ad Generalem Præpoſitum, admonerent proponentem: cui ſi perſuaſum non eſſet, vt deſiſteret, liceret ei Congregationi proponere, quod vellet; ipſa verò vel reijceret ad Præpoſitum Generalem, vel de eo decerneret.

Deputati.

V.

Substantialia.

CVm mentio facta fuisset de difficultatibus, quæ circa Constitutiones occurrebant, placuit omnibus communi consensu, vt nihil ad substantialia Instituti nostri pertinés posset immutari, vt in secundo Decreto de Constitutionibus in præcedenti Congregatione fuerat constitutum.

V I.

Suffragia in Congregationibus.

CVm propositum fuisset, & in præcedenti actione agitatum, an maior pars omnium suffragiorum, id est, quæ medietatem excederet, necessaria censenda esset ad aliquid constituendum: an satis esset ad plura suffragia decernere de ijs, quæ proponerentur, si non essent grauissima, vt quæ pertinent ad Constitutiones, & ipsum Institutum Societatis, vel ad dissolutionem admissorum Collegiorum. Die 9. Iulij omnium ferè consensu definitum est, satis fore ad quiduis ex grauioribus decernendum plusquam mediam partem eorum, qui legitime congregati sunt in Generali Congregatione, dummodo non agatur de ijs, quæ pertinent ad substantiam nostri Instituti. De minus grauibus ad plura suffragia definire posse Congregationem.

V I I.

Collegiorũ multiplicitas.

PRopositum fuit, an multiplicitas Collegiorum per aliquod tempus moderanda esset, & an quædam non satis bene constitu-

ta,

ta, essent dissoluenda, nisi post certum tempus bene fundarentur iuxta Constitutiones, & an manentibus Collegijs quibusdam, Scholæ saltem essent auferendæ. & cum res per triduum disputata esset, Patribus diligenter suas sententias dicentibus, 12. Iulij sic res constituta est. In primis placuit in posterum moderationem adhiberi; & plurimis, maximiq; momenti rationibus in medium adductis, rogauerunt R. P. Generalem Præpositum, & serio commendauerunt, vt potius applicaret animum ad roboranda, & ad perfectionem adducenda Collegia iam admissa, quam ad noua admittenda: & si quæ admittenda existimaret ex ijs, quæ offerrentur, eiusmodi essent, & eis in locis, & cum talibus circumstantijs, vt ad commune bonum Ecclesiæ Dei magnum momentum habitura videantur; & quoad eius fieri posſit, ita dotata, vel eam rerum vitæ necessariarum commoditatem habentia, vt non tantum operarij substentari posſint, sed & is etiam numerus Scholasticorum, qui pro Seminario sit eidem Collegio futurus, vt ex eo operarij prodire posſint ad id conseruandum: nec admittatur (licet hæc omnia suppeterent) si non haberet Societas Rectores ac Magistros; ac demum operarios in vita, & doctrina idoneos, vt huic muneri posse satisfacere auditis Assistentium sententijs iudicaret, & quidem sine aliorum Col-

legiorum detrimento.

Quod attinet ad Collegia non bene constituta, vel Scholas in eis dissoluendas, visum est maiori parti Congregationis, audiendos esse eos, qui sentirent, vel dubitarent aliquod tale Collegium, vel Scholam dissolui debere, vt expensis eorum rationibus (quæ in scriptis dari deberent) Congregatio de singulis eorum statueret, quid facto opus esset.

VIII.

Seminaria nostrorũ in Prouincijs.

PRæpositum fuit, & discussum die decima tertia, & decimaquarta huius mensis, an deberet fieri saltem vnum Seminarium Societatis perfectum in qualibet Prouincia ad formandos Professores, & alios, qui in Christi Vinea idonei operarij futuri essent in humanioribus litteris, Philosophia, & Theologia vt postea toti Prouinciæ sufficerent. Fuit autem constitutum, seminaria prædicta curanda esse vbi, & quando commode fieri poterunt in quauis Prouincia, vel vbi nostri docendi munus obituri sunt, vt paulatim non præpopere huic negotio promouendo darent operam.

IX.

Potestas Prouincialiũ

DE vsu potestatis Prouincialium in suis Prouincijs fuit actum, & decretum, vt iuxta Cõstitutiones nostras, & rationis dictamen videatur, & declaretur à Patre Generali quæ sit ordinaria omnibus Prouincialibus ex

æquo

æquo conferenda,quę autem extra ordinaria, & pro ratione loci,temporis, & perſonarum, huic potius, quã illi communicanda poteſtas vt priorem illam omnibus, poſteriorem hanc ijs conferat Præpoſitus Generalis, quibus ad bonam gubernatiouem in hac, vel illa Prouincia conuenientem fore iudicauerit.

X.

Cõmiſſarij.

QVæſitum fuit, an expediret Commiſſarios non fieri, niſi ex neceſſitate, & ad tempus,& vt viſitandi munere tantum fungerentur. Et decreuit Congregatio, Commiſſarios,qui ad viſitandas Prouincias tertio,vel quarto quoque anno, vel quando Præpoſito Generali videbitur, & eos qua auctoritate, ac iuriſdictione videbitur, mittendos eſſe. De alijs, qui continuum, & quaſi ordinarium officium haberent in Prouincijs remotis, cenſuit Congregatio (re bis conſultata) non eſſe illos in poſterum conſtituendos, iuxta quod in duodecimo decreto prioris Congregationis Generalis, titulo ſexto definitum fuerat: ſed cum neceſsitas, vel vtilitas magni momenti, hoc officium iudicio Præpoſiti Generalis, requiret, pro re nata poſſe huiuſmodi Commiſſarios ab eo inſtitui: qui cum ſatisfactum erit cauſæ, propter quam inſtituti fuerant, pro eiuſdem Generalis arbitrio eodem officio defungantur.

Pro-

bitatione) vel separatam, in qua Nouitij bien nio suo exercerentur; quo tempore non modo non eligendi essent ad vota simplicia emittenda, sed ne admittendi quidem ad ea renouanda cum alijs, licet sponte emisissent, iuxta Constitutiones nostras. Placuit autem Congregationi, vt curaretur huiusmodi Domos in singulis Prouincijs institui, quam cito fieri commode possent: vtque biennio, & bene probarentur, Nouitij non litterarum, sed mortificationis ac profectus spiritualis studio vacando: in secundo tamen anno possit à Prouincialibus ex commissione Generalis circa studium dispensari, habita ratione personarum locorum, & temporum prout in Domino expedire iudicabitur. Visum est autem non modo Nouitios ad vota emittenda non instigandos esse hoc biennio, sed si sponte emitterent, vt non simul cum alijs, qui biennium expleuerunt, ad ea renouanda admittantur: sed seorsum id facerent.

Nouitiorum educatio.

De ætate admittendorum ad probationem, dubitatum fuit à quibusdam, & propositum: sed visum est Congregationi, nullum decretum hac de re esse faciendum, sed Constitutiones esse seruandas.

XIII.

CVm de pecunijs ex aliqua Prouincia, vel Regno extrahendis ageret Reuer. P. Præpositus Generalis, & ad maiorem ædificatio-

Pecuniarum extractio.

tionem Principum fore diceret, si edicta regia in hac parte seruarentur; approbauit Congregatio generalis eius sententiam, & statuit circa extractionem pecuniarum edicta huiusmodi obseruanda esse.

XIV.

Formula scribendi.

CVm in ratione scribendi, quæ in declarationibus vltimis 1. cap. 8. par. litteris L. M. N. continetur, licet initio Societati perutilis fuerit, nunc grauissimæ difficultates inueniantur, propositum fuit, an mutari eam oporteret, & formam aliquam confici, quæ Societati pro statu præsenti conuenire censeretur. & re discussa, visum est, quædam esse in prædicta ratione scribendi, quæ modo non bene possint obseruari: vnde remedium esse per aliquam immutationem Constitutionum in ea parte adhibendum. Et placuit designari tres, vel quatuor, vel quinque pro arbitrio R. P. Præpositi Generalis (cui eligendi eos cura data est) qui formulam aliquam scribendi conficerent, & Congregationi proponerent, vt ea decerneret, quid esset agendum. Ipse autem P. Generalis elegit 3. Patres Assistentes, scilicet P. Iacobum Mironum, P. Euerarpum Mercurianum, P. Benedictum Palmium cum P. Christophoro Madridio, ac P. Ioanne Polanco Secretario, qui eam confecerunt.

Cum

X V.

CVm de cantu Missæ, & Vesperarum inducendo in ea loca, in quibus nondum admissus est, ageretur, tandem Congregationi placuit, vt iuxta Constitutiones, & Decreta præteritæ Congregationis, & habita ratione finis, quem ipsæ Constitutiones intendunt, posset Præpositus illum inducere, prout expedire in Domino iudicabit, in hunc, vel illum locum. Vbi autem inductus esset cantus tam Missæ, quam Vesperarum, si inutilis ad finem nostri Instituti, & proximorum ædificationem videretur; vel deessent, qui benè id munus præstare possent, commissum est P. Præposito Generali, vt eum valeat reuocare, ac prohibere, si ita ei visum fuerit conuenire.

Cantus Missæ, & Vesperarum.

X V I.

PRopositum fuit, an Seminaria Episcoporum, de quibus in Concilio Tridentino est actum, admittenda à Societate nostra viderentur, si eorum gubernationem nostris committere ipsi Episcopi vellent. Et re satis agitata, constituit Congregatio, non admittenda videri: si tamen fundatio perpetua, & insignis huiusmodi Seminariorum ita fieret, vt simul etiam coniunctum Collegium nostrum valde promoueretur; & abundaret Societas operarijs idoneis, & libera eidem Societati gubernatio committeretur,

Seminaria Clericorũ.

Placuit admitti posse ex dispensatione Præpositi

positi Generalis, & non aliter. Sed si quando admitteretur tale munus, constituit Congregatio, vt ne Præceptores huiusmodi Seminarijs darentur separatis ab ijs, qui Scholis nostris prælegunt pro Societatis nostræ Instituto.

XVII.

Congregationis Generalis tempus

CVm ageretur à R. P. Præposito de Congregatione Generali, an certis & statis temporibus esset cogenda, visum est Congregationi eius sententiam sequi, quæ septimo quoque anno eam celebrandam esse tenuit, hoc addito, quod si maior pars Prouincialium in septimo anno iudicarent res graues non esse, quæ tractari in Congregatione debeant, differri possit in biennium, ita vt nono quoque anno ad summum celebrari debeat. sed intercessum est, & intercessio obtinuit ne vllum certū tempus præscriberetur; sed tertio quoque anno veniant simul ex omnibus Prouincijs Procuratores, qui Professi quatuor votorū, & viri maxime idonei sint à Congregatione Prouinciali electi, & habeant ius suffragij simul cum Assistentibus, & ipso P. Generali (qui duo suffragia, & qualitatem præcedendi habebit) ad decernendum, an cogi debeat Congregatio Generalis, nec ne.

XVIII.

Assistentes ex quibus nationibus.

CVm propositum fuisset, quod ad Assistentes attinet, an ex quatuor nationibus

bus eos eligi oporteret, ex Italia ſcilicet & Sicilia vnum, ex Gallia, & Germania alterum, ex Hiſpaniæ Prouincijs tertium, ex Portugallia, & India quartum. Viſum eſt tandem Aſsiſtentes idoneos, & ijs dotibus præditos, quas Conſtitutiones requirunt, eligendos eſſe: & quidem ex quatuor nationibus in quantum fieri poſſet iuxta vniuſcuiuſque conſcientiam.

Aſsiſtẽtium locus in Cõgregatione.

De loco autem dicendæ ſententiæ, placuit Congregationi, vt antiqui Aſsiſtentes etiam ſi ſuo munere iam defuncti eſſent per electionem noui Præpoſiti, inter Prouinciales haberent locum ſecundum ordinem, & tempus ſuæ profeſsionis: noui vero Aſsiſtentes, qui creandi eſſent, ſi iam in Congregatione eſſent, vt in ſuis manerent locis pro eius Congregationis tempore, in qua crearentur. ſtatim tamen ſua poteſtate, & munere fungi inciperent in ijs, quæ iuxta Conſtitutiones eis legitime conueniunt circa P. Præpoſitum: nam quod ad Congregationem ipſam attinet, nihil eos, niſi ſuum ſuffragium (vt ceteros) habere.

Quia verò die 25. B. Iacobo Sacra creari debuerant iuxta prædictum Decretum, res dilata eſt vſque ad diem 28. vt informationi tempus ſuppeteret:

XIX.

Vniuerſitas.

PRopoſitum fuit Congregationi quod Ciuitas Valentina, & alij magnæ auctoritatis

tatis viri offerebant Vniuersitatem suam in Hispania satis celebrem Societati nostræ, vt cum quibusdam conditionibus eius curam in se susciperet, & fere trium mill. aureorum annuum reditum ad nostrorum expensas applicandum curabant. Sed quamuis eorum deuotioni, & in Societatem nostram beneuolentiæ gratiæ habendæ viderentur; id tamen onus minime subeundum esse cū talibus præsertim conditionibus visum. & ita non esse admittendum decretum est.

XX.

Admonitor.

DE Admonitore Præpositi Generalis actum est in Congregatione, an necessario esse deberet Professus quatuor Votorum: & an eius electioni interesse deberent Procuratores Prouinciarum. & placuit fieri, ea de re decretū, vt scilicet eligeretur ex Professis quatuor Votorum, & eius electioni Procuratores interessent.

XXI.

Bonorum distributio.

CVm ageretur de distributione bonorum ex patrimonijs fratrum nostrorum prouenientium, qui ea in subsidium Societatis dare cupientes, Præpositi Generalis iudicio, dispensationem relinquunt: dixit suam sententiam R. P. Præpositus, sibi videri Constitutionem 1. cap. 3. par. esse seruandam, expresse mentione facta illorum verborum, quæ in eadem Prouincia distributionem faciendam

infi-

insinuant: & visum est Congregationi id ipsum, quod P. Generali, vt scilicet talis distributio iuxta prædictam Constitutionem,& verba illa in eadem Prouincia fieret.

XXII.

CVm facta esset interrogatio de conciliandis, & explicandis tribus locis Constitutionum,sic est constitutum: ea,quæ continentur cap. 4. Exam. de dispositione bonorum, ita intelligenda sunt, vt instructio quædam generalis sit, & lex, qua nostri debeant bona sua in veros pauperes distribuere, pro deuotione tamen sua.

Constitutionum loca de bonorum distributione.

Quæ vero in 3. par. cap. 1. §. 9. continentur, intelliguntur in particulari de illis bonis, quæ fratres in beneficium Societatis, siue in particulari, siue in generali distribuere pro sua deuotione volunt: in quo casu si Rectores, & Prouinciales, iuxta declarationem eiusdem loci,illis repræsentēt perfectius esse,& vt bona sua dispositioni Præpositi Generalis relinquant, tunc declaratum est, vt hæc bona in eadem Prouincia tantum, & non alibi Pater Generalis debeat distribuere. Et ad hanc legem & intellectum, quæ in 9. par. cap.5.nu.6. habentur,interpretanda sunt, si quo pacto de nostris fratribus intelligi possunt. Quod si aliquis imperfectionem sequutus, particulari alicui Societatis nostræ loco intra Prouinciā applicare sua bona velit, proponendū erit illi,

vt diſpoſitioni P. Præpoſiti Generalis relinquat, qui ea diſtribuet iuxta formam ſuperius præſcriptam; alias ea bona à Societate noſtra non admittantur, ſed ea teneatur ipſe in veros Chriſti pauperes extra Societatem diſpenſare. Si vero ea alicui Collegio intra Prouinciam aſſignauerit, ſit in manu Præpoſiti Generalis poteſtas probandi eam applicationem, vel improbandi. Atque in hunc quidem modum Conſtitutiones has poſthac conciliandas, intelligendas, atque obſeruandas eſſe Congregatio decernit. Veneramur enim ſanctam mem. Patrum noſtrorum.

XXIII.

Publica lectio.

CVm Ciuitas Peruſina in lectione quadam publica literarum humaniorum opera cuiuſdam ex noſtris vſa fuerit, & Collegio noſtro Peruſino, loco ſtipendij, quod Prælectoribus huiuſmodi lectionis ſolui ſolebat, 100. aureos ſingulis annis (pro eleemoſyna tamen non pro ſtipendio, ſoluerit; actum fuit, an in poſterum quouis modo, vel titulo darentur; eſſent admittendi. Et viſum eſt in Domino expedire, vt nec lectionis huius munus, nec 100 illi aurei in poſterum admitterentur.

Stipendium.

XXIV.

Definitores.

ACtum eſt etiam, an Definitores eligi deberent ad res determinandas, quas ei Congregatio commiſiſſet: & placuit 6. numero eligi, & die ſequenti per ſcrutinium ad plura

ra suffragia electi fuerunt tres PP. noui Assistentes, & praeterea PP. Alphonsus Salmeron, Hieronymus Natalis, & Michael Torres.

XXV.

In Collegijs quot alãtur.

CVm tractaretur, an Collegia Societatis plures habere Collegiales deberent, quam possent alere: placuit Congregationi fieri Decretum ea de re, & statui ne plures teneantur quam ali possint, siue ex reditibus, siue ex eleemosynis alendi sint.

XXVI.

Tẽpus orationis.

ACtum fuit, & per aliquot dies disputatum de augendo tempore orationis, quod in Constitution. 4. par. cap. 4. praefigitur: & placuit tandem Congregationi, vt P. Praepositus Generalis pro sua prouidentia possit id augere, prout expedire in Domino iudicauerit, habita ratione personarum, Regionum, &c.

XXVII.

Beneficia curata.

CVm de Doctrina Christiana edocenda, & de examinãdis beneficijs curatis (quae Collegijs nostris paucis in locis vnita sunt) & relinquendis ageretur: res est Definitoribus cum P. Generali commissa.

Eodem die cum ex causis grauibus Patri Edmundo Prouinciali Aquitaniae cum Socio P. Claudio recedendum in suam Prouinciam videretur; placuit Congregationi, id P. Praepo-

ſito Generali committere. Idem de P. Fuluio Androtio Ferrariæ Rectore, & de P. Hieronymo Rubio Senarum Rectore propoſitum fuit, & ſimilibus ex cauſis eidem P. Generali commiſſum. Vnde in ſuas Prouincias receſſerunt.

XXVIII.

Bona immobilia.

CVm Concilium Tridentinum ſeſſ. 25. cap. 3. de Regularibus, facultatem dederit omnibus Religioſis (exceptis Obſeruantibus Minorum, & Capucinis) habendi bona immobilia in communi, non obſtantibus quibuslibet Conſtitutionibus eorum; Propoſitum fuit Congregationi, an reſtringendo ſanctam Paupertatem, placeret cedere iuri cuicunque ad habēda bona immobilia in Domibus profeſſorum, quod ex Decreto Concilij prædicto nobis eſſet acquiſitum. & placuit magno conſenſu Patribus, vt cederemus cuicumque iuri ex Concilio nobis prouenienti: & iuxta noſtras Conſtitutiones, & vota, quæ poſt profeſſionem emittuntur, paupertatē in Profeſſis, ac ipſorum Domibus retineremus. & ita ceſſerunt totius Societatis nomine.

XXIX.

Aſſiſtētium, & Admonitoris tempus

PRopoſitum eſt etiam, an Aſsiſtentium, & Admonitoris officia durare oporteret vſque ad Congregationum Generalem futurā, an quandiu Generalis ipſe Præpoſitus viueret:

ret & decreuit Congregatio prædicta officia vſque ad noui Generalis electionem eſſe duratura.

XXX.

Prouinciarũ multiplicatio.

ACtum eſt, præterea, an expediret nullo modo multiplicari Prouincias ſine Congregatione Generali. Et viſum eſt Congregationi, Prouinciarum inſtitutionem, iuxta Decretum Prioris Congregationis, Præpoſito Generali relinquendam eſſe; qui tamen non niſi re diligenter conſiderata, & cum Aſsiſtentibus communicata nouas Prouincias inſtituere ad commune Societatis bonum deberet.

XXXI.

Literæ quadrimeſtres.

PRopoſitum fuit, an literæ quadrimeſtres, quæ iuxta Conſtitutiones ſcribi, ac mitti deberent, in ſemeſtres, an potius in annuas eſſent conuertendæ: & placuit Congregationi, vt in annuas conuerterentur.

XXXII.

Noſtri ne ſequantur Aulam.

CVm propoſitum eſſet, an Illuſtriſs. Cardinali Auguſtano Theologus noſtræ Societatis dari poſſet, qui eius confeſsiones audiret, & aulam ſequeretur. Viſum eſt Congregationi, nec Principibus, nec Dominis alijs ſæcularibus, aut Eccleſiaſticis aſſignari debere aliquem ex noſtris religioſis, qui aulas eorum ſequeretur, & in eis habitaret, vt Con-

fessarij, vel Theologi, aut alio quouis munere fungeretur, nisi forte ad perbreue tempus vnius, vel duorum mensium.

XXXIII.

Loca Constitutionum cōciliata de bonorum distributione.

POst secundam intercessionem circa Decretum de conciliandis tribus locis in cap. 4. Exam. & in primo cap. tertiæ partis, & in 3. par. de distributione bonorum: placuit Decretum, quod afferebatur; & statim post 28. ponendum esse, quasi eius interpretationem visum est. Et cum noua intercessio fieret, non placuit eam admitti.

XXXIV.

Scholia P. Natalis.

CVm intercessisset aliquis Patrum circa scholia P. Natalis, quod attinet ad auctoritatem aliquam, quæ ipsis tribui debere insinuabatur. Placuit Congregationi, vt prædicta Scholia prius R. P. Generali, & à designatis ad eorum inspectionem examinata, amplecteremur pro directione tantum, & sine vlla obligatione.

XXXV.

VErba quædam addita in Decreto post 28. ponendo, vbi dicebatur; Si aliter intellexerunt, &c. actum est, an mutari deberent, & illorum loco dici, si aliter intellexissent; vel dispensandum censuissent: & visum est Congregationi, R.P. Generali committendum esse, vt circa illorum verborum immutatio-

tationem faciat, quod in Domino expedire iudicauerit.

XXXVI.

Cvm à Definitoribus Decretum proponeretur Congregationi, quo in futurum constituebatur, vt statim post electionem Generalis, octo Definitores eligerentur, ac deinde Asſiſtentes, & Monitor, intercesſit quidam ex Patribus, & visum est Decretum non esse admittendum.

Definitores.

XXXVII.

INtercesſit aliquis ex Patribus circa Decret. 56. de dissolutione Congregationis: & visum est, quod hodie idest tertia Sept. simul Congregatio, & Definitorum potestas deberet expirare. Vnde si quid expediendum esset, hoc ipso die expediri oportere, vel ad Generalem Præpositum, aut aliam Congregationem reijci.

Congregationis dissolutio.

XXXVIII.

LIcet in Const. declarationibus lit. N. in 1. cap. 8. par. quarto quoque mēse catalogi mittendi dicantur: visum est Congregationi, Satis fore si semel singulis annis ordinariè mitterentur cum informatione.

Catalogi.

XXXIX.

PRopositum est, an R. P. Generalis Præpositus, huius Rom. Domus Præpositus particularis esse deberet, nec ne: & placuit Congregationi pars affirmatiua.

Præpositus Domus Romanæ.

X L.

Electores Vicarij.

CVm ageretur de numero eorum, qui ad electionem Vicarij Generalis necessarij viderentur, constitutum est, vt minimum sex eos esse debere.

X L I.

Facultas cōtractus Vicarij.

CVm proponeretur, an Congregatio Generalis vellet dare Vicario Generali pro tempore futuro, facultatem ineundi contractus in ijs, quæ commodè non possunt electionē Præpositi Generalis expectare: placuit facultatem huiusmodi Vicario concedi, nisi cum ageretur de vendendis, vel alienandis bonis stabilibus ipsius Societatis.

Sequuntur Decreta per Definitores confecta & à Congregatione Generali approbata.

X L I I.

Formula scribendi.

COnstitutum est, vt 12. Canoni adderetur forma scribendi, quæ sequitur: hic 12. Canon. ex 12. Decreto desumptus est.

Quædam sunt in ratione scribendi, quæ in declarationibus primi capitis, octauæ partis continentur, quæ modo benè obseruari non possunt: vnde remedium per aliquam immutationem Constitutionum in ea parte adhibendum est.

Literæ ædificationis.

Literæ ad ædificationem spiritualem scribantur à singulis Rectoribus, & Præpositis localibus

calibus semel in anno: & illarum tot fiant exempla, quot nationes á R. P. Generali designatæ fuerint. Rectores, & Præpositi locales scribant singulis hebdomadis ad suum Prouincialem in Europa, iuxta Constitutiones: in India vero, & Brasilia, vt suis Prouincialibus visum fuerit commodum, & opportunum. Missi autem ad fructificandum in agro Domino, scribant ad eum, quem designauerit ille, á quo missi sũt, singulis hebdomadis, vel quoties ipsis fuerit præscriptum: & illis quidem rescribant sui Superiores, semel in mense, iuxta Constitutiones: his vero respondebitur quoties iudicauerit is, qui illos misit.

XLIII.

Quãdo scribent Prouinciales.

PRouinciales omnium Prouinciarum Europæ scribant ordinarie ad P. Generalẽ, semel quolibet mense. Rectores autem, & Præpositi Locales tertio quoque mense ad eundem scribant; ita tamen hæc accipiantur, vt extraordinariè possint scribere quoties necessitas vrgebit. Prouinciales verò Indiæ, & Brasiliæ scribant Præposito Generali quando se obtulerit nauigationis commoditas. Rectores autem, & Præpositi Locales ex Indijs semel, ex Brasilia vero bis in anno si se se obtulerit occasio.

XLIV.

Quãdo scribet Generalis.

PRæpositus Generalis ad Prouinciales rescribet secundo quoque mense: ad Re-

ctores

ctores vero, & Præpositos Locales sexto quoque mense, nisi aliqua necessitas prius ad respondendum suadeat. Reliqua, quæ spectant ad res, de quibus scribendum est, & ad modum, & ad quale anni tempus annuas literas scribere debeant, hoc totum P. N. Generali relinquitur, vt ipse pro sua prudentia statuat quid facto opus sit. Rectores Collegiorum, & Præpositi Locales Catalogum Patrum, ac Fratrum conficiant, & informationem communem semel in anno ordinariè, & ad suos Prouinciales mittant, qui illos ad Præpositum Generalem mittent. Materia verò, & modus conscribendi hos catalogos à P. Nostro Generali præscribatur.

In reliquis, quæ hic non attinguntur, obseruentur Constitutiones, quæ tamen propterea non expungantur, donec id definierit proxima futura Generalis Congregatio, etiam si executio, & praxis iuxta Decreta hæc sit obseruanda.

XLV.

Lites.

Lites forenses pro rebus præsertim temporalibus, fugiant nostri omnes, & id curent Prouinciales efficere, ac primum compromissione rem adnitantur componere; quod si nulla ratione id possint assequi, tamen non intendat quisquam è nostris litem huiusmodi, nec omnino litem aliquam absque consensu Præpositi Generalis, aut eius cui expres-

se

se suas vices ad hanc rem ille commiserit. Nostris autem si lis intendatur, curent Prouinciales primum, vel à parte, vel à Iudice peti, vel id consequi per Principem, vt prius possit consuli Generalis Præpositus, quam liti respondere cogatur. nam fieri poterit, vt Generalis iubeat cedere nostros liti, & potius detrimentum temporale pati, quam litibus dare operam, etiam pro re alioqui debita.

XLVI.

Eleemosynę

QVamuis autem ex eleemosynis viuat Societas, & opus bonum sit eleemosyna Societati collata, atque ad bona omnia inducere quosuis posimus: tamen ad maiorem ædificationem, & paupertatis nostræ sinceritatem, & puritatem; placuit præcipere nostris omnibus, vt nulli externo suadeant (nam de nostris in Constit. & Decretis dictum est) vt nobis potius quam alijs pauperibus dent eleemosynas: sed contenti simus, vbi petimus quotidianas eleemosynas, illas simpliciter, ac plane amore Dei petere. Ad donationes verò quascunque, siue legata, simpliciter etiam, & plane posimus nostras necessitates tantum explicare; definitionem tamen eius deuotioni relinquamus, à quo petimus has eleemosynas; ac proponere tantum illi posimus ad orationem, & alia media vt accurrat, quibus posit de donatione, vel legato constituere,

iuxta

iuxta id, quod ipſi Dominus inſpirauerit, & ratio rěcta ſuaſerit.

XLVII.

Summariũ. REgulæ generales, quæ incipiunt, Summa Sapientia, integræ conſeruentur; reliquæ vero & examinentur, & quoad eius fieri poterit, breuiores fiant. verum earum ratio habeatur, quas certo conſtiterit eſſe à Reuerendo P. Noſtro Ignatio editas, ſi tempori conſentaneæ, & bono vniuerſali vtiles eſſe cenſebuntur. præcipuè vero regulæ officiorum Prouincialis, & Rectoris, aliorum etiam officialium examinentur, & contrahantur. Admonitiones autem P. Natalis ab ipſo expurgatæ, atque in ordinem redactæ, Prouincialibus à Reuerendo P. Generali tradantur, vt illis pro ſola directione, nulla interim obligatione obſtricti, vtantur.

XLVIII.

Doctrina Chriſtiana. QViuis profeſſus quatuor vel triũ Votorum, quiuis etiam Coadiutor ſpiritualis formatus poſt editam profeſſionem, vel vota ſimplicia, intra annum per quadraginta dies continuos, vel interpolatos Doctrinam chriſtianam pueros atque rudes perſonas docere teneantur. Præterea verò hoc tam ſanctum exercitium viſum eſt Reuer. P. Generali commendandum, ne vllo vnquam tempore illius obliuio in noſtros animos irrepat, cum illud in votorum noſtrorum formula complectamur.

mur. Curet itaque idem Reuer. P. Generalis, vt nostri frequentius, quemadmodum ipsi in Domino expedire visum fuerit, in hoc tam pio opere exerceantur.

XLIX.

Quod ad vnionem beneficiorum, quæ curam animarum habent, pertinet, definitum est, vt in futurum non admittantur: admissa verò, ac vnita huiusmodi beneficia auditis eorum sententijs, qui de his cum Definitoribus quicquam agere voluerint, examinentur, vt tandem quod pro maiori omnium ædificatione conueniat, decernatur.

Beneficia curata.

L.

Casus reseruati, qui à Reuer. P.N. Lainez editi sunt, retineantur. Visum tamen vt septimus, vndecimus, & duodecimus explicatius traderentur, vt quod alioqui intelligi necessum erat, facilius intelligatur. Declaratio vero casuum, & ampliatio, vel restrictio spectat ad Reuer. P. N. Generalem. De nono autem casu, videlicet confiteri externo Sacerdoti, &c. iudicium commissum est P. Generali.

Casus reseruati.

LI.

Omnia, quæ speciem habent sæcularis negociationis, in colendis videlicet agris, vendendis in foro fructibus & similibus; intelligantur prohibita esse nostris.

Negotiationes.

Cura-

L I I.

Concionatores, & Confessarij instructi.

CVrabit P. Generalis, vt qui sint é nostris concionaturi publicè, qui etiam confessiones audituri, hi sint ad ea munera obeunda sufficienter instructi: hoc enim ad eius administrationem attinet, tum etiam illud, vt communicetur Concionatoribus, & Confessarijs peculiaris instructio. Et tamen visum est retinendum esse priuilegium à Sede Apostolica concessum, vt nostri possint concionari, etiam si non sint ad ordines promoti.

L I I I.

Renouatio Votorum.

DE obligatione Votorum simplicium præsertim castitatis; difficultati quæ offerebatur responsum est, esse seruandum Decretum actorum posteriorū primæ Congreg.

Quamuis in Constitutione cap. 4. 4. par. designentur festa Paschæ, ac Natiuitatis Domini, quibus renouent vota scholastici; tamen cum colligi possit ex Declaratione eius loci potestatem esse in Superiore Rectoris immediato, in aliquo particulari casu mutandi illa festa; facile interpretari possumus in Generali Præposito esse facultatem in vniuersum illa festa mutandi, quod traditio vniuersalis à tempore ipsius N. P. Ignatij vsu, & consuetudine hactenus corroborata confirmat.

L I V.

Doctrina Christiana.

REctores cum teneantur ex Constitutione, & Declaratione 10. cap. 4. part.

Do-

Doctrinam Christianam legere, vel docere per quadraginta dies per se, vel per alium: expositum est, id debere prȩstari intra annum, postquam officium Rectoris inierint, continenter quadraginta diebus, vel interpolatim, primo quidem quemadmodum solent doceri pueri, deinde etiam per conciones si ita Superior censuerit. præter illum annum eodem quidem nomine non tenebitur Rector sed alio poterit communi, vt in superiori quodam decreto definitum est de Professis, & Coadiutoribus formatis.

L V.

Quæ regulȩ publicè legendæ.

EX Declaratione cap. 10. §. vltimo 4. par. colligitur, illas intelligi Constitutiones esse legendas, quæ sunt personæ Scholasticorum nostrorum: illæ verò cum contineantur in regulis scholasticorum, fit vt illæ regulæ sint legendæ publice bis, aut ter singulis annis. eas autem curabit P. Generalis, si opus fuerit, emendandas.

L V I.

Congregationes Prouinciales.

COngregationes Prouinciales fiant iuxta Constitutiones ad eligendos eos, qui suffragiũ sint habituri in generali Congregatione. fiant præterea iuxta decretum huius Congregationis generalis tertio quoque anno ad Procuratores eligendos, qui destinãdi sunt ad P. Generalẽ, &c. alias censemus nõ esse cogendas huiusmodi Prouinciales Congregationes.

L V I I.

Prouincialiũ triennium.

VT triennium designatum est Prouincialibus, quo officium gerant suum, vt habetur 3. cap. 9 par. Const. non videtur similiter agendum in Rectoribus, nec addendum propterea ad Constitutiones, quæ de hoc nihil decernunt.

Breues cursus artium.

Visum est non expedire, vt breues cursus Artium, vel Theologiæ instituantur: sed si quis in Coadiutorẽ spiritualem instituendus fuerit, his humaniorum litterarum studio, & compendio Dialectices contentus sit: quibus studijs instructus casus conscientiæ audire poterit.

L V I I I.

Nostri ad quam facultatem promouendi.

NOn probatur vllum ad aliquam in nostris Vniuersitatibus facultatem esse prumouendum, quam nostri non profiteantur.

L I X.

SI qua Collegia sint hactenus absque sufficienti dotatione fundata, in quibus nostri nec legant, nec scholasticos alant, poterunt tamen illa hac ratione retineri, si ex fructibus videlicet eorum, per publicam aliquam personam conseruatis, detur opera, vt plenè fundetur, quemadmodum de Collegio Maioricensi potest dici. nostri tamen interim bonis illis non vtantur, sed ex eleemosynis viuant, ac simul dent operam, vt prædicta Collegia

ſufficienter etiam aliunde dotentur.

L X.

QVemadmodum hactenus factum eſt in quibuſdam locis, vt noſtri ita examinent ad ordines promouendos, aut curæ animarum, verbo Dei, vel Confeſsionibus audiendis præficiendos, vt ſimul iudicium ferant de illorum ſufficientia, & admiſsione, ita de cetero ne fiat.

Collegia nō bene dotata

Quandoquidem iudicamus, non eſſe conſentaneum noſtro Inſtituto: quod ſi examinandi miniſterium effugere nulla ratione poſſumus, illud tamen retineamus, vt iudicium de admittendis, vel non admittendis non feramus, ſed illud omnino Prælatis relinquamus. poſſit tamen diſpenſare R. P. Generalis, vbi hoc vtile, & expediens eſſe in Domino iudicauerit.

L X I.

P. Generalis erit Præpoſitus Domus Romanæ, & habebit Miniſtros, & alios officiales, quorum opera vtetur ad gubernationem particularem eiuſdem Domus. Aſsiſtentes vero officio ſibi à Congregatione generali commiſſo incumbant iuxta Conſtitutiones, nec alijs occupentur miniſterijs, quibus à ſuo officio auocentur, vel impediantur.

Generalis Præpoſitus Domus Romanæ.

Aſſiſtentes ne diſtrahantur.

L X I I.

SI contigerit, Procuratores electos ex Prouincijs Indiæ, & Braſiliæ in Europa

Procuratores Indiæ, & Braſiliæ.

esse quando fit Cōgregatio generalis, ad quā venire possint; hi intersint Congregationi pro suis Prouincijs. qui quidē si sint Professi quatuor Votorū, & non solum electi à suis Prouincijs, vt Procuratores, sed etiam vt suffragium hic possent habere in electione Generalis Præpositi; tunc hi possunt etiam admitti, vt in dicta electione habeant suffragium. quod si non adfuerint quando fit Congregatio generalis tunc potest eligi vnus tantum pro India, & Brasilia à Prouincia Lusitaniæ, quemadmodum hactenus factum est.

LXIII.

Arbitri ad bonorū distributionē.

PRopter facultatem, quæ ingeri alicui possit ex vlt. part. 1. §. cap. 4. Examinis vbi consulendi præscribuntur aliqui ob bonorum distributionem in cognatos &c. non censemus immutandam esse illam Cōstitutionem; sed occurrendum scandalis, & sinistris opinionibus, si quæ ortæ sunt, vel oriri possint propter rei ignorantiam, vel executionis praxim. id verò diligenter curabit R.P.N. Præpositus Generalis.

LXIV.

Dimissi è Societate.

QVod attinet ad ordinationem nostrorum, qui non sunt professi, nulli videtur dari causa iustæ querelæ, quandoquidem nos vtimur iure nostro. Quod si nostros ordinatos contingat expelli à Societate, tamen non tenebuntur eos Episcopi alere, cum qui ordinan-

nantur ex Societate nostra, cesserint suo iuri in ordinatione: ordinantur enim ad titulum voluntariæ paupertatis.

LXV.

Omni cura, labore, & diligentia curemus ne arcula aliqua proponatur in nostris Ecclesijs ad eleemosynas accipiẽdas pro alijs, cum pro nobis tam sit necessarium eas poni non posse, vt non rem tantũ euitemus, quæ nobis prohibita est, sed rei illius omnem speciem.

Arcula pro eleemosynis in Ecclesijs.

Librum habeat Secretarius Congregationis, in quo, quæ confirmata erunt decreta continantur: & ea quidem ante dissolutionem Congregationis simul leget in plena Congregatione Secretarius, & sua manu subscribet, & sigillo Societatis muniet.

LXVI.

Secretarium eliget Congregatio ante Generalis electionem, non solum qui electioni ipsi subseruiat, sed qui Congregationibus, & actis, si quæ fient ante electionem. Post electionem autem, vel eundem ad illas Congregationes, & acta confirmabit, vel alium eliget: horum officium terminabit finis electionis, vel Congregationis. Eligendi præterea à Congregatione videntur duo Patres eiusdem Congregationis ad suffragia enumeranda, & conficienda decreta cum Secretario Congregationis.

Secretarius electionis.

LXVII.

Expensæ pro Procuratore Prouincialibus,&c.

PRocuratorem, qui negocia agit cum externis vel Romæ, vel alibi, alere debent ij, quorum negocia agit. Prouinciales verò, Commissarios, Generalem etiã ipsum alet ea Domus, vel Collegium vbi erunt: quibus quando in itinere sint, expensas facient ij, quibus erit bono illud iter, si tamen pro Societatis gubernatione, vel negotijs iter faciant.

Pro Solicitatore, pro Aduocato, pro Procuratore,& alijs officialibus externis, si quid præterea ad actionem, vel expeditionem alicuius negotij, vel litterarum Apostolicarum, vel Regiarum, & eiusmodi aliarum expendetur ab alijs, id soluere debent ij, in quorum gratiam illud fuerit expensum.

LXVIII.

Formæ ædificiorum.

AD R. P. Generalem referenda videtur forma ac modus ædificiorum nostrorum construendorum, vt ille iuxta Decretum actorum posteriorũ præteritæ Congregationis, quod sibi in Domino visum fuerit, statuat.

LXIX.

Don tollatur.

DEcretum est, vt nomen illud honorificum (idest Don) vbi est insigne nobilitatis secularis, de Societate nostra omnino tollatur.

LXX.

Superintendens.

NOn videtur officium Superintendentis, vel nomen vsurpandum in Societate,

nisi

nisi vbi pro arbitrio R. P. Generalis necessitas, vel magnitudo Collegij vtrunque postulauerit, neque enim nomen tantum retinendum est.

LXXI.

Ordo sedendi in Congregatione.

PRima Generalis Congregatio in actis posterioribus statuit, vt Patres in Congregatione eo ordine sederent, qui in actis prioribus fuerat præscriptus: eundem igitur ordinem conseruandum esse censemus, nec retinendam esse partem illam declarationinis 7. cap. 8. par. quæ ab eadem Congregatione abrogata fuerat.

LXXII.

A quibus capiēda informatio.

VBi dicitur in tertio Decreto actorum priorum primæ Congregationis, Et si informatio maior desideraretur in re aliqua, à Vicario petendam esse: Decretum est esse addendum, non à Vicario solum, sed ab alijs etiam Electoribus accipi informationem illam posse.

Quamuis à Congregatione secunda Generali in actis prioribus sit dictum, informationem pro Generalis electione ab omnibus de Societate, qui possent bene referre, capi posse, visum tamen est, vt non ab omnibus, sed à solis Electoribus, & Procuratoribus accipi possit informatio, & ea quidem in quatriduo duntaxat.

Permissum fuerat in actis prioribus Con-

gregationis secundæ, vt liceret in informatione petere, an hunc, vel illum aptum quis iudicaret ad munus Generalis Præpositi, non an aptissimum inter omnes: totum hoc tamen visum fuit immutandum. ne igitur de cetero ita interrogare liceat; sed conseruetur, quod in prioribus actis primæ Congregationis statutum fuerat.

De Procuratoribus an ad Congregationes si quæ habebuntur ante electionem Generalis Præpositi, sint admittendi cum interrogatio fieret: Visum est, obseruandum Decretum tertium actorum priorum primæ Congregationis, confirmatum in actis item prioribus secundæ Congregationis.

LXXIII.

Deputati.

AD pleniorem pro Generalis Præpositi electione informationem, Decretum est, vt Congregatio antē electionem aliquos Patres deputet, qui cum Vicario Generali, & Assistentibus videant, an aliquid sit, in quo insigne detrimentum passa sit Societas, vel passura esse timeatur, quod singulari prouidentia, atque industria vel resarciendum, vel curandum sit: de quo (si quid fuerit) conficient interrogationem commodè, qua interrogatione inquirere Electores possint, ac debeant, & intelligere quis esse aptissimus videatur ad officium Generalis Præpositi ad maiorem Dei gloriam administrandum. porrò

de

de quibus agent ij deputati, ea ad plura suffragia transigent; nec duo suffragia habebit Vicarius Generalis, sed solum suffragij prærogatiuam.

Cum aliqua commiserit exequenda Præposito Generali superior Congregatio in actis posterioribus, si qua ex illis non fuerint executioni mandata, id curet facere R. P. N. Præpositus Generalis.

De officio Vicarij.

VIcarius Generalis propter mortem Generalis Præpositi constituendus, vel nominatur ab ipso Præposito ante mortem, vt habetur cap. 4. Const. & Declar. octauæ partis, vel si ille non nominasset, vt habetur in eadem declaratione. Huius igitur officium durat vsque ad electionem Præpositi Generalis, & duplex quidem est.

Alterum est, Societatem ad electionem Præpositi faciendam præscripto tempore, & loco, quo conuenire oporteat, conuocare, vt habetur Const. par. 8. cap. 4.

Alterum Generalis vices gerere in gubernatione Societatis, donec nouus Præpositus electus fuerit, vt habetur Declaration. par. 8. cap 4. Vicarius itaque simul atque creatus fuerit, curabit funus Præpositi Generalis, nisi iam curatum fuerit; dabitque operã, vt Mis-

sæ, & orationes in vniuersa Societate pro anima Præpositi mortui fiant, deinde ad conuocandam Societatem ad noui Prępositi electionem primo quoque tempore, diligentissime incumbet.

Præpositos Prouinciales certiores faciat; tempus, & locum Congregationis iuxta Constitutiones præscribat; Missas; & orationes pro felici electione Præpositi indicat, Congregationes Prouinciales, vt ritè fiant, admoneat; & si post electionem Præpositi alia negocia grauiora tractanda in Congregatione sint, ad quæ discutienda, vel definienda aliorum opera præterquam duorum Electorum à Prouinciali Congregatione, necessaria videatur; Prouinciales admoneat, qui adducendi erunt, vt eos adducat iuxta Constitutiones. Antequam congregata sit Societas, potestatem habeat Vicarius, qua possit solus iubere, quæ ad conuocationem attinent iuxta Constitutiones: solus tamen non potest prorogare tempus Congregationis, vt Decretum est in actis posterioribus primæ Congregationis tit. 2. Decr. 32. postquam autem sunt Patres congregati, vel omnes, vel eorum maior pars post tempus definitum, solus non poterit ea, quæ ad electionem pertinent definire; sed si quid emerget dubij, vel difficultatis, id erit per Congregationem determinandum; executio verò Vicarij erit.

Vbi

Vbi autem dies constitutus, & terminus præfixus venerit, ad quem venturi sunt Patres, eos qui iam conuenerunt, conuocabit; modo excedant duas tertias partes; eisque rationem eorum, quæ facta sunt post mortem Generalis, ad Congregationem pertinentia, reddet. Deinde in primis tractet, an habenda sit pro legitima Congregatio, quo ad personas, tempus, & modum attinet: & si qui sint defectus, an suppleri debeant. An expectandi sint absentes, an benedictio à Summo Pontifice petenda ad electionem, iuxta nostras Constitutiones celebrandam. Denique reliqua omnia, quæ ad ritè electionem faciendam pertinere videbuntur Congregationi, curabit; quæ petenda sunt tum ex Constitutionibus, tum ex Decretis ante, & post electionem: detque operam Vicarius, vt nihil in Congregatione ante electionem Generalis agatur, nisi, quæ ad illum spectabunt, & quidem necessario, vt quam primum Societas suum Præpositum Generalem habeat.

Alterum officium Vicarij est, Societatem vniuersam gubernare. verum ita est illam gubernaturus, quasi Vicarius Præpositi demortui, non quasi Præpositus. quare illam ita gubernabit, vt sibi tradita est. nullam igitur immutabit gubernationis ratione, nihil propriæ inuentionis, nullam nouam regulam, nullum ritum, nullam consuetudinem aut indu-

cet, aut introductam mutabit; sed ad spiritum, & sensum Generalis demortui se componet, illius compertam voluntatem sequetur, incertam coniectabit. Itaque quoad poterit debebit suo ministerio quasi viuum, ac præsentem Generalem, illiusque gubernationem repræsentare.

Quocirca eisdem Assistentibus, Secretario, Procuratore, quibus vtebatur Præpositus Generalis, vtetur Vicarius ad gubernandam Societatem; eisdem Præpositis, Rectoribus, Præfectis probationum, & alijs Officialibus primarijs, qui creantur à Generali, quos mutare ei non licet, vel nouos creare, nisi forte aliqui illorum morerentur, & alij in eorum locum vsque ad electionem Præpositi Generalis substituendi essent, vel aliquæ grauissimæ causæ intercederent, propter quas aliquis illorum ab officij executione tollendus, vel suspendendus videretur, iure suffragij nihilominus ei relicto; & hoc quidem non sine consilio Assistentium. Ea de causa res omnes graues, & maioris momenti, quæ differri vsque ad electionem noui Præpositi poterunt, quando illa breui futura est, quoad eius fieri poterit, differet; & ad nouum Generalem remittet.

Quo circa nullam Domum, nullum Collegium, nullam Vniuersitatem, vel Domum probationis instituet. quæ si offerātur, ita ne-

gocium

gocium fundationis tractabit, vt si in rem Societatis apertè futura sint, & omni difficultate careant; eos, qui fundatores esse volunt, iubeat bene sperare, & omnem dubitationem seponere. si quid verò difficile, aut dubium sit, alet spe eorum bonam voluntatem, nihil certi promittet, rem totam ad Generalis creationem reseruabit.

Ad professionem admittere, etiam vel designatum à Præposito præmortuo, vel in his, quæ ad professionem attinent dispensare non poterit Vicarius, neque Professum aliquem, vel Coadiutorem formatum à Societate dimittere.

Si noui Præpositi electio aliquo casu vltra 6. Menses à Constitutionibus præscriptos, differatur; & aliqua grauia acciderēt, quæ vsque ad eius electionem commodè differri non possent; Vicarius Generalis auditis Assistentibus id statuat, quod ad maiorem Dei gloriam, & Societatis vtilitatem magis fore iudicabit.

Si Præpositus Generalis Vicarium non nominauerit ante mortem, & in eo loco vbi mortuus est, non sunt professi saltem sex (tot enim ad minimum iudicatum est, esse oportere) tunc cura adhibenda erit, vt ex vicinioribus locis, vtcunque illa distent, is numerus conuocetur: quod si in distantia æquali plures fuerint quàm sex, omnes erunt ad electionem vocandi. interim tamen Societatis guberna-

tio erit in ordinarijs Superioribus: electioni verò Romæ quidem præerit Minister Domus, si fuerit quatuor votorum professus; alibi verò Prouincialis, vel antiquissimus ex Professis quatuor votorum.

Circa missiones Professorum, si quid vrgeret, potestate Generalis vti poterit consultis Assistētibus: eos tamen qui electi sunt à Congregationibus Prouincialibus, vel qui probabiliter eligendi essent, vt Congregationi Generali intersint, ad ea loca, vnde ad electionem commode venire non possint, non mittet; neque etiam ad infideles, neque ad partes remotas, quæ maiorem considerationem requirunt.

In vniuersum cum Assistentibus consultare debet res omnes grauiores, non minus, imo magis quam Præpositus Generalis: quandoquidem minorem habet auctoritatem, minorem experientiam, minus diuturnum regendæ Societatis munus. sic enim plus ponderis habebunt.

Formulæ acceptandorum Collegiorum data a R.P.N. Lainez Generali Præposito Societatis Iesu, de qua fit mentio can. 5. Congregationis.

CONsideratis operibus & ministerijs, quibus ad Dei gloriam, & animarum pro-

fectum Societas nostra occupatur; & conside-rata etiam obligatione caritatis, qua ex instituto tenemur in illis perseuerare; re prius præmeditata, & cum Patribus Asſiſtentibus ad consultationem adducta, & Domino commendata, Visum est mihi, vt in Collegijs, quæ deinceps Diuina Maiestas fundare dignabitur, nouæ à nobis obligationes non admittantur. Sed qui Diuino instinctu, & Dei obsequio, quod præstatur in Societate, ac vtilitate qua Dei gratia proximi iuuantur, commotus, Collegium aliquod fundare voluerit; pure, & libere absque conditione, vel modo, donationem faciat dotationis, quam Domino Deo nostro offerre vult. Societas vero non ex noua obligatione, sed ex sua illa antiqua, quam, vt diximus, habet, curet vt secundum numerum eorum, qui ex tali fundatione sustentari poterunt, in tali Collegio numerus operariorum constituatur, qui quidem in illo iuxta nostrum Institutum se exerceant in vinea Domini. De cuius Diuina bonitate speramus, si christiana hac simplicitate, quæ ipsi innititur, progrediamus, Societatem perseueraturam puriorem; nec destituram illud præstare, ad quod secundum suam vocationem obligatur. fundatoris etiam intentio ita implebitur, simulque tollentur hinc inde causæ inquietudinis, quæ ex humanis cautionibus oriri possunt, & solent, quæ quantumuis

cau-

cautè, & circumspectè transigantur, nihilominus semper ab humana astutia labefactari possunt, vt ipsa experientia ostendit. quæ tam in alijs Religionibus, quam in multis nostræ Societatis locis nos docet, prædictum modum fundationis partibus omnibus bene cedere ad Diuinum obsequium, & commune bonum quod optatur.

De varijs modis Collegiorum, & personarum numero, quæ videntur in singulis necessaria.

IN Collegio vbi tres ponuntur Præceptores literarum humaniorum, quartus etiã esse debet, qui illis substitui possit: & tres Sacerdotes, in quibus vnus Rector sit, reliqui duo vtilitati seruiant animarum. vbi verò tales septem operarij sunt, conuenit totidem saltem ibi scholares alere, vt illud perpetuum opus esse queat; succedentibus his in Sacerdotum locum, vbi aut morte, aut ægritudine, aut alijs de causis non possent officio suo fungi. Est etiam præter hos necessarius Minister vnus cum Coadiutoribus quinque, videlicet Ianitore, Sacrista, coquo, emptore, & quodam alio, qui eos in omnibus adiuuet. Minimum itaque Collegium 20. constabit ex nostris. Vltra quos prouidendum erit, vnde corrector, qui de Societate non sit, alatur ad

eos

eos castigandos pueros, qui scholas frequentabunt, prout illi ab ipsis Præceptoribus præscribetur.

Si Collegium quinque Præceptores habeat, ad humanas literas Latinas, Græcas, & Rhetoricam profitendum; substitutos alios duos habeat necesse est, nec nō quatuor, quinqueve Sacerdotes, vt præter illos tres Præceptores supradictos, eorum vnus lectionem Casuum conscientiæ possit profiteri, vt Sacerdotes illius regionis, qui parum erunt in ijs versati, hac in parte, quæ eis est necessaria, iuuari possint, quo ipsi melius officium suum faciant ad Diuinam gloriam. Vbi verò tales vndecim, aut duodecim Magistri, ac Sacerdotes conceduntur, totidem saltem scholastici instituendi erunt ad operis perpetuitatem (vt superius dictum est) Minister etiam vnus cum sex Coadiutoribus. Itaque minimus numerus complebit 30. extra correctorem in similibus Collegijs.

Si Collegium præter supradicta, artium Liberalium cursum volet suscipere; vltra illum numerum nostrorum, 20. addendi erunt partim præceptores, partim discipuli. Ita vt omnes simul conficiant numerum quinquagenarium.

Si Societas alicuius Vniuersitatis, aut Generalis studij curam susceptura esset, adiungeretq. supradictis Scholasticam, Theologiã, & sa-

& sacram Scripturam, huiusmodi onus admittere non debebit, nisi commodè prouideatur vn 70. aut ijs plures collegæ possint ali, vt superiori numero accedant 20. partim præceptores, & partim discipuli: & expediret, vt hic numerus adhuc augeretur, quo non tantum opus huiusmodi perpetuo duraret; verum etiam ex eo Collegio insignes aliqui operarij possint excerpi ad commune bonum in his, & illis locis promouendum.

In Collegijs vbi Societas proprias non habet scholas, præter scholasticorum numerum sunt etiam necessarij Rector, & Minister: & si magnus numerus inibi esset, adhuc subminister. Coadiutores verò secundum numerum Collegiorum.

In huiusmodi verò Collegijs collocari poterunt operarij secundum commoditatem, quam habet Societas, & dispositionem messis in populo.

DE-

DECRETA

Tertiæ Congregationis Generalis ante electionem.

I.

QVæsitum fuit, an Secretarius, qui acta Congregationis exciperet vsque ad Generalis electionem, & Assistens eligi deberet, tametsi quatriduum illud, quod electionem antecedit, nec dum fuisset inchoatum: & Decretum fuit, vt Secretarius eligeretur. Asſistens verò non nisi intra quatriduum. Porrò ad plura suffragia Pater Laurentius Magius Austriæ Prouincialis in Secretarium electus fuit.

Quando Secretarius, & Assistens eligendi.

II.

PRopositum fuit, à quibus capienda sit huiusmodi informatio, quæ Deputatis exhiberi debet: & pluribus suffragijs Decretum fuit, vt à solis Electoribus, & Pro-

A quibus capienda informatio.

curatoribus peteretur, & quidem de rebus tantum, non item de personis, neque etiam de rebus, quæ ad particulares personas referri possint. Si qui verò alij præterea cordati præsertim, & probati, ad Deputatos aliquid deferre vellent, vt non impedirentur: verum non requirerentur, & eorum informatio non nisi scripta, & ab ipsis subscripta admitteretur.

Interrogatorium.

INterrogatorium à supradictis Deputatis ex acceptis informationibus confectũ, quo Electores inquirere possint, ac debeant, & intelligere quis esse aptissimus videatur ad officium Generalis Præpositi. quod interrogatorium iudicatum fuit non oportere, vt publicè in Congregatione legeretur, sed satis esse si singulis Electoribus ante incæptum quatriduum communicaretur: necesse tamen esse, vt Deputati ab Electoribus interrogati circa intelligentiam, vel explicationem eius, eos informarent de statu Societatis in huiusmodi rebus, & de ijs, quæ Societas passa est, vel passura timeatur, quatenus ad bonam electionem futuri Generalis vtile erit.

Præter ea, quę interrogari debent ex 3. cap. Exam. 1. 2. & 3. cap. 1. par. & 2. cap. 9. vel ex interrogatorio ex eis confecto, quæ sequuntur interrogari oportet.

1 An credatur N.gubernaturus Societatem ſpiritu paterno,& nō deſpotico,vt verbis P. N. Lainez ſanctæ mem. vtamur, vt ſubditi facilem aditum habeant, eique læti in Domino, ac confidenter cor ſuum aperire aueant.

2 An ſperetur illius caritatis, & vnionis futurus ſtudioſus, quam Conſtitutiones noſtræ tantopere commendant; quamque homines ſemper in Societate noſtra ſunt admirati, vt amputatis omnibus diſſentionum occaſionibus,huc ſerio incumbat, vt vniuerſæ Societati priſtinam illam,& laudabilem vnionem reſtituat.

3 An credatur obſeruaturus Conſtitutiones noſtras, quoad admiſsiones, dimiſsiones, profeſsiones, probationes, paupertatis,& puritatis integritatem, mortificationes paſsionum, & propriæ voluntatis, extirpationem affectus honoris, & morbi ambitionis, carniſque ac ſanguinis, abſolutamque rationem obedientiæ, &c. non quidem ex proprio ſpiritu, ſed iuxta ſpiritum, & praxim P. N. Ignatij, ſemoto omni peregrino, & à noſtro Inſtituto alieno ſpiritu.

4 An credatur ſerio daturus operam, vt liberet Societatem à multis, quæ non conueniunt noſtro Inſtituto; noſque ita grauant, vt cogamur relinquere, quæ ſunt noſtri Inſtituti propria: eiuſmodi ſunt Seminaria, Domus Conuictorum, Collegium Pœnitentiariorum,

intereſſe Inquiſitionis Congregationibus ad iudicandum, & ſignaturæ pœnitentiariæ; & miniſterio examinandi contra formam noſtri Decreti.

5 An timeatur propenſus ad admittenda noua Collegia, cum iam adeo videatur Societas grauata, & oppreſſa multitudine Collegiorum, vt ſatisfacere oneribus ſuſceptis non poſsit.

6 An credatur diligenter curaturus, vt idonei operarij mittantur ad ſubleuandas Collegiorum neceſsitates maxime tranſmarinas, vbi Societas grauiter laborat in obſeruatione Inſtituti, & alijs rebus, ob inopiam bonorum Superiorum, & operariorum. Ne, quod ſæpè contigiſſe Prouinciæ conqueruntur, qui minime idonei, & ſufficientes ſunt, pro huiuſmodi mittantur.

7 An in modo procedendi cum alijs, & in gubernatione, ſi quam fortè in Societate exercuit, veritatem cum animi candore, ac religioſa ſimplicitate, ita colere ſtuduerit, vt ab omni humanæ artis ſuſpicione ſit penitus liber.

8 An communiter omnibus amabilem ſe præbuerit tam Domi, quam foris, & in amando æqualitatem erga omnes ita ſeruauerit, vt non ſit deprehenſus in ſuſpicione acceptionis perſonarum, nec in agendo viſus ſit ſequi aut proprias paſſiones, aut illos reſpe-

ctus,

ctus, qui vulgo humani, mundanive appellantur.

9 An ea humilitate animi præditus cognoſcatur, vt aliquorum defectuum admonitus ſtudio eos corrigendi alios potius ædificauerit, quam aliqua auctoritate cum offenſione ſuorum eoſdem tegere velle ſolitus ſit; & an credatur futurus ſtrenuus, & vigilans, ac vacaturus gubernationi.

10 An in rebus tractandis propenſus ſit, & habeatur ad quærendum, & ſequendum conſilia meliora Aſſiſtentium, ſibi à Congregatione aſſignatorum: an verò tenacior ſit proprij iudicij, quam conueniat, & deceat ad prouocandos Aſſiſtentes, vt liberè dicant quod ſentiunt; & ad dandam illis ſpem, quod pondus rationum locum apud ipſum inueniet. Item, an curaturus videtur, ne Aſſiſtentes à ſe dimittantur.

11 Interrogare debent de iis, quæ numero 2. cap. 3. Exam. continentur, quatenus id facit ad auctoritatem Præpoſiti Generalis retinendam, & ad bonum delectum admittendorum.

12 An ſit plenus zelo perfectionis noſtrorum, & magis adductus officio veri Paſtoris quam induſtrius, & practicus in exercendis per ſe, aut alios litibus, ac negocijs temporalibus, & in exigendis pecunijs, & ex alijs

Prouincijs in alias transferendis, cum ob eam causam vbique Societati nostræ apud Principes vtriusque status nota inuratur, & periculum schismatis idcirco Societati extitisse compertum sit.

Forma vero Decreti electionis hæc fuit.

Formula Decreti electionis.

CVm in plena, & legitima Congregatione collato numero omnium suffragiorum plusquam media pars omnium R. P. Euerardum Mercurianum nominauerit, & elegerit, ego Ioannes de Polanco, Vicarius auctoritate Sedis Apostolicæ, & Vniuersæ Societatis eligo prædictum R. P. Euerardum in Præpositum Generalem Societatis IESV, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Romæ in Ædibus Societatis IESV. Die 23. Aprilis. M. D. LXXIII.

Ioannes de Polanco.

Decreta Tertiæ Congregationis Generalis post electionem.

I.

QVæſitum fuit, an P. Polancus, qui Vicariatus officio defunctus fuerat, ad Congregationem vocari, & vbi ſedere deberet. Conſtitutum autẽ fuit, vt deinceps nõ ſolum ipſe, ſed quicunque Vicarius Generalis poſt obitum Præpoſiti extitiſſet, poſt electionem Generalis ſequentis ad Congregationem accederet; & locum inter Prouinciales iuxta antiquitatem ſuæ profeſsionis haberet, quemadmodum etiã de Aſſiſtentibus Decr. 4. ſecundæ Congregationis poſt electionem, decretum fuit.

Locus Vicarij in Congregatione.

I I.

PRopoſitum etiam fuit, de alia deputatione facienda ad examinandum ſi quid in Concilio Tridentino reperiretur, quod noſtris Conſtitutionibus aduerſari videretur; & de quo declaratio, aut etiam diſpenſatio à Summo Pontifice peti deberet. Et placuit, vt ijdem quibus in ſecunda Generali Congregatione Decr. 8. hoc munus commendatum fuerat, id etiam nunc expedirent, & quæ tunc notata fuerant, & tamen nec ad Congregationem relata, ea diligenter inſpicerent, adiungendo

Deputatio pro Concilio Tridentino.

illis, si quos P. Generalis adiungendos esse iudicaret, in eorum qui deerant locum, aliquos alios; & quæ perfecissent Congregationi proponerent.

III.

Assistentium officium.

DEinde cum de officio Asistentium conficiendo actum esset, placuit Congregationi, vt officium hoc ex Constitutionibus, Decretis, & praxis obseruatione desumeretur, & ad illud conficiendum, & de eo Congregationi referendum aliqui Patres pro iudicio R. P. Generalis deputarentur.

IV.

Assistentiũ substituti.

PRæterea quæsitum fuit, an Substituti Assistentium eligi deberent, quemadmodum in Congregationibus Prouincialibus fieri cõsueuit: vt si contingat aliquem Asistentem deesse, non desit, qui auctoritate Congregationis quam primum illi substituatur. Et responsum fuit, nullos eligendos esse substitutos huiusmodi, verum seruandas esse Constitutiones, & Decreta Congregationum, in quibus abunde prospectum esse videtur omnibus casibus, qui circa Asistentes euenire possent.

V.

Suffragia secreta.

PRopositum fuit, an in negotijs agitandis prius deliberationes audiendæ essent: & cum primum omnes dixissent, tum demum colligerentur suffragia. Tum an suffragijs Secretis nonnunquam agendum esset, tametsi de per-

personis non tractaretur: & responsum fuit, nihil esse immutandum circa deliberandi modum; verum pristinam, & vsitatam consuetudinem seruandam esse.

V I.

QVæsitum etiam fuit, an terminus aliquis præscribendus esset, intra quem Patres afferrent ad Deputatos, de quibus Decreto 5. actum fuit, quæcunque vellent. & Decretum est, dandam esse crastinam diem ad excipienda à Deputatis quæcunque illis offerrentur, & vt ex illis contextus quam primum fieret. Nec ideo tamen reijciendum esse, si quid deinceps afferretur. Non enim claudendam ianuam proponendi, durante Congregatione, PP. censuerunt.

Tempus deferendi ad Deputatos.

V I I.

CVm in proxima præcedenti Congregatione Decr. 28. constitutum fuisset, quomodo bona ex patrimoniis Patrum nostrorum prouenientia, qui ea in subsidium Societatis dare cupientes, Præpositi Generalis iudicio dispensationem relinquunt; distribuenda essent; nec tamen incommoda illa, ad quæ anteuertenda Decretum illud factum fuerat, sublata esse experientia docuisset: Quæsitum fuit, vt verba illa 1. cap. 3. par. Const. (in eadem Prouincia) clarius explicarentur. & cum res diu multumque agitata fuisset, tandem Decretum fuit, per eandem Prouinciam intelligen-

Bonorum distributio in Prouincijs.

ligendam esse Prouinciam, in qua sunt ipsa bona; non autem, in qua quis in Societatem ingreditur, aut versatur, sumpto tum Prouinciæ nomine more Societatis, prout scilicet vni Præposito Prouinciali subest: & in huiusmodi Prouincia tantum, & non alibi bona illa distribui debere. Quod si in eadem Prouincia sint plura dominia, diuersis Principibus subiecta, adiecit Congregatio diligenter seruandam esse eandem Constitutionem, vt scilicet in transferendis huiusmodi fratrum nostrorum bonis ex vno dominio in aliud, eiusdem Prouinciæ Societatis, ratio haberetur Regum, Principum, ac aliorum Potentatuum ne in eis causa vlla offensionis detur; sed ad maiorem ædificationem omnium, & spiritualem vtilitatem animarum, & gloriam Dei omnia cedant. Præter hæc autem si quæ aliæ difficultates orirentur, Congregatio declarauit, eas omnino prudentia, & auctoritate R.P. Generalis esse submouendas.

De ijs verò bonis, quæ hactenus vni Prouinciæ, vel loco ex alia Prouincia applicata fuerant, nec dum tamen extracta, Congregatio iudicium, & dispositionem illorum prudentiæ, ac arbitrio R. P. Generalis relinquendum esse censuit, vt ipse habita ratione maioris ædificationis omnium, & communioris boni, id exequatur, quod ad maiorem Dei D. N. gloriam pertinere existimauerit,

siue

siue vt ad eum locum, cui applicata fuerunt exportentur; siue vt in eadem Prouincia, vbi adhuc reperirentur, vel in nostræ Societatis, vel externos pauperes distribuantur.

VIII.

Propositum fuit, an Domus Professorum in magnis Ciuitatibus, quæ Societatem habere desiderant, erigi deberent: & an curandum esset vt plures Domos ptofessas, & pauciora Collegia haberemus. Congregatio autem totum hoc negotium R.P. Generali commisit: eidemque commendandum censuit, vt erigendis huiusmodi Domibus applicaret animum: ipsius tamen prudentiæ tempus, & locũ, & modum reliquit, quo id effici deberet. eique interim serio commendauit, vt iuxta Decr. 11 Congregationis 2. post electionẽ, potius applicaret animum ad roboranda, & ad perfectionem adducenda Collegia iam admissa, quam ad noua admittenda.

Domus Professę erigendæ.

IX.

Quæsitum fuit, quomodo locus ille cap. 4. Exam. de promissione abdicationis bonorum, quæ post probationis annum fieri debet, intelligendus sit: cum executio illius Constitutionis quibusdam dura esse, & quibusdam in locis non obseruari videretur. Declarauit Cõgregatio, actum illum, quo qui in Societatem admittitur, promittit se post primum annum bona sua distributurum, ne-

Bonorum abdicatio.

que votum esse, neque solum propositum, sed simplicem promissionem, conditione illa, si ille perseuerauerit, & Superior illi iniunxerit, affectam. Constitutionem vero ipsam nec duram esse, nec obseruatu difficilem, ac proinde diligenter vt sonat obseruandam esse. Constitutionis autem praxim iudicio Præpositi Generalis, qui quod ad maius Dei obsequium pertinet, intuebitur, relinquendam.

X.

Collegiorũ multiplicitas.

PRopositum fuit, an Decreto aliquo multiplicitas Collegiorum deinceps interdicenda esset, saltem ad aliquod certum tempus: quandoquidem ex multitudine Collegiorum magna incommoda exoriri experientia docuit. Et re diligenter disputata, statuit Congregatio, nihil noui iam esse decernendum, sed serio rogandum esse Reuer. P. Generalem, & illi studiose commendandum (quemadmodum etiam rogauit, & commendauit) vt Decr. 11. secundæ Congregationis post electionem, deinceps seruari curet.

X I.

Professi quatuor votorũ quibus subsunt.

QVæsitum fuit, an Professi trium votorũ, seu non Professi, Professis quatuor votorum præesse possint; & hi vicissim illis obedire teneantur, cũ in ijs locis versantur, vbi illi Superiores sunt. & cũ res diligenter fuisset disputata, declarauit Cõgregatio, tales siue Professos triũ votorũ, siue non Professos, cũ Recto-

res.

res, vel Ministri sunt (Sacerdotes tamen) Professis quatuor votorũ,qui apud illos versantur,seu etiam diuertant ex itinere,iuxta regulæ communis præscriptum præesse posse, ac etiam debere; & viciſſim hos ad obedientiam illis præstandam, ac subiectionem iuxta communem locorum, vbi illi præsunt, ordinem,ac regulas teneri: quemadmodũ & Constitutionibus ipsis,quę subordinationem membrorum, & vnitatem capitis in gubernatione vehementer commendant, consentaneum est, & congruus ordo in omni bene instituta Communitate necessarius maxime requirit. Hæc autem neque Decreto 28. tit. 2. primæ Congregationis, neque Declarat cap. 3. par. 3. §. 1. quicquam aduersari, quæ cum decernit, ne Professi tertium votorum, aut alij non Professi Professis quatuor votorum præesse possint, de præsidentia in Domibus Professis, vel integris Prouincijs, vbi subditos communiter professos esse quatuor votorum oportet, iuxta Constitutiones intelligendum est.

Intercesserunt autem quidam ex Patribus, & admissa est intercessio, vt die sequenti de eadem re, de integro tractaretur. Verum cum res iterum diligenter disputata fuisset bidui spatio, tandem id ipsum die 27. Maij confirmatum fuit, & iuxta prædictam explicationem deinceps intelligendam esse, ac obser-

seruandam Declarationem illam 3.cap.8.par. Congregatio decreuit.

XII.

Coadiutorũ pilei.

CVm quæstio de pileis Coadiutorum temporalium, de qua in prima Congregatione actum fuerat, iterum proposita fuisset. Decretum fuit, vt R. P. N. Generali, qui quod vnicuique Prouinciæ expedierit, iudicabit, totum negocium relinqueretur: sic tamen vt iuxta Decretum 16. tit. 6. primæ Congregationis, distinctio inter ipsos & nostros Sacerdotes, ac seculares etiam homines seruaretur.

XIII.

Constitutiones non delendæ.

CVm quidam ex Patribus proposuissent vtrum Constitutiones, quæ ratione temporum, vel alias ob causas in praxi non sunt, expungendæ essent.

Responsum est, nulla ratione id faciendum esse; sed potius oportere vt omnes inuiolatæ permaneant, vt quales à sanctæ mem. R.P.N. Ignatio acceptæ sunt, tales identidem ad posteros transmittantur: notandum tamen esse aliqua ratione, quod non obseruandum esse Congregatio iudicaret.

XIV.

Conuictores.

PRopositum fuit, vtrum Conuictores, qui in Collegio Germanico aluntur proprijs sumptibus cum alumnis Germanis, retinendi essent deinceps, an potius dimittendi.

De-

Decretum autem fuit, hoc totum negotium iudicio, & arbitrio R. P. N. Generalis relinquendum eſſe, quemadmodum ad eius etiam gubernationem pertinet: ſic tamen, vt ſi iudicaret, Societatem ab eo onere liberandam eſſe Congregationis auctoritate vti ad id poſsit. Verum hoc Decretum in actis Romæ tantum ſeruetur.

X V.

Quæ eleemoſynæ admittendæ.

QVæſitum fuit de intelligentia, & vſu Conſtitutionis 2. cap. 4. par. §. 6. in qua dicitur, Nec eleemoſynas, nec dona vlla admittenda eſſe in ijs Collegijs, quæ 12. Scholaſticos præter Præceptores ex proprijs reditibus alere poſſunt. Et quoniam finis illius Conſtitutionis eſt populi ædificatio, Declarauit Congregatio, ad huius finis normam, tam intelligentiã, quam praxim Conſtitutionis exigendam eſſe: iudicio autem, & arbitrio R. P. Generalis relinquendum, vt habita ratione finis, & Conſtitutionis vſum præſcribere, & interpretari eandem, & ſi opus eſſet diſpenſare etiam poſſet.

X V I.

Verſiones latinæ recognoſcendæ.

CVm duæ iam extent Latinæ Conſtitutionum editiones, & in multis ab inuicem diſcrepent: poſtulatum eſt à quibuſdam Patribus, vt ſtatueretur à Congregatione, vel primam, vel certè ſecundam editionem eſſe verum originale Conſtitutionum, ne poſt hac

re-

recurrendum ſit ad exemplar Hiſpanicum; quod cum impreſſum non ſit, nec omnibus commune, poſſet fortaſſe ſucceſſu temporis facilius immutari. Decreuit autem Congregatio, vt deputarentur aliquot Patres arbitrio R. P. Generalis, qui has duas verſiones inter ſe,& cum Authographo,acceptis ab alijs Patribus, quas ad eos afferrent obſeruationibus primo quoq.tēpore diligenter conferrent, & poſteriorem verſionem examinarent,vt illa tanquam vulgata,& qua omnino vtendū ſit à Congregatione probetur. Authographū porrò Hiſpanicum conſeruandum eſſe: & ad illud, ſi qua in re R. P. Generali, vel Congregationi videretur, pro explicatione recurri poſſe, conſtitutum fuit. Deputauit autem R. P.Generalis ſequentes Patres ſcilicet P. Iacobum Mironem, P. Michaelem Gouiernum, P. Petrum Ribadeneyra, P. Paulum Hoffeum, P. Dionyſium Vazquez, P. Antonium Poſſeuinum.

XVII.

An Summarium emendandum.

CVm propoſitum fuiſſet, an Regulæ generales, quæ incipiunt, Summa ſapientia examinari,& emendari deberent, ſi qua emendatione opus eſſet,vt emendatæ nomine Congregationis ab omnibus obſeruandæ promulgarentur. Decretum fuit, vt R. P. Generalis cum ſuis Aſsiſtentibus hoc totum negocium ab vniuerſa Congregatione commendatum habe-

haberet, habita ratione Decr. 76. secundæ Congregationis quoad eius fieri possit, & executioni mandari curaret.

X.V I I.I.

QVoniam formula celebrandi contractus ex Bulla Pij V. desumpta, in quibusdam locis multas affert difficultates, & multa incommoda: quæsitum fuit, vt alia expeditiore, & commodiore formula istis incommodis occurreretur. & res tota R. P. Generali commissa est, qui iudicabit, an alia ratio ineundi contractus à Sede Apostolica peti, & quanta potestas Prouincialibus ad celebrandos contractus concedi debeat.

Formula celebrandi cõtractus.

I X.

PRopositũ quoque fuit, vt conficeretur methodus agẽdi de negotijs post electionem, & eligendi Assistentes, capiendique informationes ad eos eligẽdos pro futuris Congregationibus, vt celerius, & expeditius omnia transigerẽtur. commissum autem fuit à Congregatione R. P. N. Generali, vt collectis à Patribus congregatis, si quid in ea re annotassent, suo commodo prædictam methodum conficiat, futuræ Congregationi proponendam.

Formula agẽdi post electionem.

X X.

CVm in plena Congregatione legerentur illa, quæ Deputati ex Concilio Tridentino nostris Constitutionibus, & priuilegijs repugnare annotarant: Decretum fuit, vt R.

Quæ Constitutiones repugnent Conc. Trid.

P. Generalis, primo quoque tempore opportuno relaxationem illarum derogationum curaret.

XXI.

Cõgregatio dissoluenda.

CVm Prouinciales vltramontani suo, & Sociorum nomine vrgerent, vt Congregatio hac hebdomada dissolueretur; & quæcunque intra illud tempus expediri possent, expedirentur: reliqua verò, si qua superessent, ad R.P. Generalem cum Assistentibus cõficienda reijcerentur. visum est Congregationi, vt ad proximum diem Sabbati, vel Dominicum, qui erit 14. Iunij finiretur (sic tamen vt intercedi posset, si necessitas alicuius rei grauis ita postularet) & simul Definitorum potestas expiraret, quemadmodum in secunda Congregatione Decr. 63. factum fuit. Intra hoc vero tempus Patres afferrent, si quæ præterea afferenda iudicarent, & illa omnia expedirentur, quæ Congregationis auctoritatem necessario requirunt: reliqua P. Generali conficienda relinquerentur, ita tamen, vt secundum Societatis morem, cum Assistentibus ea tractaret.

XXII.

Vulgata editio.

QVæsitum etiam fuit, quid decernendum esset de secunda Constitutionum editione (de qua Decr. 44.) & Decretum fuit, vt hæc secunda editio, quæ cum exemplari Hispanico magis conuenire inuenta est, deinceps

ceps pro communi, & vulgata haberetur in Societate, saltem donec sequens futura Congregatio aliud statuerit.

Sequuntur Decreta per Definitores confecta, & à Congregatione Generali approbata.

XXIII.

Processiones.

DEcretum fuit, ne deinceps processiones à Nostris fierent, liberam tamen R.P.Generalis haberet facultatem dispensandi circa quascunque processiones retinendas, & instituendas, vbi ad Dei gloriam, & proximorum ædificationem, præsertim vbi vsu receptę sunt, & maxime inter hæreticos, & vbi conuersioni infidelium datur opera, expedire videret. Omni autem studio, & diligentia priuilegium aliquod à Summo Pontifice impetrandum esse, quo à publicis ordinariorum processionibus eximeremur. Quod priuilegium si obtineri non posset, vel quandiu non obtineretur, & nostri ad publicas supplicationes procedere cogerentur, superpelliceis vtendum esse, vt sicut in habitu sequi debemus, ita etiam in huiusmodi procesſionibus communem honestorum Clericorum morem sequeremur. De loco tamen, & ordine procedendi relinquendum esse eorum, qui nostros ad procesſionem

vocarent arbitrio, ac dispositioni, constitutum fuit.

Cum autem sequenti die quidam ex Patribus in Congregatione intercessissent, ne hoc præsenti anno Romana processio abrogaretur: admissa fuit intercessio, vt postridie ea de re ageretur. & tunc etiam Decretum fuit, vt omnino intermitteretur. Verum Summus Pontifex hoc audiens, mandauit ne Romæ præteriretur deinceps, nec rationes nomine Congregationis illi 27. Maij propositas admisit. Ab obligatione tamen publicarum supplicationum se nos liberaturum promisit, ne scilicet ab Episcopis ad eas cogi possemus. Voluit etiam, vt Romæ sacrum cantaretur diebus Dominicis, & Festis, sicut hactenus factum est, seruatis tamen in modo, & ratione cantus nostris Constitutionibus.

XXIV.

Cantus in Ecclesijs.

CAntus in Ecclesijs Societatis inductus talis sit deinceps, qualis Declar. 3. cap. 6. par. 5. B. præscribit, nempe deuotus, suauis, & simplex, non figuratus, vel firmus; & in ijs tantum locis retineatur, vbi per nostros non admissis externis, commode exerceri potest, & finis quem prædicta Constitutio proponit, & iuxta Decr. 27. secundæ Congregationis consequitur: locum tamen habeat dispensatio, præsertim inter hæreticos, & infideles, quo ad inductionem, retentionem, modum,

dum, & qualitatem cantus pro iudicio, & arbitrio R. P. Generalis.

XXV.

AD Religiosam disciplinam, & paupertatis rationem pertinet, vt in peregrinationibus, & profectionibus nostri, quos ipsorum Superiores id præstare posse iudicauerint, pedestri itinere in toto, vel in parte, vtātur. & ob eam causam R.P.Generalis eam hac in re moderationem per se, & suos Prouinciales adhibebit, quæ Societatis Nostræ Instituto consentanea sit: curabitque, vt in equitando solius necessitatis siue personæ, siue negociorum (quam Superiores mittentes iudicabunt) ratio habeatur.

Iter pedestre.

XXVI.

REgula illa de separata mensa Superiorum, cuius mentio habetur in prima Congregatione tit. 4. Decr. 5. de cetero vim non obtineat. Per hoc tamen non iudicatur excludendam esse antiquam illam consuetudinem à Patribus Generalibus cū ratione obseruatā tam in sua mensa, quam vt etiam cum cum alijs ex causa dispensetur, prout in Domino magis expedire iudicauerit ipse Reuer. P. Generalis.

Mensa priuata Superiorum.

XXVII.

LIcet nostris, qui de suis bonis sunt dispo-situri, integrum sit pactiones cum suis parentibus, & quibuscunque alijs de legiti-

Distributiones bonorũ nō fiant sine Generali.

ma parte, & alijs bonis ad se pertinentibus inire: admonendi tamen sunt illi prius, Societatem ipsam ad ea bona nullũ ius habere: nullæ tamẽ huiusmodi pactiones deinceps ineantur, nisi prius Generalis Præpositus de conditione fratris, de cuius legitima parte, vel bonis agitur, & de re tota diligẽter informetur, & vniuersa huius rei praxis ex illius iudicio & gubernatione exerceatur.

XXVIII.

Suffragia pro nostris.

IN singulis Prouincijs seruetur mos antiquus in suffragijs faciendis pro ijs, qui in Prouincia moriuntur, vt silicet in eo loco, vbi quis decesserit, singuli Sacerdotes tria sacra, & singuli fratres tres coronas. In alijs vero locis eiusdem Prouinciæ, duo sacra faciant, & duas coronas recitent. Pro alijs autem, qui extra Prouinciam obeunt, singuli Sacerdotes cuiusuis Prouinciæ semel in quauis hebdomada Missæ Sacramentum offerant, & singuli fratres vnam coronam recitent. Præterea de obitu cuiusque (vt hactenus factum est) significetur extra Prouinciam pro vniuersam Societatem, vt vbique omnes illius animam Domino Deo commendent, Sacerdotes quidem in Missis, vel per collectam, vel alia ratione; alij vero in suis præcationibus pro vniuscuiusque deuotione.

Do-

XXIX.

Domus Professę fundator.

DOmus professæ fundatorem habere possunt, quemadmodum & Collegia: fundator autem professæ Domus ille censeri debet, qui dat Ecclesiam necessarijs rebus ad cultum Dei ornatam; præterea Domũ supellectili domestica, & libraria sufficienter instructã. Pro huiusmodi autem fundatore ea suffragia in ipsa Domo, & Prouincia in qua Domus erigitur, exhibebunt, quæ Const. 4. par. c. 1. pro Collegiorũ fundatoribus in tota Societate exhiberi præscribit excepta candelæ traditione.

XXX.

Admonitor, si foras mittatur.

SI Contigerit Admonitorem Præpositi Generalis alio mitti, poterit quidem alius illi ab ipso Generali substitui, si ad breue tempus tamen sit ille absuturus. In causa autem mortis, & diuturnæ absentiæ eadem in alio substituendi ratio seruetur, quam in Assistentium substitutione Constitut. 9. part. cap. 6. §. 3. & Decr. 8. tit. 6. primæ Congregationis seruandum esse præscribit.

XXXI.

Collegia nõ bene fundata.

COllegia, in quibus propria Collegiorum munia non exercentur, vel quia nondum plene constituta sunt, licet sint inchoata; vel quia ædificandi necessitas non patitur nostros legere, nec scholasticos nostros illic ali R. P. Generalis iudicabit an, & quamdiu ex eleemosynis, vel ex reditibus viuere debeant,

& faciet quod in Domino expedire iudicauerit: neque enim hic casus idem est cum illo, qui in Decreto 90. secundæ Congregationis continetur.

XXXII.

Procurator Generalis admittatur ad Congregationem.

PRocurator Generalis Societatis nostræ, qui Romæ fuerit Congregationis tempore, ad Congregationem generalem deinceps admittatur post electionem Præpositi Generalis, vt potè qui ad tractanda negotia vtilis esse possit.

XXXIII.

Transeuntes ad Carthusianos.

SI qui ex nostris ad Carthusiensium ordinem transirent, & redire ad Societatem denuo vellent, non tenetur Societas eos recipere ex ratione sui Instituti.

XXXIV.

Votum de dignitate.

VErba illa (Tum si quem sciam id curare &c.) addita secundo voto simplici, quod Professi emittunt post professionem; reponantur post sequentem promissionem de non prætendenda prælatione aliqua extra Societatem: in hunc modum. Tú si quem sciam aliquid prædictorum duorum curare, vel prætendere, &c. vt ita vtrunque complectantur scilicet quod de prælatione in Societate, & extra Societatem dicitur.

XXXV.

Aristotelis interpretes.

REuer. P. N. Præpositus Generalis commendatum magnoperè habeat, vt Præcepto-

ceptores nostri, qui interpretantur Aristotilem, non nisi cum magno delectu interpretes eos legant, qui contra christiana dogmata impiè scripserunt, & maxime ad ea impugnanda, quæ christianæ veritati aduersantur: & ita philosophiam interpretentur, vt verè Theologiæ Scholasticæ, quam nobis cōmendant Constitutiones, ancillari, & subseruire faciant.

XXXVI.

Procurator Sardiniæ, & Indiarum.

SArdiniæ Procurator sine alia Cōgregatione Prouinciali (cui non potest interesse vt plurimum) possit venire ad Generalem, & ad alia ius habere suffragij, præterquam ad Generalis, & Assistentium electionem. simili modo ex Lusitania pro India, & Brasilia, & ex Bætica pro Perù, & noua Hispania Procuratores mitti possent, si alij electi non sufficient ad negotia tractanda iudicio Congregationis Prouincialis Lusitaniæ, & Bæticæ. Ex Polonia etiam admittatur Procurator ad Congregationem Prouincialem Austriæ, si V. Prouincialis iudicauerit ad eam non posse venire suos Rectores: & ad Generalem etiam venire poterit, vt alij supradicti, si Congregationi Austriæ videbitur expedire. Et hæc intelligantur quandiu Sardinia, & Polonia non fient separatæ Prouinciæ. In Polonia autem, & Sardinia eligetur Procurator à Vic. Prouinciali, & Consultoribus, ac Professis quatuor Votorum, qui in eo loco fuerint, vbi V.

Pro-

Prouincialis erit. In Bætica autem, & Lusitania ipsa Congregatio Prouincialis eliget.

Formula Congregationis Generalis a Tertia recognita, & approbata.

CVm Generalis Cõgregatio indicta fuerit à P. Vicario pro electione noui Præpositi Generalis, & spatium temporis conuocandi ad hoc Societatem iuxta Constitutiones fuerit elapsum; inchoari poterit Congregatio, si iam duæ tertiæ partes Electorum à suis Prouincijs aduenerint. Et quidem si ex singulis Prouincijs vocati fuerint Procuratores ad tractanda negotia post electionem Generalis, non admittentur in Congregationem ante electionem, neque ad acta, quæ in illa fiunt. Ordo autem sedendi in Congregatione, & dicendi sententias, huiusmodi erit, vt ad dexteram P. Vicarij sedeant Patres, qui superstites fuerint ex decem primis, deinde simul Assistentes, & Prouinciales ordine antiquitatis in sua professione inter ipsos seruato: postea vero eodem ordine ad sinistram reliqui Professi Electores, de quorum legitima vocatione, & iure suffragij ad electionem Generalis P. Vicario, & Assistentibus ex actis singularum Congregationum Prouincialium, vel ex alio sufficienti testimonio constiterit. Si quid verò dubij in aliquibus particulari-

bus

bus inuenerint, id totum ad Generalem Congregationem, quam primum referent, non admissis ijs, de quibus legitimè dubitatur, donec ipsa Congregatio de illis constituerit.

Decernatur primum à Congregatione eos, qui adsunt, Congregationem Generalem legitimam, & plenam conficere. quod si P. Vicarius, & Assistentes de aliquorum Electorum legitima electione, aut vocatione dubitauerint, id referant, vt paulo ante dictum est, ad Congregationem Generalem, vt de illis, antequam ad illam admittantur, sigillatim ipsa statuat quid agendum sit.

Proponatur Congregationi, an suppleri debeant omnes defectus, si qui fortè acciderint, tam in Congregationibus Prouincialibus, quam alij quicunque.

Secretarium per scrutinium secretum eliget Congregatio, non solum qui Generalis electioni, sed qui Congregationibus, & Actis, si quæ fient ante electionem, subseruiat, cuius officium finis electionis terminabit.

Si Romæ habeatur Congregatio, proponatur, qui nam cum Patre Vicario adire debeant Summum Pontificem, ad petendam ab ipso benedictionem, & ad electionē Præpositi, & ad alia quæ in Congregatione, iuxta nostras Constitutiones tractanda erunt.

Eli-

Eligatur vnus ex Electoribus per ſcrutinium ſecretum,qui ſecundam habiturus ſit orationem, iuxta 6.cap.8.par. Eligatur etiam alius extra numerum Electorum, qui curam habeat includendi Electores,cum alijs quatuor, ſiue ex Procuratoribus, qui vocati ſunt ex diuerſis Prouincijs, ſi qui tales venerint, ſiue ex alijs Patribus de Societate. Deinde Congregatio per ſecreta ſcrutinia eligat, & deputet quinque Patres ex varijs nationibus de numero Congregatorum, qui cum P. Vicario, & Aſsiſtentibus, videant an aliquid ſit, in quo inſigne detrimetũ paſſa ſit Societas, vel paſſura eſſe timeatur, quod ſingulari prouidentia, atque induſtria vel reſarciendum, vel curandum ſit. de quo (ſi quid fuerit) conficient interrogationem commodè,qua interrogatione inquirere Electores poſsint, ac debeant, & intelligere, quis eſſe aptiſsimus videatur ad officium Generalis Præpoſiti, ad maiorem Dei gloriam adminiſtrandum. Porrò de quibus agent Deputati, ea ad plura ſuffragia tranſigent, nec duo ſuffragia habebit Vicarius Generalis, ſed ſolum ſuffragij prærogatiuam.

Ad hos autem Deputatos,ſinguli Electores, & Procuratores ferent,quæ habẽt à ſuis Congregationibus,Prouincialibus,vel quæ ipſi notarunt ad hoc negociũ pertinentia.Si verò alij ex noſtris extra numerũ Electorũ,& Procura-

torum

torum aliquid huiuſmodi Deputatis proponerent, non erunt reijciendi, tamen non ſunt prouocandi, vt hoc faciant. Verum eorum informatio non niſi ſcripta, & ſubſcripta ab ipſis recipiatur. Interrogatorium autem à Deputatis confectum, non oportebit, vt publicè in Congregatione legatur; ſed ſatis erit ſi ſingulis Electoribus ante incæptum quatriduum communicetur: neceſſe tamen erit, vt Deputati ab Electoribus interrogati circa intelligentiam, vel explicationem interrogatorij, eos informent de ſtatu Societatis in huiuſmodi rebus, & de alijs, quæ ipſa paſſa eſt, vel paſſura timeatur, quatenus ad bonam electionem futuri Generalis vtile erit.

Si quædam maioris momenti ad electionem ſpectantia Congregationi proponantur, vno die hæc proponi debent, rationibus vtrinque adductis (& ſi in his maior informatio deſideraretur, ea à Vicario, vel ab alijs Electoribus petenda eſt) & ſequenti die dicantur ſententiæ. Hæc vero, & omnia, quæ ante electionem tractanda erunt, ad plura ſuffragia decernantur. ſi qua autem leuiora proponerentur pro arbitrio P. Vicarij, non contradicente Congregatione, aut eodem, aut alio die tractentur: nihil tamen Congregationi Generali ante electionem erit proponendum, quod non ad ipſam electionem pertineat. & quæ proponenda videntur, prius à P. Vicario cum

Aſsi-

Afsiſtentibus ad plura ſuffragia determinentur. ſi quis vero poſtea non fuerit contentus, licebit illi proponere Congregationi.

In Actis ante electionem Vicarius habebit ſolum qualitatem præcedendi ceteris paribus tam ſuffragijs, quam qualitatibus: nulla tamen ſufficiet qualitas ſuffragiorum ad electionem Præpoſiti, ſed numero medietatem omnium ſuffragiorum excedi oportebit.

Proponatur ante quatriduum, an expectandi ſint abſentes ad electionem Præpoſiti faciendam. & ſi decernatur, non eſſe expectandos; nihilominus ſuus illis locus ſeruandus erit in Congregatione ſi venerint.

Primo die quatridui manè eligatur Afsiſtẽs per ſcrutinia ſecreta. poſt cuius electionem P. Vicarius ſuam habebit orationem iuxta Conſtitutiones.

Quatriduo ante electionem Profeſsi non egrediantur Domo ſine licentia P. Vicarij (cui liberum erit egredi, ſi quando opus eſſe iudicaret) vt orationibus, Miſsis quotidie dicendis, ieiunijs, & alijs corporis afflictionibus, & informationibus etiam vacent. De partitione autem ieiuniorum, diſciplinarum, & orationum, quæ fieri debebunt in eo loco, vbi Congregatio habebitur; P. Vicarius illam pro ſuo arbitrio faciet.

De

De ratione informationis ad electionem Præpositi Generalis.

VIdendum est, qui debeant informationem petere, à quibus ea peti, de quibus personis, de quibus rebus, quomodo peti debeat, postremo quomodo petenti respondendum sit.

Primo. Qui debeant petere.

OMnes Electores, nemine excepto, informationem petent.

Secundo. A quibus peti debeat.

AB ijs solis, qui ad Congregationem vocati sunt, siue sint Eelectores, siue Procuratores, & in quatriduo dumtaxat. Ita tamen, vt Procuratores, à quibus peteretur, teneantur eandem legem subire ratione informationis, quam Electores. de qua lege, & informandi modo Procuratores ipsi per Secretarium prius informari debeant.

Tertio. De quibus personis peti debeat.

DE quibus venit in mentem vnicuique, quod possent esse idonei ad munus Præ-

positi

positi Generalis, siue absentes, siue præsentes sint inter Professos tamen quatuor Votorum.

Quarto. De quibus rebus peti debeat.

IN genere loquendo, his de rebus, ex quibus iudicari potest, quod aliquis sit idoneus ad munus Præpositi obeundum, vel contra. itaque defectus, qui bonæ gubernationi aduersari possunt, & peti, & dici debent, omissis illis, quæ ab bonam Præpositi electionem non faciunt. & hæc omnia iuxta Constitutiones, & præcipue 2. cap. 9. par. & iuxta interrogatorium, quod à Deputatis conficitur, vt dictum est. sed & habenda est ratio eorum, quæ in 2. & 3. cap. Exam. & etiam 2 & 3. cap. primæ partis Const. dicuntur: ex ijs enim quisque sibi interrogatorium ad informationem conficere potest. nemo tamen arctandus videtur, quin interrogare posſit alia, quæ interroganda præterea iudicauerit. Peti etiam debebit ab eo, qui reddit informationem, an quid aliud habeat dicendum de persona, de qua interrogatur; & an de alia sentiat capiendam informationem; & an ab alio quopiam aliqua in re clariorem, ac certiorem informationem habere possit inter eos, à quibus peti debet informatio.

Quin-

Quinto. Quomodo peti debeat informatio.

NOn petat, an hic, vel ille aptus videatur ad hoc munus, nec ne; ſed de rebus illis, ex quibus iudicari poſsit, an ſit idoneus nec ne: eius intentio ſit pura, ac ab affectibus humanis etiam naturalibus, ne dum vitioſis, & tantum gloriam Dei, & meliorem Societatis gubernationem (quæ ad commune bonum animarum ordinatur) præ oculis habeat, & non propriam vtilitatem, quæ illi non conſonat.

Nec ſolum ab omni ambitione pro ſe, & alijs ſit liber, ſed diligenter obſeruare debet, ne voluntatis propenſionem ad hunc, vel illum excludendum, vel admittendum habeat, quoad eius fieri poteſt, donec poſt orationem, & informationem, ſuo tempore, & loco ſtatuat, quam ſententiam ſit dicturus; nec eam præſeferat, cum informationem aliquam de aliquo accepit: ſeruet alteram aurem alijs, & cor Deo, memor, quod cum iuramento eſt electurus, quem aptiſsimum duxerit. Si quid tamen intellexerit, quod ſecretum teneri debeat cum alijs præterquam cum Electoribus in informatione ſilentium teneat, memor caritatis, & in virtute ſanctæ obedientiæ in re tam graui, non in qualibet. Non exiſtimet quiſque Electorum ſe minus gratum futurum

ei, cui non dederit ſuum ſuffragium, & de quo liberè ſecundum conſcientiam informauerit: quin potius eidem, & Vniuerſæ Societati, & Deo rem gratiſſimam ſe facturum ſciat.

Poſt informationem conſideratio, & diſcuſſio neceſſaria eſt, & multo magis oratio, quæ illuſtrationem impetret à Deo ſapientiæ fonte, ad bene iudicandum, & eligendum eum, qui Deo maxime ſit placiturus. Et in hac Diuina gratia potius, quam in humana diligentia ſpem conſtituat. meminerit tamen non ſolum voluntatem, ſed iudicium cohibendum eſſe ab vltima definitione (iuxta 6.cap.8.par.) donec in locum incluſionis ingrediatur.

Quomodo reſpondere debeat is, à quo petitur informatio.

NEmo obtrudat informationem non petenti, & qui obtruſerit, deferatur: caueat & ipſe affectus humanos non ſolum ambitionis, ſed & cuiuſuis propenſionis, quæ non ducatur ex intentione honoris Dei, communis boni, & bonæ gubernationis Societatis: & vt dictum eſt de petente, ſic de dante informationem intelligatur, nec ad promotionem, nec ad excluſionem vllius incumbat, nec propenſam ad id voluntatem oſtendat; ſed vt de re ſpeculatiua, vel omnino ad ſe non pertinente, quod ſentit præciſè conetur explicare.

Non

Non solum mendacia, sed amplificationes, & exaggerationes relinquantur;nihil temere, sed considerate, & mature, certa pro certis opinata pro opinatis referat. & qui aliquem defectum ab aliquo ex informatoribus audiuit, non referat alijs, etiam interrogatus; sed ad eum à quo audiuit, interrogantem remittet, vt qui coram Deo agit, & ei rationem est redditurus eorum, quæ in sua informatione dixerit.

Super illud 6.cap. 8. par. quod sub pœna excommunicationis latæ sententiæ quisque teneatur manifestare, si quem sciret affectasse hoc munus; statuit addendam esse censuram hanc in eos,qui ambiunt pro alijs,& quod hęc censura se extendat ad informationem non sinceram; eam scilicet,quæ studiose mendax est, mala cum intentione, & in re graui. Demum ipso facto ambitiosos pro se, vel pro alijs in excommunicationem incidere decernitur, à qua non possint absolui ante electionem nisi à Patre Vicario, post electionem vero à Reuer. P.Generali.

Si Vicarius ipse notaretur de ambitu,deferendus esset ad duos antiquissimos professos, vel ad Prouincialem antiquissimum pro deferentis arbitrio.

Pridie electionis vesperi in loco electionis deputato parentur Altare cum Crucifixo, suggestus, & Mensa,vbi erit Vicarius, & Assistens

cum Secretario, & vrna, in quam conijcienda ſunt ſuffragia. Parentur item ſchedulæ quotquot erunt neceſſariæ, in quibus ex vna parte ſcriptum ſit iuramentum, vt eſt in Conſtitutionibus, incipiendo hoc pacto. Ego N. teſtem inuoco IESVM Chriſtum, qui eſt ſapientia æterna quod eum eligo, & nomino in Præpoſitum Generalem Societatis IESV, quem ſentio ad hoc onus ferendum aptiſsimum. Ex alia vero parte ponantur hæc verba. Eligo in Prępoſitum Generalem Societatis IESV N. ita vt nihil deſit Electori ſcribendum, niſi nomen electi, & eligentis, & hoc manu propria, ſed immutato quantum fieri poterit, caractere, ne agnoſci poſsit à tribus illis, qui ſuffragia viſuri, & lecturi ſunt: nomen tamen eligentis maneat obſignatũ iuxta Conc. Trid. in quo præcipitur, Generales eligi debere per vota ſecreta, ita vt ſingulorum eligentium nomina nunquam publicentur. Poſt promulgatũ autem Decretum electionis, ſtatim comburantur ſuffragia in ipſo Congregationis loco.

Miſſa de Spiritu ſancto ipſo die electionis celebrabitur iuxta Conſtitutiones 6. capit. 8. part. ab ipſo Vicario, vel ab eo, quem elegerit, & quidem coram omnibus, & in aurora; & poſt eius communionem ſtatim Electores communicabunt. Miſſa autem in Eccleſia celebranda erit. & eundem ordinem in eundo ad eam, & communicando, & redeun-

do,

do, de quo ſupra dictum eſt, ſeruabunt. incedant autem bini, & ad campanæ domeſticæ pulſum (quæ poſt communionem vſque ad incluſionem in loco Congregationis ſonabit) hi qui ſuffragia habent, ad locum Congregationis ſe conferent cruce præcedente, alijs de Societate interim canentibus *Veni Creator Spiritus*, quē hymnum ſubmiſſa voce omnes Electores in ipſo loco Congregationis dicent: & poſt incluſionem Electorum ijdem de Societate in Eccleſia, vel alibi dicent letanias, & continuam orationem, quæ vſque ad electionem durabit, habebunt.

Incluſis Electoribus per Deputatos, iam antea ad hoc electos, primum habeatur concio à deputato à Congregatione, qua in genere exhortatur ad electionem eius Præpoſiti, qui ad maius Dei obſequium conueniat, nullo dato ſigno, quo particularis aliqua perſona ſignificetur. deinde quiſque ſeorſus oret Deum per horam, & cum nullo alio loquendo, in Creatoris ſui ac Domini conſpectu ex ijs, quæ prius intellexit, apud ſe ſtatuat quem ſit electurus.

Statim poſt orationem tentandum erit ſcrutinium, niſi prius communis inſpiratio in eligendo quempiam præueniſſet ordinem: quæ quidem inſpiratio acceptari deberet, modo adeò luculenta, & notoria eſſet, ne vno dempto, vt nulla tergiuerſatione negari poſſit, diuinam eſſe inſpirationem.

Iuxta Conſt. 8.par. cap.6. ex his, quæ prius quiſque intellexit, apud ſe ſtatuet quem ſit electurus, & in charta ſcribet nomen perſonæ, quam eligit: locum illum declarando ſtatuitur, nouas informationes, quæ nullæ debent ſumi in loco incluſionis, excludi debere: & ex præcedentibus cum gratia tam illuſtrationis diuinæ, quæ diſcurſus accepta à Deo, & prius, & eodem loco electionem eſſe faciendam Præpoſiti Generalis, quem inter abſentes, & præſentes, profeſſos tamen quatuor Votorum eligi oportet.

Pater Vicarius, Secretarius, & Aſſiſtens antequam ſcribant ſuffragia, iurabunt coram Deo (vt quadrat ſingulis iuxta Conſtit.6.cap. 8.part.) ſe ſincerè accepturos, & publicaturos ſuffragia: & tam proteſtationis huiuſmodi quam abſolutionis formula hæc eſt videlicet. Teſtem inuoco Deum, cuius oculis omnia nuda ſunt, me fideliter accepturum, & publicaturum ſuffragia: & quæ ad officium meum pertinent, ſincera cum intentione me præſtiturum. Proteſtor etiam in Diuinæ Maieſtatis conſpectu, & vniuerſæ Societatis, quam hic repreſentamus, me neminem admittere velle, qui non ſit admittẽdus, nec excludere qui non ſit excludendus. Deinde ſubiunget P. Vicarius.

Et auctoritate Dei omnipotentis mihi licet indigniſsimo per Sedem Apoſtolicam conceſſa, abſoluo vos à quauis ſententia

excom-

excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & à quibusuis alijs sententijs, censuris, & pœnis, & quantum sit opus dispenso vobiscum super irregularitate quauis, dummodo sententias, censuras, & pœnas, ac irregularitatem huiusmodi ob defectus ad electionem hanc pertinentes non incurreritis ad effectum legitimæ electionis, In Nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen.

Absolutio autem, quam antiquissimus Professus dat Vicario, eiusdem tenoris erit cum ea, qua ipse alios absoluit.

Post prædictam protestationem, & absolutionem Secretarius dicat Vicario: Pater da tuum suffragium in nomine IESV. Mox Vicarius surgens, flectet genua coram Crucifixo, & signans se cruce, In Nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, legat iuramentum à tergo schedulæ scriptum huius tenoris, vt dictum est. Ego N. testem inuoco Iesum Christum, qui est Sapientia æterna, quod eum eligo, & nomino in Præpositum Generalem Societatis IESV, quem sentio ad hoc munus ferendum aptissimum. Deinde surgens, & duobus digitis clausum suffragium suum ostendens, in vrnam mittat; & se rursum inclinans coram Crucifixo, redibit ad locum suum: & mox dicet duobus Socijs suis, & ceteris, omnes ordine ferant sua suffragia in nomine IESV. Deinde surgens Secretarius, & Assistens, & postea

ſtea reliqui ſuo ordine ſigillatim iuramentum facient, & ſua ſuffragia ferent ad exemplum P. Vicarij. Quod autem iurent omnes ſe eligere eum, quem ſenſerint in Domino aptiſſimum ad hoc munus ferendum, &c.

Declaratum eſt, quod ſi quis duos, aut plures pares omnino iudicaret ſuo iudicio, integrum ſit ei dare cui voluerit ſuffragium.

Deinde Secretarius ex vrna, cum prius mixta fuerint, ſuffragia ſigillatim extrahat: & cum reuerentia, & modeſtia extracta ſingula oſtendet P. Vicario: ille autem viſa, & vtrique Socio oſtenſa leget publicè, vel Secretario legenda reddet. & in hac promulgatione electus tantum nominetur, obſignato manente nomine eligentis, vt dictum eſt.

Poſt ſingulorum ſuffragiorum publicationem conferetur numerus, ſi plures nominati fuerint, & qui pluſquam mediam partem omnium ſuffragiorum habuerit, Generalis Præpoſitus erit: & Vicarius, ſi ipſe electus non fuerit, ſignificet publicè plura eſſe medietate ſuffragia eius, qui eligitur. & poſtmodum formet Decretum in hanc formam. Cum in plena, & legitima Congregatione collato numero omnium ſuffragiorum pluſquã media pars omnium R. P. N. nominauerit, & elegerit. Ego N. auctoritate Sedis Apoſtolicæ, & Vniuerſæ Societatis, eligo prædictum R. P. N. in Præpoſitum Generalem Societatis Ieſu, In nomi-

nomine Patris,& Filij,& Spiritus sancti. Amē. Romæ, vel alibi, &c.

Si Vicarius ipse electus esset,eius loco significabit, & formabit Decretum antiquissimus ex Professis Electoribus:scribeturque à Secretario Decretum,& subscribetur ab eo,qui format illud, & sigillo Societatis obsignabit, & statim omnes ad reuerentiam ei exhibendam accedant,incipiente Vicario, cum Secretario, & Assistente, ordine prius dicto, nisi aliquis ex ipsis electus esset. Postremo omnes ad Ecclesiam se conferent,canentibus alijs de Societate *Benedictus Dominus Deus Israel, &c.* inter eundum, & in ipsa Ecclesia, *Te Deum Laudamus, &c.* & vnus Sacerdos dicet tres orationes,primam de Trinitate, secundam in gratiarum actionem, tertiam de die, vel de B. Virgine, & vsque ad egressum de Ecclesia Præpositus non admittat oscula manuum ab alijs, quam ab Electoribus.

Si in primo scrutinio nullus habuerit amplius quam medietatem suffragiorum, ante Compromissariorum electionem,de qua agitur 6. cap. 8. par. tentandum erit secundum scrutinium inter omnes,qui habuerunt suffragium aliquod ad officium Præpositi. Et si nec tunc quidem crearetur Præpositus, eodē modo tertium scrutinium tentandum erit. si nec tunc quidem egrederetur Præpositus, quinque Electores ad plura suffragia eligendi erūt

& ad

& ad quem maior pars eorum inclinabit, ille Præpositus erit. Reliqua autem, vt supra facienda erunt.

Ad hos quinque Electores eligendos danda est vna hora, & seruanda est formula scribendi, iurandi, & publicandi Electores similis illi, qui ad Generalem eligendum data est. Si acciderit duos vni, & totidem alteri suum dare suffragium, tunc decidetur à Congregatione, quid erit agendum.

Hi autem Compromissarij eligent Præpositum Generalem inter eos, qui aliqua suffragia habuerint, sepositis illis, qui ad tria non pertigissent, nisi huiusmodi plures essent quam duo. si vero duo, vel tres eminenter plura suffragia habuerint, quam alij, illi nec actiuam, nec passiuam vocem ad electionem Compromissariorum habebunt. Si qua verò difficultas oriatur, tunc à Congregatione statuatur, quid circa illam agendum sit. Atque hactenus de Canonibus ante electionem dictum sit, qui quidem soli in futurum vim, & robur obtinere debeant.

For-

Formula Congregationis Prouincialis a tertia Generali Congregatione approbata.

Quibus in casibus Congregatio Prouincialis cogi debeat. Cap. 1.

QVatuor in casibus cogenda est, Congregatio Prouincialis. Primus est,ad eligendos Electores Præpositi Generalis,iuxta 3. c. 8.par. Secundus,quando occurreret aliquis. ex ijs casibus,qui in 2. & 3. cap. 8.par. & 5.c.9.par.attinguntur. Tirtius,quando eligendi sunt hi,qui cũ Prouinciali ad Congregationem Generalem sunt mittendi, quæ ab ipso Præposito viuente ad aliqua grauia negotia cogitur,prout 5. cap. 8. par. dicitur. Vel cum Congregatio Procuratorum simul cum Assistentibus,& ipso Generali cogendam esse decernunt, iuxta Decretum 24. secundæ Congregationis Generalis. Quartus est, ad eligendos Procuratores, qui tertio quoque anno à fine Congregationis Generalis computando, ex singulis Prouincijs ad Præpositum Generalem mittendi sunt, iuxta Declaratio 2. cap. 8. par. & prædictum Decr. 24. secundæ Congregationis.

Quis,

Quis, vbi, & quando debeat Congregationem Prouincialem conuocare. Cap. 2.

SPectabit ad Præpositum Prouincialem, vel ipsius loco ad V. Prouincialem Congregationem huiusmodi indicere, quocunque ex prædictis casibus cogenda illa sit.

Eiusdem erit locum commodum, & idoneum designare, quo debeant conuenire; & tempus præscribere, quod opportunum sit, vt ea absoluta, qui electi fuerint, ad locum Congregationis Generalis celebrandæ designatum, vel ad Patrem Generalem tempore præscripto commodè venire possint. Non durabit autem Congregatio Prouincialis vltra decem, vel ad summum 12. dies.

Qui congregari debeant. Cap. 3.

INntererunt, & suffragij ius habebunt in Congregatione Prouinciali (in quocunque ex quatuor casibus prædictis cogatur) in primis ipse Præpositus Prouincialis, & si quis Commissarius, vel Visitator iam officio suo defunctus (nam si eius officium adhuc perdurat, Congregationi adesse non debet) in aliqua Prouincia eo tempore versabitur, quo celebranda est Congregatio. Præpositi præterea Domorum professarum, Rectores Collegio-

legiorum societatis, & Domorum probationis, quæ separatæ, & Prouinciali immediatè subiectæ fuerint, vel Vice Pręposití Prouinciarum, & Domorum, ac V. Rectores (si accideret in aliqua Prouincia, Domo, vel Collegio eo tempore non inueniri Præpositum, vel Rectorem, aut legitime impeditum esse) vel ij, quos hi miserint suo loco: Rectores etiam qui præsunt Seminarijs, vel Conuictoribus, vbi curam huiusmodi suscepit Societas: si tamen 9. de Societate, vt minimum, in huiusmodi Collegijs, & immediatè Prouinciali subditi fuerint.

Intersint etiam præter hos omnes Professi quatuor Votorum (exceptis ijs, qui post cognitam Præpositi Generalis mortem, ad eam Prouinciam ex alia missi fuissent, ne in duabus diuersarum Prouinciarum Congregationibus suffragium habere quisquam possit) quotquot non fuerint legitimè impediti, vel necessario occupati: & huius legitimi impedimenti, ac necessariæ occupationis iudex erit Prouincialis, ipse cum Consultoribus, & Professis quatuor Votorum, qui fuerint in eo loco, vbi ipse erit, ad plura suffragia.

Præterea venient Procuratores vnius, vel plurium Prouinciarum: & vbi tales non fuerint Procuratores, maximi omnium in quauis Prouincia Collegij, modo sint Sacerdotes, & Coadiutores formati, aut trium votorum

Pro-

Profeſsi, & non ſint legitime impediti, vt de Profeſsis dictum eſt. Porro nec Vicarius Generalis, nec Aſſiſtentes Congregationi Prouinciali intereſſe debebunt, aut etiam poterunt. Quæ autem impedimenta excuſare debeant vel Prouincialem, vel aliquem electum in Congregatione Prouinciali, quo minus ad Congregationem, vel ad Præpoſitum Generalem veniat, ſi Congregatio Prouincialis non erit diſſoluta, ipſa ſtatuet per vota ſecreta: ſi diſſoluta fuerit, de Electorum impedimentis ſtatuat ipſe Prouincialis cum ſuis Conſultoribus, & Profeſſis quatuor votorum præſentibus ad plura ſuffragia; an legitima ſit excuſatio.

Quod ſi impedimentum Prouinciali acciderit, Conſultores ipſius, & Superior loci, vbi Prouincialis erit, cum Profeſſis quatuor votorum præſentibus ad plura ſuffragia decernẽt, an huiuſmodi impedimentum legitimum cenſendum ſit.

De eligendis in Congregatione Prouinciali. Cap. 4.

SI agitur de mittendis ad Congregationem Generalem, quinque Profeſſi quatuor Votorum eligi debent: in primis duo Electores Præpoſiti futuri, iuxta Conſtitutiones cap. 3. & 5. par. 8. vel in quocunque caſu comi-

comitaturi Prouincialem ad Congregationem generalem.

Deinde eligendus eſt tertius, vt ex duobus prædictis, & ex eo conficiatur ille ternarius, ex quo vnum Prouincialis ſuo loco mittere debet iuxta Declarationem 3.cap.8.par.ſi impeditus legitime iudicabitur. Præterea quartus, & quintus addantur, vt ſubrogentur in locum duorum, qui electi primo fuerunt, & cum Prouinciali ad Congregationem veniēt, ſi legitimè, & ipſi impedirentur. Ita vt ſi ſolus Prouincialis excuſatus habebitur, tertius veniat: ſi aliquis ex duobus primis comitibus, non autem ipſe Prouincialis ſe excuſabit, tertius nihilominus veniat: ſi vterque ex primo electis excuſandus iudicabitur, tertius & quartus eorum loco ſubrogentur. Quintus autem non ſubrogabitur, niſi vltimo loco, quando ex alijs nominatis propter legitima eorum impedimenta non poteſt impleri numerus duorum, qui cum Prouinciali, & Vice Prouinciali venturi ſunt ad Congregationem Generalem.

Si agitur de electione Procuratorum, inprimis, qui præeſt Prouinciæ eligi non poterit, vt tertio quoque anno ad Præpoſitum Generalem veniat, ne Prouinciam ſuam deſerere cogatur. Eligi autem debebunt duo Profeſsi quatuor votorum. Vnus primo loco, & alter ſecundo, qui ſubrogetur in locum

prio-

prioris, si ille propter legitima impedimenta venire non poterit.

Ex transmarinis Prouincijs veniant Procuratores, Professi etiam quatuor votorum à Prouinciali cum Consultoribus, Professis quatuor votorum præsentibus ad plura suffragia electi, vt simul cum alijs Romæ de Congregatione Generali cogenda deliberaturi, cum suffragio intersint. si tamen prædicti Electores, in prædictis locis iudicabunt commodè non posse mitti talem Procuratorem licebit eis vel Professum trium votorum mittere, vel Coadiutorem spiritualem formatum, vel in sequens triennium differre missionem.

De rebus tractandis in Congregatione Prouinciali. Cap. 5.

POst electionem personarum, agendum est de rebus, quæ vel Præposito, vel Congregationi Generali nomine illius Prouinciæ proponendæ sint. Etsi agitur de Procuratore mittendo tertio quoque anno, in primis agetur de rationibus, quæ mouere possunt, vt Congregatio generalis celebrari debeat, vel non celebrari: deinde de negotijs, vel in Congregatione generali, vel cum ipso P. Præposito, aut Congregatione Procuratorum tractandis.

Cum

Cum mittuntur Procuratores, ea proponantur, quæ ad veram, & vtilem informationem P. Generalis de statu totius Prouinciæ, Domorum, Collegiorum, negociorum, demũ de tota ratione gubernationis in Prouincia, & quomodo Superiorum Ordinationes obseruatæ sint, in dicta Congregatione expediet tractare iudicio Deputatorum, & ipsius nomine ei referri. Quicquid autem Congregationis nomine proponetur, aut petetur, subscriptum sit à Secretario, & obsignatum. Quæ verò, vel ab ipso Prouinciali, vel ab alijs verbo, vel scripto ei dicetur, vt P. Generali referat, nomine ipsorum, non Congregationis referre debebit.

Cum rationes proponentur ad suadendam, vel dissuadendam Congregationẽ Generalem, nihil in alterutram partem statuatur: hoc enim Procuratorum est, cum fuerint apud Generalem, cum Assistentibus congregati: qui proponent eas, prout dictæ fuerint, Congregationis Prouincialis, vel aliorum nomine.

Intelligat Congregatio Prouincialis non sibi licere quicquam constituere præter ea, quæ in hoc officio expressa erunt: vnde neque infirmare, vel immutare ea, quæ à Superioribus iam ordinata fuerunt, poterit.

De modo procedendi circa Congregationes Prouinciales. Cap. 6.

SVperiores antequam discedant ad Congregationem Prouincialem, informatione accepta ab alijs, quos ex suis domesticis benè sentire de rebus tractandis iudicabunt (non prohibendo alios, quin possint priuato nomine vel Consultoribus offerre, vel ad Congregationem Prouincialem mittere, quæ volent) conferant cum suis Consultoribus, quæ ad Congregationem Prouincialem sunt deferenda.

Elapso die ad conueniendũ præfixo, sequenti die congregent omnes, qui adfuerint ex ijs, qui habent ius suffragij. & habito in primis à Præposito Prouinciali, vel ab alio per ipsum designato, sermone breui, in quo proponantur in genere, quæ agenda sunt; omnes hortetur, vt syncere in omnibus se gerant. Deinde, an legitima Congregatio sit censenda ad plura suffragia decernant. Tertio verò loco eligatur Secretarius etiam ad plura suffragia: qui omnia, quæ fuerint acta in Congregatione, mãdet scriptis: & ijs, quæ vel ad Præpositum, vel ad Congregationem Generalem, nomine Congregationis mittenda sunt, subscribet, & signabit sigillo Prouincialis. ei autem adiungatur vnus, ex quibus eodem mo-

do electus, qui ad colligenda suffragia, & reliqua scribenda ipsum adiuuet.

Eodem modo eligantur duo ex primarijs Patribus, qui vna cum Præposito Prouinciali seligant, quæ sint Congregationi Prouinciali proponenda, quæ reijcienda, iudicio saltem duorum ex ipsis: atque ita illa tantum ibi tractanda curent, quæ maioris momenti videbuntur, & quæ possint tempore Congregationi præfixo absolui. liceat tamen vnicuique, quę à Deputatis reiecta fuerint, vel in Congregatione proponere; dummodo de personis non agatur, vel ad Generalem Congregationem, & Præpositum transmittere, si iudicio Deputatorum non acquieuerit. Ad hos autem deferant omnes, qui ad Congregationem venerint, intra diem vnum, aut alterum sequentem post electionem mittendorum, omnia, quæ Congregationi proponenda attulerunt. assignetur dies, in quo facienda sit electio eorũ, qui ad Generalem Congregationem, vel ad Præpositum sunt ituri: qui dies tertius, vel ad summum quartus sit à die, quo fuit aperta Congregatio Prouincialis, habita prius informatione de qualitatibus mittendorum, iuxta Decr. 24. secundæ Congregationis, & iuxta Declarationem 2. cap. 8. par. si agitur de Procuratoribus, si autem de Congregatione Generali, iuxta 2. & 3. cap. 8. par.

In sedendo, & dicendo, hic ordo seruabitur,

vt ad dexteram Prouincialis sedeant Professi omnes quatuor votorum, iuxta suæ professionis antiquitatem, siue sint Superiores, siue non: ad sinistram vero Rectores, iuxta antiquitatem suæ professionis trium votorum, vel admissionis in Coadiutores formatos; si verò tales non fuerint, iuxta antiquitatem sui ingressus in Societatem. postea Procuratores simili ordine antiquitatis.

Electiones personarum ad Præpositum Generalem, vel Congregationem Generalem mittendarum, ad plura medietate suffragia, eaque secreta fiant: sic tamen, vt si in primis duobus scrutinijs nullus electus fuerit, in alijs consequentibus scrutinijs suffragia dentur tantum inter eos, qui aliqua suffragia antea habuerint.

Rerum verò tractandarum determinationes ad plura vota simpliciter definiantur, vt citius expediantur, nec vlla intercessio permittatur. Præpositus autem Prouincialis, vel eius loco V. Prouincialis duo semper suffragia habebit in Congregatione. Quæ porro fient in Congregatione Prouinciali, legantur die sequenti à Secretario, vt omnes videant, an rectè facta sint.

In principio Congregationis Prouincialis affigatur muro catalogus omnium Professorum quatuor votorum, qui in Prouincia versantur tam absentium, quam præsentium, vt

omnes

omnes ſciant è quibus poſsint eligere eos, qui Romam ſunt mittendi.

Cum autem capietur de perſonis eligendis informatio, illud præcipuè animaduertendum eſt, vt nullus per ſe, vel per alium pro ſe, vel pro alio ne indirecte quidem ſuadeat, vt ſe, vel alium eligant, aut non eligant: ſed fiant potius electiones omnes ſyncere, & candide ex ijs, quæ Spiritus ſanctus dignabitur ſuggerere, & quæ ex informationibus didicerint. Nemo itaque alteri obtrudet informationem non petenti: caueanturque diligenter non ſolum mendacia, ſed etiam exaggerationes in laudandis, vel vituperandis eis, de quorum agitur qualitatibus.

Si quis autem (quod auertat Deus) ambitiosè agere deprehenſus fuerit ad ſui, vel alterius electionem, vel excluſionem: ſi id probatur ſufficienter, actiua, vel paſsiua, vel vtraque voce priuetur, iuxta delicti grauitatem, & probationis certitudinem: & quidem ſi ambitio publica eſſet, punitio quoque publica eſſe debebit. Iudicabunt autem cauſam hanc Prouincialis, & tres ex antiquioribus Profeſſis: vel ſi ipſe Prouincialis reus eſſet, quatuor antiquiores Profeſsi ex ijs, qui Cōgregationi Prouinciali interſunt. & ſaltem tres ex illis conuenire debent in eandem ſententiam.

De ijs, quæ Procuratores Romæ agere debent. Cap. 7.

POstquam ad Generalem venerint Procuratores, agent tum de informatione Præposito Generali danda iuxta illa, quæ ex ſuis Prouincijs attulerunt; tum de Congregatione Generali, an ſcilicet conuocari debeat, nec ne, accepta informatione ab ijs tantum, qui ius habent ſuffragij iuxta Decr. 24. ſecundæ Congregationis: & præſertim quomodo ſeruentur Conſtitutiones, & Decreta Congregationum, & regulæ: an diſciplina religioſa relaxetur, an in ſpiritu, & virtutibus proficiat Societas, an potius deficiat: quomodo vnio animorum ſe habet in Societate, & an aliquod graue periculum illius labefactãdæ metuatur.

Deinde præmiſſa oratione, & conſideratione, apud ſe, & coram Deo ſtatuent, quam ſint dicturi ſententiam, vt omnes ſimul in nomine Domini congregati ad plura medietate ſuffragia, die ad hoc ſtatuto definient, an cogenda ſit, & quãdo Congregatio Generalis. Si inter ordinationes, & reſponſa alijs Prouincijs data (quæ videre debebunt) aliqua fuerint, quæ ad vſum ſuarum Prouinciarum ſecum ferenda exiſtimabunt, id facere poterunt iudicio P. Generalis, vel eorum, quibus ipſe commiſerit.

Si ad Seminaria nostrorum Scholasticorum, vel Nouitiorum in aliqua Prouincia perficienda, vel ad transmarinarum, vel Septentrionalium, aut aliarum Prouinciarum necessitates graues operarijs pluribus opus esset, quam quos mittere P. Generalis ex Vrbe possit; curent qui earum Prouinciarũ Procuratores fuerint, Procuratori Generali suggerere, vt dispiciat, an alicuius Prouinciæ abundantia alterius inopiam supplere possit, & id congregatis Procuratoribus omnibus, facilius tractari poterit.

Officium Vicarij Generalis a tertia Generali Congregatione approbatum.

Vicarius Generalis propter mortem Generalis Præpositi constituendus, vel nominabitur ab ipso Præposito ante mortem, vt habetur cap. 4. Const. & Declar. 8. par. vel si ille non nominasset, eligetur à Professis quatuor votorum: qui si in eo loco vbi mortuus est, non sint saltem sex (tot enim ad minimum iudicatum est esse oportere) tunc cura adhibenda erit, vt ex vicinioribus locis, vtcunque illa distent, is numerus conuocetur. Quod si in distantia æquali plures fuerint, quã sex, omnes erunt ad electionem vocandi. fiet autem electio ad plura medietate suffragia: & iuxta Const. communiter eligatur ex ijs, qui adesse

se Præposito, & ipsum iuuare soliti sunt; vel certè ex ijs, qui proxime degunt, & sunt in rebus Societatis versati, præmissa per biduum oratione, & informatione, iuxta rationem informationis, quæ in electione Generalis seruari solet. Illud tamen biduum computandum est à sepultura P. Generalis. interim tamen gubernatio Societatis erit in ordinarijs Superioribus. Electioni verò Romæ quidem præerit Prouincialis Romanus, si aderit: sin minus, Minister Domus, si fuerit quatuor votorum professus: alibi vero, qui præest toti Prouinciæ, vel ipso impedito, antiquissimus Professorum quatuor votorum. Vicarij officium durat vsque ad electionem Præpositi Generalis. & duplex quidem est.

Alterum est Societatem ad electionem Præpositi faciendam præscripto tempore, & loco, quo conuenire oporteat, conuocare, vt habet Const. par. 8. cap. 4.

Alterum est Generalis vices gerere in gubernatione Societatis, donec Præpositus electus fuerit, vt habetur Declar. par. 8. cap. 4. Vicarius itaq. simul, atque creatus fuerit, dabit operam, vt Missæ, & orationes in Vniuersa Societate pro anima Præpositi mortui fiant. deinde ad conuocandam Societatem ad noui Præpositi electionem primo quoque tempore diligentisimè incumbet. Præpositos Prouinciales certiores faciat, locum Congregatio-

nis

nis, & tempus, scilicet aut sex Mensium iuxta Constitutiones præscribat. prorogari tamen poterit cum necessitas postulauerit, vel initio, vel antequàm Patres conuenerint, arbitrio ipsius Vicarij, & Assistẽtium ad plura suffragia.

Quando vero aliqui Patres conuenerint, non poterit sine illorum suffragijs prorogatio fieri, iuxta Decr. 30. tit. 2. primæ Congregationis. Missas, & orationes pro fœlici electione Præpositi indicat, Congregationes Prouinciales, vt rite fiant admoneat; & si post electionem Præpositi alia negotia grauiora tractanda in Congregatione sint, ad quæ discutienda, vel diffinienda aliorum opera, præterquam duorum Electorum à Congregatione Prouinciali, necessaria videatur; Prouinciales admoneat, qui adducendi erunt, vt eos adducant, iuxta Constitutiones.

Antequam congregata sit Societas, potestatem habeat P. Vicarius, qua possit solum iubere, quæ ad conseruationem attinent iuxta Const. solus tamen non potest prorogare tempus Congregationis, vt Decretum est in Actis posterioribus primæ Congregationis tit. 2. Decr. 30. Postquam autem sunt Patres congregati, vel omnes, vel eorum maior pars, post tempus definitum, non poterit solus ea, quæ ad electionẽ pertinent definire: sed si quid emerget dubij, vel difficultatis, id erit per congregatos simul cum eo determinandum,

exe-

executio vero Vicarij erit.

Vbi autem dies constitutus, & terminus præfixus venerit, ad quem venturi sunt Patres, eos qui iam conuenerunt, conuocabit, modo excedant duas tertias partes: eisque rationem eorum, quæ facta sunt post mortem Generalis, ad Congregationem pertinentia, reddet; & reliqua omnia, quæ ad ritè electionem faciendam pertinere videbuntur Congregationi, curabit. quæ petenda sunt, tum ex Constitutionibus, tũ ex decretis ante electionem.

Alterum officium Vicarij est, Societatem vniuersam gubernare. Verum ita est illam gubernaturus, quasi Vicarius Præpositi demortui, non quasi Præpositus. Quare illam ita gubernabit, vt sibi tradita est. Nullam igitur immutabit gubernationis rationem, nihil propriæ inuentionis, nullam nouam regulam, nullum ritum, nullam consuetudinem aut inducet, aut introductam mutabit (quod vtique vel Prouincialibus Præpositis, vel Congregationibus minus licebit facere) sed ad spiritum, & sensum Generalis demortui se componet; illiusque compertam voluntatem sequetur, incertam coniectabit. Itaque quoad poterit, debebit suo ministerio quasi viuum, & præsentem Generalem, illiusque gubernationem repræsentare. Quo circa eisdem Assistentibus, Admonitore, Secretario, Procuratore, quibus vtebatur Præpositus Genera-

lis,

lis, vtetur Vicarius ad gubernandam Societatem, eisdem Præpositis, Rectoribus, Præfectis Probationum, & alijs Officialibus primarijs, qui creantur à Generali, quos mutare ei non licet, vel nouos creare, nisi forte aliqui eorum morerentur, & alij in illorum locum vsque ad electionem Præpositi Generalis substituendi essent; vel aliquæ grauissimæ causæ intercederent, propter quas aliquis eorum ab officij executione tollendus, vel suspendendus videretur, iure suffragij nihilominus ei relicto. & hoc quidem non sine consilio Assistentium, de quorum etiam consilio, & suffragijs eliget Admonitorem, si fortè ipse fuerat Admonitor Prępositi Generalis demortui, & in Vicarium electus est.

Eadem de causa res omnes graues, & maioris momenti, quæ differri vsque ad electionem noui Præpositi poterunt (quando illa breui futura est) quoad eius fieri poterit, differet, & ad nouum Præpositũ Generalem remittet.

Quo circa nullam Domum, nullam Collegium, nullam Vniuersitatem, vel Domum probationis instituet. quæ si offerantur, ita negotium fundationis tractabit, vt si in rem Societatis aperte futura sint, & omni difficultate careant, eos qui fundatores esse volunt, iubeat bene sperare: si quid vero difficile, aut dubium sit, alet spe eorum bonam voluntatem, nihil certi promittet; rem totam ad Genera-

neralis creationem reſeruabit. Ad profeſſionem admittere etiam vel deſignatum à præ mortuo Præpoſito, vel in his quæ ad profeſſionem attinent, diſpenſare non poterit Vicarius, neque Profeſſum aliquem, vel Coadiutorem formatum à Societate dimittere.

Circa contractus ad quos facultatem habebit, ſic explicatur Decr. 71. Cong. 2. vt non poſsit de vendendis, vel alienandis bonis ſtabilibus Societatis, niſi res ſit in euidentem vtilitatem, & neceſſaria, quæ moram non patiatur, & cum conſenſu Aſſiſtentium ad plura ſuffragia.

Circa Meſsiones Profeſſorum ſi quid vrgeret, poteſtate Generalis vti poterit, conſultis Aſſiſtentibus: eos tamen, qui vel electi ſunt à Congregationibus Prouincialibus, vel qui eligi poſſunt vt Congregationi generali interſint, ante factam electionem, neque ex alijs Prouincijs ad ſe euocabit, neque ad ea loca mittet, vnde ad electionem commode venire non poſſint: nec etiam ad infideles, neque ad partes remotas, quæ maiorem conſiderationẽ requirunt, niſi forte in ijs aliquid tam graue, & vrgens accideret, vt Aſſiſtentium iudicio res differri non poſſet.

In vniuerſum cum Aſsiſtentibus conſultare debet res omnes grauiores non minus, imò magis quam Præpoſitus Generalis: quandoquidem minorem habet auctoritatem, mino-

rem

rem experientiam, minus diuturnum regendę Societatis munus. sic enim plus ponderis habebunt apud illam, quę ipse constituet. Quam obrem quæ sunt Præposito vitæ functo vel constituta vel concessa, non temere, nec sine grauissima causa vel infirmabit, vel renouabit. Litteras verò, quas Vicarius scribet, vel à Prouincijs accipiet, Assistentibus ostendet.

Si noui Præpositi electio aliquo casu vltra sex Menses à Cōstitutionibus præscriptos differatur, & aliqua grauia acciderent, quæ vsque ad eius electionem commode differri non possent; Vicarius Generalis, auditis Assistentibus id statuat, quod ad maiorem Dei gloriam, & Societatis vtilitatem magis fore iudicabit.

Designatio locorum Concil. Trident. quæ cum nostris Constitutionibus, Priuilegijs, & visitato agendi modo plane pugnare videntur de quibus Decr. 12. 13. & 45. tertiæ Congregationis agitur.

SEssione 5. cap. 2. Regulares personaliter se coram Episcopo præsentare, & ab eo benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant. Id quod explicatur magis cap. 4. sess. 24. vbi nullus regularis etiam in Ecclesijs sui ordinis, contradicente Episcopo prædicare permittitur.

Ses-

Sessione 7.cap.7. Beneficia ecclesiastica curata, quæ Ecclesijs, siue Collegijs perpetuo vnita, & annexa reperiuntur; ab Ordinarijs locorum annis singulis visitentur. & cap. sequenti idem repetitur de quibuscunque Ecclesijs, quomodolibet exemptis.

Sessione 22. Decreto de obseruandis, & euitandis in celebratione Missę, proponitur ne patiantur Episcopi priuatis in domibus, ac omnino extra Ecclesiam, & ad diuinum tantum cultum dedicata Oratoria, ab eisdem Ordinarijs designanda, & visitanda, sacrificium à secularibus quibuscunque peragi.

Ibidem cauetur, ne Sacerdotes alijs quam debitis horis celebrent.

Seff. 23. cap. 12. Regulares debita ætate non sine diligenti Episcopi examine ordinētur, priuilegijs quibuscunque penitus exclusis.

Eadem sess. cap. 15. decernit sancta Synodus, nullum etiam regularem posse confessiones audire, nisi aut parochiale beneficiū habeat, aut ab Episcopis per examen, aut alias idoneus iudicetur, priuilegijs non obstantibus.

Seff. 25. cap. 12. de Regul. Censura, & interdicta nedum à Sede Apostolica emanata, sed etiam ab Ordinarijs promulgata, mandante Episcopo, à Regularibus in eorum Ecclesijs publicentur, atque seruentur. Et cap. sequenti, Regulares quicunque ad publicas processiones vocati, accedere compellantur.

Eadem

Eadem sess. cap.22. sancta Synodus præcipit omnibus Generalibus, & alijs Superioribus Ordinum, vt omnia, & singula in Decretis de Regularibus contenta, statim exequantur: & Regularium negligentiam Capitula Prouincialia & Generalia suppleant.

Eadem sessione cap. 2. Ad normam Decretorum Synodi, Magistri, Doctores, & alij in Vniuersitatibus ea quæ Catholicæ fidei sunt doceant: seque ad hoc Institutum initio cuiuslibet anni solemni iuramento obstringant.

Hæc de locis Concil. Tridentini manifestè pugnantibus cum legibus, & consuetudinibus nostræ Societatis sunt; & alia, quæ prima specie pugnare videantur: sed sane intellecta, minime pugnare censemus.

Visa est etiam Bulla noua Greg.XIII. Pontificis Maximi, quæ omnium Regularium priuilegia, & indulta prius concessa reuocat: eosque licet exemptos subijcit plane dispositioni iuris communi, & Conc. Trid.

His fortasse posset adiungi ex sess.24.c. 18, vbi sic dicitur, Examinatores singulis annis in diœcesana Synodo ad minus sex proponantur. Sint vero hi Examinatores Clerici, seu Regulares, iurentque, &c.

Desi-

Designatio locorum eiusdem Concilij, quæ cum nostro Instituto, eiusdem priuilegijs quodammodo pugnare posse videntur.

SEssione 5. cap. 1. In Conuentibus Regularium, in quibus studia commode vigere possunt, sacræ Scripturæ lectio habeatur, quæ à Capitulis Generalibus, vel Prouincialibus assignetur dignioribus Magistris.

Sess. 14. cap. 9. Beneficium vnius Diœcesis non vniatur perpetuo Collegio alterius Diœcesis.

Sess. 23. cap. 17. statuitur ordinum quorumcunque functiones exerceri non debere, nisi per constitutos in prædictis ordinibus.

Sess. 25. cap. 6. In electione quorumcunque Superiorum, & aliorum Officialium Synodus præcipit electionem fieri per vota secreta, ita vt singulorum eligentium nomina nunquam publicentur.

Eadem sessione cap. 10. Quod vero sanctissimum Christi Corpus intra Chorum, vel septa Monasterij, & non in publica Ecclesia conseruetur, prohibet sancta Synodus non obstante quocunque priuilegio.

Eadem sess. cap. 16. Vbi Societas nostra primum à Synodo approbatur, sed mox additur, Neque ante professionem, excepto victu,

ctu,& vestitu,Nouitij,vel Nouitiæ illius temporis, quo in probatione est, quocunque prætextu à parentibus, vel propinquis, aut curatoris eius Monasterio aliquid ex bonis eiusdem tribuatur, ne hac occasione discedere nequeat, quod totam, vel maiorem partem substantiæ suæ Monasterium possideat, nec facile si discesserit,id recuperare possit. Quin potius præcipit sancta Synodus sub anathematis pœna dantibus,& recipientibus,ne hoc vllo modo fiat; & vt abeuntibus ante professionem omnia restituantur, quæ sua erant.

Omnia hactenus scripta sic se habent. In quorum fidem ea manu propria subscripsi, & iuxta Decretum Congregationis sigillo Societatis muniui

Laurentius Magius Secretarius Societatis Iesu.

DECRETA

Quartæ Congregationis Generalis post electionem.

I.

Nominationes Superiorum non expirant.

PRopositum fuit, an declarandum esset à Congregatione, nominationes Prouincialium, & aliorum Superiorum, quę ante obitum P. N. Generalis non fuerunt adhuc executioni mandatæ, per eius mortem non expirare; sed robur obtinere, & esse omnino executioni mandandas, quoadusque eius successor aliud statuerit. Similiter etiam mandata, & Ordinationes potissimum, quæ tribuunt iurisdictionem, & hæc quidem siue fuerint, siue non fuerint executioni mandata. Declarauit autem Congregatio, & constituit prædictas nominationes Prouincialium, & aliorum Superiorum ordinariorum vbi vis, atque etiam Commissario-

tariorum, & Visitatorum extra Europam non expirare per mortem nominantis, etiam si nondum executioni mandatæ fuissent; sed robur suum obtinere, & etiam omnino executioni mandandas, quoadusque eius successor aliud statuerit. Commissariorum verò, ac Visitatorum in Europa officium, ac potestatem expirare per mortem Generalis Præpositi, vt in prima Congregatione statutum fuit tit. 6. Decr. 12. 13. idque deinceps obseruandum esse. Similiter mandata, & ordinationes quascunque (exceptis illis, quæ designationes admittendorum ad professionem sunt: In his enim, ita faciendum erit, vt non admittantur, nisi illa designatio iam scripto missa esset ab ipso Generali Præposito, Prouinciali) non expirare per obitum Generalis mandantis, & ordinantis, sed robur suum obtinere, & executioni mandanda, si nondum fuissent mandata, donec successor eius aliud statuerit.

II.

Sepultura nostrorum.

NOmine quarundam Prouinciarum Hispanicarum propositum fuit, Clericos sæculares, qui Sacerdotes non sunt, non sepeliri in illis partibus eodem habitu, quo vti solebant dum viuerent, etiam qui clericali vtebantur; sed eodem omnino habitu, quo alij sæculares sepeliuntur: & indè fieri, vt nostri cum in hoc eos imitantur, iuxta Decr. 30. tit. 6. primæ Congregationis, scandalum præbeant

etiam ipsis ſęcularibus,cum videlicet eum,qui tota vita religioſus perſeuerauit,in morte religioſas veſtes deponere; & ſæcularium more ſepeliri:quod ipſum etiam noſtrorum animos plurimum contriſtat. Quare petitum eſt nomine earundem Prouinciarum à Congregatione Generali,vt declaret fratres noſtros eodem veſtitus modo eſſe ſepeliendos (vbi iſtud incommodum viget) quo dum viuerent vſi ſunt, cũ is ſit veſtitus Clericorum ſæcularium honeſtorum. Decreuit autem Congregatiõ, Decretum primæ Congregationis retinẽdum eſſe,nec immutandum. Quia tamen finis præcepti caritas eſt, commiſit P. Generalis arbitrio, atque iudicio, vt diſpenſet, ſi quando, quomodo, & vbi viſum illi fuerit magis in Domino expedire ad communem ædificationem.

III.

Hora orationis.

PRopoſitum fuit à quibuſdam, num conſuetudo à R. P. Borgia, iuxta poteſtatem ſibi factã à ſecunda Congregatione Generali Decr.41. introducta,de integra orationis hora præter tempus vtriuſque examinis,retinenda ſit: an potius illius praxis reuocanda ad Conſtitutiones ſemihoræ, & duorum examinum, & formam Decreti 18. ex tit. 6. primæ Congregationis. & Decretum fuit,prædictam conſuetudinem vnius horę integræ orationis, præter tempus duplicis examinis quotidiani,

tanquam piam,& salutarem omnino retinendam esse, prout à R. P.Borgia fuit introducta, & seruata forma supradicti Decreti secundæ Congregationis Generalis,& Decreto Cõgregationis stabiliendam,prout præsenti Decreto stabilitur.

I V.

Prouinciarum diuisio.

CVm in prima Congregatione tit. 6.Decr. 29. & in secunda Decr.52. constitutum fuerit, vt institutio nouarum Prouinciarum Præposito Generali relinqueretur; nihilominus propositum fuit ab aliquibus, an non expediret potius ob rationes, quæ in medium prolatæ fuerunt, vt talis institutio soli Congregationi Generali reseruaretur. & consideratis rationibus productis,statutum fuit nihil esse immutandum de prædictis Decretis, sed prædictam nouarum Prouinciarum institutionem, seu diuisionem Præposito Generali, iuxta prædictorum Decretorum formam, esse relinquendam.

V.

Congregationis Generalis tépus.

FVit etiam propositũ vtrum 6.aut 7. quoque anno cogi deberet Congregatio Generalis. & dijudicatis rationibus,quæ propositæ fuerunt, statutum est, seruandum esse Decr.24. secundæ Congregationis Generalis, quo cauetur,nullum tempus certum Congregationi Generali cogendæ præscribendum: sed vt tertio quoque anno veniant simul ex

omnibus Prouincijs Procuratores,qui cum P. Generali, & Aſſiſtentibus decernant, an cogi debeat Congregatio Generalis, nec ne.

VI.

Vulgata editio.

CVm ſecundam Conſtitutionum editionem,quæ Declarationes habet cum Conſtitutionibus coniunctas, pro communi,& vulgata habendã eſſe in Societate vſque ad præſentis Congregationis iudicium ſtatuerit tertia Congregatio Generalis Decr. 54. poſtulatum eſt à quibuſdam, vt hæc eadem Conſtitutionum editio denuo recognoſceretur: & ad veritatem Hiſpanici exemplaris exacte emendaretur: ſic vero emendata, authentica,& vulgata in tota Societate haberetur. Decreuit porrò Congregatio, vt res iſta quam primum fieri poſſit, conficeretur: & ob eam cauſam commendauit Patribus Deputatis ad reuidendas Conſtitutiones, & Bullas, de quibus ſupra Decr. 5. vt maturarent, quo res tam ſalutaris, & neceſſaria primo quoque tempore executioni mandari poſſit.

VII.

Profeſſio.

ET quia variæ querelæ, ac difficultates propoſitæ fuerunt circa admiſſionem noſtrorum ad ſtatum Societatis, dum multi, qui in Societate per multos annos laudabiliter vixerunt, nimium differantur, vnde tædio affecti in varias tentationes incidunt: & ſæpe abundantiore triſtitia abſorpti, nõ ſine populi ſcandalo

dalo retrorſum abeunt ab eo, quo ſunt amplexi, Sancto inſtituto. Cum Congregatio rationes allatas conſideraſſet, decreuit nihil eſſe innouandum; & hanc rem totam P. Generalis iudicio, ac prudentiæ committendam: ſimulque illi commendauit, vt quod Conſtitutiones hac de re præſcribunt, ſine differentia perſonarum accuratè ſeruari curet, memor hoc ad Societatis conſeruationem vehementer pertinere.

VIII.

PRopoſitum etiam fuit, an Decr. 31. tit. 6. primæ Congregationis, quo prohibetur ſuperpelliceum in lectionibus ſacræ Scripturæ, quæ ad populum habentur; ita temperandum ſit, vt id tantum intelligatur de regionibus, & locis, vbi non eſt illius vſus. Alioqui enim magna eſt indecentia non vti ſuperpelliceo, vbi eſt illius vſus, & inter hæreticos refert hæreticorum miniſtros, qui in miniſterio verbi ſuperpellicea irrident, & auerſantur. Et ſtatuit Congregatio, vt illud Decretum ea moderatione temperetur, qua dictum eſt, id tantum intelligendum eſſe de regionibus, & locis, vbi non eſt ſuperpellicei vſus.

Superpellicea in lectionibus.

IX.

STatutum eſt, Secretarium Præpoſiti Generalis ſi ſit Profeſſus quatuor votorum, admittendum eſſe ad Prouincialem Congregationem cum ſuffragio actiuo, & paſſiuo,

Secretarius admittitur ad Congregationẽ Generalem.

quocunque in casu illa cogatur, non item ad Congregationem Procuratorum; qui ex Prouincijs tertio quoque anno in Vrbe mittuntur, admitti debere, nisi electus fuerit Procurator in Congregatione Prouinciali. Ad Congregationem verò Generalem post electionẽ Præpositi, siue ille Professus sit, siue non admittendum esse cum iure suffragij ad alia omnia, quã ad Asistentium electionem: & informationes tam pro Præposito Generali, quam pro Asistentibus, & Admonitore eligendis in quatriduo ab eo, sicut ab alijs, capi posse.

X.

Conuictores.

PRopter ingentem fructum, & penuriam fidelium Pædagogorũ, & alias vtilitates, quæ ex ea occupatione videntur sequi, flagitatum est, vt in partibus Septentrionalibus nostri habeant Conuictores, & eorum curam gerant, ea tamen lege, vt res numaria œconomo tradatur; & non solicitentur adolescentes ad Institutum nostrum, nec admittantur inuitis parentibus. & iudicatum à Congregatione fuit, valde optandum esse, vt Societas quoad fieri poterit, eiusmodi oneribus liberaretur; atque ideo P. Generalis prudẽtiæ commisit, vt pro ratione Regionum, ac personarum expendat, quid in hac rẽ ad maius Dei obsequium, & commune Societatis bonum maxime expediat.

Cum

X I.

CVm etiam postulatum fuisset, vt Professio quatuor votorum ad eos, qui audierunt cursum Philosophiæ, ac Theologiæ minimè restringeretur, multis de causis Congregatio dijudicatis rationibus statuit, nihil esse immutandum de Constitutionibus; quin potius R. P. Generali commendauit, vt illas hac in parte diligenter obseruandas curaret.

Professio.

X I I.

DE Admonitore Præpositi Generalis propositum quoque fuit, non videri expedire, vt sit aliquis è numero Asistentium, sed aliquem alium extra eorum numerum à tota Congregatione eligendum. Decreuit autem Congregatio, relinquendum esse liberum, vt scilicet eligi posit, siue ex numero Asistentium, siue extra numerum eorundem, pro vniuscuiusque arbitrio, & conscientia, dummodo Professus sit quatuor votorum, iuxta 27. Decr. secundæ Congregationis.

Admonitor Generalis.

X I I I.

CVm in Secretaria Romana necesse sit plures Scriptores alere in vsum necesariũ totius Societatis, cum magno Romanæ Domus grauamine: propositum fuit, vt Prouinciæ annua contributione sex Scriptores alerent. Verum Congregatio, cum speciem certi cuiusdam prouentus hoc habere videatur propositionem reiecit, & P. N. Generali commen-

Expensę pro Secretaria.

mendauit, vt alia honesta ratione illos sustentandi pro sua prudentia peruestigaret, atque iniret.

XIV.

Generalis declarationes quam vim habeāt.

PRopositum etiam fuit, vt Congregatio Generalis pro bono Societatis decerneret, an P. Generalis possit declarare Constitutiones, & Decreta generalia, ita vt declaratio vim legis obtineat, vt de facto fecit P. Euerardus bonæ mem. cum declarauit intelligi de professis trium votorum, quod in Constitutionibus dicitur, Professos debere post professionem emittere quinque vota simplicia, vt patet in regulis, Prouincialis. Declarauit autem Congregatio Præpositum Generalem auctoritate sua ordinaria, Constitutiones, & Decreta Generalia declarare posse: eas tamen declarationes non habere vim legis vniuersalis, sed valere tantum ad praxim bonæ gubernationis, cum Congregationis Generalis, cuius est leges condere, sit etiam eas hoc modo declarare.

XV.

Vicarij nominatio.

PRopositum quoque fuit, vt Congregatio Præposito Generali, & ceteris eius successoribus serio mandet, vt eligant Vicarium Societatis antè mortem iuxta Constitutiones par. 8. c. 4. plures ob causas, quæ commemoratæ fuerunt. Cum autem multi multa dixissent, & subinde sententiæ variarent, intercessum

cessum fuit à pluribus, vt res differretur in crastinum, & accuratius consideraretur.

Tractatum fuit de proxima hesterna quæstione: & cum multa in vtramque partem dicta fuissent, tandem Congregatio in primis declarauit, Constitutionem prædictam par. 8. cap. 4. §. 1. eum sensum habere, vt Præpositus Generalis Vicarium nominet, qui morientis locum sustineat, nisi morte, vel morbo, qui ad hunc effectum perinde ac mors censeatur, præoccupetur, vt habet eiusdem Constitutionis declaratio. Deinde huius Constitutionis praxim P.N. Præposito serio commendauit, vt scilicet Vicarium sibi nominet.

XVI.

Quæsitum fuit propter locum Constit. 6. part. cap. 3. §. 3. vt Congregatio declararet omnes regulas communes Societatis ab omnibus etiam Professis, & Coadiutoribus formatis obseruandas esse. Congregatio autem declarauit omnes ad earum obseruationem teneri, vt in tertia Congregatione Decr. 31. definitum est; nec id repugnare loco citato Constitutionum par. 6.

Regulæ cōmunes ab omnibus seruandę.

XVII.

Circa Declarationem 2. cap. 4. par. Constitutionum littera A. vbi dicitur Domus, vel Collegia admissa an relinqui, aut retineri debeant, statuat Societas, id tamen in

Suffragia in dissoluendis Collegijs.

Congregatione generali fieri posset, & etiam sine illa, missis nimirum suffragijs ab ijs, qui ius habent suffragij: petitum fuit, vt Congregatio declararet, qui sunt ij, qui ius suffragij habent, cum de dissolutione alicuius Domus, vel Collegij agitur, quando non est coacta Congregatio generalis, an scilicet, cum Præposito Generali omnes Prouinciales totius Societatis, tam qui in Europa, quam qui extra Europam sunt: an præterea etiam Assistentes, an demum præter hos etiam omnes, Procurator quoque Generalis, & Secretarius. Postremo an maior pars horum suffragiorum sufficiat ad hoc statuendum, quod in deliberatione ponitur. Congregatio autem in primis statuit, nullam Domus, vel Collegij dissolutionem sine Generali Congregatione, si omnino ad illam differri possit, faciendam. Quod si necessitas plane cogat, vt Generalis Congregationis tempus anteuertatur, declarat, ius suffragij indubitatum habere ex officio præter Præpositum Generalem, omnes Prouinciales: non oportere tamen suffragia Prouincialium, qui extra Europam sunt, propter nimiam eorum distantiam exquirere, nisi illius Prouinciæ, in qua esset Domus, vel Collegium, de cuius dissolutione ageretur. Assistentes verò non habere quidem ius suffragij, illis tamen fieri ab hac Congregatione, quæ id vehementer expedire iudicauit. & ita eorum sicut, &c.

Pro-

Prouincialium sententiam exquirendam. Procuratorem autem Generalem, nec Secretarium habere vim suffragij; nec illis tradendum videri. Maiorem porrò partem horum suffragiorum sufficere ad id statuendum, de quo deliberatur iuxta Societatis Bullas, & præsertim Iulij III. Anni 1550. Sed circa Procuratorem, & Secretarium intercessum est à quibusdam, qui iudicabant expedire, vt illis ius suffragij traderetur: petiueruntque, vt iterum hac de re tractaretur.

XVIII.

Cum in 9. par. Constit. cap. 5. dicatur, si aliquis Assistens mortem obiret, aut graues ob causas diutius abesset, Præpositus Generalis alium substituet cũ approbatione omnium, vel maioris partis Prouincialiũ: petitum est à Congregatione, vt declararet an approbatio Prouincialium, qui sunt extra Europam, sit expectanda, vt substituatur aliquis Assistens. Et declarauit Congregatio iuxta id, quod primo Decreto definiuit, approbationem eorum tantum Prouincialium, qui sunt in Europa, & solent interesse Congregationibus Generalibus ad hoc sufficere. Eandem verò omnino rationem in substitutione Admonitoris seruandam esse, quæ de substitutione Assistentium iam dicta est.

Assistentium electio extra Congregationem.

Peti-

XIX.

Assistentis substitutio.

PEtitum quoque fuit à Congregatione, vt declararet, si Præpositus Generalis substitueret ad tempus, aut simpliciter aliquem in locum alicuius Assistentis demortui, aut qui ob graues causas absens esset; an talis substitutus possit habere suffragium, sicut habet Assistens, in cuius locum substitutus est. & declarauit Congregatio, talem substitutum non posse habere suffragium, nec in Congregatione Generali, nec Procuratorum, nec ad dissoluenda Collegia seu Domos Societatis, nisi prius constet de approbatione omnium, aut maioris partis Prouincialium iuxta Decreta.

XX.

Num quid addendum sit formulæ votorum simplicium.

PRopositum postremo fuit, an formulæ Votorum simplicium, quę post professionem emittuntur, addenda esset huiusmodi promissio. Insuper promitto me nulla ratione curaturum, aut locuturum publicè, vel priuatim aliquid, quod sit contra essentialia Instituti, & Constitutionum Societatis. Decreuit autem Congregatio, non esse talem promissionem ad reliqua vota addendam: sed ad Deputatos formulæ Congregationis Prouincialis id reijciendum, vt in ea, auctoritate huius Congregationis prohibeatur, nè quis de inceps in Congregationibus Prouincialibus audeat de huiusmodi rebus quocunque præ-

textu verba facere: Tum si quis de his rebus aut ibi, aut alibi vsquam quæstionem instituat serio à Superioribus corripiatur, & corrigatur.

X X I.

Faculta dissoluēdi Collegia.

CVm legeretur Decretum 28. circa illa verba, Declarat ius suffragij habere ex officio præter Præpositum Generalem omnes Prouinciales; intercessum ab omnibus Deputatis Constitutionum, & Bullarum, vt licet illi indubitatum ius habeant ex Constitutionibus, non tamen illorum tantum, sed etiam aliquorum aliorum sententiæ exquirantur. Decreuit autem Congregatio, vt non solum Prouincialium, sed etiam duorum antiquissimorum Professorum cuiusque Prouinciæ sententiæ per literas petantur declarando, prout declarat Congregatio, ita intelligendam esse Declarationem cap. 2. par. 4. litera A. cui respondet, quod habetur in Bulla Iulij III. An. 1550. Quod intelligi vult tantum, cum de dissoluenda aliqua Domo, vel Collegio extra Congregationem agitur. Quod verò ad intercessionem de Procuratore Generali, & Secretario in eodem 28. Decreto factam, attinet, Congregatio definiuit, vt & illi quemadmodum de Assistentibus dictum est, ius suffragij in hoc eodem casu auctoritate huius Congregationis habeant.

Pro-

XXII.

Præpositus Domus Professæ Romanæ.

PRopositum deinde fuit, an constituendus esset separatus Præpositus huius professæ Domus Romanæ, qui eam sicut alij similes Præpositi administraret, ita vt P. Generalis deinceps Præpositus tantum Generalis esset, non item Præpositus particularis huius professæ Domus Romanæ. Decretum autem fuit, nihil iam esse innouandum, sed seruanda esse Decr.67. & 92. secundæ Congregationis Generalis. posse tamen ab eodem P. Præposito constitui pro suo arbitrio, ac prudentia V. Præpositum cum ordinaria Præpositorum Societatis potestate, qui habeat suos Consultores, Admonitorem, & alios Officiales, & particularem Domus gubernationem exerceat.

XXIII.

Definitores.

ACtum est etiam, an Definitores eligi deberent ad res determinandas, quas eis Congregatio committeret; & quidem cum eadem potestate, quam suis Definitoribus secunda Congregatio Decr.46. & tertia Congregatio Generalis Decr.28. tribuerunt; nempe vt omnis proposita, vel proponenda quæstio, & intercessio, siue vna, siue duæ fiant, terminetur à Congregatione Generali in ijs, quæ attinent ad Constitutiones, vel ad magna Collegia dissoluenda: In alijs autem à Definitoribus. Placuit autem, vt res tota accu-

ratius

ratius consideraretur, & in sequentem diem differretur.

XXIV.

VT Assistentes officio sibi commisso impensius, ac melius vacare possint, iuxta Decr. secundæ Congregationis statuit Congregatio, vt Vicepræpositus Domus Professæ Romanæ, siue Minister, non sit ex numero Assistentium. Præterea definitum est, vt prædictus Vicepræpositus possit interesse Congregationi Prouinciali cum iure suffragij, siue professus sit, siue non, quamuis curandum erit, quoad eius fieri poterit, vt semper sit Professus quatuor votorum.

Quinam Præpositus Domus Professæ.

XXV.

CVm propositum esset nomine Deputatorum ad reuidendas Constitutiones, aliqua inuenta esse in versione Latina, quæ emendatione egere videntur: petitum est eorundem nomine à Congregatione, vt P. Generali faciat potestatem deputandi aliquos, qui per otium loca illa ab ipsis obseruata, & alia, si qua ipsi obseruauerint, recognoscẽdo, vniuersas Constitutiones emendent ad veritatem Authographi, atque restituatur, ita vt ea emendatio, & restitutio, vbi absoluta fuerit, authentica sit auctoritate huius Congregationis: & interim nostra hæc versio, prout statutum est in tertia Congregatione Generali Decr. 41. & 54. pro vulgata habeatur. De-

Constitutionum recognitio.

creuit autem Congregatio, vt loca à Deputatis collecta proponantur examinanda: reliqua committantur P. Generali cum Assistentibus peruestiganda, & consideranda, vt sequens Generalis Congregatio materiam paratam reperiat ad Constitutiones emendandas, iuxta P. Ignatij Authographum, si opus fuerit. Interim versio Constitutionum à tertia Generali Congregatione approbata, iterum approbetur vsque ad sequentem Congregationem auctoritate præsentis Congregationis, prout approbata fuit, nisi durante Congregatione omnia loca iam collecta examinata essent, & ab hac Congregatione approbata.

XXVI.

Scholia in Constitutiones.

CVm petitum fuisset, vt Congregatio P. Generali curam conficiendi breuia quædam scholia in locos difficiliores Constitutionum, quemadmodum in prima Congregatione, & in secunda item sæpius commendatum fuit, quæ scholia auctoritatem eam habeant, quam P. Generalis eis dandam censuerit ad commune bonum Societatis, vsque ad futurã Generalem Congregationem. Decreuit Congregatio, eiusmodi scholia non esse facienda. Quia licet 1. & 2. Cong. id curandũ censuent; postea tamen illa necessitas cessare videtur, cũ multa dubia per Decreta sequentium Congregationum, & Declarationes Præpositorum Generaliũ, & regulas emendatas sublata sint,

Peti-

XXVII.

PEtitum fuit, vt Congregatio constituat, an relinquenda sit potestas Vicario Generali monendi Prouinciales, ne præter duos Electos, alios quosdam adducant ad negotia tractanda post electionem, iuxta Decr. 3. Congregationis secundæ. Decretum autem fuit, præter duos Electos posse adduci vnum, aut duos Procuratores ex omnibus Prouincijs, monente Vicario ad tractanda negotia post electionem Præpositi. & cum fuisset intercessum, nihilominus idem statutum fuit. Hos autem nō aliter à Vicario vocandos, & à Prouincialibus adducendos esse decreuit Congregatio, quam si illorum opera, præterquam duorum Electorum, ad grauiora negotia tractanda in Congregatione post electionem Præpositi necessaria videbitur ipsi Vicario, & Assistentibus ad plura suffragia. Tum vt si qui præter duos electos iudicentur adducendi, ij eligantur à Congregatione Prouinciali ad plura medietate suffragia, sicuti ceteri, & non aliter adducantur.

Vicarij potestas in aduocandis ad Cong. gen.

XXVIII.

CVm quæsitum fuisset, an seruandum esset Decretum 71. Congregationis secundæ, in quo Vicario conceditur facultas ineundi contractus, cum Summus Pontifex soli Generali eam concesserit, alijs intra Europam incommunicabilem: nihil definitum fuit, sed res

Contractus.

dilata in aliud tempus. & tandem decreuit Congregatio, quod ex parte Societatis est, vt hæc facultas illi concedatur, iuxta id, quod habetur in officio ipsius.

XXIX.

Congregationes Prouinciales quando cogendæ.

PRopositum fuit videri statuendum, vt quotiescunque cogenda est Congregatio Generalis, fiant Congregationes Prouinciales ad eligendos eos, qui comitaturi sunt Prouincialem, nec liberum relinquatur, id quod est in 8. par. cap. 3. §. 2. vt scilicet ij cum Prouinciali venire possint ad Generalem Congregationem, quos Generalis ipse, aut eius nomine Prouincialis elegerit: & auditis rationibus, quæ ad hanc sententiam confirmandam prolatæ sunt, placuit Congregationi concurrente Patrum numero vltra duas tertias partes, vt semper fierent Congregationes Prouinciales ad eligendos eos, qui ad Generalem venturi essent, & non relinqueretur liberum, vt Generalis eos nominaret. verum cum intercessum fuisset, dilata est solutio huius quæstionis in sequentem Congregationem.

XXX.

Annales Societatis.

PRopositum etiam fuit, moderationem aliquam videri adhibendam annalibus literis, quæ in Societate quotannis scribuntur. Ea autem videbatur fore ad rem, si ex quadringentis, & quadraginta duabus, quæ scribuntur, duæ tantum, & quadraginta scriberentur

Viginti,& vna quidem ad Vrbem ex omnibus Prouincijs,hoc eſt, à ſingulis ſingulæ,totidem verò ad eaſdem Prouincias ex omnibus annuis confectæ,idque per aliquem ex Patribus, qui in Collegio reſideat, & ſumptibus Prouinciarum alatur cum Scriptore ſuo,quemadmodum Procurator cum ſuis Socijs. & auditis rationibus in medium allatis,placuit Congregationi prædicta moderatio. Vnum verò tantum alendum eſſe in hunc finem in Collegio Romano ſumptibus Prouinciarum,qui ad hanc rem perficiendam idoneus ſit. quæ Prouinciæ ſumptus etiam ſuppeditent ad exempla annuarum per externos deſcribenda.

XXXI.

Statutum fuit, vt Decr. 42. præcedentis actionis 14. de cogendis ſemper Congregationibus Prouincialibus ad eligendos eos, qui ad Generalem venturi eſſent; non relicta libertate Generali, vel Prouinciali eos nominandi; retineatur in omnibus, vt in proxima actione conſtitutum fuit, non obſtante interceſſione ibi facta. & ita ſeruandam eſſe Conſtitutionem 8. par. cap. 3. §. 1. iuxta huius Decreti formam, non obſtante Decr. 3. Congregationis ſecũdæ,Congregatio declarauit.

Congregationes Prouinciales.

XXXII.

Cum conſtet ex cap. 4. Exam. §. 36. & reg. 41. Summarij, & perpetua praxi Societatis, reddendam eſſe Superioribus rationem

Ratio reddendæ conſcientiæ.

conſcientiæ: modus autem huius praxeos quibuſdam certus, & omnibus Prouincijs cõmunis deſideraretur: petitum fuit à Congregatione, vt praxim declararet, & aliquid certi conſtitueret. Ceterum Congregatio rem totam commiſit P. Generali, vt ſcilicet ipſe cum ſuis Aſſiſtentibus praxim huius Conſtitutionis (ſalua ipſa Conſtitutione) edoceret, atque præſcriberet.

XXXIII.

Procuratorum ius in electione Generalis.

PRopter illa verba 94. Decr. ſecundæ Congregationis (electis à ſuis Prouincijs) propoſitum fuit, nomine Definitorum, vt Procuratores, qui à Prouincijs extra Europam exiſtentibus Romam mittuntur, & Profeſſi quatuor votorum ſunt, habeant ſuffragium in electione Generalis, etiam ſi à Congregationibus Prouincialibus electi non fuerint, dummodo Prouinciales cum ſuis Conſultoribus, qui aderunt, & ceteris omnibus præſentibus, qui in Congregatione Prouinciali ius ſuffragij habent, illos elegerint. Decreuit autem Congregatio, vt prædicti Procuratores, ſiue à Congregationibus Prouincialibus, ſiue à ſuis Prouincialibus, cum reliquis ſupradictis electi fuerint, modo Profeſſi quatuor votorum ſint, & ad hoc electi fuerint, habeant ſuffragium in electione Generalis: & ita declarauit, prædicta verba 94. Decr. ſecundæ Congregationis intelligenda eſſe, vt illi à ſuis

Pro-

Prouincijs electi esse intelligantur, quicunque alterutro prædictorum modorum electi fuerint.

XXXIV.

Definitores quando eligendi.

CVm de electione Definitorum ageretur, quibus scilicet in casibus eos eligi oporteat, & qua ratione, statuendum sit, an in talibus casibus eligi debeant, & quot suffragijs, quave ratione, & cum qua potestate facienda sit eorum electio. Declarauit Congregatio, ac statuit duobus in casibus eligi eos posse; altero quidem cum rebus agitatis hinc inde in vna, vel pluribus Congregationibus nihil manifeste in alterā partem statui videretur, prout in Constitutionibus habetur. Altero vero ad celeriorem negotiorum expeditionem, vt nimirum citius Congregatio absolui possit.

Et quidem in priore casu ad duas saltem tertias suffragiorum, in posteriore verò ad plura medietate suffragia statui oportere, an Definitores sint eligendi, nec ne. Ipsorum autem Definitorum electionem in vtroque casu ad plura medietate suffragia fieri debere: & ita esse deinceps intelligendas Constitutiones, & Decreta, atque in posterum practicanda Congregatio declarauit. Simulque decreuit ad posterioris generis Definitores pertinere ea definire, quæ Congregatio illis specialiter cōmiserit, & cum ea potestate, quam eadem Congregatio tunc dandam illis iudicauerit.

XXXV.

Assistẽtium ius in Congregationibus.

QVæsitum fuit, an per Constitutiones, & Decreta liceret Assistentibus interesse Congregationibus Generalibus, quæ ab ipso P. Generali cogi possunt: Et cum id hactenus constitutum esse non videretur, Decreuit Congregatio, vt Assistentibus, tam in huiusmodi Congregationibus, quam in quibuscunque alijs Generalibus, quacunque ratione illæ cogantur, intersint, & ius suffragij habeant.

Nomine Deputatorum pro Decretis, & Canonibus reuidendis proposita fuerunt aliquot Decreta. Videlicet, ex prima Congregatione Decr. 1. tit. 1. & item Decr. 19. & 91. secundæ Congregationis, in quibus nonnulla videbantur illis partim explicanda, partim extendenda. Congregatio autem cum Deputatorum dubia, & sententias audiuisset, ea omnia ad Definitores reiecit expedienda.

XXXVI.

Ambitus Iudices.

DEcretum fuit, vt quod habetur par. 8. Declar. cap. 6. A. de tribus antiquioribus Professis, qui cum Vicario iudicaturi sunt eos, qui ob ambitum delati fuerint; intelligatur de antiquioribus Professis diuersarum nationum, ita vt omnes quatuor Iudices sint ex illis quatuor Nationibus, ex quibus Assistentes eligi solent.

Noua impressio Constitutionum.

Loca Cõst. quæ ad veritatem Authographi corrigenda videbantur, & P. Generali cõmis-

ſa. quoniam ea omnia in Conſtitutionum verſione corrigenda erant, lecta ſunt in Congregatione, & approbata: & cōmiſſum eſt Generali, vt ſecundum eiuſmodi correctiones Conſtitutiones denuo imprimantur, & eiuſmodi editio deinceps in vniuerſa Societate pro vulgata habeatur.

Sequuntur Decreta per Definitores confecta, & à Congregatione approbata.

XXXVII.

Indifferentes.

DEfinitum eſt, vt gradus indifferentium, de quibus in Exam. cap. 8. dicitur, non duret poſt biennium: ſed eo exacto determinentur ad aliquem aliorum, nempe, vel Scholaſtici, vel Coadiutoris temporalis, prout Superior illos aptos eſſe, & expedire communi bono iudicauerit.

XXXVIII.

Vota ſimplicia Scholaſticorum.

OMnes, qui poſt biennium probationis vota ſimplicia Societatis cum promiſſione ingrediendi eandem Societatem emiſerint, ſiue illi ſint Coadiutores temporales, ſiue ſcholaſtici, eandem per omnia obligationem ſubire, & proinde vt apoſtatas, ſi defecerint iuxta priuilegia Societatis, & litteras Apoſtolicas puniri poſſe declaratum fuit.

Pro-

XXXIX.

Vota simplicia Professorum.

Professi trium Votorum emittere debent post suam professionem vota simplicia, quæ professi quatuor Votorum post professionem emittere solent.

XL.

Renouatio votorum bis in anno.

Nostri, qui in Domibus habitant, & Collegijs, bis tantum quotannis sua vota renouent iuxta praxim à tempore P.N. Ignatij sanctæ mem. nec obstat declaratio cap. 4. 5. par. littera N. exemplaris Hispanici, de tribus vicibus in tribus festis solemnibus; cum illud scriptoris mendum esse manifeste appareat, si locus iste cum alio 4. par. cap. 4. §. 5. qui in isto citatur ab Auctore, conferatur. Et ideo probatur correctio prædicti loci par. 5. Constitutionum à P. Euerardo piæ mem. facta.

XLI.

Prouincialis defuncti successor.

Si quis Prouincialium Europæ moriatur, nullo Successore per Generalem in ea Prouincia nominato, nec ipse Prouincialis moriens aliquem V. Prouincialem designauerit; tunc Præpositus Domus Professæ, vel si plures sint Domus Professę antiquissimus professorum ex Præpositis, sit V. Prouincialis donec Generalis prouideat. Quod si nulla in ea Prouincia sit Domus Professa, succedat in V. Prouincialem, Rector maximi Collegij, si professus quatuor Votorum sit; aut si ille non

fue-

fuerit talis professus, sit antiquissimus similium professorum ex ceteris Rectoribus. si verò contingat nullum quatuor Votorum professum esse Rectorem, sit nihilominus antiquissimus professus quatuor Votorum Prouinciæ tantisper V. Prouincialis, quoad Generalis, aut Vicarius alium nominauerit.

XLII.

CVm quædam præteritarum Congregationum Generalium Decreta visa essent aliqua tum explicatione tum extensione indigere, illa in hunc, qui sequitur, modum fuerunt explicata.

Decretorū declarationes.

In Decr. 1. tituli 1. Congregationis primæ ad illa verba (huiusmodi officiales) additum est, qui ab ipso Generali creentur.

In Decr. 19. tit. 6. primæ Congregationis illa verba (Responsum est simul &c. vsque ad finem Decreti) sic declarata sunt. Responsum est, quamuis nostris præscribendum non sit, vt omnes in eundem locum orationis causa conueniant, quod de ordinaria oratione intelligitur, non de extraordinaria, quæ pro re nata ad tempus publicè institui potest. cum Nouitijs tamen in oratione ante cœnam dispensari poterit, vbi Præpositus Generalis expedire iudicauerit.

Orare simul.

XLIII.

IN Decreto 20. tit. 6. Congregationis primæ ad illa verba (nam in priuata mensa anti-

antiquam &c.) additum est, nam in priuata & secunda mensa, antiquam &c.

XLIV.

Exequiæ Principum.

IN Decreto 41. tit. 6. Congregationis primæ illa verba (posse celebrare in morte Principum &c. vsque ad finem) ita fuerunt explicata. In morte Principum, quando pro eis exequiæ publicæ fieri solent per Ecclesias Ciuitatis, posse in nostris Ecclesijs huiusmodi exequias celebrari, cum feretro sine pompa, celebrando scilicet Missas: vel si vsus patriæ habet, etiam recitando Officium Defunctorum, modo nostro simplici, vt fieri solet in sepulturis nostrorum.

In Decreto 19. secundæ Congregationis ad illa verba (sed seorsum id facerent) additum est, sed seorsum ab illis ipsi Nouitij simul inter se id facerent.

XLV.

Examinatores Sacerdotum externorum,

IN Decreto 91. secundæ Congregationis post illa verba (sed illud Prælatis omninò relinquamus) addita sunt sequentia. Ceterum cum in examinatione promouendorum ad ordines, curam animarum &c. duplex fieri possit iudicium, vnum de eorum in doctrina ad munus, pro quo examinantur sufficientia; alterum de vita, ac morum probitate, & alijs, quæ eos ex omni parte dignos reddere solent, vt ad huiusmodi munus admittantur; nō prohibetur per hoc Decretum nostris,

quin

quin posſint in examinandi munere (ſi quando illud neceſſe ſit exercere) de doctrinæ ſufficientia ferre iudicium; ſed interdicitur ſolum ne de eorum admiſsione decernant, cum ad eam vltra doctrinæ ſufficientiam, vitæ probitas, & alia requirantur, de quibus eſſet noſtris cum difficile, tum etiam odioſum velle iudicare. Poſsit tamen diſpenſare R. P. Generalis, vbi hoc vtile, & expediens eſſe in Domino iudicauerit.

XLVI.

Ordo ſedendi in Congregationibus.

IN Decreto 2. Congregationis tertiæ hæc declaratio & extenſio adhibita eſt. Procuratores, qui profeſsi fuerint quatuor Votorum, ſedeant inter Electores iuxta ordinē antiquitatis ſuæ profeſſionis: reliqui vero omnes poſt electores hoc ordine ſequentur; Vt ſcilicet primo loco ſint profeſsi trium votorum ſecundo Coadiutores formati; tertio ceteri omnes iuxta antiquitatem ſui gradus in Societate.

XLVII.

IN Decr. 61. Congregationis tertiæ nihil addendum viſum eſt, ſed retinendum Decretum per omnia: dandam vero à P. N. Generali Prouincialibus inſtructionem quomodo circa praxim illius Decreti, præſertim quo ad pactiones, ſe habere debeant, vt omnia cum ædificatione fiant.

In

XLVIII.

IN Decreto 69. Congregationis tertiæ, nihil immutandum iudicatum est, sed seruandum Decretum inter alia Decreta Congregationis eiusdem; nullum vero Canonem ex illo extrahendum, & qui antea extractus fuerat, ex Canonibus expungendum.

IL.

Cõstitutionum declarationes.

CVm proposita fuissent nonnulla dubia circa intelligentiam aliquorum locorum Constitutionum, quæ in regulis Examinatoris, & Magistri Nouitiorum continebantur: auctoritate Congregationis statutum est, illa loca ita concilianda esse, & in prædictis regulis infrascripto modo inserenda. Videlicet, Si quis ad studia maiorem propensionem, quam par esset, & minorem indifferentiam, quam ad alia ministeria Societatis præ se ferret; & videretur nihilominus ad ea minus aptus, non tantum proponatur ei scriptum examen, vt reliquis, sed & §. 2. cap. 7. accuratè illi explicetur: interrogeturque, an patienter se dimitti sinet à Societate, dummodo ab omni voto, ac promissione liber maneat.

XL.

Nouitiorũ instructio.

HOc tempore primæ probationis per 5. vel 6. dies accuratè informẽtur prædicto modo de ijs, quæ ad Institutum, & ad ipsos pertinent: & lectione alicuius pij libelli, qualis est de imitatione Christi, subinde recreentur.

tur. Deinde qui literis operam dederunt, de singulis facultatibus, in quibus versati sunt, singulas prælegant lectiones coram eis, qui à Superiore ad eorum talentum cognoscendum in doctrina, & proponendi modo, sunt constituti. Et postea exhortationem vnam quisque faciat. Tum si quis antequam fuerit ad Societatem admissus, spiritualia Exercitia non fecerit, hoc primum experimentum, iuxta 4. cap. Exam §. 10. aggrediatur: & iuxta Exercitia suo tẽpore generaliter confiteatur, nisi ante ingressum fuerit alicui de Societate generaliter confessus. Tunc enim satis erit, si ab eo tempore generalem confessionem incipiat: & eodem tempore conscientiam suam Superiori, aut ei, quem superior delegauerit, aperiat iuxta 1. par. Const. cap. 4. §. 6. & si ab aliqua censura virtute nostrorum priuilegiorum absolutus fuerit, admoneatur, quod si non perseuerauerit, in eandem reincidet. Expleto autem tempore huius experimenti sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum accipiet; & communem Domum habitationis ingredietur, vbi cum alijs versari, & in secunda probatione diutius exerceri Nouitij solent. Quod si vel cuiusquam valetudo, vel aliqua temporis, aut personæ ratio persuaserit, non esse tandiu hæc mentalia exercitia continuanda; antequam exercitia aggrediatur per quatuor, vel quinque dies vacare, & separa-

tum

tim recreari poterunt; vel si Magistro Nouitiorum videretur, facta confessione generali, & peractis Exercitijs primæ hebdomadæ. sed quando hæc relaxatio ob valetudinẽ, aut aliã rationem protrahenda Magistro Nouitiorũ visa fuerit, poterũt sumpta Eucharistia etiam ad communem victum admitti, & vbi recreati fuerint, sua Exercitia peragent.

Formula Congregationis Generalis, in quarta Congregatione confecta, & approbata.

In quibus casibus cogenda est Congregatio Generalis. Cap. 1.

QVatuor in casibus cogenda est necessario Congregatio Generalis. Primus est, cum Generalis Præpositus eligendus est in locum demortui, nisi ille obierit tempore alicuius Generalis Congregationis, aut paulo post, vt inferius dicetur. Secundus si (quod Deus auertat) aliquid accidat eorum, propter quæ de alio Generali eligendo in locum viuentis deliberandum esse dicitur in 9. Const. par. Tertius, si quando Assistentes, cum Prouincialibus, & Præpositis Localibus pluribus inter se suffragijs cogendam iudicarent, vt est in Declar.

8. par.

8. par. Quartus si Generalis cum Assistentibus, & Procuratoribus, qui tertio quoque anno ad Generalem veniunt, cogendã esse statuant, iuxta ea, quæ in secunda Congregatione definita sunt. Præter hos autem casus, in quibus illa necessario cogenda est, poterit etiam aliquando conuocari arbitrio Generalis, vt de aliquibus rebus magni momenti tractetur, iuxta ea, quæ in 8. par. Constitut. habentur.

De ijs, quæ in Congregatione Generali pro eligendo Generali Præposito in locum demortui, ante quatriduum informationum agenda sunt.
Cap. 2.

IN primo casu (de quo tanquam ordinario fusius agendum est) ad solum Vicarium Generalem spectat Congregationem indicere, cõuocare, & vsque ad electionem noui Præpositi dirigere; aut si Præpositus ante Cõgregationis dissolutionẽ moriatur, ex eisdem congregatis redintegrare, tempusque, ac locum ad eam celebrandam præscribere, vt in officio Vicarij explicatius habetur.

Cum Congregatio, in hoc casu fuerit indicta, & spatium temporis conuocandi Societatem iuxta Constitutiones, fuerit elapsum, inchoari poterit Congregatio, si iam duæ ter-

tiæ partes Electorum à suis Prouincijs aduenerint.

Antequam inchoetur, singuli Prouinciales exhibeant P. Vicario acta suarum Congregationum, vt ea cum Assistentibus videat, vt si quid dubij de aliquorum particularium legitima electione, aut vocatione inuenerint, id totum ad Generalem Congregationem quam primum deferant, non admissis ijs, de quibus legitimè dubitatur, donec ipsa Congregatio de illis constituerit.

Ad Congregationem Generalem ante electionem admittentur in ea, & suffragium habebunt P. Vicarius, ij, qui ex decem primis Patribus superstites fuerint; Assistentes, & omnes Prouinciales, seu Viceprouinciales, ac Electores à Prouincijs missi, de quorum legitima electione, & iure suffragij nihil erit dubij. Procuratores tamē, si qui ex Prouincijs vocati fuerint ad tractādā negocia post electionē non admittentur ad Congregationē ante electionem, neque ad acta, quæ in illa fiunt, sicut nec Secretarius, nec Procurator Generalis.

Ordo sedendi in Congregatione, & dicendi sententias, huiusmodi erit: vt ad dexteram Patri Vicarij sedeant Patres, qui superstites fuerint ex decem primis, deinde simul Assistentes, & Prouinciales, ordine antiquitatis in sua professione inter ipsos seruato: ad sinistram verò eodem ordine reliqui Professi Ele-

Electores. atque ad hunc finem affigetur in loco Congregationis catalogus omnium Electorum cum anno, & die, quo quisque professionem emisit.

Postquam P. Vicarius conuocatis Patribus, qui ad Congregationem venerunt, rationem reddiderit eorum, quæ facta sunt post mortem Generalis, ad Congregationem pertinentia; primum omnium decernatur, eos, qui adsunt, legitimam Congregationem, & plenam conficere.

Deinde si de aliquorum legitima vocatione, aut electione P. Vicarius, & Assistentes dubitauerint, id referant ad Congregationem, vt de illis, antequam admittantur, sigillatim ipsa statuat quid agendum sit.

Proponatur Congregationi, an suppleri debeant omnes defectus, si qui forte acciderint, tam in Congregationibus Prouincialibus, quam alij quicunque.

Secretarium per scrutinium secretum ad plura suffragia (sicut & ceteros omnes, qui ante electionem Generalis eliguntur) eliget Congregatio: qui tam generali, quam particulari Deputatorum Congregationi, & Præpositi Generalis electioni subseruiat: cuius officium finis electionis terminabit.

In actis omnibus, quæ ante electionem fient, Vicarius vnicum tantum habebit suffragium cum qualitate præcedendi in casu paritatis.

Si Congregatio Romæ habebitur, proponatur, qui nam cum P. Vicario adire debeant Summum Pontificem ad petendam ab ipſo benedictionem, & ad electionem Præpoſiti, & ad alia, quæ in Congregatione tractanda erunt.

Eligatur vnus ex Electoribus per ſcrutinium ſecretum, qui ſecundam ſit habiturus orationem, ſiue exhortationem ipſo die electionis, Eam autem priuſquam recitet, P. Vicario, & Aſsiſtentibus oſtendet: qui ſi quid ſit mutandum, corrigendum, vel adijciendum eum tempeſtiue admonebunt.

Eligatur vnus extra numerum Electorum, qui curam habeat includendi Electores ipſo die electionis, cui quatuor alij adiungentur; ſiue ex Procuratoribus, qui vocati ſunt ex diuerſis Prouincijs, ſi qui tales venerint; ſiue ex alijs Patribus de Societate.

Deinde Congregatio per ſecreta ſcrutinia eligat, & deputet quinque Patres ex quinque nationibus ſolitis, Italica, Germanica, Gallica, Hiſpanica, Luſitanica, de numero Congregatorum, qui cum P. Vicario, & Aſsiſtentibus videant, an aliquid ſit, in quo inſigne detrimentum paſſa ſit Societas, vel paſſura timeatur, quod ſingulari prouidentia, atque induſtria vel reſarciendum, vel curandum ſit: de quo ſi quid fuerit, conficient ad Electorum vſum interrogatorium, in quo ea tantum inſerantur, in quibus certo conſtiterit Patribus

Depu-

Deputatis passam fuisse Societatem, aut proxime timeri ne patiatur. Porro de quibus agēt hi Deputati, ea ad plura suffragia transigent, ac totum huius deputationis negotium intra quatuor dies ad summum absoluent.

Ad hos autem Deputatos, singuli Electores, & ceteri, qui post electionem Præpositi ius suffragij habent, intra biduum à deputatione facta ferent, quæ habent à suis Congregationibus Prouincialibus, vel quæ ipsi notarunt ad hoc negotium pertinentia. si vero alij ex nostris extra horum numerum aliquid eiusmodi Deputatis proponerent, non erunt reijciendi, tametsi non erunt prouocandi, vt hoc faciant. Verum informationes eorum, qui ius suffragij non habent, non nisi subscriptæ, ab ipsis recipiantur. Qui autem ius suffragij habent, quamuis sine subscriptione suas informationes dare possint, aliorum tamen etiam Electorum non nisi subscriptas dare poterunt.

Quæ proposita fuerunt, duo ex Deputatis, cũ Secretario ad certum aliquẽ ordinem redigent, vt ea, quæ ad eandem rem pertinent suo loco legãtur, & excutiantur in Cõgregatione Deputatorum: qui præcipua seligent, reiectis alijs, quæ leuiora esse, vel ad interrogatorium conficiendum non pertinere, videbuntur. Neque enim admittenda sunt, nisi quę ad electionem pertineant; non item, quæ agunt de per-

ſonis, nec etiam de rebus, quæ ad particulares perſonas referantur, vt ſunt querelæ, purgationes, accuſationes, & alia huiuſmodi, quæ & à Deputatis, & à tota Congregatione (ſi forte illi proponantur) reijcienda ſunt ad Deputandos poſt Generalis electionem.

Interrogatorium à Deputatis confectum non oportebit, vt publice in Congregatione legatur; ſed ſatis erit, ſi ſingulis Electoribus ante incæptum quatriduum, vel ſaltem initio quatridui communicetur. Neceſſe tamen erit, vt Deputati ab Electoribus interrogati circa intelligentiam, vel explicationem Interrogatorij eos informent de ſtatu Societatis in huiuſmodi rebus, & de ijs, quæ ipſa paſſa eſt, vel paſſura timeatur, quatenus ad bonam electionem futuri Generalis vtile erit.

Congregationi Generali ante electionem nihil omnino erit proponendum, quod non ad ipſam electionem pertineat: & quæ proponenda videntur, prius à P. Vicario cum Aſſiſtentibus, & Deputatis ad plura ſuffragia determinentur. Si quis vero poſtea non fuerit contentus, licebit illi proponere Congregationi. Ipſa vero Congregatio, & ſi ante electionem Decreta condere non poſsit; poterit omnia definire, & facere, quæ ad ipſam electionem pertinere, vel conducere iudicabit.

Si quædam maioris momenti ad electionem ſpectantia Congregationi proponenda ſunt,

sunt, vno die proponantur rationibus vtrinque adductis: in quibus, si maior informatio desideraretur, ea à Vicario, vel ab alijs Electoribus petatur, & sequenti die dicantur sententiæ. Hæc vero, & omnia quæ ante electionem tractanda erunt, ad plura suffragia decernantur. Si quæ autem leuiora proponerentur, pro arbitrio P. Vicarij, non contradicente Congregatione, aut eodem die, aut alio tractentur.

Super illud 6. cap. 8. par. eiusque Declarationis, quod sub pœna excommunicationis latæ sententiæ quisque teneatur Vicario manifestare, vel alicui ex antiquioribus professis si sciret aliquẽ hoc munus affectasse, vel etiam tunc affectare directe, vel indirecte id procurando, vel signo aliquo declarando &c. hæc declaratio adhibetur, quod per tres antiquiores Professos intelliguntur tres antiquiores Professi diuersarum nationum iuxta diuersitatem earum, ex quibus Assistentes eligi solent, videlicet Italiæ cum Sicilia, Germaniæ cum Gallia, Hispaniæ cum Indijs Occidentalibus, Portugalliæ cum Orientalibus Indijs, & Brasilia. qui tres Professi cum Vicario (qui & ipse eodem modo diuersæ nationis ab illis erit) eos, qui ob ambitum delati fuerint, iudicabunt iuxta Constitutiones & Declarationes. eademque censura extenditur in omnes de Societate quicunque, & vbi-

cunque ſint, qui ab obitu Patris Generalis ad electionem vſque pro ſe, aut pro alijs ambierint; vel qui cum perſonis Societatis, aut cum externis cuiuſcunque ſtatus, & conditionis ſint, egerint, aut tractauerint, vel litteras aut fauorem Prælatorum, Principum, aut aliorum procurauerint ad quamuis nationem vel particularem perſonam promouendam, ad Generalatum, vel alicuius eligendi gratia excludendam. In illos etiam, qui ſinceritatem, vel libertatem electionis, iuxta Inſtitutum Societatis noſtræ, quoquomodo directe; vel indirecte impedire, vel corrumpere conati fuerint. Extenditur item ad informationem non ſinceram, eam ſcilicet, quæ ſtudioſe mendax eſt, mala cum intentione, & in re graui. Demum ipſo facto ambitioſos pro ſe, vel pro alijs eo modo, quo ſupra dictum eſt, in excommunicationem incidere decernitur, à qua non poſſint abſolui ante electionem, niſi à Patre Vicario; poſt electionem vero à Reuer. P. Generali.

Qui informationes Electoribus ante cœptam Congregationem obtruſerint, illos ad Prouincialem Prouinciæ, in qua Congregatio celebranda eſt, ipſi Electores deferre teneantur: & poſtquam cœpta fuerit Congregatio ad ipſos Iudices ambitionis, vt eos pro criminis ſui grauitate ſuo arbitrio puniant.

Si ipſemet Vicarius, vel aliquis ex prædi-

ctis

ctis antiquioribus Professis diuersarum nationum notaretur de ambitu, semper quatuor ex ijs, qui inter prædictos Professos antiquiores erunt, de proposita causa iudicabunt, excluso eo, qui notatus est ambiuisse pro se, aut pro alijs: & eorum quisque, ad cuius aures huiusmodi infamia perueniret reliquos vocet vt de ea cognoscatur. Quod si Vicarius in culpa esse iudicaretur, Congregationi ante electionem, & ipsi electioni præerit antiquissimus eorum, qui ad eius dexteram sedebunt. Horum autem Iudicum sententijs sine vlla appellatione omnino acquiescendum est. Quod si alicui videretur, sibi ab illis iniuriam factam esse, ei licebit post electionem apud Congregationem agere. Qui tamen se sufficienter non purgauerit iudicio Congregationis punietur.

Delationes de ambitu omnes ante cœptum quatriduum iudicentur (nisi in ipso quatriduo deprehensus esset aliquis ambitiose egisse, aut agere) nemine vocato consilij capiendi gratia, qui non sit ex ipsa Congregatione. omnes autem etiam Delatores teneantur secretum seruare cum omnibus, prçterquam cum Electoribus in informatione tempore quatridui. Quin etiam Iudices antequam sententiam ferant, non debent Electoribus in informatione dicere, quæ tanquam Iudices cognouerunt. Si quis autem ex Iudicibus secretum

non

non seruauerit, Iudicis officio ipso facto priuatus sit, & à tribus alijs excludatur, suffecto in eius locum alio antiquissimo iuxta prædicta; & post electionem Congregationis arbitrio puniatur, sicut & ij, quos ad consilium suum ipsi Iudices vocauerint: & delatores ipsi, ac testes secretum non seruantes, ac multo magis si calumniose egisse deprehensi fuerint.

Proponatur ante quatriduum, an expectandi sint absentes ad electionem Præpositi faciendam: etsi decernatur non esse expectandos, nihilominus suus illis locus seruandus erit in Congregatione, si venerint.

De ijs, quæ in quatriduo ante electionem fieri debent. Cap. 3.

PRimo die quatridui mane eligatur Assistens electionis per scrutinia secreta; post cuius electionem P. Vicarius ex eo loco, vbi sedet, suam habebit orationem.

In ipso quatriduo nullus de Congregatione egredietur Domo sine licentia P. Vicarij, qui eam non concedet, nisi re prius collata cum omnibus Assistentibus, cum quibus etiā ipse rem communicabit, si foras ire velit: & vtroque in euentu duorum Assistentium assensus expectandus erit. sed neque aliorum quisque permittatur à Superioribus egredi Domo qualibet, aut Collegio loci, vbi Congre-

gatio celebrabitur ſine vrgenti neceſſitate, vt Electores informationibus,& tum ipſi, tum alij Miſſis dicendis, ieiunijs, & alijs corporis afflictionibus omnes vacent. partitionem autem ieiuniorum, diſciplinarum,& orationum, quæ tunc fieri debebunt, P. Vicarius pro ſuo arbitrio faciet.

In eodem quatriduo omnes Electores nemine excepto, informationem petent; idque ſolum ab Electoribus, & ceteris, qui poſt electionem ius ſuffragij in Congregatione Generali habent, ita tamen, vt hi eaſdem leges ſubire in ipſis informationibus teneantur, quas Electores.

Peti autem informationes debent de ijs, de quibus venit in mentem vnicuique, quod poſſent eſſe idonei ad munus Præpoſiti Generalis, ſiue abſentes, ſiue præſentes ſint, inter Profeſſos tamen quatuor votorum.

Defectus, qui bonæ electioni aduerſari poſſunt, & peti, & dici debent, omiſſis illis, quæ ad eam non faciunt: atque hæc iuxta Conſtitutiones, & præcipuè, iuxta 2. cap. 9. par. & iuxta interrogatorium, quod à Deputatis conficietur, vt dictum eſt. ſed & habenda eſt ratio eorum, quæ in 2. & 3. cap. Exam. & ſimiliter in 2. & 3. cap. 1. par. Conſt. dicuntur quatenus ad bonam Præpoſiti electionem faciunt.

Ex ijs enim quiſque ſibi interrogatorium ad

ad informationem conficere poteſt. nemo tamen arctandus videtur, quin interrogare poſſit alia, quæ interroganda præterea iudicauerit.

Peti etiam debet ab eo, qui reddit informationem, an quid aliud habeat dicendum de persona, de qua interrogatur; & an de alia ſentiat eſſe capiendam informationem; & an ab alio quopiam aliqua in re clariorem, ac certiorem informationem haberi poſſit inter eos, à quibus ea peti debet.

Non petatur an hic, vel ille aptus videatur ad hoc munus, nec ne; ſed de rebus illis, ex quibus id iudicari poſſit. Sit porrò intentio eius, qui informationem petit, pura ab affectibus inordinatis: neque ſe permittat ab humanis, ne dum vitioſis duci; & ſolam Dei gloriam, & meliorem Societatis gubernationem (quæ ad commune bonum animarum ordinatur) præ oculis habeat.

Non ſolum ab omni ambitione pro ſe, vel pro alijs ſit liber, ſed diligenter obſeruare debet, ne voluntatis propenſionem ad hunc, vel illum excludendum, vel admittendum habeat, aut præſeferat. Cum autem informationem de aliquo accipit, ſeruet alteram aurem alijs, & cor Deo, memor, quod cum iuramento eſt electurus, quem aptiſſimum duxerit.

Si quis graue aliquid in informationibus intellexerit, quod ſecretum requiret, teneatur

tur in virtute sanctæ obedientiæ, præterquam cum Electoribus, secretum seruare, memorq. caritatis caueat, ne vlla ratione cuique significet defectus, si quos de illo audiuerit, nominata potissimum persona, à qua narrati sint, aut aliquo modo indicata.

Post informationem consideratio, & discussio necessaria est, & multo magis oratio, quæ illustrationem impetret à Deo, sapientiæ fonte, ad bene iudicandum, & eligendum eum, qui Deo maxime sit placiturus. & in hac Diuina gratia, potiusquam in humana diligentia spem constituat. Proinde meminerit non solum voluntatem, sed iudicium cohibendum esse ab vltima definitione, donec locum inclusionis ingrediatur: vbi post orationem quisque statuere debet, quem sit electurus.

Non obtrudat informationem non petenti. & qui obtruserit, deferatur. caueat & is, qui petenti respondet, affectus humanos non solum ambitionis, sed etiam cuiusuis propensionis, quæ non ducatur ex intentione honoris Dei, communis boni, & bonæ gubernationis Societatis.

Non solum mendacia, sed amplificationes, & exaggerationes relinquantur. nihil temere, sed consideratè, & mature, certa pro certis, opinata pro opinatis, audita pro auditis referat, vt qui coram Deo agit, & ei rationem est redditurus eorum, quæ in sua informa-

tione

tione dixerit. qui vero alicuius defectum ab aliquo ex informatoribus audiuit, aut alijs explicet interrogatus (nominato tamen eo, à quo audiuit) aut interrogantem ad illum remittat.

Pridie electionis vesperi in loco electioni deputato parentur Altare cum Crucifixo, suggestus, & mensa (in qua Vicarius, Secretarius, & Assistens sedebunt) & vrna, in quam conijcienda sunt suffragia. parentur item schedulæ quotquot erunt necessariæ, in quibus ex vna parte scriptum sit iuramentum, vt est in Constitutionibus, hoc pacto. Ego N. testem inuoco Iesum Christum, qui est sapientia æterna, quod eum eligo, & nomino in Præpositum Generalem Societatis Iesu, quem sentio ad hoc onus ferendum aptissimum. Ex alia vero parte ponantur hæc verba. Eligo in Præpositum Generalem Societatis Iesu N. ita vt nihil desit Electori scribendum, nisi nomen electi & eligentis. Quod autem omnes iurent se eum eligere, quem senserint in Domino aptissimum ad hoc onus ferendum, &c. Declaratum est, quod si quis duos, aut plures pares omnino iudicaret, integrum sit ei dare cui voluerit suffragium.

De

De ijs, quæ ipso die electionis obseruanda sunt.

IPso die electionis Missa de Spiritu sancto celebrabitur à P. Vicario, vel ab eo, quem elegerit, & quidem publice in Ecclesia, ac in aurora, & coram omnibus Electoribus: qui post eius communionem, statim omnes communicabunt: & eundem ordinem in eundo ad eam, & communicando, & redeundo, de quo supra dictum est, seruabunt.

Incedant autem bini, & ad campanę domesticæ pulsum. quæ post communionem vsque ad inclusionem in loco Congregationis sonabit. ij qui suffragium habent, ad locum Congregationis se conferent, Cruce præcedente, alijs de Societate interim canentibus *Veni Creator Spiritus*. quem hymnum alternatim submissa voce omnes Electores in ipso Congregationis loco dicent. & post inclusionem Electorum, ijdem de Societate in Ecclesia, vel alibi dicent Litanias; & continuam orationem, quæ vsque ad electionem durabit, habebunt.

Includantur autem Electores in loco Congregationis per Deputatos, iam antea ad hoc electos, ita vt nec inde egredi, nec eis aliquid ad victum præter panem, & aquam dari possit, donec Præpositum Generalem elegerint.

quo

quo in loco seruabunt omnes silentium, ita vt vnus cum alio non colloquatur in ijs, quæ ad electionem pertinent, nisi quid esset, quod necessarium videretur, & id quidem coram omnibus dicendum esset.

Nulla tamen protestatio in illo loco admittenda erit; nec quicquam aliud à quocunque proponatur, quod electionem impedire, perturbare, aut differre vllo modo possit.

Inclusis Electoribus primum habeatur concio à Deputato per Congregationem, qua in genere exhortetur ad electionem eius Præpositi, qui ad maius Dei obsequium conueniat, nullo dato signo, quo particularis aliqua persona significetur. Deinde vnusquisque seorsim orabit Deum per horam (cum nullo alio loquendo) in Creatoris sui ac Domini conspectu ex ijs, quæ prius intellexit, aput se statuet, quem sit electurus absque nouis informationibus, quæ nullæ sumendæ sunt in loco inclusionis, sed ex præcedentibus cum gratia tam illustrationis, quam discursus accepta à Deo & prius, & eodem loco, electionem faciet Præpositi Generalis, quem inter absentes, & præsentes Professos tamen quatuor votorum, eligi oportet.

Peracta oratione P. Vicarius stans ceteris omnibus hanc absolutionem dabit. Ego N. Vicarius Generalis Societatis Iesu, auctoritate Dei omnipotentis mihi, licet indignissimo, per

per Sedem Apostolicam concessa, absoluo vos à quauis sententia excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & à quibusuis alijs sententijs, censuris, & pœnis, dummodo sententias, censuras, & pœnas, & irregularitatem huiusmodi ob defectus ad electionem hanc pertinentes non incurreritis, ad effectum legitimæ electionis, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen. Quam eandem absolutionem dabit Vicario is, qui fuerit professione antiquissimus.

Quod si forte post absolutionem constiterit aliquem ex Electoribus ipso electionis tempore censura aliqua, aut irregularitate fuisse innodatum ob defectum aliquem ad electionem pertinentem, nulla ratione id Præposito nocebit, quo minus legitime electus censeatur.

Data absolutione, si omnes communi inspiratione, non expectato ordine suffragiorum quempiam eligerent, ille sit Præpositus Generalis: omnem enim ordinem, & eligendi formulam Spiritus sanctus, qui ad eiusmodi electionem eos mouet, facile supplet; eaque acceptari debet, modo adeo luculenta esset; & notoria, ne vllo quidem dempto, vt nulla tergiuersatione negari posset, Diuinam esse inspirationem.

Quando eo modo non peragetur electio, vnusquisque in charta, propria manu scribet

nomen perſonæ, quam eligit in Præpoſitum Generalem; & nomen ſuum ſubſcribet, ſed immutato quantum fieri poterit charactere, ne agnoſci poſſit à tribus illis, qui ſuffragia viſuri, & lecturi ſunt. nomen tamen eligentis maneat obſignatum, iuxta Concilium Tridentinum, in quo præcipitur, Generales eligi debere per vota ſecreta, ita vt ſingulorum eligentium nomina nunquam publicentur.

Deinde cum ad ſedes ſuas omnes conuenerint, P. Vicarius, Secretarius, & Aſſiſtens ſtantes ad menſam, ſinguli coram Deo, vt ſingulis quadrat, ſe ſincere accepturos, & publicaturos ſuffragia iurabunt in hunc modum. Teſtem inuoco Deum, cuius oculis omnia nuda ſunt, me fideliter accepturum, & publicaturum ſuffragia: & quæ ad officium meum pertinent, ſincera cum intentione me præſtiturum. Proteſtor etiam in Diuinæ Maieſtatis conſpectu, & Vniuerſæ Societatis, quam hic repræſentamus, me neminem admittere velle, qui non ſit admittendus; nec excludere, qui non ſit excludendus.

Hac proteſtatione facta, ſtatim tentandum erit primum ſcrutinium. Quo circa Secretarius ſtans ad menſam, dicet Vicario: Pater da tuum ſuffragium in nomine Ieſu. Mox Vicarius ſurgens ad Altare, flectet genua coram Crucifixo, & ſignans ſe cruce, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, legat iuramentum

tum à tergo ſchedulæ ſcriptum. Deinde ſurgens, & duobus digitis clauſum ſuffragium ſuum oſtendens, in vrnam mittet: & ſe rurſum inclinans coram Crucifixo, redibit ad locum ſuum: & mox dicet duobus Socijs ſuis, & ceteris, Omnes ordine ferant ſua ſuffragia in nomine Ieſu. Deinde ſurgens Secretarius, & Aſſiſtens, & poſtea reliqui ſuo ordine, ſigillatim iuramentum facient, & ſua ſuffragia ferent ad exemplum P. Vicarij.

His peractis Secretarius ex vrna, in qua prius mixta fuerint ſuffragia, ea ſigillatim extrahat: & cum modeſtia extracta ſingula oſtendet P. Vicario: ille autem viſa, & vtrique Socio oſtenſa, leget publice, vel Secretario legenda reddet. & in hac promulgatione electus tantum nominetur, obſignato manente nomine eligentis, vt dictum eſt.

Poſt ſingulorum ſuffragiorum publicationem conferentur numeri, ſi plures nominati fuerint: & qui pluſquam mediam partem omnium ſuffragiorum habuerit, Generalis Prępoſitus erit. Si tamē numerus omnium Electorū impar fuerit, ac proinde mediam partem non habuerit, is cēſeatur habere plus quā mediam partem ſuffragiorum, cui ex duabus partibus maior obtigerit. Si vero in primo ſcrutinio nullus habuerit amplius quam medietatem ſuffragiorum, ante Compromiſſariorum electionem tentandum eodem pacto erit ſecun-

dum ſcrutinium inter omnes, qui habuerunt ſuffragium aliquod. Si autem neque in ſecundo crearetur Præpoſitus Generalis, eodem modo tertium tentandum erit, & ſi opus erit quartum, aut etiam quintum. Quod ſi, nec tum quidem crearetur Præpoſitus, Congregatio ſi ei videatur, vlterius progredi poterit in ſcrutinijs, donec Generalis electus ſit. Sin vero poſt quintum ſcrutinium Congregatio ad duas ſaltem tertias ſuffragiorum partes cenſuerit Compromiſſarios eſſe faciendos, tunc quinque Electores ex quinque diuerſis nationibus ſolitis ad plura medietate ſuffragia eligendi erunt, & ad quem maior pars eorum inclinabit (ſeruata ab his eadem electionis forma) ille Præpoſitus Generalis erit.

Ad hos quinque Electores eligendos danda eſt vna hora, & ſeruanda eſt in eorum electione hæc forma iurandi. Teſtem inuoco Ieſum Chriſtum, qui ſapientia eſt æterna, quod Ego N. illum eligo, & nomino in Præpoſitum Generalem Societatis Ieſu, quem Electores ad id cõſtituti eligerint, & nominauerint; quodq. ad hoc illos eligo in Compromiſſarios, quos ſentio ad id munus aptiſſimos. Deinde ſcribentur ſuffragia pro ſingulis Compromiſſarijs eligendis, ſeruata eadem & ferendi, & publicandi forma, quæ ſeruatur in electione Generalis, excepto iuramento. Si vero contigerit duos vni, & totidem alteri ſuum dare ſuffragium,

gium, tunc decidetur à Congregatione, quid erit agendum. Eligent autem hi Compromiſſarij Præpoſitum ex ijs, qui aliqua ſuffragia habuerint, ſepoſitis illis, qui ad tria non pertigiſſent. Quod ſi duo, vel tres valde magno exceſſu plura ſuffragia habuerint quam alij, illi nec actiuam, nec paſſiuam vocem ad electionem Compromiſſariorum habebunt.

Quouis modo ex prædictis, ſuffragiorum numerus ſufficiens ad creandum Generalem exierit, P. Vicarius ſi ipſe electus non fuerit, ſignificabit publicè plura eſſe medietate ſuffragia eius, qui eligitur: & mox conficiet Decretum in hanc formam.

Cum in plena, & legitima Congregatione collato numero omnium ſuffragiorum, pluſquam media pars omnium R. P. N. nominauerit, & elegerit; Ego N. auctoritate Sedis Apoſtolicæ, & Vniuerſæ Societatis eligo prædictum R. P. N. in Præpoſitum Generalem Societatis Ieſu, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Amen. Romæ, vel alibi. Si Vicarius electus eſſet, publicabit ſuffragia, & formabit Decretum Secretarius, ſcribeturque à Secretario Decretum, & ſubſcribetur ab eo, qui id formauerit, ſigilloque Societatis obſignabitur.

Poſt promulgationem nulli integrum erit, aliam electionem tentare. & hoc obſeruet, qui ſchiſmaticus, & ruinæ Societatis auctor

haberi nolit;& in pœnam excommunicationis latæ ſententiæ incidere, aliaſque graues cenſuras ſubire pro arbitrio Societatis, cui vnio, & conformitas omnimoda ad Dei gloriam conuenit.

Deinde ſtatim omnes ad reuerentiam electo Præpoſito exhibendam accedant, incipiente Vicario, cum Secretario, & Aſsiſtente ordine prius dicto, niſi aliquis ex ipſis electus eſſet;& flexo vtroque genu manum eius oſculentur. Qui vero electus fuerit, nec electionem, nec exhibitam reuerentiam (memor cuius nomine eam admittere debet) recuſare poterit.

Poſt exhibitam reuerentiam moneantur incluſores à Secretario de Generalis electione: & in ipſo Congregationis loco ſtatim comburantur ſuffragia. Deinde omnes ad Eccleſiam ſe conferant, canentibus alijs de Societate *Benedictus Dominus Deus Iſrael*, &c. inter eundum; & in ipſa Eccleſia *Te Deum*, & vnus Sacerdos dicat tres orationes, primã de Trinitate, ſecundam in gratiarum actionem, tertiam de die, vel de Beata Virgine, & vſque ad egreſſum de Eccleſia Præpoſitus non admittat oſcula manuum ab alijs, quam ab Electoribus.

Quid

Quid agendum, si Generalis in ipsa Congregatione, aut paulo post è viuis decedat. Cap. 5.

SI Præpositum Generalem è viuis decedere contingat ipso Generalis Congregationis tempore, vel certè statim post dissolutam Congregationem, Patribus Congregationis adhuc in eo loco, vbi habita est Congregatio consistentibus; tunc si nullus à Generali demortuo Vicarius nominatus fuerit, antiquissimus veterum Assistentium Congregationi præsidebit. Ad summum autem biduo post sepulturam, absoluentur informationes, vt die tertio post illam electio successoris fiat.

Post electionem vero non erit opus eligere nouos Assistentes, aut Admonitorem nouum: satis enim erit si Assistentes, & Admonitor prædecessoris confirmentur, nisi eorum aliquis in Generalem electus esset.

Si vero Præpositus Generalis moriatur, postquam aliqui ex Electoribus abierint ex eo loco, in quo habita fuit Congregatio; & ij Vicario, & congregatis, qui remanserunt, intra breue tempus videbuntur reuocari posse; reuocentur, & procedatur statuto die ad electionem noui Generalis. & vbi redintegrata fuerit Congregatio, sedeant omnes, &

ſententias dicant, quemadmodum antequam Congregatio diſſolueretur, etiamſi alij ad alia officia mutati ſint, aut alijs Prouincijs aſſignati.

Quo pacto procedendum ſit in ceteris caſibus initio propoſitis. Cap. 6.

SI ſecundus caſus initio propoſitus (qui cum Deo gratia ſperatur non euenturus) incidiſſet, vt Generalis Præpoſitus, propter quædam, quæ cap. 4. 9. par. continentur, officio priuandus videretur; ad Aſſiſtentes ſpectat Congregationem Generalem cogere, niſi res adeo manifeſta eſſet, vt Prouinciales non expectata Aſsiſtentium cōuocatione, alij alios vocando, ſinguli cum duobus Socijs per Congregationem Prouincialem electis, conuenirent. Quo autem pacto & in hac Congregatione & cogenda, & celebranda procedendum eſſet, cap. 5. eiuſdem par. §. 4. & 5. præſcribitur.

Tertius caſus euenire poteſt, ſi Generalis Præpoſitus valde negligens, vel remiſſus fuerit in rebus magni momenti ad eius officium pertinentibus, propter corporis grauem ægritudinem, aut ſenium, ſpe emendationis ea in parte ſublata, vnde multum detrimenti publicum bonum pateretur. Tunc enim ſi neque ipſe admonitus Coadiutorem ſibi, aut Vi-

carium

carium cũ approbatione maioris partis Prouincialium substituerit;neque maior Prouincialium pars approbatione duorum Præpositorum Localium, vel Rectorum vniuscuiusq. Prouinciæ, vt habetur cap.4. 9. par. §.6. eiusmodi Coadiutorem, aut Vicarium elegerit; poterunt Asſistentes (si maior eorum pars ita iudicauerit) Prouinciales, & Præpositos Locales monere,vt per transmissas literas sententiam de cogenda, vel non cogenda ad eam rem Congregatione dicant. Quod si omnes ad plura medietate suffragia cogendã iudicauerint,cum id significauerint Asſistentes, tenebitur Generalis Congregationem indicere,idque illi gratum esse oportebit. Et vt huiusmodi Congregatio magna cum diligentia fiat, dare operam debebit, vt in Declaratione octauæ partis constitutum est: procedeturq. in ea celebranda eo modo,qui in cap.5. 9.par. §. 6. præscriptus est. & fient pro bono euius successu, quemadmodum & in secundo casu sacrificia, & orationes in Societate, prout Generali, aut Asſistentibus (si ipsi Congregationem indicerent) in Domino videbitur.

In quarto etiam casu, quando videlicet in Congregatione Procuratorum id decernitur, ad eundem Generalem Præpositum spectat, Congregationem indicere, quemadmodum & quandocunque ipse per se cogendam iudicauerit, vt in 8. & 9. Constitut. part. sæpius

dici-

dicitur. In vtroque autem casu (sicut & in omnibus prædictis) postquam absoluta fuerint illa, propter quæ præcipue Congregationes coactæ sunt, de ijs rebus tractabitur, quæ & graues sint, & ad statum Societatis pertineant, aut difficiles admodum videantur, & quæ à Generali cum suis Assistentibus expediri nequeant. In quibus tractandis sequens methodus seruabitur.

Methodus procedendi in Congregatione Generali quandocunque in ea peracto principali negotio, aut statim à principio de rebus agitur.

Cap. 7.

PRæpositus Generalis præest Congregationi Generali post electionem, ad quem pertinet eā in omnibus dirigere. In illa autem ipse duo suffragia habet, & præterea qualitatem præcedendi ceteris paribus, iuxta Constitutiones.

In Congregatione Generali post electionem, de rebus grauioribus, de quibus in ea necessario tractandum est, quam expeditissime fieri poterit, tractetur. Ea vero sunt, quæ à Generali cum Assistentibus definiri non possunt. Ante omnia autem ad bonam rerum omnium determinationem, Diuinū auxilium initio singularum sessionum priuata aliqua

ora-

oratione est implorandum, iuxta consuetudinem: In prima tamen sessione dicatur simul ab omnibus alternatim,& submissa voce hymnus, *Veni Creator Spiritus*, cum sua oratione.

Præter eos, qui habuerũt suffragium in electione Præpositi Generalis, vocandi sunt Procuratores Generalis, & Prouinciarum, si qui præsentes fuerint; & Secretarius Generalis Præpositi demortui; & si quis alius habeat suffragium in Congregatione post electionem iuxta Constitutiones, & decreta, si de illis constet, quod legitime ad Congregationem accesserint: quod si de aliquo erit dubitatio non admittatur, donec Congregatio de illo constituerit. & omnes in suo gradu, & ordine sedeant, sic scilicet, vt si professi fuerint quatuor votorum, sedeant inter Electores, iuxta ordinem antiquitatis suæ professionis: reliqui vero omnes post Electores hoc ordine sequantur, vt primo loco sint professi trium votorum, secundo Coadiutores formati, tertio ceteri omnes, iuxta antiquitatem sui gradus in Societate.

Deinde ad plura suffragia secreta eligendus est Secretarius Congregationis, cui adiungendi sunt duo alij Patres eodem modo electi, qui eos ad numeranda suffragia, & conficienda Decreta adiuuent.

Item deputandi sunt quinque, aut plures

Pa-

Patres ad plura ſuffragia, ex varijs nationibus maxime ex ordine Prouincialium, & Aſsiſtentium, alijs tamen non excluſis, qui vna cum P. Præpoſito decernent ad plura ſuffragia, quę reijcienda, quæ ad ipſum P. Præpoſitum referenda, & quæ in Congregatione proponenda erunt. Quæ autem proponenda viſa fuerint, Secretarius cum aliquo ex Deputatis in vnum colligat, & in ordinem redigat. Porrò ipſe P. Præpoſitus in hac, & alijs Deputationibus, vt Definitorum, vnum tantum ſuffragium habebit cum prærogatiua præcedendi, vbi vota fuerint paria. Adſit etiam Secretarius, aut alter eius Sociorum, qui quæ opus fuerint, ſcribat.

Ne quiſquam eorum, qui non ſunt de Congregatione, ea durante in rebus, quæ in illa tractantur, ſe immiſceat; aut earum ſtatum & progreſſum à Congregatis interroget; illiſque vel memorialia, vel informationes obtrudat; aut vt hanc, vel illam ſententiam ſequatur, ſollicitet: de qua re congregati eos, quos ſic agere deprehendent, admonere tenebuntur. ſed ſi quis aliqua proponere voluerit, ea ad Secretarium Congregationis, & ad aliquem ex Deputatis ad ſeligenda ea, quæ proponenda ſunt deferat.

Proponantur Congregationi primo loco, quæ P. Præpoſitus attulerit. Deinde, quæ quiſque Prouincialis, & Socij, ſeruato inter eos

ordi-

ordine antiquitatis, iuxta Constitutiones: tum quæ ab alijs, qui de Congregatione non sunt, proposita fuerunt Deputatis, & ab ipsis digna iudicata, quæ proponantur. Quarto denique loco, quæ quisque voluerit de ijs, quæ à se proposita Deputatis, & ab illis reiecta fuerint, si minus illorum iudicio acquieuerit.

Post electos Deputatos assignetur dies ad electionem Assistentium, & Monitoris, iuxta formam electionis eorum inferius præscriptã, vt quam primum circa P. Præpositum suo munere fungi possint. Interim de negotij agi poterit.

Non solum in vniuersum, sed nec particulatim de Constitutionum substantialium nostri Instituti mutatione agendum est: de aliorum mutatione tractari poterit, sed sine experimento, vel ratione clarissima nihil mutetur. Licet tamen de omnibus declarationem petere, referendo ad Congregationem, vt ipsa censeat, qua declaratione sit opus.

In rebus grauioribus, cuiusmodi sunt, quæ in Congregatione Generali necessario veniũt tractandæ; vno die rem proponi, & alio confici oportet; ita tamen vt eorum, quæ proponentur, rationes ab ijs, qui proposuerint, verbo si videbitur, explicentur: sed omnino scriptæ in medio relinquantur, vt omnes eas considerare possint. Si qua alia proponentur, eodem

dem, aut alio die pro arbitrio P. Præpositi tractabuntur. Curabunt autem Deputati, ne aliquando desit, quod in Congregatione tractetur.

De substantialibus nostri Instituti, quemadmodum in prima, & secunda Congregatione statutum fuit, & superius dictum est, nihil omnino agendum est in Congregatione. De ijs vero, quæ pertinent ad alias Constitutiones vel condendas, vel immutandas; & alijs grauioribus, vt alienare, vel dissoluere Domos, vel Collegia semel erecta, & similia, semper ad plura medietate suffragia decernendum est. De ceteris vero minus grauibus, ad plura suffragia definire possit Congregatio.

In dicendis sententis curandum est, vt breuiter, libere, & sincere, coram Deo re considerata, cum modestia dicatur: nec qui posteriores dicunt, piorum dicta inutiliter, & cum iactura temporis repetant.

Si negotiorum multitudo, aut qualitas ita exigent, deputationes fieri poterunt à Cõgregatione, vel ex cõmissione à P. Præposito, ad ea tractanda, & ordinanda, ad quæ fuerint deputati: qui postea ad Congregationem referant, vt ea de illis dijudicet, statuat, aut ad Definitores reijciat, si eligantur.

In ijs casibus, in quibus Definitores eligi oportebit, seruetur Decretum 48. Congregationis

tionis quartæ, vt scilicet ad duas saltem tertias suffragiorum statuatur, an eligendi sint Definitores, de quibus Const. par. 8. cap. 7. §. 3. loquuntur. Definitores vero ad celeriorem negotiorum expeditionem, ad plura medietate suffragia, & in vtroque casu vtriusque generis Definitores ad plura medietate suffragia eligantur: & posterioris quidem generis Definitores ad ea definienda, quæ Congregatio specialiter illis commiserit, & cum ea potestate, quam eadem Congregatio, tunc illis dandam esse iudicauerit.

Quoties autem eiusmodi Definitores eligendi erunt, ij ex varijs nationibus, quantũ fieri poterit, eligantur. Qui quidem cũ P. Præposito, de omnibus specialiter sibi commissis ad plura suffragia definiant, iuxta Constitutiones, & facultatem à Congregatione sibi traditam. Porrò Decreta, quæ ab eis condentur, parieti affigenda sunt, vt melius considerari possint; & postea Congregationi publice proponenda.

Post Decretum Congregationis plenæ, conceditur cuiuis vna intercessio, idest facultas contradicendi in re quauis. In abrogatione autem alicuius veteris Constitutionis, vel nouæ introductione, etiam duæ intercessiones permittuntur. Sed cum de decretis Definitorum agitur, apud eosdem Definitores intercedetur, nisi Congregatio id sibi in aliqua

re

re particulari reſeruauerit. Standum eſt nihilominus, ſiue ſemel, ſiue bis intercedatur eorum definitioni, penes quos fuerit definiendi facultas.

Librum habeat Secretarius Congregationis, in quo quæ confirmata erunt Decreta continеantur: & ea quidem ante diſſolutionem Congregationis ſimul leget in plena Congregatione, & ſua manu ſubſcribet, & ſigillo Societatis muniet.

Non eſt diſſoluenda Congregatio pro ſolius Generalis arbitrio ſine conſenſu ipſius Congregationis, quæ Generali ſuperior eſt. ſed antequam diſſoluatur, deſumantur Canones ex actis poſt electionem, cuiuſuis Generalis Congregationis, qui ad obſeruantiam, & praxim communem pertinent: & ſeorſim ſoli imprimantur, & euulgentur ab ipſamet Congregatione approbati.

Quotieſcunque tractatur de negotijs in Congregatione Generali, quacunque ratione illa cogatur, prædicta methodus ſeruanda erit.

Abſoluta Congregatione omnes alternatim ſubmiſſa voce dicant, *Te Deum laudamus*, & in fine aliquis eorum vnam, aut plures orationes in gratiarum actionem recitabit.

De

De electione Assistentium. Cap. 8.

ASsistentes post electionem Generalis pau cis interiectis diebus ab eadem Congregatione, quæ Generalem elegerit, eligantur viri quatuor ex quatuor nationibus in quantum fieri possit, iuxta vniuscuiusque conscientiam (ex Italia scilicet & Sicilia vnus, alter ex Germania & Gallia, alius ex Hispaniæ Prouincijs, alius ex Prouincijs Lusitaniæ) professi quatuor votorũ, boni, fideles Societati, & bo- in cõmunis amatores, discretionis dono præditi, in rebus gerendis versati, & ad conuersationem cum hominibus idonei, ad conseruandam inter se, & cum Superiore pacem, & vnionem apti; & omnino tales, quales in ipsorum regulis describuntur, siue præsentes, siue absentes sint, vt in prima Congregatione Decretum est.

Ad capiendas informationes quatuor dierum spatium concedatur, ante quod tempus nemo informationem petet, nemo dabit. Ipso vero quatriduo & petere Electores omnes, & soli debent, de quibus, & à quibus in Domino visum fuerit, modo ab ijs tantũ, qui ad Congregationem venerint, siue Electores, siue Procuratores sint: & interrogati informationem negare non poterunt.

Quas informationes, vt melius capiant ex

ijs, quæ initio huius capitis dicta sunt, quæque in regulis Aſſiſtentium fuſius explicantur, tū etiam ex 9. par. Conſt. cap. 5. §. 2. & ex 2. & 3. cap. 1. par. & Exam. ſibi quiſque interrogatorium cōficiet: & ex interrogatorio etiam confecto ad electionem Generalis, ſibi deſumere poterit, quæ ad hanc electionem pertinere iudicauerit.

Et qui petet, & qui dabit informationem; puram, & ſinceram intentionem habeant, ſolam maiorem Dei gloriam, & meliorem Societatis gubernationem intuentes. & caueant ne humanis, & inordinatis affectibus in informatione ducantur. nemo igitur non petenti informationem obtrudat: nemo quæ ad rem non pertinent, curioſè petat: nemo mendacijs, aut amplificationibus, aut exaggerationibus vtatur: ſed omnia conſideratè, maturè, & fideliter, certa pro certis, opinata pro opinatis, audita pro auditis referat, eum à quo audiuerit nominando; & ad ipſum eum, qui informationem petit, remittendo.

Si quis autē ſiue ex Congregatione, ſiue nō ex Congregatione fuerit, aut in ipſis informationibus, aut extra illas ambitioſe egerit, vt vel ipſe, vel alius eligatur, aut etiam alicuius eligendi cauſa alius excludatur; excommunicationis latæ ſententiæ pœnam eo ipſo incurrat, à qua à ſolo Generali abſolui poſſit. Qui vero id ſciuerit, teneatur in virtute ſanctæ obe-

dientiæ

dientiæ ad Generalem deferre. Quod si probatum fuerit sufficienter, actiua, vel passiua, vel vtraque etiam voce priuetur, aliave maiori, vel minori afficiatur pœna, prout delicti grauitas, & probationis certitudo postulabit, iuxta Const. 8. par. cap. 6. §. 2. Iudices autem eius causæ erunt Generalis, & tres antiquissimi eiusdem Congregationis professi diuersarum nationum, prout in electione Generalis habetur supra §. 21. sed non nisi tribus in eandem sententiam conuenientibus, condemnari poterit. Non deferentes vero, siue fuerint ex numero Congregatorum, siue non, præter pœnam peccati mortalis Generalis arbitrio punientur.

Si quid quis intellexerit in informationibus, quod secretum teneri debeat, nemini præterquam Electoribus in informationibus specialiter, aut generaliter interrogatus indicabit. Et quod de seruando silentio dictum est, in virtute sanctæ obedientiæ præceptum esse intelligatur in re tamen graui, id est, si res eiusmodi fuerit, vt aut Societati, aut personæ alicui Societatis aliquid ignominiæ, vel detrimenti afferre posse eius conscientia iudicauerit.

Vltimo die quatridui mane Congregatio conueniat, & præmissa per aliquantulum temporis, arbitrio Generalis, oratione, electio Assistentium fiat. Eligentur autem singuli per

ſcrutinia ſecreta ad plura medietate ſuffragia. Ita tamen vt ſi primo, vel ſecundo ſcrutinio nemo erit electus, in tertio, & deinceps in ceteris inter tres tantum illos, qui in proximo ſcrutinio plura ſuffragia habuerint, ſuffragia dari poſſint. Si qui autem alij alicui ex tribus æquales ſuffragijs fuerint, ſimul etiam cum tribus ius habeant paſsiui ſuffragij. Facta electione ſinguli Aſsiſtentes ad menſam, ad quam P. Generalis ſedebit, accedent: & flexis genibus coram imagine Crucifixi, quam ſupra menſam ad hanc rem eſſe oportebit, his verbis iurabunt. Teſtem inuoco Deum, cuius oculis omnia nuda ſunt, ſi acciderit aliquod ex ijs, quæ ſufficiunt ad Præpoſitum officio ſuo priuandum; ſimul atque res per teſtimonia ſufficientia, vel ipſius affirmationem conſtaret, me fideliter Societati denunciaturum, & Congregationem Generalem conuocaturum, iuxta Conſtitutiones.

De electione Admonitoris. Cap. 9.

ELectis Aſsiſtentibus Admonitor eligendus eſt, Profeſsus aliquis quatuor votorum, ſiue ex præſentibus, ſiue ex abſentibus, aut ex numero Aſsiſtentium, aut ex alijs, homo religioſis moribus, Deo in oratione familiaris, prouecta iam ætate, iuditio bono, atque maturo, & affectibus minime turbato; in Inſtitu-

ſtituto, & rebus Societatis bene verſatus; & illius magnum zelum habens, cum diſcretione, & prudentia coniunctum, minime credulus, minime timidus, & prorſus eiuſmodi, vt & Generali gratus credatur fore, & officio tamen ſuo, bonoque Societatis nullo humano reſpectu defuturus.

Itaque cum omnibus fere rebus Aſsiſtentibus ſimilis eſſe debeat, Aſsiſtentium interrogatorium ad capiendam de illo informationem accommodari poterit, adiunctis ijs, quæ cuique ex 9. par. Conſtitut. cap. 4. §. 4. & ex cap. 2. & 3. Exam. & ex regulis Admonitoris, atque ex his, quæ hic dicuntur, colligere licebit.

Capietur autem informatio de illo eodem tempore, & eodem modo, quo de Aſsiſtentibus, atque ab eiſdem perſonis, & eadem ſeruandi ſecreti lege.

Eodem die, quo Aſsiſtentes electi fuerint, aut cum primum poterit, Congregatio conueniat, vocatis etiam Procuratoribus, & Secretario, qui in Admonitoris electione ſuffragij ius habent: & cum omnes ad arbitrium Generalis aliquantulum orauerint, per ſcrutinia ſecreta, & ad plura medietate ſuffragia, & eodem prorſus modo, quo Aſsiſtentes eliguntur, Admonitorem eligent.

Formula Congregationis Prouincialis, in quarta Generali Congregatione recognita, & approbata.

In quibus casibus Congregationes Prouinciales cogendæ sunt. Cap. 1.

SEx in casibus cogendæ sunt Congregationes Prouinciales, iuxta Constitutiones 8. & 9. par. & Decreta. Primus est, ad electionem Generalis in locum demortui, nisi ille decedat ante dissolutionem Congregationis Generalis, vel paulo post, vt dicitur in formula Congregationis Gener. §. 53. & 54. Secundus, si vnquam occurreret (quod Deus auertat) aliquis ex ijs casibus, propter quos in 9. par. statuitur, alium Generalem in locum viuentis sufficiendum esse. Tertius, si Generalis iudicio Assistentium, Prouincialium, & Superiorum Localium Congregationē Generalem indiceret, vt est in Declar. 8. p. c. 2. l. C. Quartus, quandocunque Generalis vna cum Assistentibus, & Procuratoribus, qui ex præscripto 8. par. cap. 2. l. B. & secundæ Cong. c. 20. tertio quoque anno ad Generalem Præpositum conuenire debent, Generalem Congregationem cogendam esse iudicauerint. Quintus, ad eligendos

gendos tertio quoque anno huiuſmodi Procuratores. Sextus, quando ipſe per ſe Generalis ad aliqua magni momenti negotia Generalem Congregationem conuocaret. Hæc vero omnia in ſolis Europæ Prouincijs locum habere intelligenda ſunt. Nam ceteræ extra Europam, neque more aliarum ad electionem Generalis conuenire poſſunt, neque tertio quoque anno Procuratores mittere tenentur.

Ad quem pertineat Congregationem Prouincialem in vnaquaque Prouincia cogere, locumque ac tempus ad eam celebrandam præſcribere. *Cap. 2.*

SPectabit ad Præpoſitum Prouincialem, vel eius loco ad Viceprouincialem huiuſmodi Congregationem indicere, in quocunque ex prædictis caſibus cogenda illa ſit.

Eiuſdem erit, commodum locum ad eam celebrandam deſignare, & tempus præſcribere: quod & opportunius videatur ad conueniendum, & ſatis ſit, vt electi non ſolum ad locum, & diem, in quo celebranda eſt Congregatio Generalis, aut Procuratorum, commode venire poſſint; ſed etiam informationes, ſi quæ illis, antequam proficiſcantur, dandæ ſint, accipere. Et quidem quoniam Congregationi Procuratorum certum tempus præfi-

xum est, nimirum ad 15. Nouembris, ideo pro sua opportunitate poterint Prouinciales suas Congregationes, ad electionem Procuratorum cogere. Ad electionem vero Electorũ, si ad eligendum Generalem venturi sunt, poterunt conuenire in Prouincijs remotis quando illis commodum fuerit, quacunque via de morte Generalis certiores facti fuerint, etiam si nondum literas à Vicario accepissent. Non durabit autem Congregatio Prouincialis vltra decem, aut summum 12. dies.

Qui congregari debeant. Cap. 3.

IN quocunque ex prædictis 6. casibus Prouincialis Congregatio cogatur, intererunt, & ius suffragij in ea habebuut, primum quidem Prouincialis ipse, Præpositi Domorũ Professorum, & ceteri omnes quatuor votorum professi, exceptis Generali Præposito, Vicario Generali, & Assistentibus, Commissarioque, aut Visitatore, si quis tunc eo munere fungeretur: Itemque ijs, qui ad eam Prouinciam non pertinent, & iam in alia Prouincia Congregationi interfuerunt; aut ei, quæ in propria Prouincia celebranda est, interesse adhuc possunt sine detrimento negociorum, quæ illis commissa sunt. Si tamen huiusmodi professi admittantur, quod nec in alia Congregatione fuerint, nec existimetur posse

posse ad suas Prouincias tempore peruenire, vt earum Congregationi intersint, actiuum tantum suffragium ad electionem mittendorum habeant. & si casu aliquo accidat, vt ad suas Prouincias ante earum Congregationes perueniant, illis non intersint, nisi ordinarij Superiores fuerint. Hi enim ad sola negotia admittendi erunt, præter Prouinciales, qui ratione præsidentiæ, & vniuersalis notitiæ, quã de rebus, & personis suarum Prouinciarum habent, etiam electionibus interesse, & in eis suffragium habere debent.

Intererunt quoque eodem modo Rectores Collegiorum Societatis, & Domorum probationis; itemque Rectores, qui præsunt Seminarijs, vel Conuictorum Collegijs, dummodo nouem de Societate, vt minimum, in huiusmodi Seminarijs, & Conuictorum Collegijs ordinarie habitent, & ipsa immediate Prouinciali subiecta sint. Nomine autem Prouincialis, Præpositorum Localium, & Rectorum intelligantur etiam Viceprouinciales, Vicepræpositi, & Vicerectores, qui toto principalium Superiorum officio fungantur.

Eodem modo intersit cum suffragio Procurator Prouinciæ proprius, & si quis alius plurium Prouinciarũ Procurator esset, dummodo ea quoq. Prouincia eius curæ cõmissa sit; & Procurator etiam Generalis. Quod si nullus fuerit proprius eius Prouinciæ Procura-

tor, veniat Procurator maximi Collegij : satisque erit, si huiusmodi Procuratores Sacerdotes sint, vt interesse, & suffragium habere possint.

Omnes prædicti Congregationi intererunt nisi legitimè impediti fuerint. de quorum impedimentis ante Congregationem iudicabit ad plura suffragia Prouincialis cum suis Consultoribus, qui aderunt; & ceteris omnibus præsentibus, qui in Congregatione ius suffragij habent, exclusa semper ea persona, de cuius impedimentis agetur. Si tamen de alicuius impedimentis post coactam Congregationem dubitabitur, ipsius Congregationis iudicium expectandum erit. In qua si de impedimentis Prouinciali aduenientibus agendum fuerit, præerit eius loco professus, quem ipse designauerit.

Quod si prædicti Superiores, aut ij, qui plenè eorũ vices gerunt, interesse non posse iudicati fuerint; integrũ illis erit alios Sacerdotes ex sibi subditis, ac idoneos loco sui mittere.

Superiores Domorum, & Collegiorum antequam ad Congregationem Prouincialem proficiscantur, informatione ab ijs accepta, quos ex suis domesticis bene de rebus tractan dis sentire iudicabunt (alijs interim non prohibitis, quo minus ea, quæ volent priuato nomine vel Consultoribus offerre, vel ad Congregationem Prouincialem mittere possint)

ea

ea cum ſuis Conſultoribus conferant, quæ ad Congregationẽ Prouincialem ſunt deferenda.

De modo procedendi ante electionem mittendorum. Cap. 4.

ELapſo die ad conueniendum præfixo, poſtridie mane affigantur parieti duo catalogi, vnus eorum, qui Congregationem ingreſſuri ſunt, eo ordine, quo ſedere debent, & ſententias dicere: alter eorũ, ex quibus eligi poſſunt, qui ad Præpoſitum Generalẽ, Congregationemq. Generalẽ mittendi ſunt. Prior ita conficiatur, vt ad dexteram Prouincialis deſcribantur Profeſsi quatuor votorum, iuxta cuiuſque profeſsionis antiquitatem, ſiue Superiores ſint, ſiue non. Ad ſiniſtram vero reliqui omnes, hoc ordine, vt primo loco ſint profeſſi trium votorum, ſecundo Coadiutores formati, tertio ceteri omnes iuxta antiquitatem ſui gradus in Societate.

Poſterior vero contineat omnes, qui eligi poſſunt, ſolos nimirum profeſſos quatuor votorum, qui ſunt in Prouincia, ſiue illi præſentes ſint, ſiue abſentes, præter Prouincialem, & Commiſſarium, aut Viſitatorem, ſi quis tum eo munere fungatur: ac eos denique, qui ſunt ex alijs Prouincijs, ſiquidem nullus eorum eligi poterit.

Eodem die vocentur ad ſignum campanæ qui-

quicunque affuerint ex ijs, qui ius ſuffragij ferendi habent: congregatiſque omnibus, & dicto alternatim ſubmiſſa voce hymno *Veni Creator Spiritus*, cum oratione de Spiritu ſancto, habeatur primo breuis ſermo à Præpoſito Prouinciali, vel ab alio per ipſum deſignato, quo expoſita cauſa, cur vocata ſit Congregatio, & propoſitis in genere ijs, quæ in ea agenda ſunt, omnes admoneantur vt ſincere, & magna cum pace, quiete, & ædificatione in omnibus ſe gerant.

Deinde decernatur ad plura ſuffragia, num congregatio legitima cenſenda ſit. quod vbi factum erit, videatur, num ſuppleri debeant defectus aliqui circa perſonas, quæ conuenerunt; aut circa aliquid aliud, quod ad ipſam Congregationem, aut congregandi formam pertineat. Poſſunt enim Patres legitime congregati (ſi modo duas tertias partes excedant) ad præſentem praxim dubia omnia terminare; quorum explicatio Congregationi perficiendæ opportuna videbitur, quoties ea ex Conſtitutionibus, Decretiſue, aut Generalium reſponſis colligi non potuerit; ac omnino ſupplere quicquid ad integritatem Congregationis ſpectare iudicauerint.

Tertio loco eligatur Secretarius ad plura ſuffragia ſecreta, qui iuxta Prouincialem ſedeat, & acta omnia Congregationis, & quæcunque ex ijs totius Prouinciæ nomine ad

Con-

Congregationem Generalem, vel ad Generalem Præpositum mittenda sunt, scribat. cui vnus ex Patribus eodem modo electus adiungatur, qui ad colligenda suffragia, & reliqua scribenda illum adiuuet.

Eodem modo eligantur duo Deputati ex primarijs Patribus quatuor Votorum professis: qui vna cum Præposito Prouinciali ad plura suffragia (præsente tamen semper, & excipiente Secretario quæ definita fuerint) seligant tam quæ post electionem mittendorum Congregationi proponenda sunt, quã si quid occurrerit, quod ad electionem pertineat, de quo proinde ante electionem videatur à Congregatione deliberandum. Porrò in iudicio de rebus, quæ proponenda sunt, siue ante, siue post electionem eorum, qui mittendi sunt, quemadmodum & de impedimentis personarum ante, vel post Congregationem propositis, vnum tantũ habebit suffragium Prouincialis, duo autem in ipsa Congregatione, siue de personarum electione agatur, siue de rebus propositis deliberetur; & quoties in rebus tractãdis paria fuerint suffragia, qualitatem præcedendi. Ad quemlibet autem dictorum quatuor deferre poterunt, qui ad Congregationem venerint, ab ipso deputationis die quæcunque Congregationi proponenda attulerunt, ita tamen vt post diem vnum, aut alte-

rum

rum ab electione mittendorum nihil amplius deferre liceat.

Simul atque duo Deputati electi fuerint, assignetur dies, in quo mittendorum fiat electio: qui quidem ab eo, in quo Congregatio inchoata fuit, tertius sit, aut ad summum quartus. Hoc interiecto tempore petenda est informatio de qualitatibus eorum, qui mittendi sunt, atque ab ijs solis, qui ferendi suffragij ius habent.

Præter ea vero, quæ tam de mittendis ad Congregationem Generalem, quã de Procuratoribus in 8.par. Const. & in secunda Congregatione dicuntur; hæc fere peti debent. An rerum Societatis notitiam, & experientiam habeant. Num studio ac zelo Instituti nostri conseruandi, eiusque spiritum promouendi teneantur. An ea iudicij, & in rebus agendis prudentiæ, ceterarumque virtutum maturitate polleant, quæ decet viros, qui de rebus ad vniuersam Societatem spectantibus deliberaturi sint. An affectibus inordinatis duci soleant, & alia huiusmodi. Intererit etiã plurimum si ij, qui ad Congregationem Generalem eligendi sunt, magnam personarum Societatis cognitionem habeant.

Cum capietur de personis informatio, illud præcipue cauendum est, ne vllus per se, vel per alium, ne indirecte quidem, se vel alium

eligi,

eligi, vel non eligi suadeat: sed fiant electiones sincere, & candide ex ijs, quæ Spiritus Sanctus dignabitur suggerere, & ex informationibus cognita fuerint.

Si quis autem (quod auertat Dominus) ad sui, vel alterius electionem, vel exclusionem ambitiose agere deprehensus fuerit; idque sufficienter probabitur; actiua, vel passiua, vel vtraque voce priuetur in ea Congregatione tantum, & alijs pœnis (si id merebitur) subijciatur iuxta delicti grauitatem, & probationis certitudinem. Iudicabunt autem causam hanc Prouinciales, & tres alij professione quatuor votorum antiquissimi. Quod si Prouincialis ipse notatus esset, aut alius ex reliquis tribus, etiam tunc quatuor antiquiores huiusmodi Professorum, excluso semper eo, qui notatus esset, de ea re cognoscent: & minimum tres ex illis, vt aliquis dannetur, conuenire debebunt. Quod autem de pœnis dictum est, in Prouinciali ita locum habeat, vt tantum actiuo suffragio ad electionem priuetur: ceteras autem pœnas Præpositi Generalis iudicio subibit.

Nullus obtrudat informationem non petenti. caueantque informatores diligenter non solum mendacia, sed etiam amplificationes & exaggerationes in laudandis, vel vituperandis eis, de quorum qualitatibus agitur, certa pro certis, opinata pro opinatis, audita

pro

pro auditis referentes, eum, à quo audiuerint nominando; & ad ipsum eum, qui informationem petit, remittendo. Item ne si quid, quod secreto seruari oporteat, in informationibus intellexerint, alijs quam congregatis communicent. Quod si quis in huiusmodi errare deprehensus fuerit, deferatur, & iudicio Prouincialis puniatur.

De electione mittendorum. Cap. 5.

CVm aduenerit dies ad electionem mittendorum designatus, mane postquam Patres sacrum fecerint, & in locum Congregationis conuenirint, facta breui coram Crucifixo oratione (in qua lumen dictæ illustrationis ad bonam electionem faciendam postulabunt) hunc in modum procedetur.

Siue eligendi sint, qui ad Congregationem Generalem, siue qui ad Congregationem Procuratorum proficiscantur, semper electio est facienda per secreta suffragia ad plura medietate. Quod si numerus omnium suffragiorum fuerit impar, maior pars ex duabus sufficiet.

Si in primis duobus scrutinijs nullus electus fuerit, dentur in tribus sequentibus vsque ad quintum inclusiuè inter eos tantum suffragia, qui aliquod suffragium habuerunt. In sexto vero, & ceteris deinceps sumantur tres, qui

qui plura alijs ſuffragia habuerunt, & ſi qui his pares fuerint in ſuffragijs, etiam inter eos fiat electio, niſi poſt decimum ſcrutinium Congregatio malit compromiſſione vti. Tunc enim eligentur ad plura ſuffragia ſecreta tres, vel quinque Compromiſſarij: & ille, qui ex ijs, qui poſt quintum ſcrutinium ſuffragia habuerunt, electus fuerit à maiori parte Compromiſſariorum, pro electo à Congregatione habeatur. Porrò Compromiſſarij ex præſentibus eligantur, excluſis ijs, quos ipſi eligere poſſunt. Hi autem in electione Compromiſſariorum, neque actiuam, neque paſſiuam vocem habeant.

Qui ab aliquo Superiori impedito, ad Congregationem eius loco miſſus fuerit, vnum tantum habeat ſuffragium, etiam ſi ipſe proprium ius ſuffragandi habeat, excepto eo, qui loco Prouincialis impediti adeſt; cui duo ſuffragia, quemadmodum & Prouinciali competunt, præterquam cum agitur de impedimentis ipſius Prouincialis. Porrò infirmus in eadem Domo habeat ſuffragium ad electionem mittendorum: ad negotia vero tractanda; prout Congregationi viſum fuerit.

Si agitur de mittendis ad Congregationem Generalem, quinque Profeſſi quatuor votorum eligi debent. Primum quidem duo comitaturi Prouincialem, deinde tertius, vt ex eo, & duobus prædictis conficiatur ille terna-

rius, ex quo vnum Prouincialis suo loco mittere debet, iuxta Declarationem 8. par. c. 3. lit. B. si impeditus legitime iudicabitur. Postremo addatur quartus, & quintus, vt hi tres, qui in substitutos electi sunt, eodem ordine, quo electi fuerunt, subrogentur in locum eorum, qui legitime impediti proficisci non possunt.

Si agitur de electione Procuratorum, qui tertio quoque anno ad Generalem mittuntur, eligendi sunt duo Professi quatuor votorum, vnus primo loco, & alter secundo, qui subrogetur in locum prioris, si ille impeditus legitimè iudicabitur. Ceterum nec Prouincialis, nec Commissarius, nec Visitator, aut qui ad aliam Prouinciam pertinet, in Procuratorem eligi poterit.

Prouinciæ extra Europam eodem iure vti possunt in mittendis suis Procuratoribus, quo ceteræ vtuntur. Verum propter distantiam locorum, nauigationisque difficultates, & alia impedimenta, quinque eis priuilegia in hac re conceduntur. Primum, vt non teneantur mittere Procuratorem, nisi sexto quoque anno. Secundo, vt si commode mittere non possint Professum quatuor votorum, saltem mittant trium Votorum Professum, aut Coadiutorem spiritualem formatum: aut denique alium Sacerdotem, quem ad id muneris idoneum iudicent. Tertium, vt ij, qui ius suffragij habent

in Congregatione, suffragia sua de cogenda, vel non cogenda Congregatione Prouinciali Procuratoris eligendi gratia, scripto ad Prouincialem mittere possint. Quartum, vt si cogenda non videatur, Prouincialis cum suis Consultoribus, qui aderunt, & ceteris omnibus præsentibus, qui in Congregatione ius suffragij habent, Procuratorem eligant. Quintum, vt ius ferendi suffragij habeant in ijs Prouincijs omnes Superiores, quibus Generalis Præpositus ius suffragij pro bono earum Prouinciarum concesserit, etiam si Viceprouinciales sint aliquarum partium suarum Prouinciarum, aut Præpositi plurium locorum, aut etiam Locales Superiores præcipuarum Residentiarum, prout magis in Domino expedire iudicauerit.

Itaque Prouinciales extra Europam conuenienti temporis spatio ante futuram singulis triennijs Congregationem Procuratorum scribent ad absentes, qui in Congregatione Prouinciali suffragij ius habent (modo sint ex ijs, à quibus responsum tempore haberi possit) primum quidem, si nondum expletum est sexennium, an iudicent nihilominus mittendum Procuratorem. Deinde num existiment Congregationem Prouincialem cogendam esse. Postremo quis nam illis in Procuratorem, qui etiam in eius substitutum videantur eligendi. si Congregationem maior pars cogen-

dam non esse censuerit. Tum vero accepta responsione, conuocabunt ex præsentibus eos, qui ius suffragij in Congregatione Prouinciali habent: & coniunctis omnium votis ad plura suffragia decernent, Num mittendus sit Procurator, nondum expleto sexennio; & si sit, an eius eligendi causa Congregatio sit cogenda. Quod si cogenda non videatur, & tamen mittendus Procurator sit, vocatis si videbitur, professis vicinis, & Superioribus proferet absentium vota de ijs, quos mittendos iudicant (quæ tantum consultiua erunt pro maiori præsentium notitia) & ad plura præsentium medietate suffragia, Procuratorem eiusque substitutum vnum, aut etiam alterum eligent. Fiat autem hæc electio in aliqua Domo, aut Collegio ex celebrioribus Prouinciæ.

Omnibus autem ijs, qui à Prouincijs extra Europam prædictis modis electi ad Generalem mittuntur, datur auctoritas, vt interesse, & ius suffragij habere possint in quacunque Congregatione, quæ à Generali cum Prouincialibus, vel à Generali solo indiceretur, vel quacunque ratione ad Electionem noui Generalis fieri contingeret, antequam illi ad suas Prouincias reuertantur.

Quoniam autem, & hi ex Decr.46. Congregationis quartæ, suffragium habent in electione Generalis, si professi quatuor votorum, & ad hoc electi fuerint; ideo semper, si tales

Professi fuerint, ad hoc etiam eligantur.

Quæ autem impedimenta excusare debeant vel Prouincialem, vel aliquem ex electis, quo minus ad Congregationem Generalem, aut Procuratorum se conferat, si Congregatio quidem nec dum fuerit dissoluta, ipsa constituet: si vero dissoluta fuerit, statuat Prouincialis eodem modo, quo ante Congregationem iudicare potest de impedimētis eorum, qui Congregationi Prouinciali interesse debent, vt supra §. 7.

Porrò, vt sincere procedatur, non est ferendum iudicium ante mittendorum electionem de impedimentis eorum, qui ad Congregationem Generalem, aut Præpositum profecturi sunt, etiā ipsius Prouincialis, aut Viceprouincialis: sed vnusquisque iuxta informationes, quas accipiet, suam conscientiam consulat de qualitatibus eorum, pro quibus suffragium ferendum putat. Facta autem electione, tum demum de eorum impedimentis deliberari poterit, si tamen ea ab ijs ipsis proponantur, alioqui de ea re nulla fiat consultatiò, nisi alicuius impedimenta adeo manifesta essent, vt de ijs minime dubitaretur.

De rebus tractandis post electionem. Cap. 6.

Post electionem mittendorum agendum est de rebus, quæ vel Congregationi Ge-

nerali, vel Generali Præposito nomine Prouinciæ proponenda sunt. Intelligat autem in prædictis Congregatio, non sibi licere quicquam statuere, præter ea, quæ ipsi in hac formula expresse conceduntur. Quocirca, nec innouare quicquam poterit, nec immutare ex ijs, quæ à Superioribus ordinata sunt.

Intelligat ne consultationis quidẽ prætextu, atque adeo vt Congregationi Generali proponatur, de substantialibus Instituti Nostri agere sibi integrum esse; sed ijs positis quasi fundamentis de ceteris, quæ ijs conseruandis, ac promouendis consentanea videbuntur; quæque Deputati cum Prouinciali maioris momenti esse iudicauerint; & quæ possint tempore Congregationi præscripto absolui, tractari poterit. Licebit tamen vnicuique ea, quæ à Deputatis reiecta fuerint, in Congregatione proponere, vbi illa expedita fuerint, modo non agatur de substantialibus nostri Instituti, aut de personis. Hæc enim ne ad Deputatos quidem referẽda sunt. Ad Congregationẽ vero, aut Præpositum Generalem quæcunque ipsis visa fuerint, priuato nomine subscripta libere transmittere poterunt.

Ordo tractandarum rerum cum mittendus est Procurator, hic erit, vt priori loco agatur de rationibus, quæ cuiq. occurrũt, vt cogẽda, vel nõ cogenda sit Congregatio Generalis: posteriori de negotijs, rebusq. alijs, cũ Generali

nomine

nomine Prouinciç tractandis. Ex ijs autem rationibus, quæ pro cogenda, vel non cogenda Generali Congregatione allatæ fuerint, præcipuè quæque ſeligantur: & addatur vtram in partem plurium propenderit ſententia: & ſeorſum ſcribantur, vt ad maiorem ſtatus Societatis cognitionem ab ijs, qui ius ſuffragij in Congregatione Procuratorum habent, priuatim perlegantur; tametſi eius Prouinciæ Procurator eam ſententiam in ferendo ſuffragio ſequetur, quam auditis ceteris Procuratoribus, & rationibus in vtramque partem ex vnaquaque Prouincia allatis, ijſque Patribus, qui cum Generali verſantur, magis in Domino probauerit.

Quæ autem poſteriori loco tractanda ſunt, eo ſpectare debent, vt Generali Præpoſito veram, & vtilem notitiam de ſtatu Domorum, & Collegiorum, ac totius Prouinciæ vniuerſaque eius adminiſtratione, nec non de obſeruatione eorum, quæ à Superioribus ordinantur, afferre poſsint: Et vt ipſe in ijs, quæ in ea Prouincia deſiderantur, & ſub Generalis prouidentiam cadunt, opportunè proſpiciat. Nam de ijs rebus, quibus ſola Generalis Cong. prouidere poteſt, tum agendũ eſt ſolum cũ electi fuerint, qui ad eã mittẽdi ſunt.

In prædictorum autem tractatione meminerint omnes, ita de Prouinciæ adminiſtratione, & neceſſitatibus agere, vt ſi qua Superio-

periorum perſonam attingere videatur, debita, ac religioſa cum modeſtia dicantur. Quod ſi quis perſonam potius ſugillare, quam negotia tractare videatur, eum Prouincialis ſui officij admoneat. nec exiſtimet quiſpiam libertatem in dicenda ſententia impediri, cum in modo agendi, iuxta caritatem, & modeſtiam dirigitur.

Rerum tractandarum determinationes ad plura ſuffragià ſimpliciter definiantur, neque in eis interceſſio permittatur, vt citius expediri poſſint, cum pręſertim de eo tantum agendum ſit, num proponendæ videantur Generali Congreg. aut Præpoſito Generali, & quænam ſit de ijs plurium ſententia. licet autem cuique alijs auditis mutare ſententiam antequam res omnino concludatur. Porro quę tranſigētur in actione vna, in ſequenti à Secretario legantur, vt Congregatio intelligat, ſint ne omnia recte excepta, & explicata, an non.

Omnibus expeditis, dictoque alternatim ſubmiſſa voce Hymno, *Te Deum laudamus*, ſubſcribet Secretarius tum acta Congregationis, tum ſeorſim rationes de cogenda, vel non cogenda Congregatione Generali; tum etiam ſeorſim ea, quæ Generali Congregationi, aut Præpoſito Generali nomine Congregationis Prouincialis proponenda ſunt, omniaque ſigillo Prouinciæ muniet. Ac eà quidem, quæ ad indictam Generalem Congregationē mit-

tenda

tenda sunt, Prouinciali tradat: quæ autem ad Generalem Præpositum, Procuratori assignabit. qui ijs acceptis non discurret per Prouinciam plenioris informationis sumendæ gratia; sed quæ illi à Prouinciali, vel ab alijs scripto, aut verbo commendabuntur, vt ea Præposito Generali referat, sincere, ac fideliter eorum nomine eidem proponet.

Formula Congregationis Procuratorum, qui ad Generalem tertio quoque anno veniunt, in quarta Congregatione Generali confecta, & approbata.

TErtio quoque anno à die 15. Nouembris post finem vltimæ Congregationis Generalis computando, ex omnibus Prouincijs, iuxta Constitutiones, & Decreta, conueniant Procuratores, qui Professi quatuor votorum sint, & viri maxime idonei à Congregatione Prouinciali electi. Tempus enim huius Congregationis Procuratorum celebrandæ propter nauigandi, & proficiscendi maiorem cōmoditatem, dies ipse 15. Nouembris decretus est, nisi aliud Generali videatur.

Antequam hæc Congregatio inchoetur, P. Generalis cum suis Assistentibus, examinet Acta Congregationum Prouincialium, an in eis Procuratores legitimè electi sint. Et si quid dubij,

dubij in aliquibus particularibus inuentum fuerit, id postea ad Congregationem referat, non admissis ijs, de quibus legitimè dubitatur, donec ipsa Congregatio de ipsis constituerit.

Elapso die ad conueniendum præfixo, inchoari poterit Congregatio, si iam duæ tertiæ partes Procuratorum à suis Prouincijs aduenerint, nisi P. Generalis cum Congregatione, alios, qui fortaſsis in proximo essent, & cito affuturi sperarentur, expectandos iudicaret.

In sedendo, & dicendo hic ordo seruabitur, vt ad dexteram P. Generalis sedeant Aſsistentes ordine antiquitatis in sua profeſsione seruato: ad sinistram vero eodem ordine Procuratores. Deinde Hymno, *Veni Creator Spiritus*, alternatim submissa voce ab omnibus dicto, cum oratione de Spiritu sancto, & Beata Virgine, breuis exhortatio fiet à P. Generali de fine talis Congregationis; & vt omnes in ijs, quæ agenda sunt, sincerè se gerant; & de alijs, quæ ei in Domino videbuntur. Tertio decernatur ad plura suffragia, an ij, qui adsunt Congregationem Procuratorum legitimam, & plenam faciant: & an omnes defectus, si qui forte quacunque ratione acciderint, debeant suppleri.

Hoc facto, eligatur Secretarius per scrutinium secretum ad plura suffragia, qui omnia,

quæ fuerint Acta in Congregatione, mandet scriptis; & subscribat, signetque Societatis sigillo.

Assignetur dies quartus à die, qua fuerit aperta Congregatio inclusiue, in quo faciendum sit Decretum de cogenda, vel non cogenda Congregatione Generali, accepta prius informatione ab ijs tantum, qui ius suffragij habent (quorum singulorum rationes, quas de cogenda, vel non cogenda Congregatione Generali in scriptis, secum à suis Prouincijs attulerunt, singuli videre teneantur) & Secretario Præpositi Generalis, & præsertim, an aliquid sit, quo alicubi insigne detrimentum passa sit Societas, vel passura timeatur, quod singulari prouidentia, atque industria, vel resarciendum, vel curandum sit. Item quomodo seruentur Constitutiones, & Decreta Congregationum, & regulæ; an disciplina religiosa relaxetur; an in spiritu, & virtutibus proficiat Societas; an potius deficiat: quomodo vnio animorum se habeat in Societate, & an graue aliquod periculum illius labefactandæ metuatur; & de alijs huiusmodi rebus. si quis autem aliquid intellexerit in informatione, quod secretum teneri debeat cum alijs, præterquam cum ijs, qui suffragium habent, memor caritatis silentium teneat in virtute sanctæ obedientiæ in re graui tantum, non in qualibet.

Cum

Cum autem venerit dies ad decernendum præfixus, omnes ſimul In nomine Domini congregati, præmiſſa per quadrantem horæ oratione, per ſcrutinium ſecretum ad plura medietate ſuffragia, non obſtante Decr. 24. Congregationis ſecundæ definient, an cogenda ſit, & quando Congregatio Generalis. Præpoſitus porro Generalis in hac Procuratorum Congregatione duo ſuffragia habebit. Abſoluta vero Congregatione, omnes alternatim ſubmiſſa voce dicant, *Te Deum laudamus*, & in fine eorum aliquis vnam, aut plures orationes in gratiarum actionem recitabit.

De ijs, quæ Procuratores poſtquam electi fuerint, agere debeant.

POſtquam electi fuerint Procuratores, non propterea debent excurrere per Collegia, & Domos ſuæ Prouinciæ, niſi ſint in via, qua itur ad Generalem: nec negotia externorum ſuſcipiant, vt ea alibi tractent, quantum fieri poſſit, arbitrio Prouincialis.

Poſtquam ad Generalem venerint Procuratores, Acta ſuarum Congregationum Prouincialium, catalogos perſonarum, & memorialia negotiorum, de quibus cum Præpoſito Generali acturi ſunt, & faſciculos literarum, quam primum Societatis Secretario ſcripto

numero tradant, vt citius hæc videri, & postea suo tempore expediri possint.

Ante, vel post celebratam Congregationē pro arbitrio Generalis agent de informatione eidem danda, iuxta Constitutiones, de ijs rebus, quas ex suis Prouincijs attulerunt.

Procuratores non sint magis propensi ad vnum Collegium, quam ad aliud; nec ad vnā personam potius, quam ad aliam, quantum fieri potest. & ideo sine vllo respectu dicant apud Generalem, quæ pro bono suarum Prouinciarum senserint dicenda. caueantque præsertim, ne qua passione, aut affectione inordinata in aliquo accusando, vel defendendo, aut laudando ducantur, etiam si de suis Superioribus agatur.

Procuratores ne prodant negotiorum resolutiones, nec ordinationes à Generali factas de personis, officijs, & alijs rebus alicuius momenti: sed eas ad suos Prouinciales deferant. & ipsi, iuxta præscriptum obedientiæ eas suo tempore exequentur, aut promulgabunt.

Postquam Procuratores redierint ad Prouincias, nulli omnino referant ea, de quibus apud Generalem pro informatione aliquarū personarum, ac rerum interrogati forsitan fuerint, ob magna incommoda, quæ cum magno caritatis dispendio euenire possent. Hæc & similia, quæ intellexerint apud Generalem,

præ-

præſertim ſi grauia fuerint, ſecreto ſeruanda eſſe iubentur.

Si inter ordinationes, & reſponſa aliis Prouinciis data (quæ videre debebunt) aliqua fuerint, quæ ad vſum ſuarum Prouinciarum ſecum ferenda exiſtimabunt; id facere poterunt iudicio P. Generalis, vel eorum, quibus ipſe commiſerit; & cum ea limitatione, quæ eiſdem videbitur. Ea tamen à P. Generali ſubſcribentur. Hæc autem ita in ea Prouincia vim habebunt, ſi Prouincialis, auditis ſuis Conſultoribus ſuæ Prouinciæ iudicauerit expedire.

Si ad Seminaria noſtrorum ſcholaſticorum vel Nouitiorum in aliqua Peruincia perficienda, vel ad Tranſmarinarum, vel Septentrionalium, vel aliarum Prouinciarum neceſsitates graues, operariis pluribus opus eſſet; curent qui earum Prouinciarum Procuratores fuerint, P. Generali ſuggerere, vt diſpiciat, an alicuius Prouinciæ abundantia, alterius inopiam ſupplere poſſit. & id congregatis Procuratoribus omnibus, facilius inter ſe priuatim, & cum P. Generali tractari poterit.

For-

Formula Congregationis ad eligendum Vicarium Societatis, quando ille a demortuo Generali non fuerit nominatus, in quarta Congregatione confecta, & approbata.

SI Præpositus Generalis ante mortem Vicarium Societatis nō nominauerit(prout habetur in Constitutionibus, & Decretis) eligatur à Professis quatuor votorum, qui apud Generalem fuerint, sicut dicitur in Declarationibus eiusdem cap.

Erunt autem, vt minimum Electores sex: quod si pauciores fuerint, tunc ex viciniori-bus locis vtcunque illa distent, is numerus conuocetur. Quod si in distantia æquali plures fuerint, quam sex, omnes erunt ad electionem vocandi.

Statim post sepulturam Generalis demortui conuocabit Congregationem Prępositus Prouincialis, si aderit; vel eo absentem Præpositus Domus Professæ, si ea sit: & Romæ Vicepræpositus, si Professus quatuor Votorum fuerit: sin minus, antiquissimus Professorum, qui ibi aderunt. Electioni quidem Romæ præerit Prouincialis Romanus, si aderit: sin minus, Vicepræpositus Domus, si fuerit quatuor Votorum Professus: quod si talis non fuerit, pręsit an-

tiquis.

tiquiſſimis ex Profeſſis, qui Congregationi intérſunt. Alibi verò, quí præeſt toti Prouinciæ: vel ipſo abſente, aut impedito, Præpoſitus Domus Profeſſæ, ſi in eo loco fuerit: ſin minus, antiquiſſimus ex Profeſſis quatuor Votorum, qui ibi aderunt.

In ſedendo autē, & ſententia dicenda hic ordo ſeruabitur, vt ad dexterā eius, qui præerit ſedeant Aſſiſtentes ordine antiquitatis in ſua profeſſione ſeruato. Ad ſiniſtram vero eodem ordine reliqui Profeſſi quatuor Votorum. Si quid verò dubij ſe offerat, qui præeſt, ad Congregationem quā primum referat, vt ipſa de illo conſtituat. Hymno, *Veni Creator*, ſimul ab omnibus alternatim, & ſubmiſſa voce dicto cum oratione de Spiritu ſancto, & Beata Virgine, habeatur breuis exhortatio ab eo, qui præeſt, vel ab alio per ipſum deſignato, de fine talis Congregationis, & vt omnes in his, quæ agēda ſunt, ſincerè ſe gerant. deinde an legitima Congregatio ſit cenſenda, ad plura ſuffragia decernatur. Tertio loco eligatur Secretarius per ſcrutinium ſecretum, etiam ad plura ſuffragia: qui omnia, quæ fuerint acta in Congregatione, mandet ſcriptis, & ſubſcribat, & ſigillo Societatis ſignet. Ei autem adiungatur vnus ex Patribus, eodem modo electus, qui ad colligenda ſuffragia, & reliqua ſcribenda ipſum adiuuet: aſsigneturque integrum biduum poſtquam præſentes fuerint ij, qui neceſ-

neceſſarij ſunt ad hanc Congregationem celebrandam: quo exacto Vicarij electio facienda eſt. Quod ſi ſufficiens numerus Electorum non adeſſet, biduum tunc inchoetur, cum primum ille numerus aderit.

Eligatur autem Vicarius iuxta Conſtitutiones 8. par. cap. 4. communiter ex his, qui adeſſe Præpoſito, & ipſum iuuare ſoliti ſunt: vel certe ex ijs, qui proxime degunt, & ſunt in rebus Societatis verſati, præmiſſa per biduũ ſupradictũ oratione, & informatione, iuxta rationem informationis, quæ in electione Generalis ſeruari ſolet. Et hoc eſt intelligendum ſimpliciter, vt iacet, etiam quantum ad cenſuras, vt habetur in formula Congregationis Generalis à §. 21. vſque ad 24. incluſiuè, & à §. 28. vſque ad §. 37. incluſiuè, excepto iuramento, quod in electione Vicarij non fit. Qui autem præerit, vnum tantum ſuffragium ſicut alij Profeſſi, in hac Congregatione habebit.

Si quis autem (quod Deus auertat) ambitiosè agere deprehenſus fuerit ad ſui, vel alterius electionem, vel excluſionem, deferatur, & iudicetur ad eum modum, quo habetur in Conſtitutionibus, & Declarationibus par. 8. cap. 6. & in formula Congregationis Generalis à 21. §. vſque ad 24. incluſiue, mutato nomine Vicarij in eũ qui præeſt. Quod ſi aliquis eorum, qui non habent ius ſuffragij, in hoc

deprehenſus fuerit, deferatur ad eoſdem iudices, qui locis ſupradictis conſtituuntur, & eorum arbitrio puniatur.

Ipſo bidui tempore Patres, qui in hac electione Vicarij ſuffragium habent, informationibus, orationibus, & ſacrificijs vacare debent. Deinde poſtquam in locum Congregationis conuenerint, præmiſſa per ſemihoræ ſpatium oratione, & conſideratione, apud ſe & coram Deo ſtatuant, quem ſint electuri. Intelligant autem, ſe in conſcientia teneri ad eligendum eum, quem ſenſerint ad hoc munus eſſe maxime idoneum. Eligatur vero per ſcrutinium ſecretum ad plura medietate ſuffragia: ſic tamen, vt ſi primo, & ſecundo ſcrutinio nemo electus fuerit; in tertio, & deinceps in ceteris inter tres tantum illos, qui in proximo ſcrutinio plura ſuffragia habuerint, ſuffragia dari poſsint. Si qui autem alij alicui ex tribus æquales ſuffragijs fuerint, ſimul etiam cum tribus ius habeant paſsiui ſuffragij.

Abſoluta autem Congregatione, omnes ſimul alternatim ſubmiſſa voce dicant, *Te Deũ laudamus*: & in fine is, qui præfuit, vnam, aut plures orationes in gratiarum actionem recitet.

Officium Vicarij Generalis, in quarta Congregatione Generali recognitum, & approbatum.

VIcarij officium durat vſque ad electionem Præpoſiti Generalis, & eſt duplex. Alterum eſt, Societatem ad electionem Præpoſiti faciendam præſcripto tempore, & loco quo conuenire oporteat, conuocare. Alterum eſt, Generalis vices gerere in gubernatione Societatis, donec nouus Præpoſitus electus fuerit.

Vicarius itaque ſimulatque creatus fuerit, dabit operam, vt Miſſæ, & orationes in vniuerſa Societate pro anima Præpoſiti mortui fiant. Nempe vt ſinguli Sacerdotes, qui ſunt in eodem loco, vbi Generalis mortuus eſt, quinquies ſacrificium Miſſę pro eo offerāt, & reliqui totidem coronas recitent. In alijs autem locis per vniuerſam Societatem, ſinguli Sacerdotes tria ſacra faciant; & reliqui, tres coronas dicant.

Deinde ad vocandam Societatem ad noui Præpoſiti electionem, primo quoque tempore diligentiſſime incumbet, Præpoſitos Prouinciales certiores faciat, locum Congregationis, & tempus quinque, aut ſex menſium præſcribat: quod etiam prorogari poterit cum neceſsitas poſtulauerit, vel initio, vel

antequam Patres conuenerint, arbitrio ipsius Vicarij, & Assistentium ad plura suffragia. Necessitas autem illa etiam ad id extendatur, vt duo tempora periculosa quantum fieri poterit, euitentur. Vnum hyemis ad nauigandum,& montes transeundos: alterum æstatis ad ingrediendum Romam. Exacto autem tempore præfixo, si aliqui Patres iam conuenerint, illi etiam ius suffragij habebunt ad decernendum de prorogatione facienda, iuxta Decr.30. tit.2. primæ Congregationis.

Missas præterea, & orationes pro felici electione Præpositi indicat; Congregationes Prouinciales, vt recte fiant, admoneat. Et si post electionem Præpositi alia negotia grauiora tractanda in Congregatione sint, ad quæ discutienda, vel definienda aliorum opera præterquam duorum Electorum à Congregatione Prouinciali, necessaria ipsi Vicario, & Assistentibus ad plura suffragia videatur; Prouinciales admoneat, vt eos à Congregatione Prouinciali electos secum adducant, iuxta Decretum quartæ Congregationis.

Vbi autem dies constitutus, & terminus præfixus venerit,ad quem conuenturi sunt Patres; eos qui iam conuenerunt, conuocabit, modo excedant duas tertias partes: eisque rationem eorum, quæ facta sunt post mortem Generalis,ad Congregationem pertinentia

reddet,

reddet; & reliqua omnia, quæ ad electionem rite faciendam pertinere videbuntur Congregationi, curabit: quæ petenda sunt, tum ex Constitutionibus, tum ex primis quinque capitibus formulæ Congregationis Generalis. Alterum officium Vicarij est, Societatem vniuersam gubernare. verum ita est illam gubernaturus, quasi Vicarius Præpositi demortui, non quasi Præpositus. Quare ita illam gubernabit, vt sibi tradita est. nullam igitur immutabit gubernationis rationẽ, nihil propriæ inuentionis, nullam nouam regulam, nullum ritum, nullam consuetudinem aut inducat, aut inductam mutabit. sed ad spiritum, & sensum Generalis demortui se componat, illius compertam voluntatem sequetur, incertam coniectabit. Itaque quoad poterit, debebit suo ministerio quasi viuum, ac præsentem Generalem, illiusque gubernationem repræsentare.

Quocirca eisdem Assistentibus, Admonitore, Secretario, Procuratore Generali, quibus vtebatur Præpositus Generalis, vtetur Vicarius ad gubernandam Societatem; eisdem Præpositis, Rectoribus, Præfectis probationum, & alijs Officialibus primarijs, qui creantur à Generali, quos mutare ei non licet, vel nouos creare, nisi forte aliqui morerentur, & alij in eorum locum vsque ad electionem Præpositi Generalis substituendi essent;

ſent; vel aliquæ grauiſsimæ cauſæ intercede-
rent, propter quas aliquis illorum ab officij
executione tollendus, vel ſuſpendendus vide-
retur, iure ſuffragij nihilominus ei relicto, &
hoc quidem re cum Aſsiſtentibus communi-
cata ad plura ſuffragia. de quorum etiam
conſilio, & ſuffragijs eliget Admonitorem,
ſi forte ipſe fuerat Admonitor Præpoſiti Ge-
neralis demortui, qui in Vicarium electus
eſt.

Eadem de cauſa res omnes graues, & ma-
ioris momenti, quæ differri vſque ad electio-
nem noui Præpoſiti poterunt (quandoquidem
illa breui futura eſt) quoad eius fieri poterit,
differet, & ad nouum Præpoſitum Genera-
lem remittet.

Quocirca nullam Domum, nullum Colle-
gium, nullam Vniuerſitatem, vel Domum
Probationis inſtituet: quæ ſi offerantur, ita
negotium fundationis tractabit, vt ſi in rem
Societatis aperte futura ſint, & omni difficul-
tate careant; eos, qui fundatores eſſe volunt
iubeat bene ſperare. Si quid vero difficile, aut
dubium ſit, alet ſpe eorum bonam volunta-
tem nihil certi promittet, rem totam ad Ge-
neralis creationem reſeruabit. Ad profeſsio-
nem admittere etiam deſignatum à præmor-
tuo Præpoſito, niſi illa deſignatio iam ſcripto
miſſa eſſet ab ipſo Generali Prępoſito ad Pro-
uincialem; vel in ijs, quæ ad profeſsionem
atti-

attinent,dispensare non poterit Vicarius: neque Professum aliquem,vel Coadiutorem formatum à Societate dimittere.

Circa contractus,ad quos facultatem habebit, sic explicatur Decr. 71. secundæ Congregationis, vt nō possit vendere,vel alienare bona stabilia Societatis,nisi res sit in euidentem vtilitatem, & necessaria, quæ moram non patiatur, & cum consensu Assistentium ad plura suffragia.

Circa missiones Professorum quatuor Votorum id obseruabit, vt ante electionem eorū qui venturi sunt ad Cōgregationem Generalē nullos ad se vocet, nec mittat eò, vndè impediantur venire ad Congregationem Prouincialem. Post electionem verò electos nullo modo mittat eò, vnde commode venire non possint ad Congregationem Generalem. Alios vero professos non mittat ad infideles, nec ad partes remotas, quæ maiorem considerationem requirunt,nisi fortè aliquid tam graue,& vrgens accideret, vt ipsius iuditio, & Assistentium ad plura suffragia res diferri non possit: mutationem autem professorum quorumlibet ex vna Prouincia in aliam ante factas Congregationes Prouinciales,non nisi ex vrgente causa, & consultis Assistentibus ad plura suffragia faciat.

In vniuersum cum Assistentibus consultare debet res omnes grauiores,nō minus,imò ma-

gis,quam Præpositus Generalis:quandoquidē minorem habet auctoritatem, minorem experientiam, minus diuturnum regendæ Societatis munus.sic enim plus ponderis habebunt apud illam, quæ ipse constituet. Quascunque vero literas Vicarius vel scribet, vel accipiet, si negotia contineant, Asistentibus omnibus ostendet. neque cum Principibus, & Magnatibus de negotijs pertractabit, nisi re cum eisdem Asistentibus communicata, sed in rebus grauisimis, ad plura suffragia decernetur.

Vicarius cum primum fuerit electus, accipiet ab antiquisimo Asistentium clauem scrinij, vbi literæ, & scripta, quæ apud se Generalis habet, reconduntur, prout in regulis Secretarij habetur: & omnia curet manere clausa vsque ad noui Generalis electionem. Quod si aliqua necessario essent accipienda, vocato Secretario, & duobus Asistentibus illa accipiet: & cum vsus fuerit, eisdem præsentibus reponet.

Regulæ Asistentium in quarta Congregatione Generali confectæ, & approbatæ.

QVo Asistentes propius Generali adsunt, vt eum in vniuersæ Societatis gubernatione adiuuent; eo etiam propius eius virtutes, quæ in 9. par. Const. declarantur, imita-

imitari debent; & omnino tales esse, quales eadem 9. par. Constit. cap. 5. & in Decretis primæ Congregationis describuntur, ceteris omnibus, qui in Societate viuunt, omni genere virtutum prælucentes.

Fient in dies magis idonei, si Constitutiones, & Decreta Generalium Congregationum, regulas, & ordinationes Præpositi Generalis, & prædecessorum eius, præsertim illas, quæ ad sibi commendatas Prouincias pertinent, & maioris momenti sunt, omnia denique priuilegia, & quicquid Instituto nostro inseruire potest, frequenter legere, & bene intelligere curauerint, vt cum opus fuerit, in promptu habeant.

Societatis, & communis boni amatores sint, atque illi in primis fideles, maxime vero tum, cum aliquis ex illis sex, qui 9. par. Const. cap. 4. notantur (quod nunquam futurum speramus) casus occurrerit. Quo tempore & caritati, quam Societati debent; & officij, quod ab ea acceperunt; & iuramenti, quo se initio obstrinxerunt, memores, non solum fidem, sed etiam diligentiam, atque prudentiam suam toti Societati probent, necesse erit.

Et si earum Prouinciarum, quæ sibi commissæ fuerint, maiorem eos curam habere, & peculiari ad eas propẽsione affici oportet: caueant tamen ne erga suas vel nationes, vel

Prouincias, ita affici videantur, vt bonum commune Societatis non omnibus antepo-nant.

Applicent omnino animum ad ea, quæ muneris sui sunt. itaque quotidie aliquid temporis earum rerum, quæ suæ fidei commissæ fuerint, considerationi dare curent: & aliis rebus, quæ vlla ex parte officii sui functionem impedire posint, se ipsi non implicent. Et si in ijs à Præposito Generali occupabuntur, impedimentum illi exponere debebunt, salua tamen obedientia, quemadmodum de eorum misionibus in prima Congregatione Decretum est: & res omnes, personas, negociaque Societatis peculiari vero oratione, & suis in sacrificijs recordatione Deo partem sibi specialiter commissam, commendare debent; & considerare quid in ea magis ad id consequen dum, quod sibi Societas proposuit, iuuare posit.

Cum officio suo satisfecerint, si quid præterea temporis illis liberum fuerit, prædicationi, lectioni, confesionibus audiendis, & alijs bonis, ac pijs operibus ad Dei gloriam, & animarum auxilium vacare poterunt.

Meminerint, hoc officium ideo sibi à Societate datum esse, vt Præposito Generali auxilio sint; & vt erga ipsum eam prouidentiam, quam Societas exercere debet, vice eius exerceant. Quæ cum in duabus versetur rebus,

vt

vt eum in gubernatione consilio, diligentia, & labore adiuuent; & vt ea, quæ tuendo corpori necessaria sunt, illi procurent; vtrumque sibi fideliter, ac diligenter faciendum intelligant.

Itaque & ipsi in primis cum Præposito Generali, tanquam cum suo, totiusque Societatis capite, singulari caritate, humilitate, & obedientia interna, & externa coniuncti esse debent; & eius coniunctionis exemplum alijs esse verbis, ac factis; eius apud omnes, & nostros, & externos auctoritatem, & eorum erga ipsum beneuolentiam, non solum conseruantes, sed omnibus etiam modis, quibus poterunt, augentes.

Caueant, ne officij sui occasione de ea interiore, vel exteriore reuerentia, quam Superiori debent, aliquid minuant. Quare cum Præpositus Generalis, ipsis auditis (aut etiam si iustis de causis, aliquando illi visum fuerit, non auditis) aliquid statuerit, iudicium ipsi suum illius iudicio submittent. Neque extra consultationem, aut quod statutum fuerit, sibi displicere; aut se in alia fuisse sententia significabunt: laudent potius Superioris consilium, atque tueantur.

Attendent diligenter ijs rebus, quæ vel à Præposito, vel à Secretario eius nomine proponentur. & ad tempus consultationi designatum parati sint; & vocati nulla interposita mora,

mora, vel excusatione veniant.

Notent in literis, quæ à mandatis sibi Prouincijs missæ fuerint, ea capita, quæ consideratione, aut consultatione indigere videbuntur. & ea, quæ sibi à Secretario, vel ab alijs Assistentibus ex aliarum Prouinciarum literis consideranda dabuntur, quantum licebit, considerabunt, vt bene de omnibus rebus instructi cum à Præposito rogabuntur, melius sententias dicant.

Conferant inuicem, si quid ad rem facere magnopere videatur, vt res inter se discussas Generali referre possint. Et in vniuersum in considerandis, & tractandis rebus, tam ad doctrinam, quam ad praxim pertinentibus, quæ altiorem considerationem postulant; iuuare Præpositum, ac subleuare debent.

Quæ vero, de rebus ad sibi commendatas Prouincias pertinentibus consultanda erunt, curent ne prætermittantur: sed vt statutis tēporibus in consultatione tractentur. & si res vrgebunt, Secretarium, vel Præpositū admoneant, sibi de illis extraordinario tēpore agendū videri, quod dilationē commode non ferāt.

Literas de negociis suarum Prouinciarum per Procuratorem Generalem agendis ad Generalem missas, sibique datas, videant, & Procuratori reddant. Negocia vero, quæ per eum agenda erunt, diligenter agi curent. Et si quid Generalis commodius

per

per eos agi posse iudicauerit, id ipsi eadem agant diligentia. literas rursus Procuratoris de negociis ad suas Prouincias legant, & Secretario mittendas tradant.

In ipsis consultationibus sinceram intentionem habeant, & à perturbatione liberam, vt fideliter, & debita cum libertate, ac modestia, caritatis, & obedientiæ memores sententiam dicant.

Rem, dequa consultatur, bene intelligant: nec sint in dicendo præcipites; sed negotio secum considerato, & oratione præmissa, præsertim cum de rebus agitur difficilibus, sententiam suam aperiant. Quod si quid ex tempore discutiendum proponeretur, & id sibi maturius considerandum iudicauerint, Superiori significabunt.

Explicare breuiter debent sententię suæ rationes. quod si ad rem confirmandam aliorum rationes essent dissoluendæ, id etiam modeste faciant.

Etiam si non interrogentur, si quid tamen in mentem venerit, quod ad commune bonum, vel alicuius loci, aut personæ particularis pertineat; poterunt id Superiori proponere, vt is statuat, num ea de re sit deliberandum, nec ne.

Si Summus Pontifex aliorum relatu adduci videretur, vt Præpositum Generalem quo non connenit ad commune bonum Socie-

tatis,

tatis, & maius Dei obsequium mittere cogitaret; Asistentium erit officium nomine totius Societatis, quod res habet, bene illi referre: & quid incommodi ex ea missione Societas acceptura timeatur, fideliter exponere, vt ipsorum auditis rationibus statuat, quod in Domino visum fuerit.

Quod attinet ad curam corporis Præpositi Generalis, quam illis Societas tradidit, videant ne in laboribus, vel rigore nimio mensuram excedat: & victum, vestitum, & expensas omnes ad Præpositi personam pertinentes augere poterunt, aut minuere, prout Deo gratius fore iudicabunt.

Inter se Assistentes omni diligentia curare debent, vt non solum communi studio iuuandi Societatem, sed etiam mutua caritate, religiosa concordia, iudicio, consilioque rerum agendarum, & ipso eas agendi modo omnino consentiant. Nemo autem se alterius negotiis ingerat. Et quod de vnione, atque concordia, 3. par. Const. cap. 1. §. 18. & 8. par. cap. 1. §. 8. omnibus dictum est, sibi proprie dictum existiment.

Alter alterum honore præueniat, & apud alios alter alterius existimationem verbis, factisque tueatur. Si verò contingat aliquem in consultationibus diuersæ, aut etiam singularis esse sententiæ, nemo vllam ab eo alienationem vel habeat, vel ostendat.

Erga

Erga alias personas Societatis ita munus suũ exequantur, vt nullius Superioris officium vsurpare videantur. Eorum igitur gubernationem, & necessariam subordinationem iuuent, non impediant.

Neque ea, quæ in consultatione quisque senserit; neque ea, quæ proposita fuerint, aut definita alijs significare debẽt, præcipue cum res ipsæ secretum exigunt. Superioris autem erit ea, quæ definientur, promulgare, cum opus esse iudicauerit.

Idem de literis ad se scriptis, aut à Generali Secretario, vel alijs Assistentibus sibi ostensis, & de ijs etiam, quas ipsi de rebus Societatis scripserint; deque omnibus secretis scriptis intelligendum est. quę omnia ita clausa habere debent, vt à nemine legi possint. & quæ in illis scripta erunt, si ad personas, vel ad secreta negotia Societatis pertinebunt, nemini indicabunt. Eadem denique se, qua Secretarium seruandi secreti lege teneri sciant.

Scribere vero literas ad alios, vel ab alijs scriptas accipere, sine generali, aut speciali Præpositi facultate non poterunt; præsertim de negocijs Societatis, aut etiã externis. Suas autem literas, & quas ad se alij de Societate scripserint, intelligant ab immediatis eorum Superioribus aperiri posse, & vt id fiat æquo animo ferre debent.

Cum aliquis ex ijs, qui in Societate sunt, aut

per

per literas, aut alia ratione Assistentem aliquem consuluerit, ita respondeat, atque ita eum consoletur & iuuet, vt nec vanam illi spem inijciat, qua Generali molestia, & labor generetur; omniumque Superiorum, præsertim Generalis, simul auctoritati consulat.

Regula Admonitoris Præpositi Generalis, in quarta Congregatione Generali confecta, & approbbatæ.

ADmonitor Præpositi Generalis accedēs ad Deū in oratione, postquam diuinam bonitatē consuluerit, & æquū esse iudicauerit; admonere tenetur cū modestia debita, & humilitate, quid sentiat in eodem Præposito requiri ad maius obsequium, & gloriam Dei.

Ea modestia & humilitate officium suum obeat, vt subditum decet erga Superiorem totius Societatis, quem Christi loco habet: niti enim debet, ne huius muneris occasione, reuerentia, atque obedientia interior, vel exterior in ipso debilior reddatur.

Animaduertat tamen ne reuerentia hæc, & obedientia fidelitatem, aut necessariam libertatem opprimat, quo minus Præpositum admoneat de ijs, quæ præmissa oratione proponenda in Domino iudicabit.

Quamuis non teneatur de ijs Generalem admonere, quæ illi proponenda duo, vt minimum

nimum Afsiſtentes non iudicauerint, tamen eorum etiam, quæ à ſingulis Aſſiſtentium ei propoſita fuerint, præcipuam habeat rationem. De ijs vero, quæ ſiue ipſi in mentem venerint, ſiue ab alijs ſuggererentur, tum demum Generalem admonebit, cum præmiſſa oratione, ea non leuis eſſe momenti in Domino iudicauerit, ſiue illa ad perſonam, ſiue ad officium Præpoſiti pertineant. Procedatque iu his omnibus iuxta cap.4.& 5. 9.par. Conſtitutionem, & Can. 34. Congregationis primæ.

Ea quorum Præpoſitum admonuerit, meminerit tacitus apud ſe ſeruare, quamuis interrogatus ab Aſſiſtentibus de ijs, quæ ipſi commiſiſſent dicenda, rationem ſui officij, & reſponſionis P. Generalis eis debebit reddere: ceteris vero, ſatis erit ſignificare ſe propoſuiſſe.

Cum Præpoſitus cuiuſquam rei admonitus, illi remedium non adhibuerit, Admonitoris erit cum debita ſubmiſſione iterum, & ſæpius eum commonefacere, & ſic functus erit officio ſuo.

Caueat, ne occaſione ſui officij debitam ſubmiſsionem, & obſeruantiam ſubditorum erga Superiorem totius Societatis, aliqua ex parte imminuat, aut debilitet.

Cum die prima Apr. 1581. petitum fuiſſet, vt Congregatio præſens confirmaret Decre-

De bonis extrahendis

tum tertiæ Congregationis de bonis extrahendis ex Prouincijs, in quibus sunt; & applicandis ad Seminaria, quæ huiusmodi præsidijs indigerent, saltem quoad Romanum Collegium donec illi prospectum esset de substentatione: Placuit, vt res melius consideraretur, & iterum tractaretur.

Cum itaque die quarta denuo ea de re ageretur, constitutum fuit post varias rationes, à pluribus Patribus in medium allatas, vt prædictum Decretum Congregationis de bonis extrahendis ex Prouincijs, in quibus sunt; & applicandis ad Seminaria egentia; atque potestas dispensandi in eo contenta, auctoritate huius Congregationis deinceps perseueret, vt hactenus vsque ad proximam Congregationem Generalem, cum limitationibus in eo contentis,

DE-

DECRETA

Quintæ Congregationis Generalis.

I.

Quodnam secretũ pro detrimentarijs.

QVæsitum est, an, & quo genere secreti obligandi essent Deputati pro detrimentis sup. Decr. 10. Instituti, in suo munere obeundo. Decreuit autem Congregatio, quo liberius omnes afferre ad illos possent quæcunque vellent, prædictos Deputatos cum P. Præposito sub præcepto obedientiæ, quod de facto illis imposuit, deinceps teneri, ne quis eorum, ad quem fuerit à quopiam aliquid delatum, manifestet quouis modo directe, vel indirecte personam deferentem, nec Congregationi ipsi, nec vlli prorsus, siue de Congregatione, siue extra Congregationem, neque etiam vlli Collegarum suorum, nisi ipso, qui detulerit,

volente. Porrò, quod ad delatos attinet, cum diuinum, ac naturale præceptum de non lædenda proximi fama satis manifestum sit;

Placuit Congregationi nullum secreti præceptum illis addere, sed eorum conscientiæ, ac prouidentiæ hoc ipsum relinquere.

I I.

Formulæ votorum Scholarium, nihil addendum.

PRopter varia incommoda, quæ circa formulam votorum simplicium Scholasticorum Societatis sæpe offerri solent, tum ex parte quorundam è Nostris, qui ignorantiam causati quod vouerunt, ac sæpius in renouatione votorum repetiuerunt suæ promissionis præuaricatores facti, indifferentes ad alterutrum gradum esse recusant; tum etiam ex parte multorum externorum, ac præsertim quorundam Tribunalium, quæ ex eo modo loquendi formulæ, occasionem aliquando sumunt dubitandi, an nostræ Societatis homines ante gradum fixum verè religiosi sint: Propositum fuit, an in eadem formula, vbi dicitur (Et promitto eandem Societatem me ingressurum) inserendum esset, quod habetur in Declaratione eiusdem loci de alterutro gradu, vel Professorum, vel Coadiutorum formatorum, prout Præposito ad maius Dei obsequium fore videbitur, acceptando. Et cũ hæc quæstio multis in vtranque partem allatis rationibus diligenter discussa fuisset, tandem omnium consensu statutum fuit, vt formula

mula intacta,& nõ mutata retineatur,buem-admodum habetur in lib. Constitutionom, & ea accepimus à P.N.Ignatio,cuius sanctam memoriam veneramur. Neque enim allata incommoda tanti sunt momenti, vt vlla eorum ratio haberi debeat, cum præsertim per duas Extrauagantes duorũ Summorum Pontificum, nempe Gregorij XIII. & Greg. XIV. isti difficultati satis, superque prospectum fuerit,ac propterea omnibus ijs incommodis, quæ obijci solent, occurrere; atque etiam illa præcauere difficile non sit.Hoc autem quomodo fieri posit,ad Deputatos pro substantialibus Instituti declarandis, & formula votorum recognoscenda, Congregatio reiecit considerandum.

III.

In formula votorũ promissio illa est votum.

Circa verba illa, quæ habentur in formula votorum simplicium Scholasticorum Societatis, nempe (& promitto eandem Societatem me ingressurum) quæsitum est, vt à Congregatione declararetur, an illud (promitto) habeat veram rationem voti. Et re mature considerata, ac rationibus diligenter expensis, Congregatio declarauit prædictam promissionem vere, & proprie fuisse, & esse, & ab omnibus censeri debere votum peculiare, à tribus alijs in eadem formula contentis distinctum, quo quis se obligat ad acceptandum gradum Professorum, vel Coadiu-

torum formatorum, prout Præpoſito ad maius Dei obſequium fore videbitur.

I V.

Conſtitutiones declarãtur de opinionibus, &c.

PRopoſita fuerunt quædam Conſtitutionum loca, nempe §. 11. cap. 3. Exa. adiuncta Declaratione §. 18. cap. 1. par. 3. lit. O. de obligandis noſtris ad ſuum iudicium ſubmittendum, ſentiendumque, vt fuerit conſtitutum in Societate, de opinionibus ab ijs differentibus, quæ communius ab Eccleſia, & Doctoribus, ab ea approbatis tenentur, ſentire oportere. Nam non defuerunt viri graues, & eruditi, qui ex falſa prædicti loci intelligentia, & interpretatione, Societatem calumniati ſint, eam ſibi magiſterium, & poteſtatem definiendi dogmata fidei, & obligandi ſuos ad ſubmittendum ſuum iudicium, tali definitioni arrogare. Item §. 2. cap. 7. Exam. de dimittendis noſtris ob defectum ſanitatis, &c. adiuncta Declar. cap. 6. p. 4. lit. N. & cap. 2. par. 2. lit. B. nonnullis enim è noſtris grauis eſſe ſolet, atque etiam nonnunquam periculoſus totus iſte locus. Itaque poſtulatum eſt, vt Congregatio iſta duo loca declararet; & inter ſe, quæ ad eandem materiam pertinent, conciliaret, quo varijs incommodis occurratur.

Et quidem Congregatio cenſuit, omnia prædicta loca eſſe declaranda, & concilianda. formam tamen Declarationis reiecit ad Deputatos,

putatos, pro dubitationibus circa Constitutiones explicandis, conficiendam, & à se postea probandam.

V.

PRopositum fuit, vt auctoritate Congregationis declararetur praxis illius Declarationis, quæ habetur par.2. Const.cap.3. lit. B. de restituendis eorum bonis ijs, qui à Societate dimittuntur. Et Congregatio censuit rem totam deferendã ad Deputatos pro explicandis dubijs Const.praxim vero P.Præpositi arbitrio relinquendam, & nihil Congregationis nomine definiendum.

Bonorum restitutio dimissis.

V I.

QVæsitum est,an quod habetur par.3.c.1. Const. §.18. de editione lib. extendendum esset ad eorum etiam scriptionem, ita vt sicut edi, sic nec scribi possint absque Præpositi Generalis facultate. Et placuit Congregationi, vt eiusmodi extensio non fiat.

Librorum editio.

V I I.

CIrca illa verba §.7. cap.1. par.3. Const. (doceantur omnes, quod nulla re tanquam propria vti debeant) propositum fuit, vt declaretur, an qui re aliqua tanquam propria vtuntur, & nominatim, qui possessione bonorum suorum nondum se abdicarunt; & rebus suis, tanquam proprijs vtuntur expendendo, donando, &c. sine facultate, contra votum peccent. Decretum est autem, id omnino

Paupertatis votum.

nino declarandum esse. verum vt Deputati Patres, pro dubitationibus circa Constitutiones prius hanc rem diligenter discutiant, & discussam ad Congregationem referant.

V I I I.

Cādela fundatoris.

Circa illa verba §. 3. cap. 1. par. 4. Const. (candela cerea fundatori offeratur) quæsitum est, an declarandum esset, vt quando ab Episcopis fiūt fundationes Collegiorū, de bonis Mensæ Episcopalis, sint potius habendi successores in fundatione Episcopi subsequentes, quam fundatorum consanguinei. Et Congregationi visum fuit, vt nullum hac de re Decretum fieret, sed P. Generali praxis permitteretur.

I X.

Bienniū Nouitiatus.

Statutum fuit auctoritate Cōgregationis, vt deinceps in nullo casu exerceri liceat facultatem illam dispensandi in contrahendo biennij spatio, ad hoc, vt quispiam ante expletum biennium censeatur verus Religiosus, & Scholasticus approbatus per emissa vota simplicia Scholasticorum Societatis: quam facultatem concedit Declaratio par. 5. cap. 1. lit. C. Per hoc tamen non intenditur hanc Declarationem abrogari, sed solùm facultatis, quæ in ea conceditur, vsum prohiberi. Ceterum à quodam Patre intercessum fuit.

Cum

X.

CVm propter intercessionem heri factam aduersus Decr. 23. de eadem re iterum actum esset, obtentum fuit, vt Decretum illud sicuti iacet, retineretur. quia tamen postea quidam dixerunt supradictum locum par. 5. cap. 1. lit. C. posse forsitan ita declarari, vt de solis professis, qui ad solemnia vota admittuntur, intelligatur, propterea quod nullæ ex ijs causis non leuis momenti, quarum in ea Declaratione fit mentio, in eos incurrere posse videntur, qui simplicia vota emittunt.

Intercessio de biennio Nouitiatus.

Placuit Congregationi hanc rem ad Deputatos pro dubijs Constitutionum deferendam esse, vt ipsi accuratè illam considerent, & postea ad Congregationem referant.

X I.

PRopositum fuit circa id, quod habetur par.7. cap. 2. lit.R. ne quis scilicet Principem, vel Communitatem, aut hominem quempiam magnæ auctoritatis ad scribendum Superiori, vel verbo tenus petendum aliquem de Societate moueat: An aliquid statuendum esset in eos, qui per negociationes, & intercessiones externorum, aliquid à Superioribus obtinere procurant. Decreuit autem Congregatio omnino statuendum esse. quid vero, quibus casibus, & id genus alia particularia ad Deputatos pro detrimentis

Intercessiones externorum.

Societatis cognoſcendis reiecit, qui rem totam cum expedierint, ad ipſam Congregationem referre debebunt.

XII.

Quinam auctores diuiſionis.

PEtitum etiam fuit, vt circa id, quod habetur par. 8. cap. 1. §. 5. cum ſua Declaratione, nempe, ſi quis diuiſionis, vel diſſenſionis eorum, qui vna viuunt, inter ſe, vel cum ſuo capite auctor eſſe cerneretur, &c. Congregatio declaret, quinam ſint cenſendi diuiſionis, vel diſſenſionis auctores, quos ſeparare oporteat. Et cenſuit Congregatio omnino declarandum eſſe: rem tamen ad Deputatos pro detrimentis Societatis cognoſcendis deferendam eſſe: quam confectam, ipſi poſtea ad eandem Congregationem referant.

XIII.

Aſſiſtentiũ ſuffragium.

STatutum fuit auctoritate Congregationis, vt Aſſiſtentes habeant ſuffragium deciſiuum in ijs omnibus, in quibus illud habent Prouinciales extra Congregationem Generalem.

XIV.

Maioratus.

CVm propoſitum fuiſſet, graues querimonias aduerſus noſtram Societatem in Hiſpania exortas eſſe, ob maxima incommoda, quæ oriri poſſunt ex parte eorum, qui Maioratus (vulgo Majorazgos) habent, ſi in Societatem admiſſi, non ita ſe firmiter iure illo Maioratus ſtatim poſt biennium expletum

tum probationis abdicent, vt ad illud nullo vnquam tẽpore, nullove casu recursus esse illis possit: ob eam causam serio flagitatum est, vt Congregatio aliquod sufficiens remediũ huic grauissimo incommodo decernat. Re autem mature deliberata, Congregatio statuit, ne quis iure illo Maioratus gaudens in Hispania, sine facultate P. Generalis ad Societatem recipiatur: & is sit ijs donis ornatus, vt spem magnam præbeat, se post biennium probationis fore talem, qualem nostræ Constitutiones requirunt, vt ad professionem trium votorum admitti queat. ad quam tamen sine voluntate P. Generalis promoueri non poterit.

Ad professionem autem intelligitur admittendus, nisi qualitas Maioratus eiusmodi fuerit, vt promotio ad sacrum Ordinem firmitati illius abdicationis satis sit. Tunc enim non professio, sed ordinatio procuranda erit.

X V.

Beneficia Ecclesiastica.

VT grauissimis incommodis occurreretur, & communi ædificationi consuleretur; Decretum est auctoritate Congregationis, vt beneficia Ecclesiastica, quæcunque nostri obtinent, finito biennio probationis, priusquam vota simplicia Scholasticorum emittant, non obstante Canone 1. Congregationis primæ Generalis, omnino resignentur.

Cum

X V I.

Officiū Inquisitionis in Hispania.

CVm nomine Philippi Hispaniarum Regis Catholici significatum esset Congregationi, cupere Maiestatem Suam pro affectu, quo erga S. Inquisitionis Tribunal afficitur (quippe quod ad Catholicam fidem, & pacem in illis Regnis tuendam apprime necessarium esse nouit) vt Societas vsu nonnullorum priuilegiorum in illis Regionibus abstineret, quæ sancto illi officio minus commoda censebantur. Ea autem erant facultas legendi libros prohibitos, absoluendi ab hæresi in foro conscientiæ,& exemptio quædam à fel. rec. Gregorio XIII. concessa, ne nostri absque expresso Superioris sui consensu, ac mandato ad quoduis munus, officiũ,vel exercitium obeundum, quorumuis quacunque Ecclesiastica,vel seculari dignitate, seu auctoritate fungentium, etiamsi S. R. E. Cardinales, Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, vel alij Antistites, & Prælati,nec non Synodi, Cõmunitates, & Capitula quæcunque, aut officij hæreticæ prauitatis Inquisitores, ac Commissarij, vel Iudices, vel etiam Imperator, Reges, & alij seculares Principes essent, destinari, adigi, vel cogi possent:

Responsum est, De primis quidem duobus priuilegiis, rem esse iam confectam. quandoquidem P. Præpositus Generalis, vt ipse retulit,in gratiam eiusdem Maiestatis,& vt san-

cto illi Tribunali satisfieret, impetratam à Summo Pontifice per Breue duarum illarum facultatum reuocationem in Hispaniam iam transmiserat. De tertia vero idem P. Præpositus per literas patentes, 20. Mart. An. 1589. datas, nostris omnibus vsum huius priuilegii interdixerat. Petitum est ergo Regiæ Maiestatis nomine à Congregatione, vt id ipsum sua auctoritate firmaret. quæ quoniam suis priuilegiis ad ædificationem, & diuinum tantum obsequium vti cupit; & sancto illi Tribunali, vt par est, plurimum deferre; prædictas patentes literas præsenti Decreto confirmat, præcipiens, atque interdicens, ne quis nostrorum in illis Regnis, aliisque dominiis illi Tribunali subiectis, priuilegio illo, quod ad prædictum sanctũ officium pertinet, quoquo modo vti, aut illo se tueri vllatenus præsumat. Imò omnem facultatem eo vtendi sibi prorsus sublatam esse intelligat, ac si priuilegium ipsum à Sede Apostolica nunquam impetratum esset. Quin potius omnes nostros in huiusmodi Regnis existentes serio, & grauiter hortatur, vt quicquid obsequii à nostra tenuitate in sanctum illud Officium, eiusque Ministros prouenire poterit, id humiliter semper, atque alacriter præstare curent.

XVII.

Mutatio Superiorũ durante Congregatione.

CVm Declaratio Can. 32. Congregationis primæ Generalis, de qua sup. Dec. 31. actum

actum fuit, per Deputatos pro dubitationibus Constitutionum facta, proposita fuisset, videlicet, omnes illos iudicasse, Canonem illum absolute de omni Congregatione Generali intelligendum esse: Congregatio hanc illorum Declarationem approbauit.

XVIII.

Numerus Congregandorum minuendus.

QVoniam excrescente iam in dies numero professorum, & Superiorum in varijs Prouincijs; & ob eam causam multo frequentiores, quam par esset, ad Prouinciales Congregationes conueniant: & posthac numerus congregandorum quotidie magis adhuc excrescat non sine multis, ijsque grauibus incommodis: quæsitum fuit à Congregatione, vt aliquod remedium adhiberet, minuendo scilicet numero Congregandorum, vbi magnus est numerus Professorum. Et quia hæc res ad aliquam Constitutionum par.8. cap.3. immutationē posse pertinere videbatur; prius visum est agendum esse, an de hac re tractandum foret. Et Decretum fuit, omnino de remedio adhibendo agi oportere: vtque Deputati pro formulis Congregationum recognoscendis hoc ipsum curarent, Congregationi postea proponendum: & vt Patres, qui hac de re aliquid proponere vellent, ad prædictos Deputatos deferrent per totam præsentem hebdomadam, hoc est, vsque ad diem 27. huius Mensis Nouembris ibclusiue.

Cum

X I X.

CVm propoſitum fuiſſet in aliquibus locis aliquam offenſionem, ſeu ſcandalum nonunquã ſuboriri, propterea quod noſtri in Aduentu nec ieiunant, nec à carnibus abſtent; & ob eam cauſam petitum, vt noſtri in ijs locis communiter omnes eo tempore vel ieiunent, vel ſaltem à carnibus abſtineant. Reſponſum eſt, ſi quod dicitur de ſcandalo, intelligatur de ſcandalo, quod proprie obligaret ad peccatum; nullo opus eſſe decreto. ſi autem intelligatur de aliqua admiratione, ſeu offenſione externorum, Congregatio decreuit, nil eſſe addendum ad Decretum 17. tit. 6. p. Congregationis Generalis.

Aduentus.

X X.

VT S. Officij miniſterio, ad quod aſſumere volent Inquiſitores ex noſtris, liberius & dignius prętetur obſequiũ; tũ etiã vt ambitionis inter ipſos noſtros aditus præcludatur: Placuit Congregationi, omnibus noſtis in Regno Hiſpaniæ, alijſque Dominijs illi Tribunali ſubiectis pręcipere ſub pęna excõmunicationis latę ſententię, nequiſquam per ſe, vel per alium præſumat procurare, vel ambire officia Conſultoris & Qualificatoris: ſed ſincere, ac religioſe illius ſancti Tribunalis iuſſis obediant. Quod ſi tempore procedente compertum fuerit, alias etiam pœnas eſſe neceſſarias ad huiuſmodi ambitionem coercendam (quod Congrega-

Interdicitur ambitus officiorum Sanctæ Inquiſitionis.

gregatio sperat non futurum) serio commendat P. Præposito Generali, vt grauiores etiam pro necessitate occurrente pœnas adhibeat.

XXI.

Accipere pro ministerijs, an sit contra votum.

Circa cap. 1. exam. §. 3. & cap. 2. Const. p. 6. §. 7. postulatum fuit, vt Congregatio declararet, an accipere aliquod pro ministerijs Societatis tanquam stipendium, vel eleemosynam in compensationẽ, sit contra votum paupertatis Societatis, vel cõtra Constitutionem tantum. Et cum hæc quæstio serio, & accurate per plures dies agitata fuisset, tandem placuit Congregationi, nihil in alterutrã partem difinire, aut declarare: sed exactissimã illius grauissimæ Constitutionis obseruationem ad maiorem ædificationem & paupertatis nostræ sinceritatem, ac puritatem retinendam pernecessariam, vehementer omnibus cõmendare: ac omnino prohibere, ne vllus Superior, ac ne ipse quidem Præpositus Generalis in ea dispenset.

XXII.

Congregationis Generalis certum tempus.

Cum propositum fuisset, vtrum statuendũ esset certum aliquod tempus pro Generali Congregatione conuocanda: re diligenter considerata, Congregatio decreuit communi omnium consensu, ac nemine prorsus discrepante, nullum certum tempus Congregationi Generali cogendæ præscribendum: sed Decreta 24. secũdæ, & 10. quartæ Congregationũ

Ge-

Generaliũ ſeruanda eſſe,quæ præſens Congregatio rata,firmaq.habet,& de nouo cõfirmat.

XXIII.

Dimiſſorũ punitio.

POſtulatum fuit, vt Congregatio moderationem adhiberet in dimittendis noſtris è Societate, prius id commeritos caſtigando, ac præterea præcauendo ne qui Societatem deſerere prætendunt, id male ſe gerendo ſtudeant obtinere.Et quoniã per noſtras in 2.par. Conſtitutiones,& PP. Generalium ordinationes omnibus caſibus ita proſpectum eſſe videtur,vt nullo nouo decreto opus eſſe appareat: Placuit Congregationi ea de re nihil plane decernendum eſſe, totam vero huius materiæ praxim R. P. Generali committendam, & commendandam, vt ipſe quod in Conſtitutionibus & Ordinationibus prædictis de hac re habetur, iuxta facultatem in literis Apoſtolicis conceſſam diligenter ſeruari curet.

XXIV.

Auctoritas Prouincialis Congregationis.

QVæſitum fuit,an Prouincialibus Cõgregationibus auctoritate huius Cõgregationis concedenda eſſet maior aliqua poteſtas quam nunc habeant ad res ſuarum Prouinciarum ordinandas. Et re mature examinata Congregatio ſtatuit communi omnium conſenſu, ac nemine prorſus diſcrepante, Prouincialibus Congregationibus aliam poteſtatem præter eam, quam nunc habent,non eſſe concedendam; & nihil plane hac in parte innouã-

dum, sed seruandam formulam Congregationis Prouincialis in quarta Generali Congregatione recognitam, & approbatam, & in hac quinta recognoscendam, & approbandam.

XXV.

Superiorum syndicatus.

PRopositum fuit, vt huius Congregationis Decreto Prouinciales, & Superiores Locales ad reddendam rationem suorum officiorum astringantur, declarando illis accusationes, quæ aduersus illos deferri solent; eorumque defensiones audiendo, quo constare possit, quomodo illi in suorum munerum functionibus se gesserint. Censuit autem Congregatio, nihil omnino hac de re statuendum esse, cum satis superque prouisum sit per ea, quæ de huiusmodi ratione reddenda continentur in Constitutionibus par.4. cap.2. §.1. & cap.10. §.3. & par.9. cap.3. §.4. cum Declaratione: & in reg. Prouincialis cap.14. & in Instructionibus Visitatorum, quorum omnium accuratam executionem (sicubi opus sit) vtpotè gubernationi bonæ pernecessariam, Congregatio serio, & grauiter P. Præposito commendat.

XXVI.

Intercessio de syndicatu.

CVm legeretur Decretū proximum intercessum fuit à quodam Patre, qui censebat addendum esse Decreto, vt Prouinciales rationem suorum officiorū ad finem triennij reddere

dere teneantur, cum sæpe contingat illos defungi suis officijs, nulla illorum reddita ratione. Congregatio nihilominus statuit, Decretum prædictum, vt iacet retinendum, & nihil illi addendum esse.

XXVII.

Triennium Superiorum

PEtitum fuit, vt auctoritate Congregationis statueretur, ne Superiorum Localium officia vltra triennium continuentur. Decreuit autem Congregatio, nullum certum tempus præfigendum, sed seruandum esse Decretum 87. Congregationis secundæ Generalis. Et nihilominus Congregatio vehementer commendat P. Præposito, vt diligenter curet, ne præfecturæ istæ Societatis, nimis diuturnæ sint, aut prolixe continuentur.

XXVIII.

An Professionis certũ tempus.

CVm propter varias querelas, ac difficultates, quæ circa admissionem nostrorum ad gradus fixos, & potissimum professionis Societatis audiuntur; fuisset quæstio proposita, vtrum certum aliquod tempus statuendum esset, quo nostri ad eos gradus promouendi forent. Antequam quicquam de hac re ageretur, Congregatio statuit, vt formula informandi de promouendis ad prædictos gradus, à P. Præposito superioribus annis confecta, per Patres Deputatos ad cognoscenda detrimenta Societatis, diligenter reuideretur; & vt PP. congregati, si quid in eam

rem haberent, intra sequens quatriduum die 12. huius Mensis terminandum ad prædictos Patres deferrent, quo illi huiusmodi aliorum PP. adnotationibus adiuti, supradictã formulam perficiant, & omnibus numeris absolutam Congregationi proponant, vt hac ratione nihil prætermittatur, quod bonam, sinceram, & exactam huius promotionis praxim iuuare posſit. Tum de proposita quæstione tractari cæptum fuit.

XXIX.

Tẽpus Professionis.

TRactatum fuit de proxima quæstione Decr. 28. proposita, Vtrum scilicet certum aliquod tempus promouendi nostros ad gradus fixos in Societate præfigendum esset. Et cum multa in eam rem à Patribus præclarè dicta fuissent, tandem Congregatio summa animorum, & sententiarum consensione, in primis declarauit, nullum in Constitutionibus certum tempus ijs gradibus conferendis præfixum esse, aut etiam illis integris præfigi posse: cum ex illis nihil aliud habeatur, quam præscribi ea, quæ promotionem ad illos gradus præcedere oporteat. terminum vero ad illos promouendi, nullum alium esse, quam sufficientiam promouendorum pro qualitate cuiusque gradus in christianæ vitæ puritate, ac selecta doctrina, satis cognitam; & diuturnis, ad diligentisſimis probationibus exploratam cum omnium ædificatione, & satisfa-

ctione: ac denique non nisi cum Societati, vel eius Præposito Generali (in cuius manu proprij cuiusque gradus iudicium, nostri formam Instituti, & Apostolicæ Constitutiones esse voluerunt) fuerit ab eis plene in Domino satisfactum. Deinde eadem Congregatio inhærens Decr. 13. Congregationis quartæ Generalis, quod ratum habet, ac de nouo confirmat, statuit nullum certum tempus prædictis gradibus conferendis præfiniendum esse; aut quidquam in Constitutionibus in hac parte innouandum: cum & nostri Instituti substantialibus hoc planè repugnet, & grauissima ad illud labefactandum incommoda, ex eiusmodi determinatione necessario sequutura essent. Et quoniam aliqui Prouinciales questi fuerũt nimium protrahi Congregationem cum magno suarum Prouinciarũ incommodo, P. Præpositus monuit Patres, vt cogitarent, an de eligendis Definitoribus pro celeri negociorum expeditione tractandum foret.

XXX.

Numerus professorum contrahendus.

CVm Patres Deputati pro formulis Congregationum recognoscendis, retulissent ad Congregationem suum iudicium, de numero Congregandorum in Congregationibus Prouincialibus contrahendo, & de contractionis modo, prout ad eos reiectum fuerat considerandum Decreto 35. Congregatio quod ad numerum contrahendum attinet, re

diu, multumque in vtramque partem agitata, demum Patrum Deputatorum iudicium probauit; ac in Conſt. par. 8 cap. 3. diſpenſandum eſſe decreuit, numerumque omnino minui debere, ob grauia incommoda, quæ ex nimia Congregandorum frequentia ſequuntur. Et cum aliqui Patres interceſſiſſent, iterum ſententiæ rogatæ fuerunt, iterumque Decretum fuit, vt numerus omnino contrahatur. Modum vero contractionis in alia actione conſiderandum eſſe.

XXXI.

Doctrina S. Thomæ ſequenda.

CVm Deputati pro Ratione ſtudiorum recognoſcenda, poſt accuratam diſcuſſionem, & multorum dierum collationem ſuam ſententiam ad Congregationem retuliſſent circa partem ſpeculatiuam, & delectum opinionum: Congregatio iudicium illorum probauit. Et primo loco vnanimi omnium conſenſu, ſtatuit, doctrinam ſancti Thomæ in Theologia Scholaſtica tanquam ſolidiorem, ſecuriorem, magis approbatam, & conſentaneam noſtris Conſtitutionibus ſequendam eſſe à Profeſſoribus noſtris. Deinde Congregatio regulas quaſdam ab ijſdem Deputatis confectas pro delectu opinionum, tam in rebus Theologicis, quam Philoſophicis, in libro de Ratione ſtudiorum recenſendas eſſe decreuit, vt à noſtris Profeſſoribus exacte ſeruarentur. ſunt autem, quæ ſequuntur.

Regu-

Regula pro delectu opinionum pro Theologis.

1 SEquantur nostri Doctores in Scholastica Theologia doctrinam S. Thomæ: neque deinceps ad Cathedras Theologicas promoueantur, nisi qui sancto Thomæ bene affecti fuerint. qui vero eiusdem Auctoris parum studiosi, vel etiam ab eo alieni sunt, à docendi munere repellantur. De Conceptione autem B. M. ac de solemnitate votorum sequantur sententiam, quæ magis hoc tempore communis, magisque recepta apud Theologos est.

2 In docendo corroborandæ primum fidei, alendæque pietatis cura habeatur. Quare in ijs quæstionibus, quas S. Thomas ex professo non tractat, nemo quidquam doceat, quod cum Ecclesiæ sensu, receptisque traditionibus, non bene conueniat; quodque aliquo modo solidæ pietatis firmitatem minuat. Quo pertinet, vt nec receptas iam, quamuis congruentes tantum rationes, quibus fidei res probari solent, nostri refellant; nec temere nouas excogitent, nisi ex constantibus, solidisque principijs.

3 In ijs etiam, in quibus nullum fidei, pietatisque periculum subest, nemo in rebus alicuius momenti nouas introducat quæstio-

nes; nec opinionem vllam, quæ idonei nullius Auctoris ſit, ijs, qui præſunt, inconſultis; nec aliquid contra Theologorum axiomata, communemve Scholarum ſenſum doceat. ſequantur potius vniuerſi probatos maxime Doctores: & quæ, prout temporum vſus fuerit, recepta potiſſimum fuerint in Catholicis Academijs.

4 Quæ opiniones cuiuſcunque Auctoris ſint, in aliqua Prouincia, aut Academia Catholicos grauiter offendere ſcientur, eas ibi nemo doceat, aut defendat. Vbi enim, nec fidei doctrina, nec morum integritas in diſcrimen adducitur, prudens caritas exigit, vt noſtri ſe illis accommodent, cum quibus verſantur.

5 Si quando, vel ambigua fuerit Sancti Thomæ ſententia, vel in ijs quæſtionibus, quas ſanctus Thomas forte non attigit, Doctores Catholici inter ſe non conſenſerint; licebit noſtris quamcunque partem ſequi, dũmodo in ijs ita defendatur vna pars, vt alterius etiam partis, ac multo magis prioris Profeſſoris, ſi contrarium docuerat, exiſtimationi modeſte, ac beneuole cõſulatur. quin etiam ſi conciliari poſſunt Auctores, id, ne negligatur, optandum eſt.

Re-

Regula pro delectu opinionum, pro Philosophis.

1 PHilosophiæ Professores, in rebus alicuius momenti ab Aristotele non recedant, nisi quid incidat à doctrina, quam Academiæ vbique probant, alienum: multo magis si orthodoxæ fidei repugnet. aduersus quam, si qua sunt illius, aliusve Philosophi argumenta; ea strenue refellere studeant, iuxta Lateranense Concilium.

2 Aristotelis interpretes de Christiana Religione male meritos, non sine magno delectu, aut legant, aut in scholam proferant: caueantque, ne erga illos nimium afficiantur auditores. Eam ob rem, nec Auerrois (idem de huiusmodi alijs iudicium) digressiones in separatum aliquem tractatum conferant; & si quid boni ex ipso proferendum sit, sine laude proferant; & si fieri potest, id cum aliunde sumpsisse demonstrent.

3 Nulli sectæ, vt Auerroistarum, Alexandrinorum, & similium, vel se, vel suos addicant: nec Auerrois, aut Alexandri, aut ceterorum errata dissimulent, sed inde acrius eorum auctoritatem deprimant. Contra vero de Sancto Thoma nunquam non loquantur honorifice; libentibus illum animis, quoties oporteat, sequendo; aut reuerenter, & grauate,

uate, si quando minus placet, deferendo.

4 Nullas nouas introducant quæstiones, nec opinionem, quæ idonei nullius Auctoris sit, ijs, qui præsunt inconsultis: nec aliquid contra Philosophorum axiomata, communemque Scholarum sensum defendant. Intelligant quoque, si qui fuerint ad nouitates proni, aut ingenij nimis liberi, eos à docendi munere sine dubio remouendos.

5 In ijs quæstionibus, in quibus liberum est quamcunque partem sequi, ita defendatur vna pars, vt alterius etiam partis, ac multo magis prioris professoris, si contrarium docuerat, existimationi modeste, ac beneuole consulatur. Quin etiam cum conciliari possunt, id, ne negligatur, optandum est.

XXXII.

Studia.

QVibusdã Patribus id postulantibus, fuerunt lecta in Congregatione fundamenta seu præludia, quæ à Deputatis studiorum conscripta fuerant ad maiorem intelligentiam regularum, quas hesterno decreto Congregatio approbauit. Cum igitur petitum esset, an ista fundamenta essent reponẽda inter Acta Congregationis, Decretũ fuit, vt diligentius recognita, & correcta ab ijsdem Deputatis inserantur in actis Congregationis. Ita tamen, vt non euulgentur in manus omnium, sicut regulæ: sed tantum vsui sint Superioribus ad maiorem lucem habendam, & ad cogno-

scendum

ſcendum ſenſum Congregationis, quem habuit in inſtituendis illis regulis, & ad illarum praxim exercendam.

XXXIII.

Poſtulatum fuerat à pleriſque Prouincijs, vt declararetur, quæ nã ſint ſubſtantialia Inſtituti noſtri: cumque facta eſſet ſpecialis Deputatio aliquorum Patrum, ad id examinandum, vt habetur ſupra Decr. 11. ij diligenti, & accurato ſtudio in vam rem incumbentes, poſt maturam diſcuſſionem ſententiam ſuam Congregationi retulerunt. Cõgregatio vero, re iterum diu, & exacte diſceptata, iudicium Deputatorum probans, & ſequens, tandem declarauit ea, quæ vel expreſſe continentur in formula Inſtituti, Iulio III. Summo Pontifici propoſita, & ab eo, alijſque Succeſſoribus eius confirmata ſunt: vel quæ in eadem referuntur ad Conſtitutiones noſtras declarationis cauſa; eſſe, & cenſeri debere ſubſtantialia noſtri Inſtituti. Et quamuis alia ſint, quæ ad ſubſtantiam Inſtituti noſtri pertineant, iudicauit tamen Congregatio non eſſe modo de ijs agendum, ſed interim ab hac tractatione abſtinendum.

Subſtantialia Inſtituti.

XXXIV.

Interceſſum eſt à quibuſdã Patribus contra Decr. proxime factum de ſubſtantialibus Inſtituti. & primo quoniam videbatur eſſe aliquid obſcuritatis in illis verbis (quę referũtur

Declarantur ſubſtantialia.

ad

ad Constitutiones declarationis causa, esse substantialia) nã forte nõ omnia illa, quæ in ijs locis Constitutionum, ad quæ formula refertur, sunt substantialia: petitum fuit, vt aliqua maior declaratio fieret in Decreto, ad explicandum, quæ nam ex illis sint substantialia. Secundo, Propositum fuit, an expediret, vt ad vltimam clausulam Decreti, vbi dicitur (esse alia, quæ ad substantiam Instituti pertinent) adderentur exempli causa nonnulla ex illis substãtialibus, quę magis opportuna vidẽtur; & ad finem illorum diceretur, & his similia. Quare Congregatio, quoad vtranque partem intercessionis corrigendum esse decretum iudicauit. Idque Deputatis pro substantialibus exequendum, & ad se referendum commisit.

XXXV.

Misiones.

CVm quæsitum fuisset, vt Missiones, quæ sunt ex præcipuis nostræ Societatis functionibus, & proprie professorum, per aliquod Congregationis Decretum P. Præposito commendarentur, quo diligentius, & frequentius in posterum exerceantur: Placuit Congregationi præter studium, quod P. Præpositus ea in re varijs litteris scriptis, & Missionum ordinatione declarauit; id ipsum obnixe ipsi P. Præposito commendare, vt scilicet curet executionem, & praxim saluberrimi huius ministerij ad ædificationem, & fructum animarum

maiori

maiori cum diligentia post hac in Societate exerceri: & vt apti, & selecti mittantur operarij.

XXXVI.

Tractatio rerum status & Politicæ prohibetur.

QVoniam Societas nostra, quæ ad fidei propagationem, & animarum lucrã à Domino excitata est; sicut per propria Instituti ministeria, quæ spiritualia arma sunt, cum Ecclesiæ vtilitate, ac proximorum ædificatione sub Crucis vexillo finē feliciter consequi potest, quem intendit: ita & hæc bona impediret, & se maxime periculis exponeret, si ea tractaret, quæ secularia sunt; & ad res politicas, atque ad status gubernationẽ pertinent. Idcirco sapientissimè à nostris maioribus statutum est, vt militantes Deo, alijs quæ à nostra professione abhorrent, non implicemur. Cum autem his præsertim temporibus valde periculosis, pluribus locis, & apud varios Principes (quorum tamen amorẽ, & caritatem sancta mem. P. Noster Ignatius conseruandam ad diuinum obsequiũ pertinere putauit) aliquorum fortasse culpa, vel ambitione, vel indiscreto zelo religio nostra male audiat; & alioquin bonus Christi odor necessarius sit ad fructificandum: Censuit Congregatio ab omni specie mala abstinendum esse, & querelis, quoad fieri poterit, etiam ex falsis suspicionibus prouenientibus occurrendum.

Quare

Quare præſenti Decreto grauiter, & ſeuere noſtris omnibus interdicit, ne in huiuſmodi publicis negocijs, etiam inuitati, aut alle-ctati, vlla ratione ſe immiſceant: nec vllis precibus, aut ſuaſionibus ab Inſtituto deflectant. Et præterea quibus efficacioribus remedijs omnino huic morbo, ſicubi opus ſit, medicina adhibeatur, Patribus Definitoribus accurate decernendum, ac definiendum commendauit.

XXXVII.

Negotiorũ ſecularium interdictio.

ILlud etiam cauendum diligentiſſime, ne cum detrimento ſpiritualis boni, & religioſæ diſciplinæ noſtri ſe ſe in familiaritatem Principum inſinuent: nec alijs negocijs ſecularibus, licet rerum particularium ad conſanguineos, amicos, vel quoſuis alios pertinentibus occupentur, niſi forte interdum iudicio Superiorum caritas aliud ſuaderet. quo in genere non raro à nonnullis erratur, præſertim vero à Superioribus, qui huiuſmodi permittunt. Nam cum Conſtitutiones noſtræ par. 6. cap. 3. §. 7. huiuſcemodi negocia, tanquam à nobis aliena, nullo modo permittant: diligentiſſime curandum eſt, vt intra noſtri Inſtituti limites proximos iuuare conemur. Cui etiam incommodo Patres Definitores, iuſsit Congregatio pro eorum pietate, atque prudentia diligenter occurrere.

Cum

XXXVIII.

CVm Congregatio in Decr. 25. reiecisset ad Patres Deputatos pro detrimentis, vt viderent, quid statuendum esset in eos, qui per negociationes, & intercessiones externorũ aliquid à Superioribus obtinere procurant: Deputati retulerunt ad Congregationem, se in ea esse sententia, vt nihil à Congregatione hac de re decernatur, tum propter difficultatem inueniendi veritatem harum procurationum, tum quia praxis huius rei pendet ex particularibus circumstantijs, quæ particularem postulant informationem: sed totum hoc negocium P. Præposito committendum esse, vt ipse pro sua prudentia omnibus circumspectis, ea remedia adhibeat, quæ ad aliorum exemplum in Domino conuenire iudicauerit. Congregatio autem iudicium Deputatorum approbauit, & rem P. Præposito serio commendauit.

Intercessiones prohibẽtur.

XXXIX.

PAtres Deputati pro declarandis dubitationibus Constitutionum, & substantialibus Instituti, retulerunt Congregationi suam sententiam circa quædam, specialiter ipsis commissa à Congregatione. Et primo, quod incommodis, quæ oriebantur ex male intellectis verbis formulæ Votorum (Promitto Societatem me ingressurum) de quibus dictum est Dec. 14. occurri possit hac

Dubia quędam Constitutionũ enodata.

ratio-

ratione, nimirum si in Regulis Magistri Nouitiorum exprimatur, & ab ipso Magistro aperte explicetur Nouitijs, tum initio cum Societatem ingrediuntur, tum postea quinto quoque mense, præcipue cum vota emittere debent post biennium; promissionem illam de ingrediendo Societatem, quæ fit in formula votorum, esse votum, quo obligantur ad recipiendum gradum Coadiutoris formati, vel Professi, prout Præpositus Generalis iudicauerit. Itemque si in libro, in quo notantur nomina Scholasticorum, qui emittunt vota simplicia, iuxta regulam 11. Rectoris, postquam illa, quis emiserit, subscribat se tali die, & anno emisisse vota; & clare intellexisse vim illius promissionis esse, se manere obligatum ad prædictam indifferentiam.

Quæ declaranda Nouitijs.

Votum indifferentiæ.

Secundo locum Exa.c.3.§.11. de quo supra Decr.17.vbi habetur (Num paratus sit ad iudicium suum submittendū, sentiendumque, vt fuerit constitutum in Societate, de huiusmodi rebus sentire oportere) intelligendum esse de ijs rebus, in quibus locum habet opinio, vt patet ex verbo (opinionis) & ex verbo (communius) quod Hispanice est (comunmente) hoc est (vt plurimum) In quo sensu etiam loquitur Declar. par.3. cap.1. §.18. lit. O.

Declaratio Cōstitutionum de opinionibus.

Tria ergo volunt Constitutiones, primum, vt nostri non inducant nouas opiniones. Secundum, vt si quando contra communem sen-

ſenſerint, ſequantur, quod Societas iudicaue-rit. Tertium, vt in controuerſiis, in quibus neutra opinio eſt adeo communis, redigantur ad conformitatem, vt ſic idem ſapiamus, & idem dicamus omnes, iuxta Apoſt.

Tertio alia loca Conſtitutionum, de quibus eodē Decr. 17. hac ratione eſſe interpretanda, & concilianda, vt c. 7. Exa. §. 3. non loquatur de omnibus, ſed de eo, qui habet maiorem propenſionem ad ſtudia, quam par eſt, iuxta Decr. 78. Cong. quartæ, & reg. 16. Magiſtri Nouitiorum. locus autem par. 2. cap. 2. lit. B. intelligatur de eo, qui in ægritudinem incidit in quocunque obſequio Societatis, poſtquam emiſerit vota biennio exacto. is enim dimitti non poteſt, niſi ipſe contentus eſſet. Nam ſi hoc accidat in Nouitiatu, dimitti poſſet ex §. 3. eiuſdem cap. etiam ſi in ordinarijs laboribus Societatis in morbum incidiſſet.

Nouitij quo modo dimittendi.

Conſtitutio autem par. 4. cap. 6. §. 15. lit. N. ſic intelligatur, vt qui in Scholaſticum admiſſus fuiſſet, ſi emiſſis votis poſt biennium inueniatur ineptus ad ſtudia, & ad alia domeſtica miniſteria, poſſet in rigore à Societate dimitti, quia adhuc in probatione eſt ad vlteriores gradus, eo magis, ſi illa inutilitas eſſet cum aliqua culpa voluntatis coniuncta. Ex æquitate tamen ſi nulla ſit culpa, conſulatur Generalis, vt dicit Conſtitutio.

Quarto, Verba illa par. 3. cap. 1. §. 7. de

Proprietarius.

quibus Dec.21.(Doceantur omnes,quod nulla re tanquam propria vti debent)sic accipienda sunt, vt qui vtitur rebus suis, quacunque ratione illis vtatur, tanquam proprijs; vel ea distribuat sine facultate Superioris, faciat contra votum paupertatis. Has igitur Declarationes singulas ita explicatas Congregatio approbauit, & iuxta prædictum sensum loca illa intelligi debere statuit.

L X.

Casus reseruati.

PAtres Deputati pro recognoscendis casibus reseruatis,iuxta Decr.28 & 33. suum iudicium retulerunt ad Congregationem.fuit vero hoc, vt præter reseruatos omnibus Regularibus à sanctissimo D. N. Clemente VIII. per quoddam Decretum,ab eodem editum, sub die 26. Maij 1593. reseruarentur in Societate etiam infrascripti. Primo,Periurium, & falsum testimonium in iudicio, vel extra. Secundo Furtum,& vsurpatio,seu appropriatio alicuius rei contra votum paupertatis in ea quantitate, quæ efficiat peccatum mortale. Tertio,Lapsus carnis voluntarius,& quicquid est contra votum castitatis, quod quidem in actum externum prodeat. Quarto, Inobedientia expressa, qua quis asserit se nolle parere. Quinto, Seditio in Superiorem,& diuisio à capite in graue nocumentum Societatis. Sexto, detractio famæ, bonæque existimationis aliorum, & discordiarum semina-

tio

tio inter fratres. Septimo, impedimentum excludens à Societate reticuisse in examine, vel in eo mentitum esse, vnde graue aliquod incommodum oriri possit. Octauo, acceptio, & missio literarum absque licentia expressa, quæ scilicet acceptio, & missio contineat rationem peccati mortalis. Ab his casibus non licet, absque expressa licentia Superioris Domus, vel Collegij absoluere, cum nempe manifeste sunt peccata mortalia, & in actum externum prodeuntia. Congregatio vero approbauit iudicium Deputatorum: & interim iudicauit, quodam Patre id petente, melius considerandum esse, an expediret, præter iam dicta peccata, reseruari nonnulla alia, vt sunt ea, quæ habent annexam excommunicationem, & quæ sunt contra vota simplicia, quæ emittuntur à Professis.

Placuit etiam Congregationi, vt omnino postularetur à S.Sanctitate dispẽsatio super illa parte Decreti prædicti, quæ iubet primo in singulis Domibus præter Confessarium deputari duos, vel plures Confessarios, qui à reseruatis absoluant. Hoc enim in paruis Collegijs est fere impossibile, vbi præter Confessarium, omnes alij Patres vel habent officium Superioris, vel sunt Consultores. Vnde non conueniret eos deputari in Confessarios. Secundo iubet, vt absolutio reseruatorum committatur iudicio Confessarij, sic enim vide-

retur tolli reseruatio casuum.

XLI.

Iudæi, et Saraceni excluduntur à Societate.

QVoniam Societatis ministeria eo maiori cum fructu, & communi animarum salute procuranda exercentur, quo nostri longius absunt ab ijs hominum conditionibus, quæ alijs offendiculò esse possunt: ij autem, qui à progenitoribus modernis Christianis descendunt, plurimum & offendiculi, & detrimenti (quemadmodum diuturna experientia compertum est) ordinarie in Societatem inuehere consueuerunt. Ob eam causam multi efflagitarunt, vt præsentis Congregationis auctoritate statueretur, ne vllus post hac in Societatem admittatur, qui ex Hebræorum, aut Saracenorum genere descendat. Et si quispiam eorum per errorem admissus fuerit, cum primum de hoc impedimento constiterit, à Societate dimittatur. Placuit autem Congregationi vniuersæ statuere quemadmodum præsenti suo Decreto statuit, vt nullus omnino ex huiusmodi hominibus, qui ex Hebræorum, aut Saracenorum genere descendunt, deinceps in Societatem recipiatur. Quod si eorum quispiam errore aliquò admissus fuerit, cum primum de hoc impedimento constitetit, quocunque tempore ante professionem id detegatur, admonito prius Præposito Generali, & expectato eius responso, dimittatur. De qua re omnes ante admis-

sionem

ſionem perſpicue admonendi erunt. Quanquam enim Societas pro communi ſalute omnibus omnia fieri optat, vt quos poterit Chriſto lucrifaciat., non tamen neceſſum eſt, vt ſuos Miniſtros ex quouis hominum genere deſumat. Quin potius ad maiorem Dei gloriam, perfectioremque propoſiti ſibi finis aſſecutionem conuenientius eſt, vt eos habeat operarios, qui omnibus alijs nationibus in toto Orbe gratiores ſint; & quibus in Eccleſia Dei libentius, & fidentius vtantur ij, quorum voluntas bene, aut male in nos affecta (vt ſanctæ mem. P. Ignatius ait) multum habet momenti, vt aditus ad Diuinum obſequium, & animarum auxilium aperiatur, aut præcludatur. Ceterum cum circa huius Decreti vim, & efficaciā dubitatio exorta eſſet, vtrum, quod eo Decreto prohibetur, inter eſſentialia impedimenta, quæ à Societate omnino excludunt, referri; an potius indiſpenſabile tantum impedimentum decerni oporteret. Tandem poſt multa in vtramque partem allata, Congregatio declarauit, & ſtatuit, hoc Decretum non eſſentialis, ſed indiſpenſabilis impedimenti vim obtinere; ſic ſcilicet, vt nullus omnino Superior, ac ne ipſe quidem Præpoſitus Generalis in eo diſpenſare poſſit, atque ita deinceps in Societate integre inuiolateque ſeruandum eſſe.

XLII.

Intercesio de Decreto contra Iudæos, etc.

CVm proximum 68. Decretum in Congregatione legeretur, tres intercessiones à diuersis Patribus factæ fuerunt. Vna quidem, vt cum ijs, qui bona fide in Societatem ingressi essent, à P. Præposito dispensari posit, quo in Societate retinerentur. Altera, vt eidem P. Præposito dispensare integrum esset in quibusdam casibus perraris, vt cum aliquis ex eo quidem sanguine, sed genere tamen nobilissimus in Societatem recipi petit, is admitti posit. Tertia, vt hoc impedimentũ non solum indispensabile sit, verum etiam inter essentialia impedimenta numeretur. cui intercessioni ea ratione multi adhæserunt, vt si forte aliæ binæ obtinerent, in prædicto Decreto dispensari posse, ipsorum quoque nomine intercessum esse censeretur. Verum cum denuò de hac quæstione multa in medium à Patribus prolata fuissent, & rogata suffragia; Congregatio magna animorum, ac sententiarum consentione priores duas intercesiones reiecit: Et quod eo Decreto 68. ante statuit, nunc iterum decreuit. illudque ipsum Decretum hoc nouo Decreto stabiliuit: atque per omnia integre, incorrupteque in Societate seruandum esse serio, & grauiter mandauit. Sic autem & qui postremò loco intercesserat, à sua discessit intercessione, & ad aliorum sententiam se adiunxit.

Quo-

XLIII.

QVoniam diuturno quietis ſuæ detrimento Societas noſtra ſatis ſuperque experta eſt grauiſsima incommoda, quæ filij quidam præuaricatores, & communis pacis illius perturbatores, ac rerum nouarum architecti, ſuis conatibus illi attulerunt: Et multæ Prouinciæ maiorem in modum id efflagitarunt, vt huiuſmodi homines debitis pœnis caſtigarentur: Congregatio, pro eo, ac debuit ſpiritualem filiorum ſuorum iacturam dolenter ingemiſcens; & nihilominus perpendens; quantum detrimenti vnio, obedientia, religioſaq. diſciplina Societatis ab ijs hominibus paſſa ſit; quantumque apud externos bonæ illius famæ, qua bonus odor vbique gentium in Chriſto eſſe ſolet, detractum fuerit: Statuit omnino ſalutari alicuius ſeueri Decreti medicamento, huic tam graui morbo depellendo proſpiciendum eſſe. Siquidem frequentes illi falſas calumnias, & varias criminationes (de quibus ſpeciale poſtea iudicium Præpoſito Generali habendum erit) ſuæ Religioni immerito impoſuerunt: atque zeli, communiſq. boni pallio ſe contegentes, id ſibi arrogare auſi ſunt, vt iudicio totius Societatis, inImò, & ipſiuſmet Fundatoris P. N. ſanctæ memoriæ ſe præferrent: nec dubitarunt libellis ſcriptis, atque ad Summos Pontifices tranſmiſsis, ſubſcribere his verbis (ita petit tota Societas,

Perturbatores Societatis.

cum tamen ij pauci essent, & degeneres filij nostræ Religionis) eaque postularent, quæ substantialia Instituti nostri labefactarent; rationemq. gubernationis in Constitutionibus expressam immutarent; ac nouam prorsus formam, & rationem inducentes, vniuersam Societatis structuram dissoluerent, atque à fundamentis euerterent. Quo circa Congregatio declarat, eiusmodi homines tantorum malorum auctores, aliorumque seductores, ac eorundem vere complices, censuras, & pœnas omnes in Apostolicis Bullis contentas incurrisse. Nec non decernit, eos omnes, vtpote grauissimæ diuisionis Societatis auctores, à tota Societate velut pestē quam primum separandos esse; iudicio P. Prępositi permittens, vtrum eos peculiaribus pœnitentijs ante dimissionem castigari conueniat. Quod si per aliqua necessaria impedimenta eos è Societate statim eijci non licuerit, Congregatio statuit, eos præterea inhabilitatis ad quæuis officia, & dignitates, seu prælationes; vocisque tam actiuæ, quam passiuæ priuationis pœnis obnoxios fore, quamdiu eos in Societate necessario retineri contigerit. Insuper Congregatio statuit, vt qui vehementer suspecti de prædictis machinationibus reperti fuerint, ij vel iurent, se humiliter amplexuros Constitutiones, & Decreta Generaliū Congregationum, nec non Summorum Pontificum Bullas,

quibus Societatis Institutum confirmatur, seu explicatur, præsertim vero fel. rec. Iulij III. Greg. XIII. & Greg. XIV. nec vnquam se acturos quocumque prætextu contra illas, neque vt quidpiam de nostri Instituti ratione immutetur, curaturos per quoscunque in Bulla Gregorij XIV. non permissos: vel si hoc iuramentum præstare noluerint, aut post illud præstitum non seruauerint, etiam si Professi, & antiqui fuerint, de Societate omnino eijciantur. Præcepit etiam Congregatio in virtute sanctæ obedientię, supradictos omnes Auctores, & complices tanquam Societati perniciosos, & Apostolicæ Sedi inobedientes, à quocunque ex nostris, siue certa scientia, siue fide digna auditione deprehensi fuerint, & quoscunque alios, si qui in posterum pariter deprehendentur similia machinari, ad Præpositum Generalem fideliter esse deferendos, vt ille pro suo officio, & huius Congregationis voluntate, eos ijsdem pœnis afficiat, & à Societate dimittat, certus nisi id viriliter exequatur, se nec bono Societatis, pro qua sanguinem fundere paratus esse debet, nec propriæ conscientiæ satisfacturum. Quod vt sine impedimento fiat, & optata pace tandem aliquando Societas frui possit: Congregatio decreuit, suppliciter à Sanctissimo D. N. Clemente totius Religionis nomine petendum esse, vt Prædecessorum suorum exem-

exemplo confirmare circa noſtrum Inſtitutū quæ ab illis confirmata, & declarata ſunt; & ſua auctoritate, & poteſtate illi aſsiſtere dignetur, vt quæ in huiuſmodi peruerſos homines hoc Decreto ſancita ſunt, ſine impedimento executioni mandentur.

XLIV.

Rex Catholicus.

INter cetera, quibus noſtræ Societatis perturbatores illius euerſionem procurarunt, illud quoque grauiſſimū fuit, quod eam falſis calūnijs, & mēdacibus criminationibus apud Catholicam Philippi Hiſpaniarū Regis Maieſtatem traduxerunt: id artificioſis ſuis cōmentis contendentes, vt pijſſimi Regis auctoritate Societatis innocentia opprimeretur; & ipſa Societas in ſummum naufragij diſcrimen adduceretur. Quo factum eſt, vt Religioſiſsimus Rex pro ſua eximia in Deum, eiuſque Eccleſiā pietate, & in noſtram Societatem propenſa voluntate vehementer exoptarit, ea omnia huius Congregationis opera examinari, & veritatem omnino patefieri. Cum igitur Congregatio in eam rem ſerio, ac diligenter deſudarit, & iam res tota patefacta fuerit; ſatiſque manifeſtum euaſerit, horum omnium figmenta, & nouitates non ex Societatis ſenſu, quod ipſi mentiebantur, ſed proprias ipſorum adinuentiones eſſe: decreuit pijſſimum Regem Catholicum, & per cōmunes literas, & per certos Patres ex eorum numero, qui in Hiſpa-

Hiſpaniam reuertentur, de his omnibus, quæ geſta ſunt, ac de certiſſima rerum veritate, ſuo nomine certiorem facere: eumque ſummo animi ſtudio, ac reuerentia obſecrare, vt ſicut Congregatio non dubitat, illum pro ſua inſigni pietate Societatem noſtram in ſuis Regnis ſaluam eſſe velle; ita eius Maieſtas pro ſingulari clementia eandem Societatem ſui obſeruantiſſimam, ab eiuſmodi calumniatoribus vexari minime patiatur. Sic enim fore confidit, vt religioſam, quietam, & tranquillam vitam agentes, Eccleſiæ vtilitati, & ſpiritualibus proximorum commodis, ac illius etiam Maieſtatis obſequijs, fructuoſe vacare valeamus.

XLV.

Delectus opinionum.

CVm iuxta Decr. 56. & 58. Deputati pro Ratione ſtudiorum fundamenta, ſeu prę-ludia ad maiorem Regularum, quæ Decr. 55. continentur, intelligentiam, conſcripta diligentius recognouiſſent; & correcta Congregationi propoſuiſſent: Congregatio illa probauit, & in actis huius Congregationis ad vſum Superiorum (vt in Decr. 56. propoſitum fuit) inſerenda mandauit. Illa vero ſunt, quæ ſequuntur, videlicet.

Præfatio ad Regulas de delectu opinionum à Deputatis, pro Ratione studiorum confecta.

PAtres Deputati ex varijs nationibus pro libro de Ratione Studiorum recognoſcendo, cum de delectu opinionum primo loco tractandum cenſuiſſent; ac tanquam fundamentum propoſuiſſent doctrinam Societatis eſſe debere vniformem, ſecuram, & ſolidam, iuxta Conſt. par.3. cap. 1. §. 18. & par.4. c.5. §. 4. poſt accuratam diſcuſsionem, & collationem multorum dierum, ſtatuerunt communi conſenſu ea, quæ ſequuntur.

1 Noſtri omnino S. Thomam, vt proprium Doctorem habeant; eumque in Scholaſtica Theologia ſequi teneantur, tum quia Conſtitutiones eum nobis commendant p.4. c. 14. §. 1. & Summus Pontifex Clem. VIII. id ſe cupere ſignificauit; tum quia cum vnius Scriptoris doctrinam in Societate eligendam Conſtitutiones moneant par. 8. cap. 1. lit. K. nullius hoc tempore doctrina poteſt occurrere, quæ ſit ea ſolidior, aut ſecurior, vt non immerito S. Thomas Theologorum princeps ab omnibus habeatur.

2 Non ſic tamen ſancto Thomæ aſtricti eſſe intelligantur, vt nulla prorſus in re ab eo recedere liceat; cum illi ipſi, qui ſe Thomiſtas

maxi-

maxime profitentur, aliquando ab eo recedant; nec arctius nostros sancto Thomæ alligari par sit, quam Thomistas ipsos.

3 In quæstionibus mere philosophicis, aut etiam in ijs, quæ ad Scripturas, & canones pertinent; licebit sequi etiam alios, qui eas facultates magis ex professo tractauerunt.

Cæterum ne forte ex ijs, quæ dicta sunt, sumat aliquis occasionem sancti Thomæ doctrinam facile deserendi; præscribendum videtur vt nullus ad docendum Theologiam assumatur, qui non sit vere sancti Thomæ doctrinæ studiosus: qui vero ab eo sunt alieni, omnino remoueantur. Nam qui ex animo sancto Thomæ fuerint addicti, certum erit eos ab eo non recessuros, nisi grauate admodum, & rarissime. His ita constitutis, sequentes Regulas confecerunt iuxta ea, quæ dicta sunt intelligendas, easque Generali Congregationi approbandas obtulerunt.

X L V I.

STatuit Congregatio, vt ad casus reseruatos supra Decr. 67. addantur peccata contra simplicia vota, quæ Professi emittunt post professionem: ac præterea censuræ Societatis nostræ dumtaxat, prout in eo Decr. 67. iudicatum fuerat, considerandum esse.

Vota simplicia Professorum reseruantur.

Quod à Congregatione maioris declarationis causa ad Deputatos Patres pro substantialibus Instituti supra Decr. 60. reiectum fue-

Substantialia Instituti.

fuerat, hoc illi hunc in modum clarius proponi iudicarunt, & ad Congregationem retulerunt, nimirum

Substantialia Instituti ea in primis sunt, quæ in formula, seu Regula Societatis, Iul. III. summo Pontifici proposita, & ab eo, alijsque eius Successoribus confirmata, continentur Deinde ea, sine quibus illa aut nullo modo, aut vix constare possunt, cuiusmodi sunt

Primo, esse aliqua impedimenta essentialia in admittendo.

Secundo, non esse necessarium, vt in dimittendo forma iudicialis seruetur.

Tertio, Reddendam esse Superiori conscientiæ rationem.

Quarto, Contentum esse debere vnumquemque, vt omnia, quæ in eo notata fuerint, per quemuis, qui extra confessionem ea acceperit, Superioribus manifestentur.

Quinto, Paratos esse omnes debere, vt se inuicem manifestent debito cum amore: & alia his similia, à quibus nunc declarandis Congregatio breuitatis causa supersedendum censuit; cum præsertim Generales Præpositi ea pro tempore ad praxim declarare possint, dum in alijs Congregationibus Generalibus non declarantur. Quæ omnia Congregatio probauit, & supradictum Decr. 60. ad hoc 74. exigendum esse decreuit.

Supe-

XLVII.

Abdicatio bonorum.

SVperioribus diebus cum legeretur Decr. 66. dubitatum fuit à quibuſdam Patribus, circa verba illa Deputatorum (vel ea distribuant ſine facultate Superioris) quæ habentur §. 4. illius Decreti: An ſcilicet diſtribuere ſua bona, & abdicare ſe ſuis bonis ſine Superioris facultate, ſit contra votum paupertatis Societatis, vel contra Conſtitutiones tantum. Et cum huius quæſtionis diſcuſſio tunc inchoata, hactenus dilata fuiſſet: Congregatio re accurate examinata, iudiciũ Patrum Deputatorum approbauit: ac declarauit, eum, qui poſt emiſſa tria vota ſubſtantialia noſtræ Religionis, ſua bona diſtribueret ſine Superioris facultate, votum paupertatis Societatis violare.

XLVIII.

Numerus Congregandorum.

CIrca formulas Congregationum Prouincialis, & Procuratorum, Congregatio decreuit ſequentia. Primo numerum Congregandorum (quod ſupradicto Decreto 51. expediendum ſupererat, & huc reiectum fuerat) hoc modo contrahendum eſſe, vt ad Congregationem Prouincialem pro eligendo Procuratore conuenturi, quadragenarium numerum non excedant: nec quinquagenarium, quando ad Conuentum Generalem conuocatur Prouincialis: & in vtroque caſu maior ſit Profeſſorum, quam non Profeſſorum numerus.

rus. de quota vero,& alijs particularibus huc pertinentibus, Definitores decernant. Secundo, vt in Prouincialibus Cōgregationibus per suffragia secreta decernatur de cogenda, vel non cogenda Congregatione Generali. Tertio, vt Procuratores electi in Prouincialibus Congregationibus, Assistentes vero in Congregatione Generali iurent de fidelitate seruanda circa ea omnia, quæ ad Congregationem Procuratorum pertinent,& in ea tractanda sunt. Quarto, Vt cum maior pars Prouinciarum censuerit Congregationem Generalem esse cogendam, non sufficiat hic Romæ maior pars suffragiorum ad decernendum,ne cogatur; sed necessarium sit saltem duas tertias suffragiorum partes in id conuenire,alioqui Generalis Congregatio cogatur. Cætera omnia particularia Congregatio reiecit ad Definitores expedienda.

Secreta suffragia.

Iuramentū de fidelitate seruanda.

Procuratorum suffragia de cogēda.

I L.

PRopositum fuit Congregationi quoddam exemplum Hispanicum Constitutionum, ex Authographo P. Ignatij de verbo ad verbum bene, ac fideliter descriptum; ob eam causam, quod istud Authographum iam obsoletum, ac fere lacerum esset; & cum eo, atque cum alio authentico à prima Congregatione Generali tit. 5. Decr. 1. approbato, & manu P. Polanci subscripto, per quosdam Patres linguæ Hispanicæ peritos diligenter colla-

Constitutiones Hispanicæ.

collatum, postulatumque fuit, vt Congregatio illum librum probaret. Congregatio autem decreuit illum librum, postquam denuo per aliquot Patres à P. Generali designandos cum Authographo collatum fuerit, probatum fore, & pro approbato haberi debere In quorũ fidem Congregatio mandauit P. Laurentio Magio Secretario, vt ex eiusdem præscripto, & omnium Patrum nomine subscribat librum illum post prædictam collationem factam, & sigilli Societatis impresſione muniat.

L.

Biennium nouitiatus.

CONgregatio probauit iudicium Patrum Deputatorum pro dubitationibus Constitutionum exponendis, de eo, quod ad illos reiectum fuerat supra Decr. 24. Illud vero eiusmodi est. Ad decretum de non contrahendo tempore biennij probationis, nisi ad profeſſionem in casu, &c. Addendum est, quod id non videtur repugnare Decl. p. 5. c. 1. l. C. tum quia vt facultas dispensandi, quæ in ea concessa est, possit aliquem effectũ habere, satis est, si exerceatur in contrahendo tempore biennij ad profeſſionem in casu aliquo emittendam: tum etiam quia nunquam videtur euenire posse, vt opus sit illud contrahere, ad admittendum in gradum Scholasticorum, vel Coadiutorum.

L I.

Clemens Octauus.

QVoniam Illustrissimus Card. Toletus nomine Sanctissimi D. N. significauit Patribus Deputatis pro cognoscendis nostræ Societatis detrimentis, quædam Congregationi declaranda, quæ S. Sanctitatis volūtas erat, vt executioni mandarentur; ea P. Prępositus Congregationi proposuit. Et sunt, quæ sequuntur, videlicet

Triennium Superiorum

1 Vt Prouinciales, atque Rectores (exceptis, qui sunt in Domibus Nouitiorum) non durent vltra triennium, sed vacent saltem per annum, in quo obediant sicut ceteri.

L I I.

Vt Prouinciales visitētur.

2 VT Prouinciales visitentur, & de suo officio reddant rationem, siue per Visitatorem, siue per Prouincialem successorem.

3 Vt obseruetur Decretum Sanctissimi de casuum reseruatione.

4 Vt examinetur in Congregatione, an Assistentes in aliquibus casibus debeant habere votum decisiuum, & iudicetur per vota secreta, & referatur Sanctissimo, vel Cardinali. Quæ omnia Congregatio reuerenter audiuit, & debita cum submissione, obedientia, atque animorum promptitudine amplexa est. Et quod attinet ad §. 3. de obseruando Decreto reseruationis casuum, Sua Sanctitas concessit, quod supra Decr. 67. statutum fuerat

Votum decisiuum Assistentium.

rat petendum eſſe, ac præterea Magiſtri Nouitiorum poſsint eorum confeſsiones audire.

L I I I.

Vod proximo Decreto 81. §. 4. mandatum fuit, vt ſcilicet per vota ſecreta examinaretur, an Aſsiſtentibus concedendum eſſet in aliquibus caſibus votum deciſiuum; factum eſt: & exceptis quinque omnes cenſuerunt non eſſe concedendum, & nihil hac in re innouandum, cum præſertim hæc innouatio vnum ex Inſtituti ſubſtantialibus conuelleret.

Votum deciſiuum.

L I V.

Voniam linguarum Indicarum peritia ijs, qui in Prouincijs Indicis verſantur ſummopere neceſſaria eſt, ad ſalutem Indorũ procurandam; ob quam cauſam, vel ſolam, vel præcipuam operarij in eam Domini vineã de Societate mittuntur: Viſum eſt vniuerſæ Congregationi, omnibus illarum Regionum Superioribus, ceteriſque Patribus, ac Fratribus ſerio iniungere, vt diligenter exequantur, quod eſt à Patribus Generalibus ſæpe cōmendatum circa ſtudium linguæ Indicæ diſcendæ, & exercendæ: Vtque Superiores ipſi omni cura, & diligentia, atque etiam exemplo ſuo, quoad licebit, miniſterium illud, quod eſt adeo in conſpectu Dei pretioſum, honorificent, atque promoueant. Reuerendo autem P.N. Generali commendetur, vt inſtructionem ad praxim huius rei perſcribat, quam pro natura, &

Lingua Indica.

ratione gentium illarum putauerit commodiſsimam fore.

L V.

Formula Collegioru acceptãdorum.

FOrmula acceptandorum Collegiorum, de qua ſupra Decr. 36. propoſita fuit, & diligenter examinata: & tandem à Congregatione probata, nempe vt deinceps nullum Collegium admittatur, in quo literæ humaniores doceantur, niſi ea fundatione dotatum ſit, vt ſaltem 30. ex noſtris in eo ali poſsint. Quod ſi præterea tres Philoſophiæ curſus addi fundatores velint, eiuſmodi ſit, vt ex proproprijs reditibus ſaltẽ 60. ex noſtris ſubſtentari queant. Vbi vero Societas alicuius Vniuerſitatis, aut generalis ſtudij curam ſuſciperet, ac ſupradictis Scholaſticam Theologiam, & ſacram Scripturam adiungeret, ita commode perſpectum eſſe debebit, vt minimum centum è noſtris nutrire valeat. Quæ omnia in ipſa formula planius explicabuntur. Excipiuntur autem Indicæ, ac Tranſalpinæ Regiones, de quibus nihil adhuc certi præſcribi viſum fuit. Et nihilominus circa multiplicitatẽ Collegiorum Congregatio commendat P. Præpoſito, quod Decreto 11. ſecundæ, & 3. tertiæ Congregationis Generalis continetur.

L V I.

Canonizatio B.P.Ign.

PRopoſitum fuit plurium, & Prouinciarũ, & particularium nomine, vt ſanctæ mem. P. Ignatij, Societatis Noſtræ Fundatoris, canoni-

nohizatio à S. Sede Apoſtolica petatur: Congregatio vero decreuit non ſolum P. Ignatij, ſed etiam P. Franciſci Xauerij canonizationē petendam eſſe: ac P Præpoſito commiſit, vt ſi iudicio peritorum ſolida eius petendæ fundamenta extiterint, eam Congregationis nomine opportuno tempore petat.

LVII.

Officium pro ſacramē to Euchariſtiæ.

POſtulatum fuit, vt ad maiorem erga venerabile ſacramentum Euchariſtiæ deuotionem exercendam, petatur à Summo Pontifice, vt in Societate ſingulis quintis ferijs non impeditis, Miſſa de illo celebretur; & officium propriū recitetur, ſicut in diebus Sabbati de B. Virgine fieri conſueuit. Et viſum eſt Congregationi, nihil omnino petendum eſſe, magis autem curandum, vt Societas in huiuſmodi ritibus ſe Rom. Eccleſiæ conſuetudini conformet, quemadmodum ſemper fecit.

LVIII.

Latina editio emendāda.

PRopoſitum etiam fuit, Latinam Conſtitutionum editionē in multis ab Authographo P. Ignatij Hiſpanico diſcrepare; ac loca iam collecta eſſe; & ob eam cauſam aliquos Patres deſignandos eſſe, qui ea inſpicerent, vt Latina editio emendari poſſet. Verum Congregationi viſum fuit, ea de re iam nihil agendum eſſe, cum præſertim Latinam editionem habeamus à Congregatione 4. Generali

Decr.59. approbatam, & temporis angustia illi collationi operam dari non patiatur. Loca vero collecta committi debere P. Generali cum Assistentibus consideranda, vt sequens Congregatio Generalis materiam paratam reperiat: sed Constitutiones, si opus fuerit, iuxta P.Ignatij Authographum emendandas, quemadmodum in quarta Congregatione Generali Decr. 38. factum etiam fuit.

Sequuntur Decreta per Definitores facta, & à Congregatione approbata, supra Decr. 100.

L I X.

Negotia rationis status

PRæcipitur nostris omnibus in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub pœna inhabilitatis ad quæuis officia, & dignitates, seu prælationes, vocisque tam actiuæ, quam passiuæ priuationis, obseruatio Decr. 63. ne scilicet quispiam publicis, & secularibus Principum negotijs, quæ ad rationem status (vt vocant) pertinent, vlla ratione se immiscere; nec etiam quantumuis per quoscunque requisitus, aut rogatus eiusmodi politicas res tractandi curam suscipere audeat, vel præsumat. Et serio commendatur Superioribus, ne permittant, nostros ijs rebus vllo modo implicari. Et si quos ad eas propensos animaduerterint, Prouincialem suum quam primum commonefaciant,

ciant, vt eos loco mutet, si illic sit occasio, vel periculum se eiusmodi implicationibus irretiendi.

L X.

Explicatio formulæ Cōgregationis Prouincialis

Circa formulam Congregationis Prouincialis, de qua Decr. 76. sequentia particularia definita sunt. Primo, vt ad Congregationem Prouincialem, præter Prouincialem ipsum, & Superiores omnes Locales, & Procuratorem Prouinciæ, vel maximi Collegij, conueniant tot professi antiquiores illius Prouinciæ, quot ad præfixum numerum explendum sufficiant. Quod si contingat numerum Superiorum, qui professi non sunt, ita excrescere, vt tertiam suffragiorum partem superent; tunc tot Professi addantur, seruato antiquitatis ordine, quousque duas tertias partes conficiant, etiam si hoc modo præfixus numerus excederetur. Secundo, ex Rectoribus non professis, ij tantum in Congregatione locum habeant, qui Societatis domicilia administrant; non item qui Seminariorum quoruncunque curam habent. Tertio, Consultores Prouincialis, non quia Consultores sunt, sed seruata suæ professionis antiquitate, inter quoscunque alios admitti debent.

DECRETA

Sextæ Congregationis Generalis.

I.

Contra perturbantes.

QVoniam contra Societatis perturbatores, à quinta Congregatione Generali quædam ſtatuta fuerunt toti Societati valde ſalutaria: vt ad eiuſdem Societatis pacem in dies conſeruandam, magis exitum illa feliciorẽ habeant, prælecto ſeptuageſimo dictæ Congregationis ſuper ea re Decreto, Propoſitum fuit, vt illud hæc quoque Congregatio primo renouaret; deinde præceptum etiam Prouincialibus adderet, vt in eiuſmodi perturbatores inquirãt, & ad Reuerendum Patrem Noſtrum Generalem deferant: neque minus fortiter, quam fideliter ſuo in ea re munere fungantur. Multis itaque hinc, inde allatis, omnium ſuffragijs

gijs conclusum fuit, illud quintæ Congregationis contra Societatis perturbatores Decretum, nuper à Sanctissimo Domino Nostro Paulo Quinto confirmatum, non modo renouandum esse; verum etiam ita extendendum, vt eo Nostri omnes comprehendantur; qui quorumcumque hominum, siue de Societate sint, siue de ipsa non sint, opera vtuntur, ad Societatis pacem conturbandam: sic tamen, vt præcise magis ad praxim declaretur, quinam illi sint, quibusve in casibus aliqui Societatis perturbatores dici debeant. Quod vero ad præceptum spectat, maior pars censuit, esse Prouincialibus imponendum.

II.

Bullæ Cruciatæ.

CVm non desint è Nostris, qui Theologicarum rationum prætextu, vi Bullæ Cruciatæ sibi licere putent Confessarios eligere, qui eos à reseruatis in Societate casibus absoluant; & Sacerdotes etiam è Nostris aliqui fortasse sint, qui ijsdem fundamentis, seu prætextibus nixi, eos, qui in eiusmodi casus incurrerunt, absoluere aliquando audeant, cum magno religiosæ nostræ disciplinæ detrimento, nisi remedium efficax afferatur: Propositum fuit videndum, esset ne seuerum aliquod ab hac Congregatione Decretum faciendum, quo id omnino prohibeatur; declarando præterea, priuilegium Bullæ Cruciatæ nihil prodesse nostris posse aduersus Nostræ

Socie-

Societatis priuilegia, sæpius à Sancta Sede Apostolica nobis concessa & confirmata; decernendo Bullæ Cruciatæ casum, quoad reseruatorum casuum absolutionem, Nostris interdictum, ac nullum esse iuxta Breue Sanctissimi Domini Nostri Gregorij XIII. anno 1575. die 3. Maij. Et Clementis VIII. die 14. Iunij 1595. in eundem finem concessum, & non ita pridem à Sanctissimo Domino Nostro Paulo V. viuæ vocis oraculo Reuerendo Patri Nostro confirmatum die anno

Placuit autem omnibus, hoc fieri Decretum, cum Congregatio sententiam eorum, qui contra sentiunt frustra, reijciat: & Nostris omnibus, ne illam sequantur, prohibendum censuerit. Ac licet senserint, quatenus opus fuerit, à Summis Pontificibus declarationem petendam; qua dilucide constet, nullis Bullæ Cruciatæ priuilegijs, aut clausulis, etiam derogatorijs, dictis Nostris priuilegijs quidquã derogari: Interim tamen edicit Congregatio, Nemo vt Nostrorum audeat vel docere, vel in praxi contrariam tenere sententiam. Quare nec Sacerdotes absoluere quemquam ad se cum reseruatis casibus accedentem præsumant; nec qui accedunt tutos se vllo modo in conscientia, quasi rite absolutos, arbitrentur. Si quem vero constaret, illam doctrinam docere, vel alijs persuadere, tamquam probabilem; eum Prouinciales, tamquam Socie-

Societati maxime noxium, debitis pœnis coerceant.

III.

Hora recreationis.

VT illa hora recreationis, qua iuxta Constitutiones post prandium, & cœnam à grauioribus studijs, & occupationibus vacandum esse præscribitur; fructuosius, & religiosius iuxta regulas expendatur: Propositum fuit, vt media post prandium, & cœnam hora elapsa, quod reliquum est, ita distribueretur, vt quadrans vnus recensendis aliquorũ Sanctorum exemplis, vel huiusmodi alijs tribueretur: alter vero, si se ad cubicula Nostri reciperent, vel in recitando Rosario, vel in gratiarum actione, vel in pij alicuius libelli lectione, ac meditatione insumeretur. Cum itaque multa hinc inde diu à Patribus allata in medium fuissent: visum tandem est maiori parti, nihil de consueta illa hora recreationis, retrahendum esse, de qua loquitur Regula Præpositi 56. & Rectoris 55. verum enitendum esse diligenter, vt alijs rationibus, quæ à diuersis proposita fuerant, occurreretur incommodis, quæ certum est alicubi in recreationibus inueniri, aut ex eisdem promanare. Eas autem rationes, ac remedia deferenda esse ad Patres Deputatos pro spiritus renouatione, vt quæ ab ijs probata fuissent, postea Congregationi Generali proponerentur.

Postea

IV.

Ordinationes de visitãdis fœminis.

POstea cum propositum fuisset, videndum, an Ordinationibus à Reuerendo Patre Nostro Generali factis, circa visitationem præsertim fæminarum, aliquid addendum esset, ad earum fructus certius, atque efficacius percipiendos: Visum est Congregationi, vt Patres Deputati pro renouatione Spiritus, diligenter illas percurrerent, tam impressas, quam manuscriptas: quibus si quid addi posse iudicassent, ad Congregationem deferrent.

V.

Bonorũ applicatio.

QVoniam in quarta Generali Congregatione facta fuit potestas Reuerendo Patri Nostro Generali, vt pro Seminarijs Nostrorum, quæ indigerent, dispensaret circa bonorum applicationem extra Prouinciam, in qua bona illa essent: Propositum est Congregationi, vt hæc eadem auctoritas Reuerendo Patri Nostro Generali denuo concederetur pro Seminarijs Prouinciarum, in quibus qui Societatem ingredi cupiunt, admittuntur. Itaque post varias rationes à diuersis Patribus in vtranque partem allatas, & ijs, quorum maximo interesse videbatur, prolixe auditis; constitutum fuit, vt potestas illa dispensandi, & bona eiusmodi Seminarijs Nostrorum egentibus applicandi, quemadmodum dictum est, huius etiam Congregationis auctoritate concederetur intra Regnum Hispaniæ;

ſpaniæ: atque idem etiam de alijs quoque Regnis intelligeretur.

V I.

QVia in nonnullis Prouincijs, ac ciuitatibus dicitur eſſe non parua offenſio, quod Noſtri in Aduentu nec ieiunent, nec abſtineant ſaltem à carnibus: Propoſitum Congregationi fuit, conſiderandum, An ad euitandam dictam offenſionem, concedendum eſſet ijs Prouincijs, quæ id petunt, vt vel ieiunent, vel abſtineant. atque ad omnes ſcrupulos eximendos ſimul declaretur, quomodo intelligenda ſint verba illa Regulæ 32. Præpoſiti, & 31. Rectoris, dummodo ordinaria conſuetudo ieiunandi, quæ iuxta Conſtitutiones non ſit non introducatur. Viſum tandē eſt Congregationi, nullo modo expedire, vt vlla vniuerſalis huius rei conſuetudo toti ſocietati communis introducatur. Cumque perſpicuum ſit, reliquo anni tempore abſque inducendæ conſuetudinis periculo ieiunia cum delectu ciborum more eccleſiaſtico, & abſtinentias petentibus, iuxta diſcretionis menſuram concedere Superiores poſſe; monendos Congregatio cenſuit, eos etiam in Aduentu faciles eſſe oportere, cum ad ſingularitatem non pertineat, alijs non ieiunantibus iunare. Quare vt ſimul & conſuetudo non introducatur, quæ obligationem ſapere videatur; & edificationi quoque conſulatur,

Aduentus, & pœnitentiæ.

atque

atque offenſio vitetur; ſtatutnm eſt, vt ſi in aliqua ciuitate, vel in pluribus, vel etiam in tota Prouincia offenſio hæc timeatur; Prouincialis diligenter, & perſpicue Reuerendum Patrem Noſtrum Generalem informet, vt ille pro ſua prudentia omnibus perſpectis ſtatuere poſſit, quid in quaque domo, vel Prouincia concedendum ſit, vel cauendum: ex eoque ſic praxis tota deducatur, vt nec offeſioni ſit locus, nec obligatione Noſtri ad huiuſmodi ieiunia obſtricti cenſeantur.

VII.

De mutandis Conſtitutionibus.

QVoniam §. 68. formulæ Congregationis Generalis, de ſubſtantialibus noſtri Inſtituti nihil omnino agendum in Congregatione dicitur: de ijs vero, quæ pertinent ad alias Conſtitutiones vel condendas, vel immutandas, & de alijs grauioribus ſemper eſſe ad plura medietate ſuffragia decernendum; cum tamen appareat, non ſolum plures particulares perſonas, ſed nonnullas etiam Congregationes Prouinciales non ea, qua par eſt, reuerentia erga Conſtitutiones affici, facileque de illarum mutatione Generali Congregationi proponere: quia res nouitiatis, ac periculi plena eſt, & viam munit non ſolum ad contemptum Conſtitutionum noſtrarum, quas vt Sanctas, à Beato Patre Noſtro tot lacrymis, & orationibus conditas venerari debemus; ſed etiam ad aliam ſenſim

Reli-

Religionem condendam: Cum propositum propterea fuisset statuendum, vt de Constitutionibus immutandis non solum decerneretur ad plura medietate suffragia, vt iam decretum est in prima Congregatione Generali tit. 2. Decr. 2. & in Congregatione Generali Secunda Decr. 9. & 10. Sed nec liceat quidem de ijs in Congregatione tractare, si quid vnquam proponeretur, nisi ad plura medietate suffragia de eo tractandum statuatur. ipsa vero deliberatio, & Decretum non fiat, nisi ad duas tertias partes, non obstantibus decretis, & §. Formulæ Congregationis Generalis ante citatis. Post multa, quæ à diuersis fuerunt allata, visum fuit maiore suffragiorum parte, Decretum hoc esse à Congregatione faciendum. atque ita factum, constitutumque fuit.

VIII.

Pœna in eos qui agūt de Substantialibus.

CVm relatum fuisset, aliquas Congregationes Prouinciales proposuisse nonnulla contra substantialia Instituti, quanquam eiusmodi esse, minime fortasse animaduertissent: vt tamen in posterum sint cautiores, propositum fuit, vt pœna statueretur aliqua in eos, qui deinceps hac in re, quæ tanti momenti est, peccauerint; & aliquid proposuerint cōtra ea, quæ substantialia Instituti sunt; siue cum certum est ea, quæ proponunt, eiusmodi esse, siue cum sint ne talia, dubitatur.

Atque

Atque omnium fere consensu Decretum est: vt in eos, qui tale quid in posterum tentauerint, pœna Reuerendi Patris Nostri iudicio statuatur.

IX.

Congregationes Prouinciales de mutandis Constitutionibus & Decretis.

CVm vero propositum quoque fuisset de ijs Generalium Congregationum Decretis, quæ facta iam sunt; multoque magis de Constitutionibus propter earũ reuerentiam, nec tollendis, nec immutandis: statuit Congregatio, vt nulla post hac Prouincialis Congregatio quicquam proponat, quo tollendæ, aut immutandæ sint prædictæ Constitutiones, vel Decreta, nisi communi consensione, & omnibus eorum suffragijs, qui dictis Prouincialibus Congregationibus intersunt, vel saltem ad duas tertias partes, visum fuerit, esse proponendum. Tum vero non petatur, vt eiusmodi Constitutiones, vel Decreta tollantur, aut immutentur, sed solum incommoda proponantur, quæ sequuta, vel sequi posse videntur ex eorum obseruatione: ad eaque vitanda remedium à Congregatione Generali simpliciter petatur.

X.

Professio quatuor votorum pro Humanistis.

QVia literarum humaniorum tanta est necessitas, tantaque ad Diuinum obsequium, & proximorum commodum vtilitas (qua propter magni semper in Societate factæ sunt) ad earum studia, quæ alicubi lan-

guere

guere videntur, magis ac magis promouenda, quod ſummopere ab omnibus Prouincijs expetitur: Cenſuit Congregatio, vt (quemadmodum propoſitum fuerat) cum Noſtris, qui mediocrem rerum Theologicarum cognitionem habuerint, quę ſufficere ad infidelium, & hæreticorum conuerſionem poſſit; quique inſignes alioqui in literis humanioribus fuerint, & plures annos in ijſdem docendis cum laude ſtrenue laborauerint (ſi cetera non deſint, quæ in Conſtitutionibus requiruntur) diſpenſari poſſit, vt ad profeſſionem quatuor votorum promoueantur, Reuerendi Patris Noſtri Generalis iudicio, iuxta Conſtitutiones. Quod ſi prædictam rerum Theologicarum cognitionem eos non habere contigerit, & nihilominus cetera, quæ dicta ſunt, adfuerint; diſpenſari cum illis poterit, vt ad trium votorum profeſsionem promoueantur. Atque idem fieri poſſe intelligitur cum Noſtris, qui apud Indos vtiliter laborantes, eorum linguis cum fructu addiſcendis operam dederunt: dummodo dici intelligatur, ita in hac tota re diſpenſari poſſe iudicio Reuerendi Patris Noſtri Generalis, vt non communiter tamen, ac facile cum omnibus vſurpetur.

X 1.

Iuniorũ ſeparatio.

CVm nihil ſit, quod deſiderare magis Societas debeat, maiorique ſtudio promouere, quàm vt qui ſe, ſuamque in ea ope-

ram ad Dei gloriam, & proximorum vtilitatem in ijs functionibus impendunt, quæ suæ vocationis, atque Instituti propriæ sunt; illum spiritus feruorem conseruare, ac in dies augere studeant, quem initio hauserunt: cumq. tantus ex Iuniorum nostrorum Fratrum à reliquis separatione fructus constet, vbi ea fieri cœpta est, ad eos in bona Nouitiatus educatione confirmandos, & probe, quales Institutum postulat, effingendos: Postulatum fuit, vt huius Congregationis auctoritate eiusmodi separatio approbaretur, & confirmaretur; eaque, sicubi forte nondum cœpisset, introduceretur. Quamobrem omnium votis non approbata modo fuit, sed etiam Prouincialibus magnopere cõmendatum, vt pro eo, quo Societatem amore prosequuntur, cupereque propterea debent, vt ij, de quibus agitur, melius in eo spiritu conseruentur, quem probationis tempore acquisiuerunt; hunc Iuniorum seorsum à ceteris habitandi, conuersandi, & in omnibus, quoad fieri poterit, segregandi morem inuehi, & obseruari curent tum in Seminarijs maxime, illisque Collegijs, in quibus numerus eorum maior est; tum vero etiam in alijs, vbi commode fieri posse iudicauerint. Rogatusq. fuit Reuerendus Pater Noster Generalis, vt Instructionem aliquam ad huius rei feliciorem, facilioremque progressum conficeret.

Propo-

XII.

Propositũ fuit de Collegijs, quæ hactenus multiplicata sunt, vbi studentium Nostrorum Seminaria actu non sunt; an licite retineri possent: & quid remedij esset adhibendum, cum ex Constitutionibus, & literis Apostolicis constare videatur, reditus in Collegijs, & Domibus Probationis ad Seminaria Nostrorum studentium esse concessos. & cum perpensis plurimis locis Constitutionum, verbis literarum Apostolicarum, & Decretis primæ, secundæ, & tertiæ Congregationis Generalis, multa in medium adducta essent, & per quatriduum res diligenter examinata: visum est Congregationi statuendum, nullum in ea re fuisse, aut esse debere scrupulum, cum præsertim perpetua praxis, & continuata series ab ipso Beati Fundatoris tempore hucusque tradita, quæ est optima legum interpres, securos nos reddere possint. & nihilominus ad omnes difficultates tollendas, quoniam non solum per communicationem priuilegij à fel. record. Iulio II. Ordini Prædicatorum concessi; sed etiam ex proprio priuilegio potest Societas, quæ dubia sunt in Instituto, & formula eiusdem comprehensa, declarare: Declarat Congregatio, non solum Collegia, vbi sunt eiusmodi Seminaria, sed etiam alia, in quibus literarum studia tractantur, & Scholæ in proximorum vtilitatem apertæ sunt; esse consen-

Collegiorũ nostrorũ natura.

tanea Constitutionibus, & Instituto: & Professos, atque Coadiutores formatos, de quibus poterat esse maior dubitatio (nam de ceteris nihil scrupuli subesse potest) qui eiusmodi Collegijs, etiam vt operarij necessarij, aut vtiles sunt, posse in eis sine vllo scrupulo sustentari: neque hoc esse, Societatem professam, quod de Domibus professis prohibitum est, ex Collegiorum reditibus iuuari. Curandum tamen omnino, vt Collegia inchoata perficiantur, quo vel Nostri Scholastici aliquot ibi ali, vel, si comodius Societati fuerit, in aliquibus Seminarijs ex eorum contributione sustentari, vel alia aliqua ratione prospici possit, prout Reuerendo Patri Præposito Generali ad maius Dei obsequium, Societatis vtilitatem, & commune Ecclesiæ bonum expedire visum fuerit. Si vero ob paucitatem Domorum Professarum (quas hactenus, etsi diligenter à Reuerendo Patre Præposito Generali quibusdam locis curatum sit) multiplicare non potuimus, professorum numerus ita excreuerit (quod tamen ob multitudinem, & necessitatem Collegiorum alijs morientibus, ac deficientibus non tam cito futurum creditur) vt ipsi professi extra casus Constitutionibus comprehensos in ipsis Collegijs non tam ob necessitatem, atque vtilitatem illorum, quam in fraudem, & vt ibi alantur, constituti esse posse videantur: tum Prouincialis

in

in cuius Prouincia id contigerit, moneat Reuerendum Patrem Præpositum Generalem, vt ille siue in Residentias, siue in alias Prouincias, siue ad Indos transmittere possit, quos transmittendos iudicauerit. Collegia autem vbi omnino studia non tractantur (quæ nulla, aut paucissima esse Prouinciales testati sunt) in meliorem formam arbitrio Reuerendi Patris Nostri Generalis reducantur. Ac licet nonnullis ad maiorem securitatem visum fuisset, dispensationem à Christi Vicario, vel declarationem petendam: Censuit tamen Congregatio nihil opus esse, cum præsenti suá declaratione omnes Nostri tranquillo animo, & quieti esse possint, & debeant, sicuti præsenti Decreto ipsamet Congregatio omnino decernit, ac statuit. Hortans omnes in Domino, vt perfectioni potius acquirendæ, & proximis iuuandis, atque gloriæ Dei amplificandæ, vt in omnibus Regionibus, præsertim vero Septentrionalibus, magno cum fructu Dei benignitate factum est, neruos omnes ipsi in vinculo pacis arctissime colligati strenue intendant.

XIII.

Formulę recognitæ.

CVm Patres Deputati pro formulis Congregationum recognoscendis &c. iuxta Decretum 7. huius Congregationis, cœpissent eorum, quæ ad ipsos à diuersis delata fuerant, iudicium Congregationi proponere: Placuit

Congregationi, quemadmodum alias factum fuisse referebatur; ea primum omnia in Congregationis loco affigi, quæ tum ab ipsis, tum ab alijs Patribus in singulis eorum Deputationibus discussa, & dijudicata deferrentur: vt ijs, quæ maioris alicuius momenti essent, maturius consideratis, facilius postea suum de eisdem quisque suffragium daret; & Congregatio auditis omnibus statuere, ac definire posset. In ceteris autem, quæ aut non essent adeo grauia, aut nullum cuipiam circa illa dubium occurreret; nisi ijs coram omnibus perlectis, Congregatio aliquid esse mutandum iudicasset, Deputatorum iudicium approbasse censeretur. Atque huius generis fuerunt hæc, quæ sequuntur.

Numerus Congregãdorum.

Primum. Eo ipso quod numerus eorum, qui ad Congregationem Prouincialem conuenire possunt, ad numerum quadraginta, vel quinquaginta contractus fuit per Decretum 76. & Canonem 15. Congregationis Generalis quintæ: ad hos quoque intelligi debet, suffragium actiuum esse contractum: Reliquis autem professis, si qui in ea Congregatione locum non habent, remanet tamen suffragium passiuum. Itaque addendum est formulæ, eos, si eligantur, vocandos esse, si fieri commode possit, vt Congregationi deinceps intersint.

Professi applicati Prouinciæ.

Secundum. Professi, quos certo constiterit, post indictam Congregationem applicatos

tos esse Prouinciæ, in Congregationem admittentur vltra numerum quadraginta, vel quinquaginta, sic vt non excludantur ij, qui sunt de Prouincia, & suo iure intra numerum dictum in Congregatione locum habent.

Tertium. Quoniam iuxta Decretum 25. huius Congregationis de substantialibus Instituti, quando res dubia est, in Prouincialibus Congregationibus tractari non licet: in fauorem substantialium hæc constituta regula est: Vt tunc res dubia, & de illa tractari non posse intelligatur, si vel vnus Deputatorum censeret esse dubiam; multoque minus, si Prouincialis ita censeat, cuius est totam Congregationem dirigere, atque omnino efficere, vt Decreta seruentur; eosque coercere, qui contra Institutum aliquid forte molirentur.

Quando dubitatur de substantialibus.

Quartum. Circa §. 20. Congregationis Prouincialis, vbi dicitur, post decimum scrutinium per tres, aut per quinque Compromissarios eligi vnum ex illis debere, qui plura ceteris habeat suffragia: iudicatum est, vt si duo ex quinque Compromissarijs vnum elegerint, & alij duo alium, quintus vero ad tertium accesserit; aut si ex tribus Compromissarijs singuli acciperent singulos; in priori casu danda deinceps suffragia esse inter eos tantum duos, qui plura suffragia habuerunt; & illum tertium excludendum, qui ab vno solo eligebatur.

Compromissarij.

batur. In poſteriori autem caſu duos alios addendos eſſe Compromiſſarios.

Reſpõſa Generalium legenda.

Quintum. Placuit etiam conſtitui, vt antequam in Congregatione Prouinciali quicquam tractandum proponatur; Reſponſa prius Reuerendi Patris Noſtri Generalis ad proxime præcedentis Congregationis quæſita prælegerentur.

X I V.

Suffragia pro fundatore Domus Profeſſæ.

CVm ex Decreto 63. & Canone 18. Congregationis tertiæ Generalis, pro fundatoribus Domorum Profeſſarũ ſuffragia fiant in ipſa Domo, & Prouincia, in qua Domus erigitur: Quæſitum fuit, an videretur ab hac Congregatione ſtatuendum, vt eadem pro dictis fundatoribus in poſterum ſuffragia exhiberentur, quæ iuxta Conſtitutiones par. 4. c. 1. pro fundatoribus Collegiorum in tota Societate præſcribuntur: aut ſaltem addendum aliquid ijs, quæ iuxta dictum Canonem fieri conſueuerunt; cum plerique Domorum fundatores plus aliquando in ipſarum fundatione expendant, quam nonnullorum fundatores Collegiorum. Cenſuitque Congregatio nihil eſſe immutandum. Si quid vero particularis aliquando cauſa poſtulauerit, Reuerendus Pater Præpoſitus Generalis videbit.

X V.

Inſtitutio pro Confeſſarijs Principum.

CVm facile non ſit, Principibus aliquando quibuſdam Confeſſarios à Societate poſtulan-

ſtulantibus denegare: vt maiore, cum accidit, integritate procedatur; neve vllum, dum alios Noſtris miniſterijs iuuamus, detrimentum paupertatis Noſtræ puritas patiatur: Placuit Congregationi Inſtructionem primo pro Confeſſarijs Principum à Reuerendo Patre Noſtro Generali confectam approbare, ſuaque auctoritate confirmare: ac præterea ſtatuere, non licere Noſtris eo maxime titulo, quod cum Principibus, & Magnatibus tractant, vel eorum Confeſſarii ſunt, ab iis quidquam ad proprium vſum, & diſpoſitionem accipere: neque ad id Superiores concedere facultatem poſſe. Et ſi quos aliquid eiuſmodi procuraſſe conſtiterit, eſſe puniendos. Idem voluit Congregatio intelligi de aliis Confeſſariis, Concionatoribus, Præceptoribus, & ſimilibus erga pœnitentes, deuotos, conſanguineos, amicos: & maxime obſeruari debere ab iis, qui in Miſſionibus verſantur. Quod ſi ſponte ab aliquo quid offeratur, aut alicui particulari mittatur, id iuxta regulas, in communem vſum accipiatur, & diſpenſetur. In caſibus vero particularibus & prudentia Superiorum videbit, quid fieri expediat; & vbi dubium eſſet, ad Reuerendum Patrem Præpoſitum Generalem recurratur.

XVI.

Secreta ſuffragia.

CVm in Deputatione pro formulis Congregationum recognoſcendis &c. quæſitum

tum fuiſſet, quod à pleriſque fuerat propoſitum, eſſet ne in Congregationibus Prouincialibus ſecretis ſuffragijs de negotijs agendum; & res fuiſſet in Cōgregatione quoque propoſita, & agitata: nemine diſcrepante approbatum fuit Deputatorum iudicium, quibus viſum erat omnibus, nullo modo ſecretis vtendum eſſe ſuffragijs (ſiue de negocijs alijs agatur; ſiue quæratur, cogenda ne ſit Congregatio Generalis, nec ne) propter multa, & grauia incommoda, quæ, prçter nouitatem, inde ſecutura eſſent. Quare hoc Decreto Congregationis placuit rem penitus definire, ne deinceps contra ſenſum Societatis huiuſmodi petitionibus, aut priuatis aliquorum ſenſibus locus eſſet.

X V I I.

Secretum in Informatione capienda

QVæſitum etiam fuerat in eadem Deputatione pro formulis, Imponendum ne præceptum eſſet, quo vetaretur, vt nihil quicquam in informationibus de aliquo auditum, illi ipſi manifeſtaretur, indicata perſona, à qua fuiſſet acceptum. Quod cum eſſet Congregationi quoque propoſitum, illa non modo Deputatorum iudicium confirmauit (qui cenſuerunt omnes, præceptum quidem huiuſmodi non eſſe imponendum, ſed aliquid tamen grauioribus verbis addi poſſe, quo ſui omnes officij monerentur) verum addendum etiam putauit, non modo non indican-

dicandam vlli personam esse, à qua de ipso quidquam quis audiuisset; sed neque in vniuersum quidem, cuiquam aliquid omnino de ipso in informationibus auditum, esse deferendum.

XVIII.

Quæ seruãda in Informationibus capiendis.

QVoniam in Congregationibus Prouincialibus, ex informationibus, quæ capiuntur, siue de mittendis singulis triennijs Romam Procuratoribus agatur; siue de eligendis ijs, qui Prouincialem ad Congregationem Generalem comitaturi sunt; non mediocriter lædi caritas plerumque posset, dum inquiruntur, & dicuntur permulta, quæ ad rem circa personas eligendas non faciunt: Visa sunt Congregationi hæc, quæ sequuntur in huiusmodi informationibus in posterum observanda, & commendanda. Vt maxima primum tam in capiendis, quam in dandis informationibus religiosæ caritatis, & modestiæ retinendæ ratio habeatur. Deinde vero de personis (quæ satis iam vel ex earum actionibus, diuque probatis moribus, vel ex administrationibus, atque ex officijs, quibus in Societate functi fuerunt, in Prouincia notæ sunt) nullam esse informationem capiendam, verum de ijs tantum capiatur, quæ plane notæ non sunt: Et quidem ab ijs, qui eas bene norunt, & synceram de ipsis informationem dare possunt. Denique vt alijs omnibus

bus prætermiſſis, de ijs tantum rebus capiatur, ac detur informatio, quæ ad id pertinent, cuius maxime cauſa fieri electio debet, iuxta formulam Congregationis Prouincialis §. 14. nimirum, An rerum Societatis notitiam habeat, &c. Quamobrem etiam viſa ſunt Congregationi expungenda illa verba, quæ illo §. extremo leguntur, & alia huiuſmodi.

Ex allatis à Patribus Deputatis pro formulis Congregationum recognoſcendis &c. hæc fuerunt à tota Congregatione approbata, circa formulam Congregationis Prouincialis.

XIX.

Formulæ correctæ.

VT ex formula Congregationis Prouincialis §. 5. expungatur, quod habetur de Rectoribus Conuictorũ, & Seminariorum ad Congregationes Prouinciales admittẽdis: cum per Decretum 103. & Canonem 15. Congregationis Generalis quintę, iam ſint ab ipſis excluſi.

XX.

Quodnam maximum Collegium.

CVm maximum Collegium, cuius Procurator in Congregatione Prouinciali locum habet, iuxta §. 5. formulæ Congregationis Prouincialis, quando nullus ſit Prouinciæ Procurator; Patribus Deputatis viſum eſſet, dicendum ceteris paribus antiquius; habendamque rationem eſſe tum numeri perſonarum, tum redituum, & functionum, atque in his tempus indictæ Congregationis ſpectan-

ctandum: Congregatio tamen censuit ad tollendas difficultates addendum, vt Reuerendus Pater Præpositus Generalis nominet in singulis Prouincijs, quod sit maximum Collegium, sicubi aliqua dubitatio fuisset.

XXI.

Superiores Professi vbi nã sedeant.

PRofessi quatuor votorum, qui propter Canonem 16. Congregationis quintæ nõ ingrediuntur Congregationem ratione professionis; sed solum, quia Superiores sunt; sedere debent inter professos, iuxta ordinem antiquitatis.

XXII.

SI quis sufficientem habet informationem de eligendis, non cogitur eam petere, iuxta §. 14. Nec quicquam addendum est formulæ, nisi forte, vt caueant, ne quis sine sufficienti informatione suffragium ferat.

XXIII.

Infirmus in eodem domicilio.

CIrca §. 20. declaratum fuit, infirmos in eodem domicilio haberi pro præsentibus. quare in omnibus electionibus etiam Compromissariorum, actiuum, & passiuum habere suffragium; fere tamen expedire, electionem Compromissariorum ex illis fieri, qu Congregationi præsentes adsunt, & communem Congregationis sensum vident: verum quid in singulis casibus, & personis expediat, videat ipsa Congregatio.

XXIV.

Suffragia comburēda.

PLacuit, vt Congregationis Prouincialis, & Procuratorum formulis addatur, quod est in §.52. Congregationis Generalis de suffragijs statim comburendis, & quidem à Secretario: necessarium tamen non est visum comburi in eodem Congregationis loco, sed statim post illam.

XXV.

Latine loquentur.

ADdi quoque placuit formulæ Congregationis Prouincialis, §.69. Congregationis Generalis de dicendis sententijs breuiter, &c. tum vero etiam visum fuit in ijsdem Prouincialibus Congregationibus Latine loquendum esse.

XXVI.

Præceptum secreti.

VIsum est eidem formulæ addendum §. in quo moneantur Prouinciales, vt quando ita expedire iudicauerint, & res postulauerit, possint pro suo munere imponere præceptum secreti.

XXVII.

An Procurator absens eligendus.

CIrca §.9. si de Procuratoris electione agatur, qui tertio quoque anno Romam mittendus est: potest legitime impeditus ne interesse Congregationi Prouinciali possit, absens eligi; modo non sit extra Prouinciam, & Prouincialem conuenire possit antequam Romam adeat. Si vero agatur de mittendis ad Congregationem Generalem

eligi

eligi possunt omnes, qui de Prouincia sunt, etiam qui eo tempore sunt extra Prouinciam.

XXVIII.

IVdicatum est æquum esse, atque ita fieri debere, vt numerus Congregandorum quadragesimus, vel quinquagesimus, Romæ conficiatur primo ex professis Prouinciæ. Ceteri vero quatuor votorum professi, qui Romæ Societati vniuersæ nauant operam, vt Reuisores, Substituti Secretarij Generalis, & alij huiusmodi, supra illum numerum admittantur, quando alias ratione antiquitatis essent admittendi cum exclusione aliorum.

Numerus Romæ Congregandorũ

XXIX.

PRocurator Generalis in Congregationem Prouincialem admittatur, intra numerum tamen, iuxta Canonem 16. Congregationes quintæ, atque hoc erit in formula declarandum.

Procurator Generalis.

XXX.

SEcretarius Societatis Professus, qui ratione numeri non haberet locum in Congregatione Prouinciali, admittendus est ob Canonem 15. Congregationis quartæ, absque alterius tamen professi exclusione, qui intra numerum contineretur.

Secretarius.

XXXI.

DEclarandum est in formula, De reiectis antequam de ipsis tractetur, decernendum

Reiecta.

dum prius esse in Congregatione, Vtrum de illis agendum sit, nec ne.

XXXII.

Electorum impedimenta.

IN Prouincijs intra Europam, si durante adhuc Congregatione Prouinciali primo loco electus ad Congregationem Procuratorum ire non possit, & eius impedimentum fuerit probatum; succedat electus secundo loco: & eligatur alius, qui substituatur loco secundi. Si vero vterque fuerit impeditus, duo alii eligantur, vnus primo, alter secundo loco. Quod si dissoluta iam Congregatione, impeditus vterque iudicetur, vt est in §. 27. aut nullus eo anno mittatur; aut Prouincialis cum suis Consultoribus, qui suffragii ius in Congregatione haberent, & præsentes sunt, alium poterit mittere ad informandum de statu Prouinciæ: qui tamen nullum Romæ tamquam Procurator ius habeat in Congregatione Procuratorum.

XXXIII.

Substituti.

SI quis quacunque ex causa ante electionem à Congregatione abesse cogatur, nec adesse posit electioni; admittatur alius, qui proxime ad Congregationem accederet. Si vero ille postea redeat, suo iure admittatur, neque tamen alter excludatur. Post electionem vero nullus est pro absente subrogandus.

In

XXXIV.

IN actis, quæ in Prouincia manent, ſcribenda ſunt omnia, quæ fuerunt in Congregatione tranſacta, ſiue probata fuerint, ſiue reiecta. Romam vero approbata ſolum mittenda ſunt, non reiecta.

Quæ in actis ſcribenda.

XXXV.

AD §. 34. formulæ Congregationis Prouincialis addendum eſt reſponſum Reuerendi Patris Noſtri Generalis, quo ſtatuitur, ſatis eſſe, ſi ſolus Secretarius cum Prouinciali obſignet ſcripturas poſt diſſolutam Congregationem; & eas poſtea Prouincialis tradat Procuratori, vel ſibi ſeruet, ſi eundum ſit ad Congregationem Generalem.

Sigillare acta.

Propoſita quædam ſunt itẽ à Patribus Deputatis pro formulis, &c. Circa formulam Congregationis Procuratorum; quæ Congregatio eo, quo ſequitur modo approbauit.

Circa formulã Procuratorum.

XXXVI.

PRocuratores in ſuffragijs ferendis Romæ pro cogenda, vel non cogenda Congregatione Generali, ſi diſſentire volent, ſiue affirmando, ſiue negando, à ſenſu omnium, vel maioris partis Prouinciarum; tunc ad aliquid contra ſtatuendum non ſufficient ſuffragia plura medietate, ſed duabus ſuffragiorum tertijs res tota decernatur. Si vero Prouinciarum vota ſint æqualia, res terminetur ad plura medietate ſuffragia.

Procuratorum ſuffragia Romæ.

XXXVII.

Selectio rationum pro cogenda.

QVemadmodum Secretarij est colligere fideliter omnia, quæ in Congregatione aut dicuntur, aut aguntur: ita etiam ipse collectas rationes, quæ pro cogenda, vel non cogenda Congregatione Generali allatæ fuerint, ad Prouincialem Congregationem referet: eiusque iudicio præcipuas feliget, quæque ad commune Societatis bonum spectare videbuntur.

XXXVIII.

Tẽpus Congregationis Generalis cogendæ.

SI fuerit in Congregatione Procuratorum Decretum, cogendam esse Congregationem Generalem; intelligitur intra sesquiannum esse cogendam: mensem autem, ac diem Reuerendus Pater Noster Generalis constituet. atque ita scrutinio altero non erit opus, quo quando cogenda sit, quęratur.

XXXIX.

Præceptum de manifestando suffragio.

NOn est iudicatum præceptum esse necessarium, quo caueatur, ne cuipiam Procuratores manifestent, qualenam suffragium dederint Romæ de congenda, vel non cogenda Congregatione Generali: monendos tamen esse, ne illud temere manifestent.

XL.

Materia cogendę Congregationis Generalis.

CVm iudicaretur maior aliqua directio necessaria, qua cognoscerent Procuratores, ac deliberare certius possent, cogenda ne sit Congregatio Generalis: Visum

fuit

fuit addendum §. 6. Procuratores intelligere debere, cogendam Generalem Congregationem non esse, nisi iuxta Constitutiones par. 8. cap. 2. §. 2. cum deliberandum erit de rebus perpetuis, ac magni momenti, aut de rebus grauibus, ac difficilibus ad vniuersam Societatem, & ad modum in ea procedendi spectantibus: quibus Reuerendus Pater Præpositus Generalis cum Assistentibus prouidere non possit; quibusque certum videatur, Generalem Congregationem afferre posse remedium.

XLI.

Procuratorum expensæ.

CVm quæsitum esset, An aliquæ addi regulæ debeant, ne maiorem Procuratores, quam par sit, potestatem sibi vsurpent in negotijs tractandis, in emendis rebus, in expensis in itinere faciendis, & similibus. Visum fuit hoc ad Reuerendum Patrem Generalem pertinere: addi tamen posse in §. 8. formulæ, Vt Procuratores pecuniam sibi datam, & vndequaque acceptam etiam cum facultate Superiorum, Prouinciali consignent, atque ab illo sibi necessariam accipientes, paupertatis sint memores.

Circa Congregationē Generalem.

Circa formulam vero Congregationis Generalis hæc item ab ijsdem Deputatis pro formulis, &c. allata, & iudicata fuerunt, Congregationis etiam iudicio approbata.

XLII.

Numerus ante Vicarium.

SI vel Præpositus Generalis ante mortem Vicarium Societatis non nominauerit, vel noui Generalis electionem moriatur, ad eius ante electionem omnes professi, qui eo in loco fuerint, vocandi sic erunt, vt senarium quidem numerum excedant, sed plures tamen quadraginta non sint.

XLIII.

Assistētium electio extra Congregationem.

SI quando extra tempus Congregationis Generalis eligendi sint Assistentes, atque Admonitor, placuit seruari Constitutionem; & Generalem Præpositum cum approbatione Prouincialium vnum substituere, & aliquam de illo informationem ad eos mittere, quibus notus non esset is, qui proponitur, quod hactenus factum est. Plures enim nominari, non est Constitutionibus consentaneum, quæ Reuerendo Patri Generali ius tribuunt vnum nominandi. Qui vero fuerit electus, iuramentum præstet coram ijs, qui ius in Congregatione Generali habeant, hoc est, coram Reuerendo Patre Generali, Assistentibus, Secretario, & Procuratore Generali.

XLIV.

Congregationum acta Prouincijs cōmunicanda.

COngregationum Generalium acta Prouincijs communicari necesse non est. Verum Decreta omnia Prouincialibus danda sunt, vt in singulis extent Prouincijs: & à Prouincialibus communicari possunt Superioribus

bus illis, quibus expedire iudicauerint.

X L V.

QVod in §.53. formulæ dicitur (Non erit opus eligere nouos Aſſiſtentes) ſic intelligendum eſt, vt integrum Congregationi ſit, aut nouos eligere, aut antiquos confirmare. Ergo addendum eſt formulæ, vt videat Congregatio per ſecreta ſuffragia, An priores confirmandi ſint, an alij eligendi.

Aſſiſtentes antiqui num eligendi.

L X V I.

PRopoſitum fuerat Congregationi, vt informatio, quæ fieri debet ad ſeruandum Decretum tertium Congregationis quintæ Generalis; illa cenſeretur ſufficiens, in qua teſtes deponerent de quatuor, vel quinque generationibus. In hac vero non haberetur ratio de rumoribus; ſed probationes ſint certo concludentes, aliquam perſonam in particulari fuiſſe ad fidem conuerſam ex Iudaiſmo, vel Mahumetiſmo. Cum igitur Congregatio hac de re diligenter,& hinc,inde allatis rationibus per tres ſeſsiones egiſſent, tandem decreuit per modum ſiue declarationis,ſiue moderationis,eam in poſterum praxim eſſe adhibendam, vt excluſis ijs, qui Moriſci in Hiſpania vocantur,vel alijs quibuſcunque,qui Chriſtiani quaſi ſpecietenus haberentur (de his enim non agitur) itemque ijs, qui hoc nomine generationis Hebræorum, ſeu Saracenorum infames habentur, qui etiam iuxta Con-

Declaratio Decreti de genere.

ſtitutiones titulo infamiæ admitti nõ poſſunt; in ceteris, qui alioqui honeſtæ familiæ eſſent, aut vulgo Nobiles, vel boni nominis haberentur, informationes fierent vſque ad quintum gradum incluſiue. In quibus informationibus, quæ diligenter, ſecreto, & prudenter faciendæ erunt, exacte tamen, ſicuti non eſt habenda ratio cuiuſcunque rumoris, aut cuiuſpiam aſſerentis ſe aliquid inaudiſſe; ita ſi conſtans fama haberetur, tales hac macula notatos, vnde offendiculo, & dedecori eſſe poſſent, non eſſent admittendi; ſed probationes certæ, & fide dignæ habendæ erunt, vt aliquis vſque ad eum gradum excludatur. Vltra hos vero gradus, niſi ſit talis infamia, quæ publice conſtet; Decreuit Congregatio, non eſſe aut cenſendum impedimentum aliquod, aut vlterius inquirendum. De Tartaris autem, & Mahumetanis alijs, ſiue in Polonia, ſiue alibi, committitur Reuerendo Patri Noſtro Generali, vt poſsit diſpenſare intra prædictos hos gradus, cum eſſet in his ratio infamiæ, & dedecoris. Atque hac occaſione ad caritatem, & vnionem inter Noſtros ſeruandam, ne quis incertis rumoribus detur locus, aut ſpargantur inter Noſtros, quæ etiam Superiores, & alios præſtantes operarios lædere, & contemptibiles reddere poſſunt; commendat ſerio, & diligenter Congregatio omnibus Noſtris, ne de huiuſmodi rebus ſermones miſceantur: mo

nitis

nitis tamen, vbi opus fuerit, Superioribus, ſi quid irrepſerit, quod contra hoc Decretum, ſeu moderationem eſſe poſsit, vt illi pro ſuo officio remedium adhibeant, vel Reuerendum Patrem Noſtrum Generalem admoneant.

De renouatione ſpiritus.

Cum Patres Deputati pro renouatione Spiritus, duo retuliſſent in ipſorum Deputatione approbata: Eorundem iudicium plurium ſuffragijs Congregatio confirmauit. Ea ſunt, quæ ſequuntur.

XLVII.

Triduum ante renouationem votorum.

VT ante renouationem votorum inſtituatur vacatio per triduum ita, vt ceſſetur ab alijs occupationibus etiam literarijs, præterquam à lectionibus ordinarijs, vbi eæ habentur, ſiue matutino, ſiue etiam veſpertino tempore: & ideo vbi commode fieri poterit, eligendum tempus, in quo præcedant aliquæ vacationes, ſicut vacationes Natalitiæ, & per illud triduum, qui vota renouaturi ſunt exerceant ſe in rebus ſpiritualibus, iuxta Inſtructionem.

XLVIII.

Exercitia ſpiritualia annua.

VT omnes quotannis vacent ſpiritualibus exercitijs per octo, vel decem dies continuos: atque vt id efficaciter, atque omnino fiat, ſtatutus eſt iſte annuus ſpiritualium exercitiorum vſus, & omnibus ſummopere à Congregatione commendatur, præcipue vero Superioribus, vt non modo ceteros

ſuo exemplo excitent, ſed tempus quoque ſingulis commodum ad ea cum fructu peragenda, omnibus difficultatibus ſuperatis attribuant.

XLIX.

de veſtitu, & pileo Coadiutorum.

CVm propoſitum fuiſſet de diſtinctione habitus Coadiutorum temporalium, Congregatio cenſuit, commendandum eſſe Reuerendo Patri Noſtro Præpoſito Generali obſeruationem regulæ quoad breuitatem veſtium. De pileis vero cum diligenter dictæ ſententiæ fuiſſent; Placuit Congregationi nihil in alterutram partem definire, aut ſtatuere: neque quidquam hoc tempore innouandum eſſe. iuuandos autem in ſpiritu diligenter, ac paterne, vt in ſua vocatione humiliter, ac reuerenter Domino, ac Societati inſeruiant. Si qui vero ſe ad ſpiritum vocationis, & gradus ſui non accommodauerint, ij puniantur, mortificentur, & pilei etiam vſu, vbi eſſet introductus, ad humiliationem arbitrio Superiorum priuentur.

L.

Finis Congregationis.

QVia relatum fuit, nihil admodum ſupereſſe in Congregatione tractandum; Propoſitum fuit, & omnibus acclamantibus decretum, vt Congregationi die Sabbati proximo, hoc eſt, 29. Martij finis imponeretur, niſi quid aliud accideret, quamobrem aliud ipſi Congregationi videretur.

Lecta

Lecta sunt, & à Congregatione confirmata sequentia, quæ Patres Deputati pro manifestatione delicti Superioribus facienda sibi visa retulerunt circa Regulam Summarij 9. & 10. desumptam ex capite 4. Examinis. §. 8.

De manifestatione delicti.

L I.

LIcitum esse omnibus, manifestare Superiori, vt Patri, quodcumque delictum alterius, siue graue sit, siue leue: & hunc esse sensum Regulæ.

L I I.

CVm illo capite 4. Examinis omnibus proponatur, & interrogentur, An contenti sint futuri, vt omnes defectus, & res quæcumque, quæ in eo notatæ, & obseruatæ fuerint, Superiori manifestentur; eo ipso Nostros cedere cuicumque iuri famæ, quod huic manifestationi famæ obstare posset: & facultatem concedere omnibus deferendi ad Superiorem quæcumque etiam grauia, quæ de illis notata fuerint: quandoquidem & ratione maioris humilitatis, & profectus Spiritualis, & vt à Superiore magis cognosci, & melius dirigi, ac iuuari possint, ipsimet expresse concesserint, & iudicauerint sibi magis expedire ad maiorem Dei gloriam, & bonum animæ.

L I I I.

CVm in eodem loco non solum de defectibus, sed etiam de erroribus, & quibuscumque

cumque

cumque alijs rebus, quæ in ipso notatæ, & obseruatæ fuerint, fiat expressa mentio, non esse dubium, quin de omnibus delictis, etiam grauioribus sit sermo.

L I V.

VErba illa regulæ (per quemuis, qui extra confessionem eas acceperit) intelligi de illis, quæ ab aliquo alio in eo notata, & obseruata fuerint: non autem de ijs, quæ ipsemet secreto, & consilij petendi gratia vt dirigatur, vel iuuetur, cum alio communicauerit. Si quando autem ob aliquas peculiares, vel graues rationes dubitauerit Consiliarius, num debeat manifestare Superiori rem eo modo in secreto acceptam, tum consulat diligenter Doctores, vt in re tanti momenti prudenter, atque cautione qua decet, procedere possit.

L V.

NEcesse non esse in hac manifestatione expectare, vt hoc illi à Superiore iniungatur, vel ab ipso interrogetur, cum verba illa (præsertim vbi à Superiore fuerit ita præscriptum) satis declarent, debere esse paratos ad hanc manifestationem non expectato Superioris præscripto.

L V I.

QVod vero subiungitur (debita cum caritate, & amore) sic accipi debere, vt qui manifestat, non debeat aliquo inordi-

nato

nato affectu duci, vt alius ſcilicet confundatur, mortificetur, puniatur: ſed ex affectu caritatis, vt videlicet ille melius iuuetur in ſpiritu, periculis à Superiore occuratur, bono communi proſpiciatur; atque ita manifeſtans ſeruet eum modum manifeſtandi in verbis, narratione, intentione, qui amorem, & caritatem præſeferat.

LVII.

IN delictis, quæ vel in detrimentum boni communis, vel in damnum imminens tertiæ perſonæ vergunt (qualia ſunt infectiua aliorum, & nociua bono religionis, vt ſunt lapſus carnis cum tertiò, ſeminatio diſcordiarum inter fratres, furtum, impugnatio, & machinatio contra Inſtitutum, vel Superiores, præſertim vero Generalem, conſuetudo detrahendi, & ſuſurrandi, & his ſimilia) non ſolum poteſt, ſed etiam tenetur quiſque immediate vti denunciatione paterna, manifeſtando illa Superiori, vt prouideat ſecreto, & prudenter tam bono ſubditi, quam bono Religionis.

LVIII.

QVando autem prudenter iudicaretur, non poſſe adhiberi ſufficiens remediũ, quo prouideatur bono communi, vel tertiæ perſonæ, niſi aſſumatur in ea re officium Iudicis; tunc tenebitur ſubditus ad denunciationem iudicialem Superiori faciendam.

Cum

Quomodo Decretum seruandum.

Cum autem quæreretur apud Deputatos circa eandem regulam, qua ratione in denunciatione paterna se debeat gerere Superior, vt Pater, tam in seruando secreto, quam in alijs, quæ ad remedium adhibendum pertinent: hæc ab ipsis statuta, & à Congregatione confirmata fuerunt, quæ subduntur.

L I X.

EA ratione secretum seruare debet, vt deferentem nulli reuelet sine eius consensu, quē interdum dare tenebitur; atque ita vt semper Superior omnimode indemnitati Deferentis consulat.

L X.

DElatum etiam nulli debet reuelare, qui non possit prodesse fini, quem denunciatio paterna intendit, qui est profectus spiritualis subditorum, & bonum commune Religionis, quibus Superior debet paterne prouidere. Quare sine vrgenti necessitate, & magna vtilitate in ordine ad dictum finem, & cū eo minore detrimento, quo possit respectu famæ delati, nunquam debet manifestare delatum.

L X I.

QVando iudicat ob fines, & rationes dictas reuelandum, tunc debet illis tantum manifestare, qui prodesse possunt ad remedium adhibendum.

Habi-

LXII.

HAbita ratione finis denunciationis paternæ, poteſt ipſum Delatum aliquando monere, & corrigere ſecreto, coram duobus teſtibus, vt ex Euangelio cum ſancto Thoma docent Doctores. Item & de remedio conſulere, imponendo ſecretum ijs, cum quibus communicat.

LXIII.

POteſt etiam vnus Superior dicere rem ſic delatam, & notam alteri Superiori eiuſdem delati, quando res ita poſtulauerit ad finem paternæ delationis.

LXIV.

CVm autem poſsit, & ſit licitum de ea re conſultare cum ijs, cum quibus expedit pro remedio, & cum ſecreto: vt tamen cum maiori cautione procedatur, quando conſultatio videretur neceſſaria, petatur conſenſus Deferentis, quem dare ille debebit; ſic tamen, vt in conſultatione Deferentis nomen taceatur; & res, quoad fieri poteſt, in vniuerſali tractetur. Non debet autem Superior petere à Deferente, vt ſuo nomine ſubſcribat rem delatam, cum ea deſcriptio tantum deſeruiat denunciationi iudiciali.

LXV.

POteſt item ob dictum finem, facere ſecreto quæcunque iudicauerit expedire ad remedium, profectumque Delati citra eius

infa-

nam delicti, quod omnino secretum est, nec alia via scitur, quam paternæ denunciationis. Ne vero noua ista viderentur, quæ de denunciatione delicti ex Deputatorum iudicio allata, & confirmata fuerunt; relatum est, quod Iulius II. in statutis Franciscanorum dicit, damnandum esse dogma, quod habet, Religiosum criminis socium non teneri ad denunciandum illud Superiori. Et quod in Constitutionibus generalibus Faunerij Ordinis Minorum cap.7. refertur in quodam Capitulo Generali, alias à Sancto Bonauentura statutum conditum fuisse in hæc verba: Nullus Frater dogmatizet, vel teneat, quod cum aliqui sunt Socij in crimine, non teneatur alter alterum reuelare Superiori, qui potest, ac debet prodesse, & animarum periculis præcauere. Nam ex sententia Bonauenturæ, & Magistrorum Ordinis, & totius Capituli Generalis definitum est, quod hæc doctrina est pestifera & in destructionem Ordinis, & regularis disciplinæ, cum Prælati scire debeant subditi excessus, non solum vt puniant, sed vt possint præcauere.

LXVIII.

Manifestãda Nouitijs.

DEnique Decretum etiam fuit à Congregatione, vt hoc ipsum, quod de manifestatione delicti sancitum, ac probatum est; ostendatur Nouitijs, & declaretur iuxta regulam 15. Magistri Nouitiorum, inter alia,

quæ

quæ ipsis explicanda, declarandaque paulatim ipsis ibidem esse dicuntur.

Pro formulis Congregationis.

Ex his vero, quæ Deputati pro formulis Congregationis recognoscendis sibi visa fuisse, retulerunt quæ sequuntur; Congregatio suo quoque iudicio confirmauit.

LXIX.

In Ambitiosos censura.

QVod in formula Congregationis Prouincialis dicitur de ijs, qui ambitiose agunt, & per se, vel per alios directe, vel indirecte suadent vt se, vel certum alium eligāt, aut excludāt: Visum est extendendū esse, vt intelligatur à die indictæ Congregationis vsque ad electionem, idque tum in Prouinciali, tum in Generali Congregatione. Ac præterea eos quoque comprehendi, qui licet suffragium in Congregatione non habeant, agunt tamen pro illis, vel contra illos, qui habent.

LXX.

Causa excusationis à Congregatione.

PRofessos omnes quatuor Votorum adesse Congregationi oportere, qui iuxta Canones conuenire debent propter Societatis bonum. quare non est hoc liberæ illorum volūtati relinquendum, cum Societatis intersit, atque expediat illos adesse. Potest enim quisque iuri suo cedere, si venire nolit; at non iuri Societatis, quæ illius opera indiget in Congregatione. Ceterum in examinandis impedimentis, posse cum aliquibus minus scrupulose agi.

Cum

LXXI.

CVm Prouinciali impedito, quo minus venire ad Congregationem Generalem possit, in §. 23. dicatur, substitui debere vnum ex duobus, qui electi fuerint, comitaturi Prouincialem,& ex tertio post illos primum electo; non autem ex tribus electis post duorum illorum electionem: In Constitutionibus vero simpliciter dicatur, ex tribus,quos elegerit Congregatio: Probatum est iudicium Deputatorum, qui dixerunt per formulam declarari Constitutionem, & intelligendam eam esse de primo ternario. Quare ad Generalem Congregationem is veniet, quem ex illo ternario eliget Prouincialis. Quod si Prouincialis nullo nominato Viceprouinciali moriatur; si Viceprouincialis à Reuerendo Patre Generali nominatus fuerit, vnus ex electis alias venturis, aut aliquis ex illis iure suo succedat in Viceprouincialem, ille veniat alioqui venire oportebit primum electum, hocque impedito, secundum; & deinde tertium.

Substitutus Prouincialis.

LXXII.

POtest quidem Prouincialis cum alijs iuxta formulam iudicare, An quis impeditus sit, ita vt ad Congregationem venire non debeat; & is, qui sic iudicatur, debebit acquiescere. At nullo modo debet,aut potest quemquam impedire,qui ante impeditus non esset,

Nullus potest impediri ad Congregationé.

& ius ad Congregationem haberet: neque ex sua, & aliorum, quos consulere debet, sententia ordinare, vt aliquis ex illis, qui ius habeat ad Congregationem Prouincialem, non veniat ad illam; sed remaneat Superior alicuius Collegij loco Rectoris, qui ad Congregationem veniat; vel in aliqua alia re occupetur, vt ipsi videbitur expedire. Potius igitur, nisi alius sit, remaneat Rector in suo Collegio, & alium pro se ad Congregationem mittat.

LXXIII.

Negociatio pro Secretario, & Deputatis.

PLacuit etiam, vt in formulis Congregationis tum Prouincialis, tum Generalis extendatur, & prohibeatur negociatio omnis, in electione quoque Secretarij, & Deputatorum.

LXXIV.

Visitator in qua Cōgregatione manere possit.

QVoniam ex Canone 33. Congregationis primæ, Visitatoris potestas, mortuo Generali, expirat: Visum est explicari debere, liberum ipsi esse, aut Congregationem Prouincialem adire in ea Prouincia, in qua tunc fuerit, aut redire ad suam: atque in vtrauis tam actiuum, quam passiuum suffragium habebit.

LXXV.

Quæ tractanda in Congregatione.

PLacuit §. 32 Congregationis Prouincialis formulæ, inter ea, quæ tractanda sunt in Congregatione posteriore loco, addi, De Con-

Constitutionum, & regularum obseruatione, ac de religiosa disciplina tractandum esse.

LXXVI.

PLacuit quoque declarari ad §. 13. Prouincialem habere duo suffragia, & cum agitur de impedimentis in Congregatione: vnicum vero ante, vel post Congregationem.

Prouincialis duo suffragia.

LXXVII.

QVemadmodum in Congregatione Generali, iuxta §. 59. singulis sessionibus aliqua breuis oratio præmittitur: Ita visum est in formula Congregationis Prouincialis addendum, in ea quoque fieri debere.

Precatio in Congregatione.

LXXVIII.

VIsum est §. 22. & 23. addendum, vt cum quis electus fuerit, quã primum proponat, si quæ habet impediměta, saltem antequã dimittatur Cõgregatio, vt ipsa de illis iudicet.

Electorum impedimenta.

LXXIX.

PLacuit etiam significari, ne vlli suffragia, cui data sint, ab vllo manifestetur: nullam tamen iniungi propterea pœnam.

Suffragia nõ aperienda.

LXXX.

VIsum fuit Procuratores Indiarum, qui in Prouincijs Lusitaniæ, & Bæticæ commorantur; Congregationem Prouincialẽ pro Generali futura cõuocatã, ingredi nõ debere.

Procuratores Indiarũ in Lusitania & Bætica.

LXXXI.

PRouinciales extra Europam in Consultatione, quæ habetur iuxta §. 24. & 25.

Prouincialis suffragia in Congregatione extra Europam.

ad eligendum Procuratorem, Romam mittendum, habent duo ſuffragia: quia illa non eſt ordinaria tantum conſultatio, ſed quaſi abbreuiata Congregatio Prouincialis: atque ita addendum eſt in formula, Prouincialem habere duo ſuffragia; & declarandum, vt illa electio fiat per ſecreta ſuffragia, ſicuti fieri ſolet in plena Congregatione.

LXXXII.

In Congregatione Procuratorũ petenda informatio à Generali.

CIrca formulam Congregationis Procuratorum, cenſuerunt Patres Deputati, eorumque iudicium Congregatio probauit; Ad neceſſariam capitis, & membrorum connexionem, horumque ab illo directionem, curandum, ne illius, cuius prouidentiæ ſe totam Societas commiſit, informatio prætereatur à Procuratoribus. Quare addendum eſſe in formula, vt à Reuerendo Patre Generali omnino informatio petatur, cui magis perſpectus eſt vniuerſæ Societatis ſtatus: tum vero à ceteris, qui ius ſuffragij in Congregatione habent.

LXXXIII.

Polonia in aſſiſtentia Germaniæ.

CVm in §. 15. formulæ Congregationis Generalis, quinque duntaxat nationes nominentur, ex quibus deligi Deputati debeant; petereturque, ne excluderetur Polonia, quæ aliquot nationes comprehendit, Polonicam, Lituanicam, Ruſſicam, Pruſſicam, & Liuonicam: ad huiuſmodi difficultates tollendas

lendas, placuit nomen nationis in dicto §. mutari in nomen Aſsiſtentiæ, dicique ex quinque Aſſiſtentijs: omnes enim nationes ad aliquam Aſſiſtentiam pertinent.

L X X X I V.

Procuratores ex Bætica, Luſitania pro Indijs.

EX Luſitania, & Bætica Procuratores pro Indijs Romam ad Congregationem Generalem mittendi non ſunt; non obſtante Canone 14. Congregationis tertiæ: neque noua vlla electio facienda eſt: ſed vnus ex his, qui Romam venturi ſunt, à Prouinciali deſtinatus ſuppleat. Quapropter ab illarum Prouinciarum Procuratore inſtrui debebit.

L X X X V.

Qui proponunt, ſubſcribãt nomen.

CVm in §. 64. formulæ Congregationis Generalis dicatur, iuxta cuiuſcunque antiquitatem profeſsionis proponenda eſſe, quæ ipſi Congregationi Generali proponi debere viſum fuerit; Ea vero poſsint Electores, iuxta §. 16. dare Deputatis abſque ſubſcriptione; atque ita ignoretur, à quonam propoſitum quidquam fuerit: Viſum fuit Deputatis, qui ordinem illum antiquitatis ſeruari voluerint, nomen ſuum ſubſcribant, alioqui ſuo iuri cedere cenſeantur.

L X X X V I.

Electi ad quancũque Congregationem Generalem ius habent.

DEclaratum quoque eſt, tum in formula Congregationis Generalis, tum Prouincialis, vt quoties, & quacumque ex cauſa Generalis cogitur Congregatio; Electi

à Congregatione Prouinciali, censeantur semper electi tum ad negotia tractanda, tum ad Generalis Præpositi, & Asistentium electionem, si eos tempore illo mori contingeret, nec esse opus Prouinciales Congregationes iterum conuocare.

L X X X V I I.

Vicarij est declarare diem, & locũ Congregationis.

VIsum etiam est, addi posse in officio Vicarij Generalis: Ad Vicarium cum Asistentibus pertinere declarare, quo die, & loco Generalis Congregatio cogenda sit.

L X X X V I I I.

Quãdo Prouinciales nõ possunt mutari à Generali.

PLacuit sic declarari Canonem 32. Congregationis primæ, & Canonem 18. Congregationis quintæ, vt Officiales, saltem Prouinciales, mutari non posint tantum post inchoatam Congregationem Generalem.

L X X X I X.

Locus Congregationis Generalis Roma.

IVdicatum ad §. 3. formulæ Congregationis Generalis addenda verba Constitutionum par.8. cap.5. §. 1. nimirum locum, quo conueniet Societas ad Generalis electionem, videri Curiam Summi Pontificis esse debere, vbi vt plurimum erit ipsius Generalis residentia, &c.

X C.

Ex deputatione pro executione.

APprobauit etiam eadem actione Congregatio infrascripta capita, quæ visa sunt Patribus Deputatis pro executione ad

eandem

eandem executionem in Societate promouendam profutura circa secundum caput Instructionis Reuerēdi Patris Nostri Generalis pro Superioribus, maxime vero in §. 1. & 3. ab ipsis obseruata.

XCI.

Elenchus.

1 AD faciliorem notitiam eorum, quæ Superiores scire conuenit, vt ea mandare executioni posint; iudicatum est expedire, vt fiat Index, seu Catalogus eorum, quæ à Superioribus tum Prouincialibus, tum Localibus sunt præstanda, vt omnia breui cōpendio contenta iuuent memoriam. Colligendus vero est huiusmodi Index ex Regulis, Ordinationibus, & Instructionibus.

XCII.

Quæ in cōsultationibus tractanda.

2 AD eandem notitiam proderit, si Superiores cum suis Consultoribus tempore consuetæ consultationis simul perlegant aliquid ex Regulis, Ordinationibus, Instructionibus, & similibus libris, octauo, aut decimoquinto quoque die, iuxta Visitatorum Instructionem.

XCIII.

Memoriale Prouincialis octauo quoque die legendum.

3 SIngulis mensibus legatur in consultatione Memoriale exequendum à Prouinciali, vel Visitatore relictum: tum ne memoria excidat, tum vt suis temporibus posit Prouincialis de executione à Consultoribus moneri. Ideoque communicandum erit hu-

iusmodi Memorialis exemplum tum Admonitori, tum Consultoribus; dummodo non sit aliquid, quod ad particulares personas pertineat. Commendandum vero est Visitatoribus, & Prouincialibus, vt abstineant à nouis Ordinationibus, absque necessitate multiplicandis: easque relinquant, quæ practicabiles sint, & antea ostendant Superiori, & alijs, qui iudicium ferre possunt iuxta regulam Prouincialis 134. Expedit enim audire difficultates, præsentem potius, quam absentem, & aut expungere aliquas, aut Superiorem, & alios capaces reddere, atque ad executionem animare.

Capita de quibus scribendum ad Prouincialem.

4 Formanda videntur aliqua capita, de quibus Superiores, & Consultores eorundem suis temporibus ad Prouincialem scribere debeant, ne in scribendo vagentur in incerto; eaque omittant, de quibus Prouincialis monendus esset. Poterunt autem huiusmodi capita magna ex parte desumi ex ijs, iuxta quæ ad Præpositum Generalem scribendum esse præscribitur.

X C I V.

5 Præscribendum est Superioribus Localibus, vt semel in mense, puta prima hebdomada mensis, loco ordinariæ Consultationis habeatur Consultatio de executione, scilicet, An Domi sit aliquid, quod prætermitti videatur? An vigeat obseruatio Regu-

larium tam communium, quam officialium? An notetur aliquarum frequens transgreſsio? An Superiorum Ordinationes executioni ſint mandatæ, præſertim eæ, quæ in memoriali relictæ ſunt à Prouinciali adnotatæ, quæ eodem tempore eſſent legendæ, ſi nondum executioni mandatæ eſſent. Porro de hoc capite (quod referendum eſſet inter ea, de quibus ad mediatos Superiores ſcribendum eſt) ſpecialiter, & diſerte ſcribi deberet ad Reuerendum Patrem Generalem, & ad Prouincialem ab ijs, qui ex officio ſuis temporibus ad eoſdem ſcribere tenentur.

X C V.

6 SImilem Conſultationem principio cuiuſque menſis cum ſuis Conſultoribus, vbi diutius reſidet, & præſentes habet Conſultores, inſtituet Prouincialis: in qua exquirant, Quomodo ſe habeat communis Prouinciæ diſciplina? Quid de ea ſciatur, vel audiatur? Quid etiam ipſi Prouinciales à Rectoribus, & eorundem Conſultoribus habeant, &c. Qua de re (An ſcilicet huiuſmodi conſultationes fiant, & quo fructu, ac ſatisfactione) ſuis temporibus Conſultores Prouincialium ad Præpoſitum Generalem ſcribant.

Conſultatio Prouincialis ſingulis menſibus.

X C V I.

7 AD faciliorem harum Conſultationum vſum, poſſent tam pro Localibus Superio-

Singulis mẽſibus examinanda.

perioribus, quam pro Prouincialibus præſcribi capita nonnulla ſingulis menſibus examinanda, magis inhærendo ijs, quibus nondum plane ſatisfactum videtur: præſertim circa abuſus, ſi qui ſunt in Prouincia.

X C V I I.

CIrca §. vero 3. cap. 2. Inſtructionis eiuſdem Reuerendi Patris Noſtri, quædam obſeruata fuerunt de timore, qui executionem impedire ſolet.

Superiores timidi.

1 Huiuſmodi timorem aliquando ex naturali puſillanimitate naſci: taleſque Superiores parum fore ad gubernandum idoneos.

2 Timidos reddi Superiores ob frequentes delationes ad mediatos Superiores, atque in non paucis abſque fundamento, ex incertis rumoribus, ſuſpicionibus, aut paſsione: quibus, ſi facile credant Superiores mediati, & inauditos damnent, & ſeuere atque abſolute reprehendant; deſpondent animum Superiores immediati, & vix audent quidquam tentare ad redimendam vexationem.

3 Quia Superiores mediati non aſsiſtunt illis, neque eorum auctoritatem apud ſubditos defendunt.

4 Quia ſubditos habent aliquando nonnullos, quos continere in officio non poſſunt ob eorum auctoritatem, ita vt indigeant potentiori brachio Superiorum Mediatorum: qui videntur nonnunquam fouere huiuſmodi

homi-

homines imperfectos, quorum exemplo plurimum retardatur executio. Ad quas difficultates superandas hæc visa sunt adhibenda.

Primo. Vt Prouinciales sibi deuinciant Superiores Locales, & amanter, ac confidenter cum illis agant; ostendantque se de illorum bonæ gubernationis successu, & auctoritate apud subditos tuenda esse sollicitos.

2 Vt examinentur diligenter querelæ subditorum aduersus Superioris rigorem, descendendo ad casus particulares, ne forte existiment rigorem esse, exigere à subditis disciplinam, & exactam obseruationem Regularum. Neque minus examinetur, quid causæ sit, cur de multis Superioribus non audiantur subditorum querelæ? Vtrum, quia, salua tamen disciplina, suaues sunt? an vero, quia remissi, & indulgentes, quique nullum contristare, sed pacifice viuere velint.

3 Vt mediati Superiores non sint faciles in credendo delationibus, & audiant quid rationis, aut excusationis afferant immediati. & vbi innocentes fuerint deprehensi, moneantur serio à Prouinciali, qui detulerunt, vt cautiores sint in posterum; faciantque, vt subditi intelligant, probari sibi zelum Superiorum in promouenda executione, iuxta officij obligationem.

4 Plurimum momenti habebit, si Superiores omnes Societatis cum Præposito Generali,

nerali, & Superiores Locales cum Prouinciali ad executionem vrgendam conſpirent: ita vt omnes intelligant, vnum eundemque in Societate animum eſſe: neque recurſus ad Superiores mediatos in hac parte prodeſſe: neque ob tranſitum à re ad modum exequendi impediri executionem oportere. Eandemque conſpirationem in quolibet Collegio facere deberet Superior cum ſuis Conſultoribus, Admonitore, Patre ſpirituali, & alijs Patribus, qui promouere poſſunt executionem: ita vt idem ſentiant, & dicant omnes. Quod ſi antiquiores aliqui obloqui de executione videantur, monendi, & coercendi ſunt, ſi opus fuerit; etiam publicis pœnitentijs, ne alios turbent, & inſuauem reddant executionem.

5 Conducet, ſi Superiores mediati, ſiue præſentes, ſiue abſentes ſint, nullam omittant occaſionem vrgendi Superiores immediatos ad executionem, per quos pari ratione Inferiores omnes ad eandem executionem excitentur.

6 Promouebit executionem diſciplinæ vigor, & vſus reprehenſionum, & aliarum pœnitentiarum, aduerſus trangreſſores regularum, & non curantes paterna monita, ſeruato ordine Regulæ 27. Rectoris: ita vt intelligant ſubditi, veniendum tandem ad extrema remedia dimiſſionis, ſi opus fuerit, quando alijs tentatis, nihil proficitur. Atque huiuſ-

huiuſmodi diſciplina communis omnibus eſſe debet, etiam antiquioribus, & ſenioribus: imo & ipſis Superioribus, ſi ſuo officio defuerint, ad aliorum ædificationem, & ſatisfactionem, vt liberius executionem promouere poſſint. Intelligere autem debent tum Superiores, tum ſubditi, etiam antiquiores, & benemeriti, non fieri ipſis iniuriam, nec infamari, ſi ob defectus contra regulas imponantur eis publicæ pœnitentiæ.

7 Poſtremo executio poſita potiſsimum eſt in opere ipſo vrgendo potius, quam in documentis. Quare expedit, vt Viſitator, & Prouincialis in ſuis viſitationibus ea, quæ remedio indigent, & certa ſunt eſſe contra regulas, neque iuſtam ob cauſam dilationem poſtulant; curent omnino, ante ſuum è Collegio diſceſſum executioni mandari. Ita enim, & ſuauius, & efficacius fient omnia; & Superiores immediati magna moleſtia liberabuntur. Et diſcent etiam ipſi exequi per ſe, quæ ſunt ſui officij, neque ad aduentum vſque Prouincialis inconuenientia tolerare. Reliqua vero, quæ ſtatim executioni mandari non poterunt, notent in Memoriali. Quod ſi in ſequenti viſitatione deprehenderint Superioris culpa prætermiſſa, is non maneat impunitus, ne ſubditi offendantur, exiſtimantes, ſolum fieri, quæ ſunt ad guſtum Rectoris; reliqua vero quantumuis præſcripta prætermitti.

Quod

Quod si Rectores continenter, & notabiliter negligentes, & remissi in executione deprehendantur; tali onere liberentur, ne ipsorum conniuentia religiosa disciplina relaxetur.

Allata postea sunt, quæ à Deputatis pro Concionatoribus, & Confessarijs obseruata fuerunt. Verum ea Congregatio censuit Reuerendo Patri Nostro remittenda; vt ex ijs in Instructionem ad eosdem melius instituendos, & corrigendos ea conferat, quæ cum Patribus Assistentibus opportuniora, atque vtiliora fore pro sua prudentia iudicabit. Idemque de ijs factum est, quæ à Deputatis pro renouatione Spiritus, pro reformanda recreatione, iuxta Decretum 18. allata fuerunt.

Concionatores corrigendi.

XCVIII.

EX ijs autem, quæ Deputati circa Missiones attulerunt; in ijs, quæ sequuntur, eorum iudicium Congregatio comprobauit.

Circa Missiones.

1 Vt fœminarum visitatio multo magis in Missionibus, quam in Domibus, & Collegijs interdicatur: neque patiantur Nostri fœminas domum ad se venire cuiuscumque rei causa, sed audiantur in Ecclesia.

2 Nostri, qui sunt in Missionibus, non inuitent externos ad suam mensam, nec patiantur se inuitari ab alijs, quantum in ipsis erit.

3 Commendetur serio Prouincialibus per Reuerendum Patrem Nostrum Generalem, vt

videant,

videant, ne pecunia accipiatur à Noſtris in Miſſionibus; aut, ſi quando accipienda ſit, ita diſpenſetur, vt non lædatur paupertas, aut detur externis offenſio: teneanturque Noſtri, qui in Miſsionibus fuerint, acceptæ pecuniæ rationem Superioribus dare; & eam, ſi quid ſuperſit, eiſdem Superioribus Domus, vel Collegij ſtatim reddere.

4 De eleemoſynis vero, quæ Noſtris aliquando mittuntur, poſtquam alicubi concionatum eſt in aduentu, aut in Quadrageſima, aliove tempore, ſeruetur diligenter, quod in Inſtructione dicitur à Reuerendo Patre Noſtro Generali hac de re edita.

Poſtremo lecta ſunt, & à Congregatione approbata, quæ Patres Deputati pro ſcholaſticis in ſpiritu iuuandis attulerunt, atque hic adſcripta.

XCIX.

1 VT in Inſtructione pro ipſis iam facta, in qua commendatur, vt non agant cum externis; addatur, vt non vocentur ad ianuam, niſi de Rectoris, & non alterius expreſſa licentia: qui rarius debet eam concedere, atque inuigilare, ne prolixa ſint eorum cum externis colloquia.

Circa Scholaſticos.

C.

2 DE Magiſtris autem, viſum eſt ad eorum Regulas nihil addi poſſe, niſi vt videant diligenter Superiores, ne in Colloquijs,

quijs, quæ habere neceſſario debent cum externis ſuis Scholaſticis, diutius morentur, præſertim cum vno aliquo, ac ne tempus terant.

C I.

3 DE conferentijs, quæ loco exhortationis haberi aliquando poſſunt ſexta feria, iuxta Regulam Rectoris 24. Viſum eſt, nihil addendum: ſed commendandum Superioribus, vt eas crebriores habeant, vbi bene ſuccedunt. De alijs autem peculiaribus, ad quas ſoli Scholaſtici vocentur, cenſuerunt Patres non eſſe introducendas, ne nimium onerentur.

C I I.

4 DE Roſario, vel Officio Beatæ Virginis quotidie recitando: Viſum eſt, id cuiuſque deuotioni, ac Præfecti rerum ſpiritualium prudentiæ relinquendum eſſe.

C I I I.

5 CVm quæſitum eſſet, An fieri Regula deberet, ne Scholaſtici ingrediantur cubicula Magiſtrorum ſuorum: viſum fuit Patribus, vniuerſe non poſſe prohiberi. ſed ſicubi mos eſt, vt ſtudiorũ cauſa Scholaſtici ſuos præceptores in cubiculo conueniant, declarandum ijs eſt, facere ipſos contra Regulam 33. communium, ſi ob aliam cauſam, quam ſtudiorum in eorum cubicula intrent, aut morentur. Expedit autem, vt Superior aſſignet horam vnam ipſis, commodam Magiſtris, qua con-

conueniri poſſint: extra quam, ſi neceſſe ſit, ſcholaſticos agere cum ipſis, & eorum ingredi cubicula, petant à Superiore licentiam.

C I V.

6 Viſum quoque eſt valde expedire ob multa incommoda, quæ docet experientia, vt ſi alicubi licentia generalis datur, aut mos inualuit, vt Magiſtri in ſua mutuo cubicula intrent abſque licentia particulari, ne in poſterum fiat. In caſibus autem particularibus videant Superiores.

C V.

7 Iudicatum eſt à Patribus,ac probatum, vt in die recreationis,cum itur ad prædium, ſeu vineam, ibique cœnatur; à meridie per vnam, vel alteram horam Noſtri partim ſtudeant, partim orationem matutinam perficiant: & debere tempus illud eſſe commune omnibus, ita vt tunc ludere, vel confabulari non liceat: elapſo autem eo tempore ſignum detur ad recreationem.

C V I.

8 Placuit præterea Inſtructionem in genere fieri pro vacationibus generalibus, quando Noſtri morantur in prædio,ne cum religioſæ diſciplinæ detrimento tempus illud traijciatur. Ea vero Inſtructio ad omnes Prouincias mittetur: quæ poterunt addere, ſi quid præterea iudicabunt ſibi conducere.

C V I I.

9 CVm propter cœli iniurias, vel alias ob causas die recreationis, neque itur ad prædium, neque ad ambulationem; mane ad recreationem non pulsetur, sed vacetur studijs. Post meridiem vero peracta recreatione ordinaria post prandium, & interposita mora aliqua, detur signum ad recreationem per horas tres. Sed clamores, & ludi strepitosi, qui à vicinis audiri possunt, omnino caueantur.

C V I I I.

Quæ remittũtur ad Generalem.

CVm relatum esset ea, quæ ad Patres Deputatos pro formulis, &c. circa Ordinationes recognoscendas, atque item ea, quæ ad Deputatos pro studijs circa eadem studia fuissent allata, vel moram requirere longiorem, vel eiusmodi esse, quibus Congregationi Generali opus non esset. Placuit Congregationi, quemadmodum de Concionatoribus, & Confessarijs, & de recreatione factum fuit Decretum 55. illa Reuerendo Patri Nostro Generali commendare, qui cum Patribus Assistentibus, & alijs, quos iudicabit, de omnibus statuet, quod Societati magis commodum, & opportunum fore videbitur.

C I X.

De reiectis.

CVm Reuerendus Pater noster Generalis iterum, ac tertio monuisset, vt si quis haberet aliquid ex reiectis, quod proponi Cōgregationi cuperet, id in sequenti die afferret;

ret: cumque eſſe diceretur, quod Congregationem protrahi longius poſtularet; & Reuerendo Patre Noſtro Generali in eadem Congregatione impedito, atque abſentibus à ſuis Prouincijs Prouincialibus, alijſque Superioribus, non paruum Societatis gubernatio, & Collegiorum negotia detrimentum paterentur: petitis ſingulatim ſuffragijs, nemine repugnante, iterum dies Sabbati, hoc eſt 29. Martij ad Congregationem finiendam conſtitutus eſt.

De finienda Congregatione.

C X.

Quoniam Decreto 19. Congregationis huius remiſſum fuerat Deputatis pro renouatione ſpiritus, vt viderent, ſi quid addi poſſet, aut deberet Inſtructionibus, & Ordinationibus à Reuerendo Patre Noſtro Generali ſæpius iteratis circa viſitationes fœminarum: Retulerunt Congregationi Patres Deputati, ſe perlegiſſe in ſua deputatione omnia diligenter, quæ hac de re à Reuerendo Patre Noſtro Generali ſcripta fuerant: nimirum Inſtructionē tertiam pro Confeſſarijs, & ſpeciatim illa capita, quæ ſpectant ad confeſſiones, collocutiones, & viſitationes mulierum: Deinde caput 12. Ordinationum Præpoſitorum Generalium circa obſeruationem Regulæ 18. Sacerdotum, vna cum ipſis Sacerdotum regulis, quæ hac de re agunt: Ac denique duas literas communes Reuerendi Patris

Circa Confeſſarios.

Nostri ad omnes Prouincias missas, alteras 21. Mensis Decembris 1605. quæ totæ versantur in hac materia; alteras 13. mensis Nouembris 1607. circa Nostrorum associationem, in quorum postrema parte maximopere inculcatur obseruatio dictæ Regulæ 18. Quibus perlectis, cum singulorum Deputatorum sententia exquisita fuisset, si quid pro maiori cautela, & custodia Nostrorum adden dum videretur: Omnibus visum fuisse, Ordinationibus, ac monitionibus supradictis satis esse prospectum huic negotio, quantum humana prudentia prospici potest: nec quidquam amplius desiderari præter exactam executionem eorum, quæ ordinata sunt; eorumq. iudicium tota Congregatio confirmauit.

CXI.

Canonizatio Beatorũ Aloysij, & Stanislai.

CVm de petenda canonizatione Beatorum Aloysij Gonzagæ, & Stanislai Kostka propositum fuisset: Congregatio censuit rem debere commẽdari Reuerendo Patri Nostro, vt quando videret opportunum, eam à Summo Pontifice Sextæ huius Congregationis no mine postularet.

CXII.

De Iudiciali denunciatione.

QVia propositum fuerat Patribus Deputatis pro manifestatione delicti scriptũ quoddam de iudiciali denunciatione, vt viderent quando, aut quomodo à paterna Superior ad illam transire, & qua ratione in eius

pro-

progreſſu ſe gerere deberet? Retulerunt dicti Patres,cum Regula Noſtra Summarij 9.& 10. finiatur in denunciatione paterna, & caſus ſit rariſſimus,in qua oporteat deſcendere ad iudicialem;viſum ſibi eſſe non expedire,vt Congregatio Generalis aliquid de ea ſtatuat; ſed ſolum, vt Reuerendus Pater Noſter Generalis curet Inſtructionem fieri pro Superioribus, vt ſi quando opus ſit, intelligant, quem in ea tenere modum debeant. Doctrinam porro illam, quæ iam dicto ſcripto continebatur, & ex qua elici poſſe videtur Inſtructio, pleroſque omnes probaſſe. Hanc vero Deputatorum ſententiam tota Congregatio probauit.

CXIII.

De ære alieno tollendo.

AD æs autem alienum quod ſpectat, quo pleraque Collegia vehementer premuntur, in Hiſpania præſertim, cum nullum à Congregatione remedium expectari poſſe videretur: commendata res item eſt Reuerendo Patri Noſtro Generali,qui re cum idoneis Patribus, & alijs quibuſdam communicata, remedia iam ex propoſitis nonnulla executioni mandata eſſe dixit; & in poſterum quicquid fieri poſſet præſtandum, quod ad malum hoc, ne ſaltem ſerpat magis, maxime commodum fore iudicabitur.

CXIV.

Canones cõficiendi permittũtur Generali.

Lectis actionibus omnibus, ac Decretis, cum Canones à Deputatis extracti Congregationi legi cœpissent, & aliquid desiderari videretur; quia tamen res nimis longa visa est, & Patres omnes cupiebant, & vrgebant, vt Congregatio hac die absolueretur; visum fuit, vt res tota (quod alias factum fuisse in alijs Generalibus Congregationibus referebatur) Reuerendo Patri Nostro Generali committeretur; qui Canones prædictos reuideret, & euulgaret, pro vt Societatis praxi expedire iudicasset. Atque ita cum nimis iam tarda hora Reuerendum Patrem Nostrum Generalem ad aliud commodius post absolutam Congregationem tempus hortationem, quam tunc erat habiturus, differre cogeret, omnium consensu Congregationi finis impositus est in nomine Domini. Et recitato ab omnibus alternatim submissa voce *Te Deum laudamus*, & alijs orationibus in gratiarum actionem, post mutuos caritatis amplexus, cum maxima singularis caritatis, atque animorum coniunctionis significatione discessum est ipso die Martij 29. Anni 1608.

DECRETA
Congregationis Septimæ.

I.

CVM ratione Sacerdotis cuiusdam, qui importunis postulationibus dimissionem è Societate impetrauerat, Pontificique libellum supplicem ad alimenta à Societate impetranda obtulerat, propositum per Illustrissimum Cardinalem Bellarminum à S. Sanctitate fuisset, vt prospiceret Societas, quid facto opus esset circa dimissos à Societate Sacerdotes, qui maiorum hereditate, quique Religionis, omnique alio titulo carent.

Act. 4. An alimenta dimissis à Societate Sacerdotibus præstanda sint.

Post seriam, prolixamque huius rei discussionem, censuit Congregatio omni animi submissione rogandam esse Suam Sanctitatem, dignaretur Societatis iura, receptamque iam

Causæ cur in ea re nihil nouandum.

inde ab initio sui consuetudinem tueri: maxime cum grauissimæ causæ sint, quæ nihil in hac re mutandum suadeant.

Pauci sunt eiusmodi qui necessarijs careant.

Ac primo, paucissimos à Societate dimitti, qui alimentis ad vitam necessarijs careant: ac vix in singulis Prouincijs vnum, alterumve reperiri posse, qui egeat: Immo in vniuersa Societate adeo esse paucos, vt ab omnibus totius Societatis Prouincialibus, qui Romæ nunc sunt, vix decem eius generis homines designari possint.

Vel ea sibi parare non possint.

2 Inter eos, qui dimittuntur, vix quemquam reperiri, qui non ijs naturæ donis, exercitatione, studioque in Societate confirmatis præditus sit, vt non facili negotio conditionem consequi possit, qua se, vitamque suam modeste, & honeste tueatur, si modo viri boni officio fungi velit: Sin minus, pergatque in delictis, ob quæ, vt plurimum dimittuntur, pœnis potius tales insolentias frænandas esse, quam præmio remunerandas.

Societas in illis educandis multos sumptus fecit.

3 Accedit, Societatem maximos sumptus, nullo suo emolumento, in alendis talibus Nouitiatus, ac studiorum tempore, atque in reliquo etiam quo in illa vixerunt annorum decursu tulisse, vt peracti sumptus longe emolumenta superent, vt merito queri non possint; maxime cum aut ob delicta non leuia, aut importuna rogatione dimittantur.

4 Neque maior videtur inesse Societati obli-

obligatio, dimiſſos ob culpam alendi, quam Iudici eos, quos ob manifeſtum delictum, beneficio, aut clericali titulo priuauit, damnauitque. Neque tamen quiſquam damnatorum talium Iudicem ſuper alimentis conuenire conſueuit.

Iudex à ſe dãnatos alere non tenetur.

5 Et ſane duriſsimum foret, Societatem ad præſtanda alimenta teneri eorum, quos ob non leues culpas dimittit. Neque enim quiſquam aliorum ordinum tenetur ad alendum eos, quos à Religione ſua ob delicta præſcindit: qui, ſi res propius conſiderentur, multo plures in ſingulis reperientur, quàm qui à Societate dimittuntur, maxime ſi componantur cum iis, qui à Societate dimiſſi, mediis viuendi carent: cum tamen plerique eorum qui ob delicta à reliquis Religionibus præſcinduntur, non raro pluribus egeant; neque tamen quiſquam hactenus cenſuit talibus alimenta à Religionibus ſuis præſtanda eſſe: neque quiſquam ea inuerecundia, & audacia fuit, qui cũ ob manifeſtum crimen ab ordine reiectus eſſet, ab eodem alimenta ſibi deberi iure contenderet, aut Sedem Apoſtolicam ſuper iis compellaret.

Nec eos alij Ordines religioſi quos eijciunt.

6 Aperiret deinde hæc alimentorum ſuppeditatio viam ad cogitationes de deſerenda Religione ſuſcipiendas, maxime in iis, qui minus feruentes, commodorumque ſuorum ſtudioſiores, otiique amatores ſunt. Spes enim

Alimẽta hæc viam munirent ad defectionem.

enim hæc alimenti non paucos forte traheret, qui illa destituti in Religione detinentur. Fieretque paulatim, vt cum emolumēto hoc, ac quasi desertæ Religionis præmio, plures prouocati, vocatione relicta, seculum repeterent; Collegia quæ ægre admodum operarios suos sustentant, magnam necessariæ suæ dotis partem in tales effunderent, non sine graui Fundatorum ac Benefactorum suorum offensione, qui dona sua in tales nollent profundi, ac manum etiam retraherent, eleemosynasque negarent, quas ad tales diuertendas esse merito vereri possent.

Et Collegijs grauia esset.

7 Extat & Tolosani Parlamenti nobilissima decisio, qua P. Claudium Bernardum, Prouinciali P. Ioanne Gentilio à Societate egressum, petentem alimenta à Societate, iudicauit iniquum postulare.

Non deberi iudicauit Parlam. Tolosani.

8 Est denique & illud non leuis momenti in hoc negotio, quod cum anno 1597. Aprilis 21. memoriale quoddam Clementi fel. recordationis VIII. porrectum fuisset de Sacerdotibus à Societate dimissis, Paupertatis, ac Religionis titulo ordinatis, cum ad egestatem, adeoque & ad mendicitatem deuenire possint; Pontifexque Cardinali Matthæio, ex Congregatione Concilij, memoriale dispiciendum transmisisset: Isque à P. Laurentio de Paulis Breue sibi tradi petijsset, quo Societas in ordinandis Sacerdotibus suis vtitur, quo.

Clemēs viij. alijsq. Pont. rem integrā relinquerūt.

Consti-

Constitutioni Pij V. super ordinādis derogatur; summoque postea Pontifici, re prius serio, & accurate discussa, retulisset Cardinalis alias hoc negotium per Summos Pontifices, & Congregationem S.Officij fuisse examinatum, & intactum demum relictum: Pontifex ijs auditis, eandem etiam rem integram Societati reliquerit.

Fuit hæc fere sententia Patrum fusius explicata: sed in hæc pauca, ac breuia capita contracta.

II.

Act. 5. De ijs, qui ad Generalem dimissionis causa profugiunt, aut vagantur.

PRopositum fuit, censeret ne Congregatio ijs, qui sine Patentibus, Superiorumque suorum facultate ad Generalem profugiunt, vel extra Collegia profugi vagantur, quo facilius hisce vijs dimissionem extorqueant, certam aliquam statuendam pœnam esse.

Censuit, graui eos pœna pro varia delicti qualitate puniendos, neque à P. Nostro facile audiendos, sed ad Prouincias remittendos, atque in ijs puniendos esse: omnem tamen hanc pœnam putauit, iudicio P. Nostri relinquendam.

III.

Act. 5. Mortuo Generali, quæ iusta in Prouincijs faciēda sint.

AD aliam quæstionem, qua petebatur, Quid demortuo Generali, in singulis Prouincijs faciendum esset: Censuit Congregatio, vbi primum certi aliquid de morte illius constiterit, officium in Templo Nostro

Socie-

Societatis more de defunctis dicendum; eodemque die, vel ſane pridie, aut poſtridie, ſolenne ſacrum, pro conſueto loci, Collegijq. more decantandum, aut dicendum: ſacrumq. eodem etiam die à reliquis faciendum ſupra ea ſacra, quæ Vicarius facienda præſcripſerit: pro modeſtia tamen religioſa, conſueto Societatis more cenotaphium, reliquaque peragenda eſſe.

I V.

Act. 6. & 7. Priuatā Generalis menſam approbat Congregatio.

CVm rogaſſet R. P. N. Congregationem vt Decreto ſuo priuatam Generalis menſam (quam ipſe omnium omnino commendatione, vltronea ſibi voluntate ſubtraxerat) tollere dignaretur; Probauit Congregatio laudauitque propenſam in communem menſam voluntatem Patris Noſtri; Deum precata, vt eandem in illo mentem perpetuet, & ſucceſſoribus largiatur. Nam licet primum Patrum noſtrorum in illis Societatis initijs conſuetudo, ob graues, quæ eos mouerant cauſas, non poſſit non probatiſſima videri: in præſentiarum tamen non poteſt non Diuinæ Bonitati gratias agere, quæ piam hanc mentem Patri Noſtro iniecerit: eandemque ſucceſſoribus, quanto poteſt ſtudio precari, totiſque animis commendare; vt pari voluntate, & ſpiritu in eandem rem ferantur.

Ad

V.

AD propositam quæstionem, Certum ne tempus Congregationibus Generalibus indicendis statuendum esset: Censuit Congregatio vniuersa, multis grauibusque in hanc rem in medium allatis à varijs rationibus, nullum indicendis illis in præsentiarum certum tempus statuendum, magisque hoc conforme menti B.P.N. esse Constitutionibus expressæ: prospectumque abunde Societati per Prouinciales Congregationes, à quibus tertio quoque anno Procurator in Vrbē mittitur; perque alia media Constitutionibus, ac variarum Congregationum Decretis comprehensa. De Congregationum porro Decretis, cum propositum actione quinta fuisset, num ea in posterum typis mandari placeret, mandanda censuit Congregatio.

Act. 9. Congregationes Generales statis temporibus non cogendas.

Earum Decreta typis mandanda.

VI.

ROgata Congregatio est, dignaretur dispicere, expediretne derogari Sextæ Congregationis Decreto, quo statuit, in ferendis suffragijs pro cogenda, vel non cogenda Congregatione Generali, duabus suffragiorum tertijs rem totam decernendam, cum vel ab omnibus, vel à maiore Prouinciarum parte dissentiunt Procuratores: sufficereque in posterum ad Generalis Congregationis indictionem, si maior Procuratorum pars, iuxta formulam Congreg. 4. iudicet indicendam.

Act. 10. & 11. De cogenda Congregatione Generali ad plura suffragia decernent Procuratores.

Cen-

Non obstante Decreto 6. Cong.

Censuit Congregatio standum Decreto Congregationis quartæ, derogandumque sextæ Congregationis Decreto, quo prius illud Decretum mutauerat. Quare in posterum cum tertio quoque anno Romæ de cogenda, vel non cogenda Congregatione Generali, in Procuratorum Congregatione agetur, è maiore suffragiorum parte rem decernendam.

VII.

Act. 11. De eadem re in Cong. Prouinciali secretis suffragijs non agendum.

AD propositam vero quæstionem, Num expediret in Prouincialibus Congregationibus cum de cogenda, vel non cogenda Generali Congregatione agitur, per secreta rem hanc suffragia transigi.

Censuerunt Patres omnes, nullo dissentiente, plurimis, grauibusque ducti rationibus, nullo modo concedendum vt per secreta suffragia de cogenda vel non cogenda Generali Congregatione res in Prouincialibus Congregationibus transigatur. Optabatque Congregatio vniuersa, nullo vnquam tempore Societatem ab hac sententia discedere; quod per secretorum suffragiorum concessionem grauissima merito damna vniuersæ Societati inurēda certo sibi persuaderet, viamq. sterni ad eam è veteri loco mouendam. Censuit denique Congregationis sextæ Decretum huic suo attexendum, nouoque hoc robore firmandum.

DE-

DECRETVM CONGREGATIONIS VI. Act. 16. Martij 19.

CVM in deputatione pro formulis Congregationum recognoſcendis, quæſitum fuiſſet, quod à pluribus fuerat propoſitum, eſſet ne in Congregationibus Prouincialibus ſecretis ſuffragijs de negotijs agendum; & res fuiſſet in Congregatione quoque propoſita, & agitata: Nemine diſcrepante approbatum fuit Deputatorum iudicium, quibus viſum erat omnibus, nullo modo ſecretis vtendum eſſe ſuffragijs, ſiue de negotijs alijs agatur, ſiue quæratur, cogendane ſit Congregatio Generalis, nec ne, propter multa, & grauia incommoda, quæ præter nouitatem inde ſecutura eſſent. Quare hoc Decreto Congregationis placuit rem penitus definire, ne deinceps contra ſenſum Societatis huiuſmodi petitionibus, aut priuatis aliquorum ſenſibus locus eſſet.

Quam piam, propenſamque in Societatis tuitionem, tantorum Patrum mentem corroborandam ſibi, ac ſtabiliendam Congregatio cenſuit; vti & de facto nouo hoc Decreto ſuo firmat, corroboratque: quod etiam ſupplicibus votis Deum rogat, vt perpetuum faciat eſſe.

Pro-

cognitionem veniant, vt aut innocentem ab omni delicti suspicione liberent; aut noxium, & falsum delatorẽ pro rei grauitate puniant. Ipsum etiam R. P. Nostrum vniuersa Congregatio rogandum censuit, vt exemplum in huius Decreti transgressores statuat, digneturque delationibus modum statuere; diligenterque in auctores, resque delatas inquirere, vt si nocentem eum, qui defertur deprehenderit, pro delicti conditione puniat: sin innocentem, non patiatur delatorem impunitum abire. Optaretque eadem in scriptionibus modum teneri, vt nemo ad mediatos Superiores dicta, factaque aliorum deferat, nisi prius Superiores immediatos, iuxta bene ordinatæ caritatis, & prudentiæ leges, per se, aliosve monuerit: Addatque in ijs, quas scribit literas, monuisse se Superiorem, nec emendationem sequutam; nisi graues admodum causæ hunc ordinem inuertendum suaderent: quod vbi accideret, causas transgressi ordinis in literis ad mediatum Superiorem addat.

Rogatur Generalis, vt delationibus modum statuat.

I X.

CVm grauiter Constitutio moneat, vt Nostri à secularibus negotijs abstineant, neque ea vllis precibus adducti obeunda suscipiant, vel in illis occupari se sinant; Censuit Congregatio, seuere, grauiterque interdicendum Nostris, ne vllo prætextu in propinquorum, aut quorumcunque externorum nego-

Act. 14. Secularia externorum negotia Nostris interdicta.

tijs, tribunalibus se sistant, neve curam vllam administrandi illorum bona, litesve prosequendi, aut dirigendi ex quacunque causa suscipiant: aut illorum quemquam ad Ecclesiasticas, aut seculares dignitates promouere studeant, sine expressa R. P. Nostri facultate, quam soli Generali Congregatio voluit reseruatam. Quem etiam rogat, vt difficillimum se in eiusmodi concessionibus præbere dignetur. In alijs vero pijs propinquorum, benefactorum Societatis, pauperum ægrotorum; vinculis detentorum, similiumque commendationibus; ad quas licet quis aut caritatis, aut quasi quibusdam æquitatis, ac gratitudinis alicuius magnæ legibus teneretur, nulli tamen harum tractationem permittendam censuit, sine expressa Superioris loci, in quo res agitur, facultate: qui, si rei grauitas moram nullam patiatur, permittere eas, audito in rebus grauioribus Consultorum iudicio, poterit; ita tamen, vt Prouinciali in rebus alicuius momenti, concessionem, causamque huius, prima quaque opportunitate indicare teneatur. Quod si moram res patitur, teneatur ad Prouincialem pro impetranda facultate decurrere: Qui & ipse, si res moram non patiantur, veniam eas tractandi, si censuerit expedire, largiatur: facultatem tamen à se concessam in rebus grauioribus, & momenti maioris, concessionisque causam

R. P.

R. P. Nostro, vbi primum licebit, indicare teneatur. Decreti vero huius transgressores grauiter pro transgressionis magnitudine puniendos censuit Congregatio.

X.

Act. 14. Assistentiũ, Admonitoris literæ, aliorumq. ad ipsos non aperiendæ.

CVm vero propositum fuisset, Consultumne Congregationi videretur, Assistentium, & Admonitoris Patris Nostri literas, Nostrorumque vicissim ad illos non reserari à locorum, aliisque Superioribus.

Censuit Congregatio, non obstante regula ob varias causas omnem harum literarum reserationem in præsentiarum Superioribus interdicendam: solamque hanc facultatem in Patre Nostro voluit residere.

X I.

Act. 15. De ijs, qui mala fide ad Carthusiã transeunt

ROgata Congregatio censeretne, Diploma à Pontifice petendum, quo Societatis Superioribus de fide bona, malaque eorum, qui Carthusiam petunt, iudicium ferendi potestas fieret;

Censuit non petendum: videndumque an per Pij V. indultum non possimus vti priuilegio Patribus Carmelitis reformatis concesso.

X I I.

Act. 15. In peruigilio B. Ignatij ieiunandum.

CVm deinde rogatum foret, videretur ne per vniuersam Societatem in peruigilio B.P.N. ieiunium indicendum: Placuit vniuersæ Congregationi, censuitque indicendum.

XIII.

Act. 16. & 17.

Qua ratione nostri bonis suis eorumque administratione exuere se debeant.

ROgata Congregatio, vt certi aliquid statuere dignaretur circa abdicationem, & administrationem bonorum Nostrorum, quando proprietate, quando illorum administratione exuere se debeant: Censuit (insistendo, & hoc suo decreto ordinationem p. m. P. N. Claudii confirmando)

Administratio bonorũ.

Primo, Omni omnino Nostros bonorum suorum administratione, vt primum Nouitiatum ingressi fuerint, exuere se debere.

2 Administrationem vero talium primo quadriennio currente, pro personarum, ac Prouinciarum qualitate, iudicio Prouincialis illi committendam, qui maiore eam fide tractaturus putatur.

Prouentuũ dispensatio.

3 Quadriennii vero tempore, quo dominium bonorum suorum retinent, licet nihil ex annuis prouentibus sola voluntate sua in proprios, aut Nostrorum vsus conuertere, aut certo alicui Collegio, multoque minus loco in quo resident, donare possint: poterunt tamen ex illis, assensu Prouincialis accedente, ea iis locis, ac piis causis per modum eleemosynæ applicari, quæ maxime tali subsidio egere Prouincialis in Domino iudicauerit.

Abdicatio bonorum.

4 Bonorum Dominio, si quod habent, etiam pensionum, ac censuum, siue realium, siue personalium, eorumque, siue perpetuorum,

rum, siue vitalitiorum, vbi primum per ætatem, & patrias leges licebit, absoluta inter viuos donatione, quin & iure omni suo, quando id consultum Pater Noster iudicauerit, & fieri imperauerit, exuere se teneantur. Pensiones tamen Ecclesiasticas, similiaque generum horum, quæ mere personalia sunt, & super Nostrorum personis constituuntur, quibus absolute, & in solidum abdicare se Nostros non expedit, R. P. N. iudicio distribuenda erunt, ita vt nulla talium administratio apud illos maneat.

Pensiones Ecclesiasticas, & alia personalia.

5 Quadriennem tamen ab ingressu Societatis bonorum possessionem censuit Congregatio, iuxta Ordinationes P. N. Claudii, illis permittendam. In cuius prorogationem, nulli præterquam Generali, idque ex graui causa, dispensare liceat. qua in re præcipue spiritualis boni, & possessoris ratio habeatur.

Bona post quadriennium abdicanda.

6 Quando vero iudicio P. N. ob graues causas vltra quadriennium prorogata possessio fuerit, nullo modo ex annuis post Nouitiatum prouentibus, voluit quidquam possessionibus illorum posse accrescere: sed in causas pias, è Prouincialis iudicio fructus tales, cum in potestate Nostrorum fuerint, impendendos censuit.

Post Nouitiatũ annuis fructibus nõ augenda.

7 Quod si forte ante quadriennium expletum perfectionis studio ducti abdicare se in solidum suis, in Nostrorum vsum voluerint;

Ante quadriennium abdicare quo pacto liceat.

rint; ſolius P.N. iudicio committendam hanc abdicationem cenſuit : qui habita perſonarum, locorumque ratione id ſtatuet quod in Domino expedire iudicauerit. Si tamen quadriennii huius tempore, ſiue de annuo cenſu, ſiue de rerum proprietate, in externos, piaſq. cauſas diſponere vellent, impediendi non eſſent.

Decretum hoc Nouitijs declarãdum.

Decretum vero hoc cenſuit, Nouitiis, iis quorum quoquomodo intererit, ſub initium ſui in Societatem ingreſſus prælegendum, ne quis poſtea ignorantiam prætexere poſsit.

X I V.

Act. 18. De hoſpitiũ Noſtrorum exceptione.

AD petitionem Congregationi factam, vt dignaretur ſtatuere modum, quo abuſus, & exceſſus tollerentur, qui quibuſdam locis non immerito timeri poſſe videbantur, in petenda, & accipienda compenſatione à Noſtris per Domos, Collegiaque iter facientibus. Cenſuit Congregatio B. P. Noſtri, Maiorumque veſtigiis fortiter inſiſtendo, magna vbique Noſtros caritate hoſpitio excipiendos, vt mutui amoris vinculo arctius in dies colligemur; maxime cum liberalior in Noſtros hoſpitalitas vna è primis, validiſque inter nos coniunctionis cauſis merito numerari debeat. Neque permiſſurum vnquam Deum, vt irremuneratam relinquat benignitatem, ſed ingenti fœnore compenſaturum, vt non vna in hanc diem, Societatem,

variis

variis Prouinciis experientia docuit.

Nihil eius causâ exigẽdum, vel ad mittendum.

Quare censuit, à nullo omnino hospitum nostrorum quidquam in hospitalitatis compensationem exigendum: ac nec spontaneas quidem oblationes Nostrorum, à locorum Superioribus admittendas. Si tamen negotiorum causa ad aliquem à Superiore suo locum destinatus, longiorem ibi moram trahere cogeretur, aut in confirmata inualetudine ad Nostrorum aliquam Domum recuperandæ illius causa mitteretur; æquitas postulare videtur, vt sumptus hosce graues pari caritate, ac liberalitate compensent Superiores à quibus mittuntur.

Quando nã compensandi sumptus videantur.

Aut subleuandi.

Quod si quæ Domus ob maiorem hospitum concursum, rerumque temporalium tenuitatem subsidio egere videretur, poterunt Prouinciales ex eis, quæ libere eorum dispositioni distribuenda relinquuntur, pro onerum varietate, ac grauitate, loco illi succurrere: quam rem Patri Nostro commendandam censuit.

X V.

De annuarum editione.

PLacuit deinde Congregationi, Annuas præteritorum annorum literas per varias Prouincias primo quoque tempore imprimendas distribui. Insequentium vero annorum Patri Nostro commendandas censuit, vt certum aliquem, totius Societatis sumptibus, si aliter commode fieri non possit, alen-

dum illi operi præficere dignetur, ne diutius tanto ſpiritualium narrationum fructu vniuerſa Societas careat.

XVI.

Act. 19. Intercesſiones externorum Noſtri pro ſe, vel pro alijs ne procurent.

CVm propoſitum eſſet Congregationi, vt de efficaci remedio proſpicere dignaretur, ad compeſcendum illos, qui externorum pro ſe, aut aliis intercesſiones in quacunque cauſa, vel munere procurant: Cenſuit Congregatio, procuratas à Noſtris externorum in quacunque cauſa vel munere intercesſiones, tanquam omnis bene conſtitutæ Religionis peſtem, omni conatu eliminandas. Neque potuit non patrocinia hæc paulatim proſerpentia, ſine magno animorum ſenſu intelligere, vt à quibus pedetentim ad grauisſima incommoda damnaque prolapſuram Societatem non vanis indiciis, rationibuſque niſi obuiam primo quoque tempore malis iretur, præſentiebat. Quare vt in re pernicioſisſima, omnibus ſibi viribus occurrendum putauit. Serió proinde Superiores omnes monitos voluit, vt ad extinguenda minitantia hæc vniuerſo corpori mala, eam curam, ſolicitudinemque adhibeant, quam & imminentis morbi magnitudo, & illorum in communem omnium parentem noſtram Societatem affectus iure ſuo poſtulat: inuigilentque ne intercesſionum harum auctores, fautores ve impuniti abeant.

Et li-

Et licet non putauerit in præſentiarum decretum hoc, peculiari præcepto ſub mortali obligante firmare, grauioribuſque cenſuris Noſtros ab his patrociniis arcere; cenſuit tamen Superioribus iniungendum, vt prima data opportunitate Noſtros omnes moneant, vt ſi quis externos ſibi, aut alteri patronos, ac interceſſores apud Superiores paraſſe deprehenſus fuerit, pro arbitrio Superiorum, ac in grauioribus cauſis ex mente Patris Noſtri, pro delicti qualitate puniendum ſciat, vt vel à prætenſa re omnino excludatur, vel ad certum tempus ab omni in Societate dignitate obeunda remoueatur, vel vocis tam actiuæ, quam paſsiuæ, ſi alias ad illam ius haberet, conceſsione priuetur, vel alia pœna pro rei grauitate mulctetur.

Earum auctores puniendi.

Si qui vero patronos hoſce inſcii omnino interceſsionum harum patiantur; vbi primum molitiones tales intellexerint, teneantur patronorum horum conſilia Superioribus aperire, & quantum in ipſis eſt impedire. Quod ſi neglexerint, ſciant ſe pro rei magnitudine, Superiorum arbitrio puniendos. Iiſdemque legibus ac pœnis iudicauit ſubiiciendos alios omnes, qui conſcii interceſsionum harum, ſilentio eas premunt, nec Superioribus indicant.

Non procuratę Superioribus, aperiendæ, & impediendę

Ad

XVII.

Act. 20. & 21.

De Nostris, qui per varias Prouincias sparsi certis Missionibus sũt addicti.

AD propositas de illustrioribus quibusdam Missionibus quæstiones, Essent ne talibus per varias Prouincias sparsis certi ex ijsdem Nationibus Superiores designandi, qui omnibus præessent. Secundo, Essent ne Assistentium, Prouincialium, ac Superiorum localium potestate eximendi, quo certius sub vno Nationis suæ capite ad finem sibi propositum gubernarentur. Tertio, Concedendane illis è sola gente sua Nouitiatus, Seminaria, Collegia: aut in ijsdem Philosophiæ, Theologiæ, & humaniorum literarum Professores, ac Superiores etiam e gente sua, quo commodius ab eiusdem linguæ, & gentis Superiore instituerentur, magisque concordibus inter se animis agerent.

Non expedire, vt cõmunem vnũ habeant suę gentis Superiorem.

Censuit post maturam seriamque duarum actionum deliberationem, Primo, Non expedire Missionibus, cuiuscunque demum nominis, Superiores, qui omnibus per varias Societatis Prouincias sparsis præessent, concedere: quod hæc gubernatio noua in Societate foret, & Nationum discrimina induceret, mutuæ animorum coniunctioni contraria.

Sed vt Assistentibus, & Prouincialibus subsint.

2 Omnes vbique Missionum harum, ijs Assistentibus subijciendos, in quorum Prouincijs sedem fixerunt. quibus non difficile erit, Missionum illarum res concordibus animis magno missionum bono tractare. Prouincialibus

libus vero, locorumque apud quos verſantur Superioribus, ceterorum per omnia more ſubiacere debere; idque tam in negotijs tractandis, quam in literarum ſcriptionibus, & acceptionibus, librorum editionibus, perſonarum admiſſionibus, dimiſſionibus, tranſmutationibus, officiorum diſtributionibus, reliquiſque denique omnibus, nulla præ reliquis exemptione conceſſa.

3 Non permittēda illis è ſola gente ſua Nouitiatus, Collegia, aut Noſtrorum Seminaria. Conſultiuſque eſſe, recepto in Societate omnium gentium more, alijs de Societate permiſceri, ne Nationum diſcrimina paulatim magno Societatis totius damno introducantur. Sed neque permittendum, vt in ijs Vrbibus, in quibus Societas Collegia ſua habet, ſtudiaque e ſola ipſi gente ſua Theologiæ, Philoſophiæ, & humaniorum literarum Profeſſores habeant, multoque minus Superiores; quod hæc ratio aperte cum Societatis moribus pugnet.

Collegia, aut Nouitiatus è ſola gēte ſua habere non debent.

Neq. Scholas, Magiſtros, aut Superiores.

Quare nullo modo cenſuit Congregatio permittenda, quæ propoſitis Miſſionum quæſtionibus continentur. Neque enim ea ſi propius conſiderentur, Societatis integritati, adeoque nec Miſsionibus ipſis conſultum putauit concedere, quinimo Societatis moribus, Miſsionumque felicibus ſucceſsibus arbitratur aduerſari.

Quæ

Decreti executio Generali cōmendata.

Quæ omnia ſerio Congregatio Patri Noſtro pro ſuo in Societatem vniuerſam affectu totis animis commendauit. quarum feliciorib⁹ in dies progreſsibus cum impenſe ſtuderet, tum Societatis vniuerſæ incolumitati cum primis inuigilandum ſibi putauit. Quare ſi quid forte in ſupra recenſitis poſtulationibus vſpiam tentatum eſt, aut re ipſa quid opere expletum, id omne Patrem Noſtrum pro conceſſa ſibi à Domino prudentia, vbi commodum fore, & expedire iudicauerit, ad Decreti huius formam, & communem viuendi rationem, vt deducere dignetur rogauit.

XVIII.

Act. 22. 23. 24.

De ijs, qui importunius dimitti petunt à Societate.

CVm Propoſitum Congregationi fuiſſet, vt de remedijs dignaretur proſpicere, quibus præſcindi, & præcaueri importuna quorundam de dimiſsione à Societate poſtulatio poſsit.

Cauſas ſcripto proponere tenentur, & Superiorum iudicio acquieſcere.

Cenſuit Primo. Eos omnes, qui dimiſsionem petunt, nulla iuſta apparente cauſa, & idonei alioquin ad Societatem iudicantur, ſi Superiorum monitis non acquieſcant; teneri Prouinciali ſuo cauſas omnes, quas dimiſsioni obtendunt, cum propriæ manus ſubſcriptione proponere, affirmareque nullam aliam ſibi rogatæ dimiſsionis cauſam ſupereſſe. Prouincialis vero erit cauſas illas cum Conſultoribus diligenter examinatas, ad P. N. mitte-

mittere, ſcribereque quid tam ipſe, quam Conſultores, ſentiant. Quas ſi P.N. non iudicauerit ad dimiſsionem ſufficientes, & idoneas, ſub obedientiæ præcepto perpetuum illis Prouincialis ſilentium indicat: eoſque ſi non obtemperent, pro delicti qualitate ſeuere puniat, publica etiam animaduerſione, ſi publica ad alios culpa promanauit. Sciantq. tales ſe in conſcientia tutos non eſſe, ſed mortali culpæ ſubiacere, quamdiu in illa animi obſtinatione manent.

Externorũ in ea re cõſilio, vel ope vti prohibẽtur.

2 Imponitur præceptum, & pœna excommunicationis latæ ſententiæ, Prouinciali reſeruatæ, tum in illos, qui inconſulto Prouinciali externos de dimiſsione ſua in conſilium adhibent; tum in illos, qui quocunque modo externorum auxilio, vel interceſsione ad dimiſsionem à Superioribus obtinendam vtuntur. Præcepti vero huius tranſgreſſores, præter alias pœnas arbitrio Prouincialis imponendas, longe ſibi difficiliorem facturos dimiſsionem ſciant.

Qui ſine iuſta cauſa dimiſsionẽ extorquent, arctum ordinẽ ingredi cogantur.

3 Illis, quibus ſola importunitate, cum alia nulla iuſta ſubſit cauſa, dimiſsionem concedere Societas cogitur, non niſi cum obligatione aliam intrandi Religionem, in qua regularis obſeruantia vigeat, in poſterum concedendam, eamque obligationem Patentibus inſerendam: ac non niſi rariſsime permittendum, vt liber omnino talium quiſpiam

ab

ab omni votorum obligatione ad ſeculum redeat.

De ijs, qui fictis ex cauſis, vel ſtudio adſcitis dimittuntur.

4 Hos, qui è cauſis non veris, fraude, ac dolo dimiſsionem à Societate obtinuerũt; aut ex cauſis quidem veris, & iuſtis, grauibuſque delictis, ſed ea intentione perpetratis, quo facilius dimiſsionem extorquerent; nullo modo tutos in conſcientia eſſe: & eiuſmodi facultatem in conſcientiæ foro irritam, ac nullam prorſus eſſe: eoſque in eodem foro omnibus ſubiacere Apoſtatarum cenſuris, ac pœnis. Et ſi hoc in exteriore foro conſtiterit, poſſe Superiores contra eos agere tanquam contra veros Apoſtatas, iuxta Societatis priuilegia, & ſacrorum Canonum diſpoſitionem.

De ijs, qui ſecretas cauſas obtendunt.

5 Qui ad dimiſsionem obtinendam ſecretas obtendunt cauſas, quibus ſe ineptos ad religioſam diſciplinam, votorumque obſeruationem cõtendunt, teneri eiuſmodi cauſas, ſi P. Noſtro videbitur, aperire Prouinciali, & immediato ſuo Superiori, vel alteri; qui examinatis his cauſis, ſententiam ſuam ad Generalem perſcribent, quo maturius aliquid de concedenda, vel deneganda dimiſsione ſtatui poſsit. Quod ſi quis renuat prædictis Patribus, cum P. N. id expedire iudicauerit, ſecretas illas cauſas aperire, ſpe omni careat dimiſsionis obtinendæ.

Qui ob grauem culpã dimittuntur.

6 Qui ob publicam aliquam culpam grauem è Societate dimitti debent, non prius di-

mittantur, quam iuxta culpæ quantitatem arbitrio Superiorum puniantur, etiam inclusione ad tempus, vbi vsus, & consuetudo id obtinuit.

priusquam abeant, puniendi.

XIX.

AD propositionem, qua petebatur, vt prouidere Congregatio dignaretur de efficaci remedio in illos, qui quæ in Consultationibus, Congregationibus tam Prouincialibus, quam Generalibus, peracta sunt, quæque in examinibus ad studia, ad professionem, in informationibus ad Gradum, aut ad gubernationem euulgant: Censuit Congregatio in re tam graui, & à qua magna pars bonæ gubernationis dependet, serio prouidendum. Quare monendos sibi duxit Superiores omnes, vt magna diligentia huic tam noxiæ rei inuigilent: tenerique in euulgationum harum auctores omni studio inquirere; repertosque pro rei grauitate, culpæque magnitudine, pro arbitrio suo punire, etiam vsque ad muneris Consultorum, aliorumque non inferiorum priuationem, quo reliqui hominum exemplo ab hoc vitio terreantur.

Act. 24. In eos qui deliberationum, informationumve secreta euulgant.

XX.

CVm propositum Congregationi fuisset, vt dignaretur discrimen aliquod certum in vniuerso Sacerdotum, Scholasticorum, & temporalium Coadiutorum vestitu, Decreto suo statuere.

Act. 25. 26. 27. 28. De vestitu Coadiutorũ temporaliũ.

Cen-

Seruetur Regula 6. custodis vestiũ

Censuit Primo, seruandam Regulam 6. custodis vestium, vt Sottana dimiduo palmo breuiore, pallio vero Sottanis breuiore vterentur Coadiutores: vtque illi rei magna cura, & diligentia, superatis difficultatibus omnibus, incumberent Superiores.

Pileus clericalis in posterũ ne concedatur.

2 Circa capitis vero tegumentum ijs, qui in posterum ad Societatem Coadiutores venturi sunt, omni omnino clericalis pilei vsu, quo Sacerdotes, & Scholastici vti consueuerunt, interdicendum esse adempta cuicunque demum Superiori etiam Generali, dispensandi cum illis facultate. Ijs vero, qui iam in Societate sunt, permitti eorundem vsum posse, in illis Prouincijs, in quibus consuetudo talis inualuit.

XXI.

Act. 29. & 30. Ad Spiritus augmentum

Circa Spiritus augmentum, ac promotionem à Deputatis Patribus delata hæc censuit Congregatio obseruanda.

Visitatio quotidiana.

Primum Visitationem, cuius meminit Institutio pro Spiritus renouatione, intelligendam esse quotidianam. Virum proinde fidum in singulis Domibus, & Collegijs designandum, qui ei muneri vacet, neque idem semper in visitando tempus teneat.

Statum cuique tempus surgendi, & orandi.

Nulli interim concedendum, vt ad libitum dormiat, sed surgendi, orandique tempus singulis statuendum. Quod si quis ordinarie longiori tempore indiguerit, Prouincialis consen-

consulendus erit: In quibus omnibus suus visitator statuendus. Qualem etiam designare oportebit, tempusque meditationi commodum, illis, qui domesticis occupationibus orationis tempore distinentur, quales fere sunt Æدituus, Ianitor, Coquus, quique sacro tunc temporis deseruiunt. Qui vero extraordinarijs occupationibus detinentur, Superiorem admoneant, vt hisce incommodis tempori prospiciat, ne qua die ab oratione vacent: Maxima vero ratio habeatur eorum, qui in villis versantur.

2 Neminem orationis, & examinis tempore ad portam, vel Ecclesiam sine expressa Superioris facultate euocandum, nisi solennioribus diebus, quibus confessionibus excipiendis vacatur. Quod si quis in templo fuerit, nisi audiendis pœnitentibus operam daret, aut aliud grauitas negotij, aut personæ deposceret, audito examinis signo, ad cubiculum se recipiat: Idemque iudicium, de ijs, qui ad ostium Domus cum externis colloquuntur.

Orationis, & examinis tempore ad portam, vel Ecclesiam non eundū.

3 Supersit in posterum ante examen vespertinum quadrans integer, quem singuli, vt præfinitum sibi tempus, lectioni spirituali impendant, simulque vt ad matutinam orationem se præparent.

Horæ quadrans lectioni spirituali destinatus.

4 Detur opera, vt annua Exercitia spiritualia 9. Can. Congreg. 6. præscripta, exacte ab

Annua exercitia serio, & accurate facienda.

ab omnibus fiant, omni omnino excusatione & occupatione sepolita, ac superata; ita vt neque negotijs, neque confessionibus eo tempore distineantur. seruata etiam in illis proportione, methodoque, quibus integra exercitia fieri consueuerunt, præsertim quod ad recessum ab omnibus.

XXII.

Act. 30. Humaniorũ literarũ Magistri fouendi.

MAgistrorum literarum humaniorum studium, quod cum Societate longe, lateque magno Reipublicæ Christianæ emolumento creuit, tanquam rem vnam è maxime optatis, & quæ saluti plurimorum commodissima est, quo potest Congregatio Superioribus omnibus affectu censuit commendandum, vt in tam laudabili munere desudantes quanta possunt beneuolentia in Domino prosequantur, suosque omnes ad munus illud magna alacritate obeundum, ac prosequendum adhortentur, vt in hoc tam vtili eruditionis, & cultus animorum genere fortiter insistentes, præmia ab illo expectent, qui suorum labores non patitur irremuneratos.

Earum professio nõ definiẽda triennio.

2 Censuit deinde, nullos certos in Societate annos, definitumve tempus, humaniorum literarum professioni obeundæ præscribendũ, multoque minus triennio illud concludendũ. sed à singulis Superioribus designandum in hac re tempus, quod ad maiorem Dei gloriam futurum iudicabunt.

3 Theo-

3 Theologos etiam post absoluta Theologiæ studia, siue ante illa literas hasce professi fuerint, siue non, pro Superiorum arbitrio, illis applicandos. Quam rem Prouincialibus omnibus serio commendatam esse voluit, vt in tam graui, tamque vtili occupationum genere non tam propensionis cuiusque, quam communis boni, & gloriæ maioris Dei rationem habeant, omni reliquo affectu seposito.

Theologis etiam imponenda.

XXIII.

Lectis Patrum, qui tam pro Indicis, quam pro varijs Europæ Prouincijs intercesserant, rationibus, post multa, variaque in vtramque partem à varijs allata

Act. 31. 32. 33. Intercessio circa pileos Coadiutorũ

Censuit Congregatio. Primo. Nihil sibi videri, in Coadiutorum capitis integumento mutandum in ijs, qui Societatem ingressi, Sacerdotum, ac Scholasticorum pileis vtuntur.

Permittuntur clericales iam ingressis.

2 Ijs vero, qui in posterum in Europa ad eandem Societatem accessuri sunt, nullo modo vsum pilei clericalis, quo Sacerdotes, Scholasticiq. vtuntur, censuit permittendum. Statuitq. Congregatio sententiam hanc suam indispensabilis decreti vim, roburque habere, & obtinere debere. Quod etiam diserte in posterum indicandum voluit omnibus quotquot in Societatem admitti petierint, nec alia conditione admittendos.

Ingressuris decreto indispensabili interdicuntur.

Quod Nouitijs in posterum indicandum.

De Indicis Prouincijs res Generalis arbitrio relicta.

3 De ijs vero, qui in vtraque India, Orientali, & Occidentali versantur, nihil in præsentiarum statuendum sibi iudicauit. sed rem totam arbitrio P. Nostri relinquendam, qui pro temporum varietate videbit quid in Domino consultum fuerit, ac poterit.

XXIV.

Act. 33. Sanctorum Reliquiæ nõ alienandæ.

CVm vero propositum fuisset, de Sanctorum reliquijs, quæ Domibus, & Collegijs applicatæ, possent à Nostris, aut Superioribus etiam alijs donari:

Censuit Congregatio, Interdicendum in posterum omnibus, vti, & de facto Decreto hoc suo interdicit, ne Nostrorum quisquam, non Superiorum localium, non Prouincialium, ac ne Visitatorum quidem, quacunque etiam causa, siue Nostris, siue externis quidquam è talibus Sanctorum Reliquijs donet aut largiatur. Quod si quis Decreto huic contrauenire deprehensus fuerit, eum iudicio P. Nostri pro rei grauitate puniendum.

XXV.

Act. 34. De Coadiutoribus, qui certis Patribus operam nauant.

CVm propositum Congregationi esset, vt dispicere dignaretur, consultumne esset aliquibus Patribus certos Coadiutores assignari, qui peculiarem illorum curam ita haberent, vt à reliquis domesticis munijs obeundis excusarentur.

Vt stabiles non sint, sed

Censuit Congregatio, Nulli omnino certum aliquem, stabilemque quocunque præ-

textu

textu permittendum, aut concedendum esse: sed si quis ex quacunque causa Coadiutoris opera indigeret, illi Superiores pro negotiorum, temporum, atque occurrentium necessitatum varietate talem è domesticis aliquem assignent; quem ad id muneris tunc commodissimum iudicauerint; ita vt non semper idē, ne quidem ad egrediendum Domo attribuatur. Quod si qui magis stabili indigerent, arbitrio id P. N. statuendum esse. Visitatoribus tamen, & Prouincialibus non iudicauit Coadiutorem denegandum.

subinde mutentur.

Excipiuntur Visitatores, Prouinciales, & alij arbitrio Generalis.

XXVI.

Act. 34. Domos tertiæ probationis dotari, & admitti posse.

CVm vero quæsitum fuisset, Liceret ne per Constitutiones tertiæ probationis dotatas reditibus, annuisque prouentibus Domos admittere, ab aliis omnibus Societatis Domibus, ac Collegijs separatas: Censuit tales admitti posse, neque hanc rem Constitutionibus repugnare, quin magis conformem illis esse.

XXVII.

Act. 35. 36. 37. Oblatū gradum suscipere cunctantes.

AD quæstionem, qua petebatur, quid censendum de ijs esset, qui in cuiuscunque impositi à Superioribus gradus susceptione, difficiles se præbent, varijsque excusationibus illorum voluntatem eludentes in annos sæpe plurimos, atque in totam etiam vitam rem protrahunt.

Censuit Congregio, Omnes vi quarti vo-

Quandonã vi voti teneantur.

ti in Congregatione 5. explicati teneri Superiori certum gradum imponenti obedire; ita tamen vt rationes Prouinciali, ac N. P. consueto Societatis more proponere pośsint, quas scripto censuit proponendas. Verum Superiori illis examinatis in sententia perseueranti, & certum gradum absolute statuenti, licet nõ addat obedientiæ præceptum, teneri vnumquemque obedire, imperatumq. gradum suscipere; vt si non fuerit obsequutus, censendus sit in malo statu esse, atque à Sacramentorum vsu, & administratione excludendus. Sed neque consultum putauit, P. Nostrum cum talibus facile dispensare, vt toto vitæ tempore, sine certi gradus susceptione perseuerent, ne horum exemplo alij cum graui Societatis damno paria imitentur & audeant. Sed neque ad secundum examen admittendos, nisi rarius, & cum dubium aliquod de aptitudine intercesśit. Quam rem vniuersa Congregatio censuit P.N. commendandam.

Non permittendi vt sine gradu maneant.

Nec aliud examen facile concedendum.

XXVIII.

Act. 38. & 39. De Scholasticis Societatis.

CVm varia à varijs proposita, Patribus pro studijs Superioribus examinanda, tradita forent, illique iudicium suum ad Congregationem retulissent, censuit ex oblatis hæc probanda, vti & decreto suo probat.

Philosophi singulis an-

1 Vt Philosophi sub singulorum annorum finem serio, & sigillatim examinentur, sine ne

ne idonei Logici ad Physicam; Physici ad Metaphysicam, Metaphysici ad scholasticam Theologiam. Nemo vero è primo ad secundum annum, aut è secundo ad tertium admittatur, qui mediocritatem non attigerit, vt nimirum quæ audiuit, bene intelligat, & rationem illorum posit reddere. Ad Theologiam vero Scholasticam audiendã nemo admittatur, qui mediocritatem in Philosophia non superauerit; vt nimirum eam cum satisfactione tueri posit; nisi præclara ad gubernandum, aut concionandum talenta in mediocri quopiam aliud viderentur exigere, nulla Prouinciali dispensandi cum quoquam facultate relicta. Simili etiam ratione examinandi, qui vel vniuersam Philosophiam, vel partem illius, ante suum in Societatem ingressum audiuerunt, & idem per omnia de supra recensitis, statuatur iuxta Regulam Prouincialis 19. §. 8.

nis examinandi.

Ad Theologiam non admittendi, nisi mediocritatem in Philosophia superarint.

Aut talentũ habeant gubernãdi, vel concionãdi.

Examinandi etiã qui ante ingressum Philosophiæ studuerunt.

2 Vt qui scholasticam Theologiam audiunt sub singulorum etiam annorum finem pari modo examinentur: nemoque ad insequentem annum audiendum admittatur, qui mediocritatem, non superauerit, vt nimirum cum satisfactione tueri posit, quæ à Magistris suis audiuit; nisi forte præclara cuiuspiam alioqui mediocris vt dictum est, talenta aliud postularent.

Theologiæ auditores singulis etiam annis examinandi.

Examé eorundem ad professioné.

3 Nemo vero ad quatuor votorum professionem admittatur, nisi qui sub finem anni quarti deprehensus fuerit tantum eruditionis habere, quantum necessum foret ad Philosophiam, ac Theologiam cum satisfactione docendam, nisi forsan ad gubernandum, vel ad concionandum illustria talenta haberet, idque iudicio P. N. Examen vero quod sub anni quarti finem instituitur, sit vt minimum horarum in vnoquoque duarum, in quo varia è primis Philosophiæ, & Theologiæ capitibus percurrantur.

Examinatores in singulis Seminarijs quatuor

Iuramento adstricti.

4 Examinatores, qui in singulis Seminarijs, tam Philosophicis, quam Theologicis à P. N. quatuor minimum designati, per secreta suffragia vota ferent, tenebuntur iuramento tam de non reuelandis suffragijs suis, quã de sincero iudicio, & eorum, qui examinati aptitudine, ac eruditione ferendo; idque in examine quod fieri solet sub finem anni quarti Scholasticæ Theologiæ, quod instituitur in ordine ad quatuor votorum Professionem. In quo Examinatoris dubium suffragium pro nullo habendum erit.

Diuersi esse debẽt à Magistris examinandorũ.

Eorum loco alios substi-

5 Examinatores hi, quoad fieri poterit, non sint eorum, qui examinantur Præceptores. Quod si vero Examinatorum vnum, pluresve contingeret aut vita defungi, aut grauioribus alijs distentos non posse examini interesse;

tereſſe; erit Prouincialis pro tempore de alijs proſpicere, qui ijſdem iuramenti legibus tenebuntur.

tuere licet Prouinciali.

6 Nihil tamen vniuerſo hoc Decreto ſuo derogatum voluit Decreto 29. Congreg. 6. in fauorem humaniorum literarum, & Indicarum Linguarum facto.

7 Duabus Theologiæ Scholaſticæ lectionibus, & ſacræ Scripturæ adijciatur, vbi fieri poterit, quarta lectio moralis Theologiæ, qua ex profeſſo, & ſolide, ſuccincte tamen, explicentur materiæ morales, quas Scholaſtici Profeſſores prætermittunt, vel non niſi breuiſſime attingunt. Quam lectionem Noſtri biennio ſaltem audiant, alteroque biennio Scripturam ſacram. In qua tamen vniuerſæ Regionum, & Prouinciarum variarum ratio habeatur.

Lectio moralis Theologiæ.

XXIX.

AD illud, quod quidam propoſuerant, placeret'ne Congregationi in poſteſtum abſtineri à recreatione in hebdomada ſancta à feria quarta poſt decantatas tenebras, vſque ad veſperam feriæ 6. incluſiue;

Act. 39. Triduo hebdomadæ ſanctæ à recreatione abſtinendum.

Cenſuit Congregatio ab omni illis diebus recreatione, in honorem, ac venerationem Dominicæ Paſſionis abſtinendum.

XXX.

PRopoſita deinde quædam fuerunt, quæ à Patribus deputatis ad examinanda dubia

Act. 39.

bia circa Constitutiones, Regulas, ac decreta à varijs mota & discussa fuerant: Ac

Formula Cong. Prou. §. 45. declaratur.

Primo. Ad dubium §. 45. formulæ Congregationis Prouincialis motum circa illa verba, *Si vel vnus Deputatorum censet esse dubium, multoque minus si Prouincialis ita censeat*. Censuit Congregatio Decreto Congregationis 6. insistendum.

Quod, vel vnus deputatorum affirmat esse substantiale, proponi non potest.

Cum deinde intercessum esset ab vno è Patribus, & ad noua suffragia itum; Censuit Congregatio, è solo vnius è deputatis, aut Prouincialis dubio, alijs duobus absolute oppositum sentientibus, non esse propositas Congregationi Prouinciali quæstiones reijciendas: sed tunc tantum, quando vel vnus absolute affirmaret rem propositam esse de substantialibus Instituti, idque in substantialium fauorem.

XXXI.

Act. 39. Facultates, & priuilegia ab aliquo Superiore concessa.

SEcundo. Ad illud vero quod propositum erat, An facultates, & Priuilegia cuiuscunque demum generis ea forent, personalia, an alia, à locorum Superioribus, Prouincialibus, Visitatoribus concessa morte illorum, vel munerum abdicatione cessarent, & à subsequentibus Superioribus noua esset illorum confirmatio petenda, & quando.

Nouo Prouinciali quãdo iubet, aperiri debẽt,

Censuit consultum sibi videri. eos, qui Superiorum, maximæque Prouincialium munus ineunt, teneri vt primum commodum illis

fuerit,

fuerit, præſentes, & coram monere ſubditos, vt priuilegia, & facultates à prædeceſſoribus conceſſas aperiant, vt eas ipſi vel confirment, vel abrogent, prout in Domino expedire iudicauerint.

vt eas confirmet, vel abroget.

Ceterũ conceſſas eiuſmodi facultates vſque ad hanc denunciationem in ſuo robore permanere: qua facta, ſi illas ſubditi non aperiant, de facto, ac re ipſa pro abrogatis haberi. Idemque iudicium eſſe de facultatibus à Viſitatoribus conceſſis, quas etiam ſubditi rogati Prouinciali indicare tenebuntur, licet non poſſint eas Prouinciales niſi Generali admonito reuocare.

Alioqui ceſſant.

Etiam quæ à Viſitatoribus conceſſa ſunt.

XXXII.

Act. 40.

Moriente nouo Generali poſt reditum Electorum.

CVm vero rogatum eſſet, Quid faciendum foret, ſi contigeret Generalem mori, electoribus à recenti electione in ſuis Prouincijs conſtitutis, aut cum vicini Prouincijs ſuis ſunt, v. g. ſi poſt aliquot ab electione menſes moreretur. Quid vero, ſi contingeret electum Domo, aut Vrbe abeſſe.

Ad Primam propoſitæ quæſt. partem Cenſuit Congregatio, conuocandas rurſus Prouinciales Congregationes, & de nouo procedendum ad mittendorum electionem, faciendaque reliqua omnia è formulæ præſcripto.

Congregationes Prouinciales iterum cogendæ ſunt.

Ad Secundam Cenſuit, ſi electum contingeret in Vrbe eſſe, Non eſſe è Congregationis loco egrediendum, donec euocato omnia, quæ

Quid facto opus, cum Domo abſens eligitur Generalis.

quæ formula continentur, exhibita essent. Sed neque dum vocatur, illi aut alteri cuiquam, quidquam de electione indicandum.

Quid, cum electus ab Vrbe propius, aut longius abest.

Si vero Vrbe abesset, idque octo, aut decem dierum itinere, vocandum esse; vacandumque interea temporis Congregationi ab omni rerum tractatione. Sin plures intercederent dies, longiusque abesset, pergendum videri Vicario in negotiorum tractatione; sola Assistentium, & admonitoris electione ad Congregationis finem reseruata.

XXXIII.

Act. 40. Promissio Societatem ingrediendi ad Coadiutores quoq. spectat.

AD illud, quod propositum fuerat, Vtrum promissio Societatem ingrediendi, quæ simplicium votorum formula continetur, peculiarisque voti vim habet, etiam ad Coadiutores temporales extendatur. Censuit Congregatio extendi.

XXXIV.

Act. 40. Substantialium Catalogū non texendum.

CVm postulatus Catalogus esset de substantialibus Instituti, de quibus in Prouincialibus Congregationibus nostris non licet agere, Patresque deputati varia huius generis exempla attulissent:

Sed in dubijs cōsulendum Generalem.

Censuit Cocgregatio Præter ea, quæ in formula exprimuntur, videri Consultius à recensendis alijs supersedere. quod omnia breui compendio comprehendi non possint. Ac si cui dubium obuenisset, posse illum ad R. P. N. recurrere, ab eoque intelligere, quid de re ta-

re tali ſentiendum videatur.

XXXV.

AD propoſitam quæſtionem, qua petebatur, an impedimenta Societatis eſſentialia par. 1. cap. 3. § 2. 3. non eſſent irritantia vota ſimplicia & quamcumque ſequentem profeſſionem.

Act. 41. 42. Impedimenta Societatis eſſentialia irritant vota & profeſſionem.

Cenſuit Congregatio, E mente Conſtitutionum, & Congregationis 5. illa primi generis, & ordinis impedimenta quinque irritantia eſſe, & pro talibus ab omnibus haberi debere: inhabileſque atque incapaces ipſo facto ad Societatis ingreſſum omnes eos ab illa haberi, & eſſe, qui aliquo talium impedimentorum tenentur.

XXXVI.

AD illud vero quo petebatur, Conſultumne cenſeret Congregatio à Summo Pontifice petere, vt omnis cognitio indagandæ veritatis in celatis in Societatis ingreſſu impedimentis, malitia nimirum an ignorantia id contigiſſet, penes ſolam Societatem reſideret: vtque punitio etiam illorum, qui ſtudio illa celaſſent, pro delicti huius, atque aliorum in Societate commiſſorum qualitate, ad eandem ſolam pertineret: Cenſuit Congregatio ad tollendas difficultates omnes, quæ a varijs moueri poſſint, vtrumque à Sua Sanctitate petendum.

Act. 42. Celatorum impedimentorum cognitio.

Cum

XXXVII.

Act. 42. Prælatura, & dignitas in Societate idem est.

CVm quæreretur, An nomen Prælaturæ, & Dignitatis in Constitutionibus, votisq. nostris expressum, pro eadem, an pro diuersa re accipienda forent; Assistentibusque Dignitatis nomen tribuendum esset.

Censuit Congregatio ex mente P. N. Claudij, dignitates, ac prælaturas extra Societatem, vt inter se distinguuntur, accipiendas esse, Professorumque voto tam Dignitates, quam Prælaturas caueri. In Societate vero Prælaturas à Dignitate non distingui, nec extra Prælaturas, Dignitates in ea censendas: nec Assistentes Prælatorum nomine censeri, aut Dignitatis in ea nomen obtinere.

Assistẽtium officiũ, nec prælatura est, nec dignitas.

XXXVIII.

Act. 45. INtercessum deinde ab vno ex Patribus circa Decretum de Prælatura, & Dignitate. Censuitq. Congregatio, Nihil deferendum intercessioni, sed standum Decreto Prælaturamque, ac Dignitatem in Societate pro Synonimis, iuxta declarationem P. N. Claudij habendam. Neque Assistentiam in Societate Prælaturam, aut Dignitatem continere.

XXXIX.

Act. 43. Intercessio circa Decretum de Impedimentis.

INtercessione interposita circa Decretum de impedimentis essentialibus, Actione 43. Decemb. 30. Censuit Congregatio standum Decreto, nec Intercessioni deferendum.

Inter-

Intercessionē deinde alteram vnus è Patribus die 2. Ianuarij interposuit circa Decretū, Actionis 42. de impedimentis essentialibus: rationesque in medium attulit, quibus intercessionem suam, quæ in dubium à Congregatione vocabatur, roborare nisus est, rogauitq. vt eas Congregatio audire dignaretur. Concessa à Congregatione facultas est illas legendi, quo certius dispiceret, an Intercessioni huic vllo modo locus concedi posset.

Act. 45. Intercesśio altera circa Decretū de impedimentis irritantibus.

Intercessum rursus Ianuarij quinta ab vno è Patribus; rogataque Congregatio ob varias in medium allatas causas, vt dignaretur, Decretum suum de impedimentis Societatis irritantibus, in præsentiarum suspendere. Censuitq. Congregatio Intercesśionem hanc de Decreti suspensione siue iure, siue gratia, siue alio quocunque meliore modo, siue pro secunda, siue pro prima, aut pro noua, & ab alijs diuersa habenda sit; admittendam hucusque, vt auditis rationibus, quæ in hanc rem adferri posse videbantur, certius aliquod Congregatio statueret. Accesśit ad hanc intercesśionem hoc sensu acceptam pater ille, qui secundo loco, Ianuarij secunda intercesserat.

Act. 48. Intercesśio noua de ijsdem.

X L.

CVm propositum fuisset, standum ne esset ordinationi P. N. Claudij dicentis, Reseruatum casum esse, si quis Fratrum diceret Mini-

Act. 44. An sit casus reseruatus, si quis Ministro dicat, Nolo facere

Ministro aliquid iubenti, licet non sub præcepto, Nolo facere.

Censuit Congregatio, huic P. N. Claudij ordinationi, vel declarationi standum esse: relicta tamen loci huius explicatione prudentiæ Patris Nostri.

XLI.

Act. 45. Negotioru ad status rationem pertinentium exempla.

CVm vero rogatum esset, Quænam essent illa negotia ad rationem status pertinentia, quibus miscere se Nostri Canone 12. Congregationis Quintæ Generalis, sub præcepto, & pœna inhabilitatis ad officia, vocisq. tam actiuæ, quam passiuæ priuatione, prohibentur.

Censuit Congregatio, E responsis P. N. Claudij commodam explicationem peti posse, cum ait:

Vniuerse loquendo ea, quæ pertinent ad solam conscientiam, directionemve Principum, aliorumque qui petunt consilium; per Canonem non prohiberi. Quæ vero eo non referuntur, & a spirituali instructione diuersa sunt, tanquam à Canone aliena vitari debere. & alibi: *Exemplo posse esse; Quæ ad Principum inter se fædera, vel ad Regnorum iura, & successiones pertinent, vel ad bella tam ciuilia, quam externa, Si quis publicis harum rerum, & similium consilijs interesset, aut tractandis ijs operam re ipsa impenderet*.

Ad

XLII.

AD quæſtionem; Vtrum tertius, vel quartus dies deſignatus in formula Congregationis Prouincialis ad Mittendorũ electionem, ſit à die, qua inchoata Congregatio eſt, excluſiue, an incluſiue intelligendus?

Act. 46. Tertius & quartus dies in formula Cong. Prouincialis, incluſiue accipiendus.

Cenſuit cum P. N. Claudio intelligendum incluſiue.

XLIII.

VTrum conſultatio de impedimentis ſe excuſantium, & aliorum, facienda neceſſario ſit à Prouinciali in Domo, in qua Congregatio habenda eſt, an vero in alia inſtitui poſsit? Cenſuit fieri poſſe in loco, in quo Prouinciali commodum fuerit.

Act. 46. Impedimenta Congregandorũ vbi commodum eſt, examinet Prouincialis.

LXIV.

QVid faciendum, cum in Congregatione Prouinciali priore loco electus, impedimenta proponit; audiendam illa ante ſubſtituti electionem, an poſt eam? Cenſuit cum P. Claudio audienda, poſt ſubſtituti electionem.

Act. 46. Electi impedimẽta poſt ſubſtituti electionẽ audienda.

XLV.

STandum ne ſententiæ P. Claudij, vt de Decreto Prouincialis circa impedimenta alicuius abſentis, ſeruata formula Congregationis Prouincialis cap. 3. §. 13. nihil à Congregatione ſtatui, aut reuocari poſſit: Cenſuit P. N. Claudij ſententiæ ſtandum eſſe.

Act. 47. Prouincialis Decreto de abſentũ impedimentis ſtare Cong. debet.

XLVI.

Act. 46. Collegia reditus perpetuos cũ onere partem illorũ Domibus professis erogãdi admittere non possũnt.

AN contra Constitutiones, & Instituti rationem videatur esse admittere annuos perpetuos reditus Collegio alicui donatos, aut legatos cum onere, partem illorum annue Domui professæ dandi, & erogandi. Censuit Congregatio videri cum Instituto, & peculiari paupertatis Professorum voto, nostræque paupertatis puritate pugnare. Quare nullo modo perpetuos eiusmodi relictos Collegijs reditus admittendos, ne paulatim ianua in Societate paupertati laxandæ aperiatur.

XLVII.

Act. 46. Locationum pretio frui Domibus professis quatenus liceat.

POssitne Domus professa emptam sibi contiguam Domum, habitationi aliquando, aut ædificando Templo necessariam, locare, locationisque pretio frui, dum ædificandi se commoditas obtulerit? Censuit Congregatio; Ad breue tempus locare, & locationis pretio frui posse. Quod si ratione eiusmodi emptionis onus aliquod contraxisset, posse locationis illius pretio vti, donec se onere æris alieni exemerit.

XLVIII.

Act. 47. Dies 27. Septembris Societati colendus.

PLaceatne diem 27. Septembris peculiari à Nostris veneratione in gratiarum actionem confirmatæ, natæque tunc primum Societatis, coli; proque felici eiusdem successu Patres omnes sacra eo die peragenda Deo of-

ferre,

ferre, reliquos vero Rosaria, aliasque preces ac communionem sacram?

Placuit Congregationi diem illum pro tali haberi, reliquaque eo modo peragi.

XLIX.

Act. 47. Decretum Vicarij circa §. 21. formule Cong. Gen. approbatur.

CVm denique propositum fuisset, an Decretum à P. Vicario nuper factum, Excommunicationisque extensio in illos omnes qui electionis sinceritatem, libertatemque quoquo modo, directe, vel indirecte impedire conantur; formulis Societatis conformis fuisset; an cum ijsdem pugnaret, aut quidquam rationi contrarium contineret; Patresque quibus ea res commissa fuerat, responderent, Decretum P. Vicarij, extensionemque illius fieri ab illo, & potuisse, & debuisse, formulisque conformem esse. Neque vllo modo contrariam aliquam sententiam, doctrinamve de inualiditate huius præcepti differentem, in Societate ferendam, sed tanquam perniciosam, ac scandalosam habendam esse.

Ne cui liceat vllius electionem impedire, etiamsi non vt alius eligatur.

Probauit Deputatorum Patrum sententiam Congregatio vniuersa: atque ad omnem imposterum qualemcunque dubitandi rationem tollendam, censuit è §. 21. formulæ Congregationis Generalis, verba illa omittenda, *Alicuius eligendi gratia*. Quod si quæ grauior res occurreret, quæ remedium posceret, Vicario Societatis tunc Superiori, aut saner Patribus ante electionem pro detrimētis De-

putatis rem aperiendam esse.

Act. 57. Propositũ etiam an placeret formulæ Congregationis Generalis §. 82. expungi verba illa (*aut etiam alicuius eligendi causa*) in quibus de Assistentium electione agitur, vti factum est, vbi de Generalis electione agebatur? Censuit Congregatio verba illa expungenda esse.

L.

Act. 48. De cura mulierum, quæ certis inter se legibus vna viuunt. Alienam esse ab Instituto nostro. Ideoque ab illa Nostris abstinendũ.

ROgata Congregatio, vt de efficaci remedio aliquo prouideret, ne Nostros circa mulierum curam certis locis, certisque inter se legibus in vna Domo conuiuentium: occupari, & distineri paulatim permitteret. Censuit fortiter his initijs occurrendum, cum cura qualiscunque talium Constitutionibus par. 6. cap. 3. §. 5. Regulisque 47. Præpositi 64. Rectoris, ex professo videatur aduersari: periculisque hæc res sit non vulgaribus, multorumq. obloquutionibus exposita. maxime quod hæc cura alienissima semper à Societatis instituto, ministerijsque habita fuerit. Quare serio Superiores omnes monitos voluit, vt ab omni illarum directione, de promotione abstineant, neque suorum quemquam quocunque prætextu patiantur illarum se rebus miscere, aut quamcunque talium curam suscipere, aut peculiari modo fouere, aut dirigere. Sed circa illas, eo se modo habeant, quo circa alias Templum nostrum

pro-

promiscue frequentantes.

Rogauitq. Congregatio R. P. N. vt si quæ necessitas occurrerit Suam Sanctitatem de Summorum Pontificum Pauli Tertij, & Iulij Tertij voluntate, deque grauibus ex hac re incommodis, damnisque merito timendis, informare dignetur: simulque omni studio inuigilare huic malo, eaque remedia adhibere, quæ in hanc rem validissima, & certissima iudicauerit.

Et informandum, si res exigat, Pontificem.

L I.

Act. 3. Qui Prouinciales fuerunt, ad Cõgregationẽ Prouinciæ admittendi.

PRopositum fuerat, consultumne esset Prouincialibus Congregationibus interesse Prouinciales, qui aliquando Prouincijs, in quibus præsentes sunt præfuissent, ac Prouincialium etiam Consultores, idque extra quadragesimum, vel quinquagesimum numerum, si forte illo non continerentur. Censuit Congregatio solos tales Prouinciales, si forte numero recensito excluderentur, supra numerum admittendos, Consultores minime.

L I I.

Act. 49. Professi, qui negotiorum causa in alia sunt Prouincia, ad eius Congregationẽ admittendi.

PRopositum an Professi, qui in aliena Prouincia negotiorum causa versantur, admitti iuxta §. 4. Congregationis Prouincialis debeãt in Prouincia in qua versantur; quod ea res non videretur difficultatibus carere. Censuit Congregatio standum formulæ, nec quicquam ex ea immutandum.

gregationis causa posse dicitur Visitator;Censuit eam esse, cuius erat cum ad visitandum assumptus est.

LVII.

Act. 51. Pluriū Prouinciarū Visitator.

CVm propositum fuisset circa variarum Prouinciarum Visitatores,quam è commissis sibi Prouincijs deligere posset, si non rediret ad eam à qua assumptus fuerat. Censuit, in ea debere manere, in qua moriente Generali versabitur,nisi in eam, à qua assumptus erat, redire malit.

LVIII.

Act. 49. Quo pacto applicetur quispiā Prouinciæ.

PRopositum tertio. Qua nota cognosci posset applicatum aliquem alicui Prouinciæ. Censuit fieri aliquem de Prouincia voluntate Patris Nostri, verbo, vel scripto expressa,vel applicatione illius ad aliquod Prouinciæ munus ordinarium : siue res effectum sortiatur, siue non, nisi reuocata foret.

LIX.

Act. 49. A Prouincialibus applicari nisi ad tēpus nemo potest incōsulto Generali.

QVarto, An Prouinciales per Regulam 112. mutuo consensu mutuis applicare Prouincijs suis personas posśint. Censuit, in temporarijs posse: in perpetuis recurrendum ad Generalem esse.

LX.

Act. 50. Exponitur §. 6. formulę Congreg. Prouinc.

CIrca §. 6. Congregationis Prouincialis propositum fuit; cum quis in absentis locum admittitur, si prior, cui ius competebat, ante electionem rediret, an interesse

vterq. Congregationi deberet. Censuit Congregatio; Priore redeunte substitutum excludendum: verbaque illa formulæ (si prior postea redierit) intelligenda, si post electionem peractam.

LXI.

Act. 50. Qui absentes eliguntur, post peractas tantum electiones vocandi.

Circa §. 9. Quando ad Congregationem vocandi sint, qui absentes eliguntur.. Censuit post electiones peractas, ad solam negotiorum tractationem vocandos: idque formulæ inserendum.

LXII.

Act. 50. Impediti loco vocãdus, qui electioni adesse potest, etiamsi non sit proximus.

Circa §. 12. Quid faciendum, si paulo ante Congregationem impedimentum alicui è Congregandis superueniret, proximusque illi subrogandus lõgius abesset, quam vt tempestiue adesse posit? Censuit eum è proximis vocandum esse, qui electioni tempori adesse posit.

LXIII.

Act. 50. Inclusor secretis suffragijs eligendus.

Circa §. 14. Congreg. Generalis quæsitum est, expediatne Inclusorem per secreta suffragia eligi, quibusque modis quatuor illius Socij designandi sint? Censuit per secreta suffragia Inclusorem ex Præpositis, vel Rectoribus, vel alijs de Societate eligendum. Sociorum vero designationem Vicarij arbitrio relinquendam: remque hanc formulis inserendam.

Circa

L X I V.

CIrca §.21. in quo ambitus iudices designantur desumendi ex Assistentium Nationibus, quæsitum est; An cum Germaniæ, & Galliæ distinctæ nunc sint Assistentiæ, Iudices quoque in posterum creari placeret. Censuit quinque in posterum Iudices è singulis Assistentiarum Nationibus singulos designandos.

Act. 50. Iudices ambitus quinque pro numero Assistentiarum.

L X V.

CIrca §.58. quo statuitur Generalem mutare posse Prouinciales, si id faciat ante Congregationem inchoatam. An non videretur consultum non licere illi Prouinciales mutare posse post Decretam Congregationem quocunque illa modo illa decernatur? Censuit non tantum post inchoatam, sed nec post decretam Congregationem mutare illos posse, licet aliud Sextæ Congregationis decreto contineatur.

Act. 50. Post Decretã Congregationẽ Generalem mutari Prouinciales non possunt.

L X V I.

CVm §.6. Congregationis Procuratorum statutum esset, intra sesquiannum à decreta Congregatione Generali, cogendam illam esse; propositum fuit, an non placeret, sesquiannum in annum mutare? Censuit nihil immutandum.

Act. 51. Cõfirmatur §. 6. Cong. Procur.

L X V I I.

CVm vero rogatum esset, An demortui Generalis ordinationes, responsa ad Prouincias,

Act. 51. A Generali statuta, vel

concessa eo mortuo vim retinent, nisi à successore reuocentur.

uincias, Priuilegiorum communicationes, particulares concesśiones, & id genus alia, etiam cum Aſsiſtentibus tractata, ſed à Generali Congregatione non approbata, vim ſuam obtineant mortuo Generali? an vero illarum obligatio, aut concesſio cum illius morte expirent?

Cenſuit eandem vim habere, quam viuo Generali habebant, donec à Succeſſore reuocentur.

LXVIII.

Act. 52. Tractandorum ordo in Cong. Generali.

CEnſuit Congregatio, In formula Congregationis Generalis §.64. quo tractandorum ordo exponitur, hæc ordine hoc, ponenda. Proponatur Congregationi primo loco, quæ P. Præpoſitus attulerit: Deinde, quæ Prouinciæ ſingulæ proponenda miſerunt habita inter eas ratione antiquitatis Prouincialium; Tum quæ Prouinciales, Aſsiſtentes, Socijque Prouincialium, iuxta p.8.cap.7.§.2. litera A. Denique, quæ Procuratores, & alij de Congregatione ſeruato inter illos antiquitatis ordine.

LXIX.

Act. 52. Vicarius rē grauiſsimā ducere debet, quā talem iudicat maior pars Aſsiſtentium.

CVm propoſitum fuiſſet, An quamuis Vicarius iudicet rem aliquam non eſſe grauiſsimam, neque cum Aſsiſtentibus conſultandam, aut ad eorundem plura ſuffragia decernendam: maior tamen Aſsiſtentium pars contrarium iudicat; teneatur Vicarius rem talem

talem consultandam, & ad plura ipsorum suffragia decidendam proponere;

Censuit Congregatio Vicarium rem talem ex mente plurium Assistentium teneri in consultationem decidendam adducere.

LXX.

Act. 52. Vt in proponendis ad professionẽ ordo seruetur.

PEtitum deinde fuit, vt remedium aliquod statueretur, ne qui studia Theologica citius peregerunt, eos in professione præcederent, qui serius illa ob literarum humaniorum prælectionem absoluerunt, cum aut priores hi, aut pares illis vocatione sunt. Censuit serio imprimis Prouincialibus omnibus commendandum, vt qui pares sunt vocatione, simul ad Gradum proponantur, nisi peculiaris aliqua, grauisque ratio aliud suaderet, quam Generali aperire teneantur. Consultumque omnino esse, vt quorum ob docendi munus, aliasve occupationes dilata fuerunt studia, eorum maxima ratio habeatur, idque vel tempus illis contrahendo, quo in ministerijs post studia probandi sunt: vel alijs prorogando, ita vt vel doceant, qui ante non docuerunt, vel diutius in alijs ministerijs occupentur, quo omnes simul, quoad fieri poterit proponi possint. De ijs vero, quos P. N. simul decreuit, scripsitque promouendos, caueant Prouinciales, ne vnum alteri præponant, curentque modis omnibus, vt recentiores antiquioribus postponantur,

Itemque in excipienda singulorum professione.

idque

idque siue per se, siue per alios vota illorum excepturi sint.

LXXI.

Act. 52. Canonum conciliatio.

CVm Canon tertius, Congregationis primæ, in quo dicitur Generalis esse Regulas condere; videatur pugnare cum Can. 21. Congregationis Quartæ, in quo dicitur, Congregationis Generalis esse leges condere; rogata Congregatio, vt dignaretur dubium hoc declaratione sua tollere. Censuit, loca hæc nullo modo inter se pugnare, cum in Canone tertio, Congregationis primæ agatur de potestate Regulas, & Ordinationes condendi, prout illa inter se conuertuntur, & pro Synonimis habentur, vt non vno Constitutionum loco fit, quas condere, & abrogare à Generalium voluntate pendet. In Canone vero 21. Congregationis Quartæ, agitur de legibus condendis, quæ vim habeant Constitutionum, & Decretorum generalium, quorum abrogatio à Generali non pendet.

Generalis regulas, ideſt Ordinationes condere poteſt.

Non leges, quæ vim habeant Constitutionum.

LXXII.

Act. 52. Triduana recollectio ab omnibus obseruáda qui vota renouant.

CVm propositum esset circa §. 7. Instructionis pro Scholasticis, An triduana ante votorum renouationem recollectio, omnes de Societate, qui renouaturi sunt vota, comprehenderet. Censuit omnes ea comprehendi, omnesque illa teneri.

Pro-

LXXIII.

PRopoſuit deinde P. N. Placeretne Congregationi in omni deinceps Generali Congregatione, ex quacunque cauſa illa indicta fuerit, Deputationem ſtatui ad detrimenta cognoſcenda, ſi qua forte, aut in eam diem paſſa Societas foret, aut timeri merito poſſent; Quam rem cum varijs in medium allatis rationibus decernendam P. N. iudicaſſet.

Act. 52. Deputatio pro detrimẽtis in omni deinceps Cong. Generali.

Cenſuit eam Congregatio Decreto ſuo confirmandam, deputandoſque in omni Generali Congregatione Patres detrimentis cognoſcendis. In quorum cognitione, ſi quid forte traditum foret, quod quocunque modo ad perſonam alicuius è Deputatis pertinere videretur; placuit tantiſper eam è Deputationis loco ſecedere, remque hanc vniuerſam, iuxta formulæ præſcriptum, quatriduo finiendam eſſe.

LXXIV.

CEnſuit deinde, formulæ Congregationis Generalis §. 59. inſerendum (*eodemq. modo ſingulæ ſeſſiones breui aliqua oratione concludendæ*) Prouincialis vero §. 16. *Breuique ceteris diebus in principio, & cuiuſque ſeſſionis fine facta oratione*. Formulæ vero Congregationis Procuratorum cenſuit inſerendum: *Suffragia à Secretario in ipſo Congregationis loco comburantur, non obſtante*

Act. 52. Breuis oratio in fine cuiuſque ſeſſionis.

Suffragia in ipſo Congregationis Procur. loco cõburenda.

contra-

contrario Sextæ Congregationis decreto.

LXXV.

Act. 53. Quędam ex Inſtructionibus in Regulas, vel aliò tranſlata.

QVædam è variis Inſtructionum, locis ad alia transferenda viſa ſunt.

1 Ex §. 1. Inſtructionis Spiritus, addendo §. 6. Inſtructionis de ordinandis, poſt verbum, Exegerit: (*Atque in vocatione ſua firmus, & ſtabilis ſit.*)

2 Ex §. 2. eiuſdem addendum initio Regulæ Prouincialis 117. (*qui in aliquo Collegio male ſe gerit, non mittatur, ſi fieri poteſt ad aliud niſi iuuetur, vbi deliquit.*)

3 Ex §. 5. addatur Regulæ cuſtodis veſtium poſt, inuenerit (*v.g. Veſtes duplices, inſtrumenta itineris, & ſimilia.*)

4 Ex Inſtructione Sextæ Congregationis de renouatione Spiritus, cap. 4. §. 3. addendum monitis eiuſdem §. 14. poſt pretioſa (*quæ aurei vnius valorem excedant.*)

5 Ex eodem cap. 9. §. 4. addendum Inſtructioni pro viſitatione Prouinciæ §. 8. poſt, temporalium, (*catalogum P. Natalis, quibus de rebus Noſtri recreationis tempore colloqui poſſunt.*)

Biduum ad cõciones domeſticas.

6 Ex Inſtructione pro Concionatoribus, §. 3. mutanda hoc modo Regula 54. 7. Ex §. 10. Rectoris; *quibus ad ſe parandum propter varias occupationes quibus Scholaſtici diſtinentur, bidui fere ſpatium pro Superioris arbitrio dandum erit.* Ex §. 5. eiuſdem addendum

dendum Regulæ Rectoris 56. *Vtilitas maior erit, si quadrante horæ circiter præmoneantur, qui tonos facturi sunt.*

Quadrans ad tonos.

7 Ex §. 10. addendum Regulis Concionatorum. *Qui in loca etiam remotiora concionaturi mittuntur, præter equum suum, & Socij, tertium pro sarcinis ne addant. Cumque extra Collegia concionantur, victum potius, quam pecuniam pro victu accipiant, idque apud Ecclesiasticum, vel alium honestum ciuem, vel conuenienti aliquo Religiosis loco. Sit vero victus tenuis, & parcus, vt Religiosos decet. Viaticum porro non nisi necessarium pro solo itinere admittant.*

8 In §. 11. Instructionis pro Concionatoribus, pro (non vltra triennium) ponatur (*non diutius quam par est.*)

9 Ex Instructione secunda, Congregationis Sextæ addendum Regulæ 52. Prouincialis. *His etiam, qui concionandi talentum habent, duo itidem, vel vnus saltem annus concedatur, vt priuato studio sacræ Scripturæ, legendisque Patribus, ac sanctæ meditationi vacent.*

10 Ex Instructione 3. pro Confessarijs, §. 1. addendum ad Regulam 100. Prouincialis. *Confessarij maturi sint ætate, quantum fieri potest, ac multo magis spiritu, & moribus.*

11 Ex

11 Ex §. 2. eiusdem addendum ad Regulam 15. Sacerdotum: *Mulierum confessiones non audiantur nisi ad crates, etiam si sint puellulæ.*

12 Ex §. 3. ad Regulam 17. Sacerdotum, post, alloqui: *Ita fiat in loco patenti, nec longos sermones.*

13 Ex Instructione 3. pro Confessarijs in Sexta Congregatione, §. 1. addendum monitis §. 9. post, deprehenderetur: *Idemque omnino iudicium esse debet de alijs Confessarijs, Concionatoribus, Præceptoribus, & similibus erga pœnitentes, deuotos, consanguineos, & amicos: maxime vero de ijs, qui in Missionibus versantur.*

14 Ex Instructione 8. de Nouitijs ad Regulam 60. Magistri Nouitiorum, & ijs quidem *per annum*; pro eo quod erat per sex menses.

15 Ex Instructione 4. Congregationis 6. ad Regulam 15. Magistri Nouitiorum, post defectuum, addatur *tum suorum, tum alienorum.*

16 Ex Instructione 5. Congregationis 6. pro Scholasticis §. 1. addendum Regulæ 38. Rectoris. *Neque permittantur nimis colloqui cum externis, aut amicis: ad ianuam vero, nisi de vnius Rectoris expressa licentia non vocentur, quam raro admodum oportebit illis concedere: itemque inuigilare*

ne

ne prolixa ſint eorum cum externis colloquia.

17 Ex §.2.eiuſdem addatur Regulis Scholaſticorum hæc noua regula. *Si Magiſtros ſtudiorum cauſa conuenire debent, horam certam à Superiore deſtinatam habeant, extra quam illorum cubicula, ſine peculiari facultate non adeant.*

18 Ex Inſtructione 14. pro Coadiutoribus §.1. addendum Regulæ 7. Præfecti rerum ſpritualium. *Diligentiam circa Coadiutores temporales, frequenter eos alloquendo, nouos præſertim & infirmiores, vt quieti*, & in fine: *Meditationis etiam capita illis ſuggerat, modum, & fructum orationis exigat, dirigatque vbi opus fuerit.*

LXXVI.

Act. 53. Ordinationes generalium cõtractæ.

RELiqua vero, quæ à Patribus ad ordinationes, Inſtructiones, formulaſque recognoſcendas, atque in breuiorem, commodioremque methodum contrahendas deſignatis facta fuerant, probauit Congregatio, voluitque eam vim habere, quam reliquæ Generalium ordinationes habere conſueuerunt. Inſtructiones vero tantum directionis vim retinere.

Inſtructiones reliquæ ad directionem.

LXXVII.

Act. 54. Remedia ſubleuandæ Collegiorũ inopiæ.

REmedia poſtulata, ne Collegia ſupra vires perſonarum numero multiplicentur.

Censuit primo, Ne plures in singulis alantur, quam per facultates ali possunt: pauciores etiam.

2 Ne plures in Nouitiatum admittantur, quam qui Prouincijs necessarij sunt.

Coadiutorum numerus.

3 Ne Coadiutores quartam partem in Collegijs, in Domibus vero professis ne tertiam partem excedant.

4 Vt onera, ad quæ è fundationibus, aut Constitutionibus Collegia non tenentur, ad tempus, saltem iudicio Prouincialis, omittantur, admonito tamen prius Generali.

5 Ne operarijs, maximeque Coadiutoribus desit, in quo occupentur.

6 Vt Rectores, reliquique officiales tales adhibeantur, qui prudentes sint œconomi: ordinationemque P. N. Claudij de rebus temporalibus commendatissimam habeant. Sed neque permittendum Rectoribus, vt œconomiæ domesticæ formam in rebus alicuius momenti, inconsulto Prouinciali immutent.

7 Ne personarum sine necessitate mutationes fiant. Superflua domi ne habeantur: non equi, non famuli plures: serueturque ordinatio P. N. Claudij circa peregrinantes data anno 1611. Caueantque Prouinciales ne imponendis contributionibus Collegia grauent: quin magis ex ijs, quæ in potestate sua

habent,

habent, eorum indigentiam ſubleuent.

8 Cauſas æris alieni contracti, in Viſitationibus diligenter inquirant Prouinciales, nec patiantur Superiores; quorum negligentia debita creuerunt, ſine pœnitentijs abire: Moneantque Generalem de talibus, ſi rei grauitas id poſtulauerit, à munere amouendis.

LXXIII.

CVm poſtulatum eſſet, quænam eſſent illa, quæ Negotiationis ſpeciem habent, à quibus Noſtri iuxta Canonem 25. Congregationis Secundæ abſtinere iubentur.

Act. 55. 56.

Negotiationis vetitæ noſtris exẽpla.

Cenſuit Congregatio, Varia illa eſſe, neque omnia recenſeri poſſe. Inter alia tamen numerari hæc poſſe.

1 Conducere agros alienos, vt ex ijs lucrum, & quæſtum facias. Non tamen habere ſpeciem negotiationis, eos conducere ad prædiorum noſtrorum adminiſtrationem, vel animalium noſtrorum ſuſtentationem.

Agrorũ conductio.

2 Emere aliqua, vt noſtra poſtea induſtria carius vendantur. Emere tamen animalia ad prædiorum noſtrorum paſcua conſumenda, quæ poſtea diuendantur, non cenſuit negotiationis ſpeciem habere: ſicut nec emere, quæ putantur vſibus Noſtrorum neceſſaria, quæ ſuperflua poſtea vendantur.

Emptio rei vt carius vẽdatur.

3 Typographiæ ſumptus pro edendis Noſtrorum libris ſuppeditare, exemplaque damno, lucroque noſtro diuidenda accipere. Quæ

Typographiæ ſũptus.

res licet absoluta negotiatio Clericis interdicta non sit, Nostris tamen videtur omnino interdicenda, nec nisi grauissimas ob causas à P. N. permittenda.

Typographia propria

4 Typographiam in Collegijs habere, in qua libri excusi externis diuendantur. In vtraque tamen India, partibusque Septentrionalibus, pro libris pijs, & ad Religionem spectantibus, Scholarumque Nostrarum, cum vel Typographi desunt, vel Catholici desunt; iudicio P. N. rem totam committendam censuit.

LXXIX.

Act. 57. De missione Sinensi.

An petenda à Rege facultas Euangelij promulgandi.

CVm propositum à Procuratore Sinensi, Missionis illius nomine fuisset, vt dispicere Congregatio dignaretur, num cõsultum arbitraretur; post tot annos excultæ Missionis illius facultatem à Rege Sinarum petere Catholicæ Religionis libere proseminandæ. Re prius iussu R. P. N. Deo ab omnibus per sacrificia commendata, Censuit Congregatio collaudato in primis ardenti Patrum nobilissimæ Missionis illius studio, nihil in tanta terrarum distantia, temporumque sibi succedentium varietate, certo statui posse: sed rem vniuersam Patrum, qui tot iam annos fortiter in illa Missione desudant, experientiæ, & prudentiæ committendam: qui auditis amicis, virisque literatis, & in dignitate in illo Regno constitutis, id statuant, quod

ère

è re Christianà consultum esse iudicauerint: adfuturum indubie tam pijs Nostrorum votis Deum, sanguineque iam olim suo rigatum Regnum in fœcundam aliquando horreo suo inferendam messem excitaturum: neque passurum vt tam calentia Nostrorum desideria, irrito conatu elabantur. Progrederentur tantum quo cœpissent modo Patres, non laboribus, non sanguini, non vitæ parcentes: paratum adstare æternæ mercedis remuneratorem Deum. Cogitarent, sudorem suum semen esse Sinensium Christianorum, quod centupla breui fœneratione in fœcundas excitaret spicas magnus agrorum suorum rigator, & cultor Christus: à quo & tempus discerent explicandæ per vniuersum Regnum illud operæ, & Regiæ voluntatis inflectendæ. Interim commendatissimam tam generosam, lateque patentem Missionem, vniuersam Societatem precibus, sacrificijsque suis apud Deum habituram. Tantum pergerent, maiorumque vestigijs fortiter insistendo, bene de Diuina in Sinenses munificentia, atque explicata dextera sperarent. Fortiter agendo res crescere: & à sola generosa manu triumphos sperari posse cœlo inferendos.

L X X X.

Act. 57. Intercedere decreto alicui post triduum non licet.

PRopositum deinde, an placeret formulis addere, Triduum, aut quatriduum in posterum concedendum ad intercedendum

à Decreto rei alicuius facto, vltra quem terminum nulla interposita intercessio valida esset.

Censuit solum in posterum triduum concedendum esse, omnemque intercessionem extra illud tempus interpositam pro nulla habendam.

L X X X I.

Act. 58. Iudices ambitus post electionem cum Generali cognoscent de omnibus, quæ contra formulas commissa fuerint.

CVm propositum esset, placeretne Congregationi Iudices, quorum erat de ambitu ante electionem Generalis cognoscere, prorogare etiam in têpus electionis peractæ? ita vt potestas illorum extendatur in omne Congregationis tempus in illos, qui ab obitu Generalis vsque ad noui Præpositi electionem contra Constitutiones, & formulas deliquissent, inquirendi; repertosque pro delicti modo puniendi, priuando non tantum illos iuxta formulam voce actiua, aut passiua, idque ad tempus, aut in perpetuum; sed inhabilitando etiam ad munia & officia, alijsque pro arbitrio pœnis afficiendo.

Censuit Congregatio tempus illud, potestatemque Iudicibus illis, eodem in omnibus modo, quo in quæstione proponitur, concedendam, ac prorogandam esse, præsente semper Generali, cuius erit iudicio huic præsidere, illudque pro prudentia, & paterno suo in omnes affectu dirigere. Cuius etiam personam, iuxta Constitutiones, & formulas, ab omni

Ab his tamẽ contra Ge-

omni hac disquisitione exemptam esse voluit, nec licere Iudicibus designatis vllam delationem in personam illius, aut electionem admittere, aut inquirere.

neralē nulla delatio admittenda.

L X X X I I.

Act. 58. Liber Consuetudinū in singulis Domibus, & Collegijs.

ROgatum, placeretne Ordinationum libris in Domibus, ac Societatis Collegijs, consuetudinum librum addere, quo Superiores, & Ministri ad manum habeant ea, quibus ordinem domesticum certius dirigant.

Placuit librum talem reliquis addi, in quem receptæ, & à Prouincialibus approbatæ consuetudines referantur: placuitque hunc etiam Visitatoribus in visitationibus probandum offerri.

L X X X I I I.

Act. 58. Cessat obligatio legendæ Instructionis pro Confessariis

Consultorum item ne quater scribant ad Generalem.

PRopositum deinde, an placeret in posterum obligationem tolli, tertioquoque mense Instructionem pro Confessarijs legendi circa 18. Regulam Sacerdotum, mulierumq. visitationes? simul etiam illam, qua iubebantur tam Prouincialium, quam Localium Superiorum, Consultores quater in annos singulos ad Generalem Præpositum scribere?

Censuit vtramque in posterum obligationem tollendam, scribendique modum, tempusque ad veterem normam, formulamque reuocandum.

LXXXIV.

Act. 59. Humanarũ literarũ ſtudia commendantur.

ROgata Congregatio, vt Humaniorum literarum ſtudium quam commendatiſſimum haberet. Placuit plurimorum hoc deſiderium: cenſuitque monendos Superiores eſſe, vt eo maioribus animis, conatuque in hanc rem incumberent, quo plus fructus, vtilitatis, gloriæque Dei ex hoc tam Societati proprio literarum ſtudio merito ſperari poteſt. Quam etiam rem cenſuit P.N. commendandam, vt pro ſuo in ſtudium hoc ſingulari affectu, quam commendatiſſimum habere dignetur.

LXXXV.

Act. 59. Qui falſo aliquem deferunt ad Vicarium, vel Deputatos.

PRopoſitũ deinde occaſione Decreti Actionis 47. Qua pœna digni videantur, qui falſo aliquem ad Vicarium, vel Deputatos Patres detuliſſet: quique in ijs, quæ denuntiarent, maligne, aut calumnioſe egiſſe deprehenſi fuiſſent.

Iudicũ ambitus arbitrio puniendi.

Cenſuit, pro qualitate delicti, Iudicum ambitus arbitrio puniendos: neque vllo modo permittendum, vt impunita criminandi, ac detrahendi libertas cuiquam maneat.

LXXXVI.

Act. 60. Formula iudiciaria Generalis iudicio relicta.

PRopoſita formula Iudiciaria à Patribus Deputatis compoſita. cenſuit Congregatio nullo illam Decreto ſuo firmandam: ſed P. N. prudentiæ rem totam committendam, qui eam quando commodum, opportunumque

numque, atque expedire in Domino iudicauerit, Prouincialibus communicare dignabitur, maxime cum grauior aliqua necessitas id postulauerit.

LXXXVII.

Act. 60. Theologiæ professio annis non definienda.

PRopositum etiam, placeret ne Scholasticæ Theologiæ Professorum tempus ad certos vt plurimum annos reuocare, quo, plura in hoc tam vtili Societatis studio exerceri ingenia possent, fructusque scientiæ illius latius diffunderentur? Censuit, vniuersam hanc rem arbitrio Superiorum relinquendam.

LXXXVIII.

Act. 61. Theologiæ ante ingressum Doctores quandonam ad professioně examinandi.

AD propositam quæstionem, Examinandi ne Theologiæ, ac legum, canonumque Doctores essent, qui Societatem ingrediuntur; an sine præuio examine ad 4. Votorũ Professionem admittendi? Censuit Cõgregatio in legum, Canonumque Doctoribus id obseruandum, quod par. 5. cap. 2. §. 2. litera B. continetur. Theologiæ vero Doctores de quorum eximia eruditione nulla dubitatio esset, examinandos non esse; dubios vero examinandos esse, qui si mediocritatem non excedunt ad 4. Votorum Professionem admittendi non erunt.

LXXXIX.

Act. 62. Suffragia Examinatorum

CVm vero rogata Congregatio esset, vt circa secreta examinatorum ad Professionem

rum quo pacto ferenda. sionem suffragia, certum aliquem modum prӕscriberet.

Censuit singulos examinatores scribere suffragium suum debere tam ad Prouincialem, quam ad Generalem, subscripto nomine proprio: Sed Prouinciali inscribendas literas, *Soli:* qui in librum, non examinatorum nomina, sed solum suffragiorum numerum referat, ea cautela, vt nec Socius ipsius in Examinantium suffragiorum cognitionem veniat; ignoretque quid examinantium quisque senserit. Literӕ vero examinatorum ad Prouincialem datӕ comburantur.

X C.

Act. 61. Bienniũ Nouitiatus quã do inchoetur.

PRopositum deinde, A qua die biennium Nouitiatus inchoari censeri debeat.

Censuit A die, qua quis in Societatis Domum à Prouinciali Probationem inchoaturus in Sociorum numerum admittitur, in quacumque demum Domo, aut Collegio id fiat. Atque ita 26. Regulam Magistri Nouitiorum intelligendam esse.

X C I.

Act. 62. Formula de promouẽdis & aptis ad gubernandũ

PRopositum fuerat, placeret ne formulas de aptis ad Gubernandum, & Gradum in breuiorem, commodioremque rationem contrahi: aliumque etiam modum informationes instituendi prӕscribi, quod prior ratio, qua multis iam annis vsi sumus, videretur

tur nonnullis non leuia secum incommoda habere.

Censuit Congregatio non facile à veteri formula, modoque recedendum: rem tamen vniuersam Patris Nostri iudicio committendam.

XCII.

Act. 62. De reditu Societatis in ditionē Venetam.

Rogata deinde Congregatio est, vt quo posset affectu, R. P. N. Nostrorum in Venetam ditionem restitutionem commendaret.

Probauit hoc multorum studium Congregatio vniuersa: quod eo propensius facit, quo Serenissimæ Reipublicæ illius in vniuersam, iam inde à primordio nascentis Societatis, voluntatem, non potest non gratissima memoria recolere. Speretque fore, vt depulsa tandem nube, quæ nouem iam annos Societatem cum multorum admiratione tenuit, serenior dies elucescat, quo se suaque in Rempublicam illam veteri profundere more possit; sanguinemque, vitamque etiam pro illius incolumitate, & salute ponere. Quare quanto conatu potest, vnam hanc è florentissimis quondam Societatis Prouincijs nullo suo merito ereptam, Paternitati illius commendat, vt in omnem bene gerendæ rei occasionem intentus, in eo laboret, vt Serenissima Respublica promptissimam illi seruiendi, & obsequendi Societatis voluntatem intelligat: nec ab alio

nouen-

nouennale hoc silentium illius, quam à studio vitandæ cuiuscunque offensionis promanasse.

XCIII.

Act. 62. Regulæ Secretarij, & substitutorũ

PRopositæ Secretarij Societatis, & Substitutorum illius Regulæ; quædam etiam additamenta ad Regulas Procuratoris Generalis; rogataque Congregatio, placeretne eas eo modo edi.

Censuit edendas, omniaque hæc P. N. iudicio comittenda.

XCIV.

Act. 63. Intercessio de impedimentis reiecta.

ACtum denique de intercessione suspendendi Decreti Ianuarij 20. die Actione 63.

Censuit Congregatio, auditis rationibus Patrum, qui intercesserant, suspensioni locum dandum non esse.

PRÆ-

PRAETERMISSA.

Ex II. Congregatione.

I.

Post Decretum XI.

D. 17. Collegium Oropesanũ.

CVm illustriss. D. Francisci de Toledo literæ ac postulatio proponeretur de Collegio in oppido de Oropesa cum quibusdã conditionibus admittendo; quod Hospitalis infirmorum, & Domus puerorum in doctrina & vita Christiana instituendorum curam esset habiturum; quam hactenus tres ex Nostris, in gratiam Illustrissimi Comitis de Oropesa, de Societate Nostra optime meriti, aliquo modo præter Instituti nostri rationem exercuerant. Placuit Congregationi, vt huiusmodi Collegium non admitteretur. Cum enim Societatis Nostræ clarissima illa domus peculiare gerat patrocinium, gratum eidem fore credebatur, si Nostri

ſtri Inſtituti memores, quod ei non conſonat recuſaremus.

I I.

Decreto XX. addendum in fine.

D. 27. Aſſiſtentes ad plura me dietate ſuffragia electi.

DIe ergo 28. Iulij mane, cum ad plura medietate ſuffragia per ſcrutinium eligendos eſſe Aſsiſtentes Decretum eſſet: in primo ſcrutinio pro Hiſpaniæ Prouincijs electus eſt P. Antonius Araoz, qui in illis Commiſſarius fuerat: in ſecundo ſeorſum pro Italiæ, & Siciliæ Prouincijs P. Benedictus Palmius Longobardiæ Prouincialis: in tertio P. Euerardus Mercurianus inferioris Germaniæ Prouincialis, pro Galliæ & Germaniæ Prouincijs. demum pro Portugalliæ, & Indiarum ac Braſiliæ Prouincijs P. Iacobus Miron Portugalliæ Prouincialis. In Admonitorem autem electus eſt eodem die à prandio P. Ioannes de Polanco, Secretarius Societatis, ſimili ſcrutinio.

Admonitor à prandio.

I I I.

Poſt Decretum XXIII.

D. 35. Collegiū Venetū in Domum profeſſā conuerſū.

CVm propoſitum fuiſſet de Collegio Venetiarum in domum Profeſſorum conuertendo, quandoquidem expedire videbatur,

Ordo Decretorum in m.ſ.

vt reditus à Sede Apoſtolica ei aſsignati, Collegio Patauino applicarentur: & vtriuſque fundator R. D. Andreas Lippomanus Prior Sanctiſſimæ Trinitatis, eiuſdem eſſet ſententię. placuit Congregationi, vt prædictum Collegium Venetiarum Domus Profeſſorum, in qua etiam Nouitij probarentur, fieret: & vt conuenienti ac iuſto modo id fieri poſſet, vt per literas à Sede Apoſtolica obtentas, facultas ad huiuſmodi commutationem peteretur.

I V.

Poſt Decretum XXVI.

D. 46. Interceſſio apud Definitores.

CVm legerentur Decreta quædam à Definitoribus confecta, dictum fuerat, ſi quis haberet aliquid contra ea, vt ageret apud Definitores, à quibus ſi ei non ſatisfieret, poſſet intercedere. Sed 19. die Auguſti, cum vrgeretur tractatio diſſolutionis Congregationis, propter varias cauſas ad commune Societatis bonum pertinentes, tandem placuit ne diſſolueretur vſque ad finem menſis huius: ſed vt infra biduum omnes adferrent quę proponenda iudicarent ad Definitores, vt ſecernerent quæ ad P. Generalem pertinent ab his quæ ad Congregationem: vt quę ad hanc ſpectarent, ad ipſam referrentur, vt vel per ſe ſtatueret, vel Definitoribus rem committeret.

In-

A quibus terminanda.

Intercessio vero, siue vna, siue duæ fierent, vt terminaretur à Congregatione generali in ijs, quæ attinent ad Constitutiones, vel ad magna Collegia dissoluenda: in alijs autem à Definitoribus.

V.

Post Decretum XXVIII.

D. 50. Definitores reijcere possunt, quæ priuato nomine proponuntur.

ACtum fuit, an aliqua ex ijs, quæ sunt à quibusdam proposita, non Prouinciarum aut Collegiorum, sed suo priuato nomine reijci possent à Definitoribus, si viderentur reijcienda potiusquam tractanda. Et responsum est, audito proponente reijci posse; de ijs loquendo, quæ ad hanc Congregationem pertinerent.

V I.

Post Decretum XXXI.

D. 55. Intercessio.

ACtum fuit, de declaratione trium locorum 4. cap. Examinis, & 1. cap. 3. partis de distributione bonorum in vsum Societatis. Et Decretum à Definitoribus factum Congregationi placuit: sed intercessit P. Gutierrez.

Post

V I I.

Poſt Decretum XXXI.

D. 56. Definitoribus poteſtas etiam poſt Congregationem data.

CVm vrgeret Superioris Germaniæ Prouincialis ſuo, & complurium Prouincialium nomine, vt hoc menſe Congregatio Generalis diſſolueretur, iuxta Decretum 46. viſum eſt, vt ad 3. diem Septembris finiretur, & ſine alio Decreto ea de re faciendo diſſoluta Congregatio cenſeretur: & ſi quæ nondum abſoluta remanerent, dummodo ad Conſtitutionum Innouationem, vel abrogationem non pertinerent, vel ad magnorum Collegiorum diſſolutionem, ab ipſis Definitoribus intra octo dies conſequentes poſt diſſolutionem Congregationis abſoluerentur. apud quos liceret intercedere.

V I I I.

Poſt Decretum XXXVII.

Canones approbati, Canones P. Generali cõmiſsi.

LEcti fuerunt, & approbati Canones ex Decretis huius Congregationis extracti, & P. Generali cum Definitoribus fuit commiſſum, vt etiam ex actis prioris Congregationis ſimiliter Canones ad praxim pertinentes extraherentur, eo ordine numerorum, & ea cum diſtinctione, qua ipſis videretur. Reliqua

vero acta vtriusque Congregationis bene seruanda esse, quamuis Canones hi communius circumferantur.

I X.

Post Decretum XXXVII.

D. 65. Generalis potestati cautum.

QVia de quibusdam Collegijs admittendis actum est elapsis diebus, ad quod facultas penes Generalem est, placuit Congregationi declarare, quod per huiusmodi decreta non intendit minuere vllo modo facultatem Generalis Præpositi.

X.

Post Decretum X L.

D. 69. Decreta 1. & 2. Cong. ante electionem.

CVm ex Decretis præcedentibus primam & secundam electionem vnum corpus auctoritate Congregationis confectum esset, & quædam emendata: placuit eidem Congregationi, vt ea confirmarentur; ita saltem, vt ad primam Congregationem vim haberent.

Ex

Ex III. Congregatione.

I.

D. 2.
Procuratores post electionem vocati.

PRopositum fuit, an Procuratores, qui venerant ad negotia tractanda post electionem vocandi essent, & quo ordine sedere deberent. Et declaratum est, eos debere vocari. & vocati sunt P. Ignatius Martinez Procurator Indiæ & Brasiliæ, & P. Richardus Tectorius Procurator Poloniæ, qui ante Congregationem à P. Vicario vocatus fuerat. præter quos duos nulli alij Procuratores aderant. Et præterea Decretum fuit, vt iuxta Decretum 106. Secundæ Congregationis post electionẽ, P. Ignatius professus quatuor votorum inter Electores ordine antiquitatis suæ professionis, & P. Richardus professus trium votorum, post omnes Electores sederent. Et vt suffragium haberent ad omnia præterquam ad electionem Assistentium, quam ad solos Præpositi Generalis Electores pertinere, docet Constitutio 5. cap. 9. par. §. 3.

Quo loco sedeant.

Ad quæ suffragium habeant.

I I.

Post Decretum I.

D. 5.
Deputati ad secernendum ex quibus eligendi.

QVæsitum est, an essent deputandi aliqui ad videnda ea quæ afferrentur, vt secernerent, quæ ad Generalem Præpositum essent reijciénda, & quę ipsi Congregationi proponenda. Decretum autem fuit deputandos esse, & quidem numero quinque, & præcipuè ex ordine Prouincialium, & Assistentium, alijs interim etiam non exclusis, & quidem ex ijs, qui ex diuersis nationibus venissent; & cum eadem potestate, quam illis 5. Decretum Secundæ Congregationis post electionem tribuit. Ceterum horum electio in sequentem diem reiecta fuit.

I I I.

Post Decretum I.

D. 6.
Deputati pro Formula eligendi Generalis secundę Congreg.

QVæsitum etiam fuit, an essent deputandi, qui formulam eligendi Generalem Præpositum in actis Secundæ Congregationis electionem præcedentibus contentam examinarent & emendarent, & ad Congregationem referrent, si quæ immutanda iudicarent: quandoquidem illa non omnino confirmata fuit, nisi vsque ad hanc Congregationem iuxta De-

cre-

cretum *69.* Secundæ Congregationis poſt electionem. & Decretum fuit deputandos eſſe quinque pro iudicio & arbitrio R. P. Generalis: qui ad hoc munus P. Iacobum Mironem, P. Plazam, P. Franciſcum Adornum, P. Balduinum, & P. Claudium nominauit.

I V.

Poſt Decretum I.

D. 8. P. Caniſius extra ordinem admiſſus ad Congregationē.

PRopoſitum fuit, an P. Petrus Caniſius, qui à Summo Pontifice Romā accerſitus fuerat, ad Congregationem eſſet admittendus, & quo loco collocandus. Decretum autem fuit, vt ex quadam æquitate admitteretur, cum præſertim non paruam vtilitatem negotijs tractandis afferre poſſet: & vt ſederet poſt Prouinciales iuxta ordinem ſuæ profeſsionis. Verum vt hoc factum non traheretur in exemplum, nec ipſe ad electionem Aſsiſtentium ſuffragium haberet, iuxta Conſt. *9.*par. c. 1. §. 3.

V.

Poſt Decretum I.

D. 9. Definitores non eligendi niſi res vrgeat.

PRopoſitum fuit, an ſtatim Definitores conſtituendi eſſent, ad quos Congregatio reijceret quæcumque reijcienda iudicaret, vt

 citius

citius negotia omnia expediri possent. quot item illi, quales, hoc est quibus ex nationibus, & quando constitui deberent. Decretum autem fuit nihil de Definitoribus constituendis agendum esse, nisi postquam rerum tractatio ad id faciendum inuitaret, vel vrgeret.

V I.

Post Decretum I.

D. II. Deputati ad officium Vicarij, & annuas scribendas, & ad Formulam Cong. Prouincialis.

PRopositum fuit, an aliqui essent deputandi, qui officium Vicarij Generalis, formulam Congregationis Prouincialis, & rationem conscribendi annuas literas examinarent & emendarent. Decretum autem fuit, vt duplex fieret deputatio ad arbitrium P. Generalis. altera quidem ad officium Vicarij, & modum conscribendarum annuarum; altera vero ad Formulam Congregationis Prouincialis examinandam & emendandam: ita vt illi in Congregatione promulgarentur, vt ad eos quicumque vellent, deferre possent quod ad rem hanc pertinere iudicaretur. Ipsi vero confectum opus Congregationi dijudicandum, & approbandum proponerent.

Post

VII.

Poſt Decretum II.

PRopoſitum item fuit, an aliqui alij deputandi eſſent ad acta Primæ, & Secundæ Congregationis poſt electionem reuidenda, & Canones ex actis Primæ Congregationis conficiendos. Et placuit vt fieret huiuſmodi deputatio ad arbitrium P. Generalis, & vt ex illis duabus, & præſenti Congregationibus Canones, qui ad obſeruationem & praxim communem pertinere poſſent, deſumerentur, & ſeorſim imprimerentur, ac ſoli euulgarentur. Reliqua vero Congregationum acta & decreta aſſeruarentur.

D. 15. Deputati ad acta 1. & 2. Cong.

Canones trium Congregationũ.

VIII.

Poſt Decretum II.

QVoniam Prouincia Aquitaniæ peculiarem Aſsiſtentem, à Germaniæ Aſsiſtente diuerſum pro Galliarum, & Flandriæ Prouincijs ſibi deſignari poſtulabat, propoſitum fuit, an numerus Aſsiſtentium, qui hactenus quatuor fuerunt vno addito augeri deberet: & prolatis pro parte affirmante rationibus res in ſequentem diem dilata fuit.

D. 17. Aſsiſtẽs pro Gallia, & Flandria poſtulatur.

I X.

Post Decretum IV.

D. 22. Non conceditur.

DE quinto porro Asſiſtente, Galliarum Prouincijs deſignando, quod pręcedenti Decreto propoſitum fuerat, cum in vtramque partem diligenter agitatum fuiſſet, tandem Congregatio vnanimi fere omnium conſenſu decreuit, numerum quatuor Aſsiſtentium modo non eſſe augendum.

X.

Decreto VIII. addendum in fine.

D. 27. Aſsiſtentes ad plura medietate ſuffragia.

DIe 9. Maij mane ad plura medietate ſuffragia per ſcrutinium, iuxta Decretum 27. Secundę Congregationis poſt electionem, electi ſunt Aſsiſtentes in primo pro Germaniæ & Galliæ Prouincijs electus eſt P. Oliuerius Manaræus, Rector Collegij Pariſini. in ſecũdo ſeorſum pro Portugalliæ & Indiæ Orientalis, ac Braſiliæ Prouincijs P. Petrus Fonſeca. in tertio pro Hiſpaniæ, Peru, & nouæ Hiſpaniæ Prouincijs P. Ægidius Gonzalez, Prouincialis Caſtellæ abſens in itinere. Demum pro Italiæ, & Siciliæ Prouincijs P. Benedictus Palmius, qui R. P. Franciſci Borgiæ piæ mem. Aſsiſtens quoque fuerat. In Admonitorem autem

Admonitor ad plura.

autem electus est eadem die à prandio P. Oliuerius Manaræus Assistens simili scrutinio ad plura suffragia.

X I.

Post Decretum VIII.

D. 28. Definitores sex ad plura suffragia.

ACtum est etiam, an Definitores eligi deberent ad res determinandas, quas eis Congregatio commisisset: & placuit sex nunc eligi iuxta Decretum 37. Secundæ Congregationis post electionem. & die sequenti 10. Maij per scrutinium ad plura suffragia electi fuerunt P. Alphonsus Salmeron, Prouincialis Neapolitanus, P. Ioannes de Polanco, P. Hieronymus Natalis, P. Benedictus Palmius Assistens, P. Michael Torres, P. Oliuerius Manaræus Assistens. & quidem cum eadem potestate, quam suis Definitoribus Secunda Congregatio Generalis Dec. 46. tribuit.

X I I.

Post Decretum XX.

D. 46. Ordo Nouitiorum, & Magistri officium Generali relictus.

CVm fuisset lectus ordo Nuuitiorum in Congregatione, placuit vt tam ordo iste, quam Magistri Nouitiorum officium, ad R. P. Generalem reijceretur, cum vtrumque ad regulas, & gubernationis rationem pertineat.

Post

XIII.

Poſt Decretum XXI.

D. 53. Deputationes non expeditæ.

QVæſitum fuit, quid faciendum eſſet de varijs deputationibus ſuperius factis, cum nec dum expeditæ eſſent, nec facile expediri poſſent, niſi Congregatio diu protraheretur. Et Decretum eſt, vt quæ pertinent ad conficiendum officium Aſsiſtentium, & formulam ſcribendi emendandam, R. P. Generali relinquerentur, vtpote ad regulas pertinentia. Canones quoque ex actis trium Congregationum Generalium poſt electionem, idem extrahi curaret, nulla facta ſenſus mutatione. In difficultatibus etiam Conſtitutionum declarandis, auctoritate tantum ſua ordinaria vteretur. Formula tamen Congregationis Prouincialis, & Vicarij officium, & Canones ex actis ante electionem deſumpti in Congregatione legerentur, & ab ea probarentur. quod & factum eſt.

Canones trium Congregationũ.

Formula Congregationis Prouincialis.

XIV.

Decretum Tertiæ Congregationis Generalis.

CVm die 14. Iunij ageretur de grauiſſimis neceſſitatibus Collegij, & Domus Romanæ ob contracta multa debita, & ſummam diffi-

difficultatem in tanta multitudine alenda, & de modo aliquo adhibendi remedium quæreretur: Decreuit Congregatio, vt R. P. Generalis deputaret aliquos, qui iſta inſpicerent, & de remedio conſultarent, ac in Congregatione referrent. Ipſe vero deputauit Patres Aſsiſtentes, & omnes Prouinciales, vt viderent, quænam ratio iniri poſſet, vt Collegium Romanum ære alieno liberaretur, & in futurum prouideretur vnde ſuſtentari poſſet. Conuenerunt igitur Patres Deputati, & re diligenter diſcuſſa, maior illorum pars cenſuit, vt Decretum illud de diſtributione bonorum facienda in eadem Prouincia, in qua ſunt bona, & non in ea vbi quis ingrediatur, integrum maneat: ſed Congregatio Generalis relinquat R. P. Generali facultatem in eo diſpenſandi in Collegio Romano, & alijs Seminarijs Prouinciarum, pro iudicio, & arbitrio R. P. Generalis habita ratione neceſsitatis, & communis boni. ita vt cum quis in his locis ad Societatem admittitur, poſsit P. Generalis diſpenſare, vt eius bona, quæ in alia Prouincia fuerint, applicentur illi Seminario. Extra hunc autem caſum ſemper iuxta Decretum applicētur bona Prouinciæ, in qua ipſa bona ſunt. & hæc diſpenſatio perpetua non ſit: ſed interim locum habeat, dum Dominus alia ratione Seminarijs huiuſmodi non prouiderit: vel certe vſque ad aliam Generalem Congregationem, & mo-

do

do ſcandalum ſemper in his diſtributionibus vitetur. Viſum eſt pene omnibus, vt in his Collegijs Noſtrorum numerus minuatur: ita vt deinceps nulla debita contrahantur: ſed nos accommodemus S. Concilij Tridentini decreto & noſtro. Et huic ſententiæ conſenſit Congregatio die 16. Iunij 1575. verum ne in actis insereretur, ſed in archiuio reponeretur.

Ex IV. Congregatione.

I.

D. 21. Aſſiſtentes electi ad plura medietate.

ASſiſtentium electio die 5. Martij mane expedita fuit. & primo quidem pro Septentrionalibus partibus primo ſcrutinio ad plura medietate ſuffragia electus eſt P. Paulus Hoffæus, Prouincialis ſuperioris Germaniæ. Secundo pro Italia ſimili ſcrutinio P. Laurentius Magius Viceprouincialis Poloniæ. Tertio pro Hiſpania & Indijs ad eam pertinentibus, ſimili ſcrutinio P. Garcias de Alarcon, Prouincialis Bæticæ. Quarto pro Luſitania & Indijs Orientalibus & Braſilia, ſimili ſcrutinio P. Georgius Serranus, Præpoſitus Domus profeſſæ S. Rochi abſens.

Die

II.

Die VI. Martij Congregatis Patribus primo ſcrutinio ad plura ſuffragia electus eſt in Admonitorē Præpoſiti Generalis P. Paulus Hoffæus Aſsiſtens pro Septentrionalibus partibus. cuius electioni interfuit vterque Procurator Sardiniæ, & Generalis.

D. 22. Admonitor die ſequenti ad plura.

III.

Poſt Decretum XXIII.

Cvm propoſitum eſſet de Definitoribus eligendis, vt proximo Decreto tractatum fuerat, placuit elegi Definitores, & numero, & poteſtate, ſicut pridie propoſitum erat. Nempe vt exceptis ijs, quæ ad Conſtitutiones, & magna Collegia diſſoluenda pertinent, reliqua omnia à Definitoribus definirentur. Quamquàm poſteà conuentum fuit omnium conſenſu, vt non obſtante Decreto 7. tit. 1. Congregationis Primæ, pro hac vice ſine ſcrutinio Definitores eſſent cum P. Generali veteres & noui Aſſiſtentes, videlicet P. Petrus Fonſeca, P. Benedictus Palmius, P. Oliuerius Manaræus, P. Ægidius Gonzalez, P. Garcias de Alarcon, P. Paulus Hoffæus, P. Laurentius Magius.

D. 35. Definitores ſine ſcrutinio electi.

IV.

Post Decretum XXXVI.

D. 61. Canones Congregationum omnium.

CVm Deputati ad Decreta reuidenda, & canones extrahendos, Congregationi proposuissent canones ex Decretis omnium Congregationum, legique cæpissent, & aliquot canones expungendi viderentur; quia res nimis in longum protrahebatur, & Patres cupiebant, vrgebantque vt Congregatio eodem die absolueretur; visum est Congregationi, vt res tota P. Generali commiteretur, qui saluis Decretis, canones prædictos reuideat & euulget, prout communi Societatis praxi expedire iudicauerit.

Ex V. Congregatione.

I.

D. 6. Deputati ad ſecernenda.

DIe 4. Nouembris facta eſt Deputatio quinque Patrum ex quinque diuerſis nationibus, ſecundum rationem Decreti 7. ante electionem, & 5. poſt electionem Congregationis tertię Generalis, ad videndũ ea quæ afferrentur à Patribus, & ſecernendum quę Congregationi Generali proponenda, quæ item ad Generalem Præpoſitum reijcienda ſint. Sed antequam ad ſcrutinium veniretur, pro hac vice tantum ad effectum præſentis electionis, declaratum fuit, primo ad Gallicanam nationem pertinere etiam Anglos, Scotos, Hibernos, ex quibus, ſicut ex Gallis, electio pro Gallicana natione fieri poſsit. Secundo ex Prouincia Flandriæ electionem fieri poſſe promiſcue pro vtraque natione Gallica & Germanica. Tertio Polonicam Prouinciam inter Germanicas computari. Quarto ſi qui vnius nationis in Prouincia alterius nationis occupentur, hos non ad nationem in qua verſantur, ſed ad eam in qua orti ſunt ſpectare. His præmiſsis ad ſcru

Angli, Scoti, Hiberni.

Flandri.

Poloni.

tinia

tinia ventum est. & primo scrutinio pro Germanica electus est P. Paulus Hoffæus. secundo pro Italica P. Benedictus Palmius, tertio pro Gallica P. Iacobus Tyrius. quarto pro Hispanica P. Aegidius Gonzalez. quinto pro Lusitanica P. Petrus à Fonseca.

II.

D. 10. Deputati ad detrimenta.

QVoniam ad conseruationem & incrementum non solum corporis, id est eorum quæ externa sunt, sed etiam spiritus Societatis plurimum refert, illius statum & conditionem non ignorari, quo melius de necessarijs præsidijs perquirendis, & illi subministrandis, agi posit; propositum fuit, an facienda esset aliqua Deputatio Patrum, qui ea excipiant quæ alij Patres ad eos deferent, ob eam causam vt cognoscatur, an aliquid detrimenti passa sit hactenus, aut deinceps passura Societas dicatur. Et re prolixè ac diligenter examinata, Decretum fuit concordi omnium voluntate, ac P. Generali vrgente, vt illa tanquam pernecessaria omnino fieret. Placuit etiam plurium suffragijs, vt ijdem quinque Patres supra Decreto 6. Deputati, cum Præposito Generali ad secernendum oblata, nec plures in hac etiam deputatione simul cum eodem P. Præposito sint Deputati. Et quidem pro hac vice sine scrutinio, vt in 4. Congre-

Ijdē qui ad secernenda,

Sine scrutinio electi.

Ordo Decretorum in m.f.

gregatione Dec. 35. in faciendis Definitoribus obſeruatum fuit. Quod ſi quid illis à quoquam tradetur, in quo illorum quiſpiam ſiue in perſona, ſiue in rebus ad ipſum pertinentibus tangatur, placuit Congregationi, vt ille tantiſper ſecedat, dum ab alijs illud legatur. Demum vt quæ repererint, in quibus Societas detrimentum paſſa ſit, aut paſſura timeatur, ad Congregationem referant.

III.

Poſt Decretum XXX.

D. 52. Definitores octo.

STatutum fuit omnium conſenſu, vt Definitores eligerentur, & quidem numero octo, qui cum P. Præpoſito in negotia, quæ Congregatio ad eos reijciet, celerius expedienda incumbant, cum ea poteſtate, quam Congregatio illis communicabit.

IV.

D. 54. Flandria.

CVm iuxta Decretum 52. electio Definitorum facienda eſſet, omnium primum pro hac vice declaratum fuit, Prouinciam Flandriæ ad Germanicas prouincias pertinere. Cetera vero, quæ de huiuſmodi materia Decret. 6. ante electionem quinque Deputatorum pro illa vice declarata fuerunt, in hac

etiam electione seruari placuit. Tum Decretum est, vt cum quinque Definitores eligendi sint ex quinque nationibus consuetis, ex tribus alijs qui supererunt eligendi, vnus ex Italica, alter ex Hispanica & Lusitanica promiscuè; tertius similiter promiscuè ex Transalpinis eligatur. Postremo facta est singulorum electio per scrutinium ad plura medietate suffragia, iuxta Decretum 48. Cong.4. Generalis. Et primo quidem pro Germania electus est P. Paulus Hoffæus tertio scrutinio. Secundo pro Italica P. Benedictus Palmius secundo scrutinio. Tertio pro Gallia P. Iacobus Tyrius primo scrutinio. Quarto pro Hispania P. Aegidius Gonzalez primo scrutinio. Quinto pro Lusitania P. Petrus Fonseca primo scrutinio. Sexto pro Italia P. Laurentius Magius primo scrutinio. Septimo pro Hispania & Lusitania P. Garcias Alarconius, secundo scrutinio. Octauo pro Transalpinis P. Oliuerius Manaræus primo scrutinio.

Definitores octo ex quinque nationibus.

V.

Post Decretum LIII.

D. 83. Canones quintæ Congregat.

CVm canones ex Decretis Congregationis iuxta formulam Congregationis Generalis §.75. extrahendi essent, idque commodè fieri non posset ante Congregationis disso-

diſſolutionem, proptérea quod multi Patres cupiant & vrgeant Congregationi tandem finem imponi: Viſum eſt Congregationi, vt res tota P. Generali committeretur: qui per Patres Aſsiſtentes, & alios quos ipſe iudicauerit, Canones ex Decretis primo quoque tempore extrahi curabit, prout communi Societatis praxi expedire iudicauerit, & extractos euulget, ac toti Societati communicet.

V I.

Poſt Decretum L I V.

D. 86. Admonitor ad plura medietate ſuffragia.

ADmonitoris electio die 11. Ianuarij expedita fuit; & tertio ſerutinio ad plura medietate ſuffragia electus eſt in Admonitorem Præpoſiti Generalis P. Iacobus Ximenez. cuius electioni interfuerunt Procuratores Sardiniæ, Mexici, Braſiliæ, & Generalis.

V I I.

Poſt Decretum L V.

D.88. Curſus Philoſophicus.

CVm propoſitum fuiſſet, vt auctoritate Congregationis conficeretur aliquis curſus Philoſophicus, quo Noſtri in Societate vterentur omnibus communi: placuit Con-

gregationi, vt id P. Generalis iudicio relinqueretur.

VIII.

Post Decretum LVII.

D. 91. Cōgregatio altera post sexenniū, & mutatio Assistentiū mādato Pontificis.

CVm P. Præpositus exposuisset, eam esse Summi Pontificis voluntatem, referente id Cardinali Toleto, vt post sequens sexennium cogatur denuo Generalis Congregatio: ac præterea fiat mutatio trium Assistentium, videlicet Italiæ, Hispaniæ, Lusitaniæ; propterea quod diuturno satis tempore in eo officio ij perseuerarunt. nam quartus Assistens pro Transalpinis partibus non ita pridē suum officiū inchoarat: Congregatio Censuit, quod ad Generalem quidem Congregationem post sequens sexennium celebrandam attinet, sine recusatione obtemperandum esse, & nihilominus rationes summa cum humilitate, & reuerentia offerendas, quibus Congregationis sensus hac de re contineatur. De Assistentium autem mutatione Congregationi visum fuit, voluntatem Summi Pontificis, tanquam obedientiæ filijs, omni qua par est promptitudine, & submissione amplectendam: humiliter tamen, ac reuerenter cum eius Sanctitate agendum esse, illique proponendas rationes, ac

Congregatio deprecatur.

ac serio supplicandum, vt illa mutatio non fiat: cum præsertim nostris Constitutionibus aduersetur; ac nulla eius faciendæ mutationis causa extare cernatur, & grauia inde incommoda sequi necesse sit. designandos vero pro iudicio P. Præpositi aliquot Patres, qui primo quoque tempore prædicta omnia apud Summum Pontificem Congregationis nomine pertractent. Pater autem Præpositus designauit P. Benedictum Palmium, & P. Ægidium Gonzalez, qui postridie mane ad Summum Pontificem accederent.

I X.

Actio 41. *die* 14. *Ianuarij*.

D. 29. Perstatin sentētia Pōtifex.

CVm duo Patres, de quibus proximo Decreto 91. ad Summum Pontificem ob quædam impedimenta non accessissent, ac nihilominus Summus Pontifex, quæ in Congregatione gesta fuerant resciuisset, per Cardinalem Toletum P. Præposito significari mandauit, vt supradicta duo, videlicet de Congregatione post sequens sexennium cogenda, & de mutatione Assistentium iam facienda executioni omnino mandarentur. Quæ omnia cum Præpositus Congregationi exposuisset, Congregatio acquieuit, & obtemperandum esse annuit. Atque ita quatriduum ad capien-

Congregatio acquiescit.

das informationes pro tribus Aſſiſtentibus Italiæ, Hiſpaniæ,Luſitaniæ eligendis indictum fuit: ita vt proximo die Martis, qui erit 18. præſentis menſis,mane electio fiat.

X.

D. 93. Decreti ſuſpenſio.

STatutum fuit,vt quandoquidem poſt proximum ſequens ſexennium, Summi Pontificis mandato, cogenda eſt Generalis Congregatio, Decretum 76. maneat in omnibus ſuſpenſum, excepto primo §. de contractione numeri Congregandorum in Prouincialibus Congregationibus.ita vt nullam omnino vim habeat quoad tres poſteriores §. donec ſequens Congregatio de illo decernat.

X I.

Poſt Decretum LVIII.

D. 92. Trium Aſſiſtentiū electio.

CVm Patres mane conueniſſent,prout Decreto 92. conſtitutum fuerat, facta eſt trium Aſiſtentium electio ad plura medietate ſuffragia, præmiſſis quæ de more præmitti ſolent. Et primo quidem loco, ac primo ſcrutinio, pro Italiæ & Siciliæ Prouincijs electus eſt P. Ludouicus Maſellus,Poloniæ Prouincialis.Secundo pro Hiſpaniæ & Indiarum ad eam pertinentium Prouincijs, primo ſcrutinio P. Anto-

Antonius Mendoza. Tertio pro Lusitania & Indijs Orientalibus, ac Brasilia P. Ioannes Aluarus, Lusitaniæ Prouincialis. Quorum electioni interfuerunt Procuratores Mexici, ac Brasiliæ, vtpote in suis Prouincijs electi cũ iure suffragij ad Generalem, si opus fuisset, eligendum, iuxta Decretum 46. Congregationis Quartæ Generalis. P. item Iosephus Acosta ex Congregationis cõcessione. non autem Procuratores Generalis, & Sardiniæ, iuxta Decretum 17. Congregationis Tertiæ Generalis, nec Secretarius P. Generalis, iuxta Decretum 15. Congregationis Quartæ Generalis. Porro noui Asistentes statim post electionem suam iuramentum, iuxta §.85. Formulæ Congregationis Generalis coram Crucifixo in omnium conspectu fecerunt. Similiter & P. Iacobus Tyrius pro Transalpinis partibus Asistens, qui hactenus illud non præstiterat.

Procuratores Indiarũ electi cũ iure suffragij.

Ex VI. Congregatione.

I.

D. 12. Galliæ conceditur quintus Aſsiſtẽs.

ACtum eſt de quinto Aſsiſtente inſtituendo pro Gallia, quod fuerat præterita iam actione propoſitum. In qua deliberatione poſtquam plurima prolixe à pleriſque allata fuerunt de præclaris Regni Galliæ, Regiſque ipſius in Societatem noſtram meritis ac ſtudio, deque adeo fructuoſis in illis Prouincijs Noſtrorum Patrum, ac Fratrum ſudoribus: licet aliquibus nonnihil obſtare quædam poſſe viderentur: tamen quia tantopere aucta iam Societate, atque in illo præſertim regno Collegiorum & negotiorum varietate, ac multitudine, dum Aſſiſtens ipſi proprius aſſignatur, non illis tantum Prouincijs, ſed imminuto ceteris Aſsiſtentibus onere toti ferme Societati commodetur; neque alienum eſſe à Conſtitutionibus videtur: quia denique non exiguæ res iſta Societatis erga Regem Chriſtianiſſimum, pro tam ſingularibus ab ipſo in eam collatis beneficijs, gratitudinis, & propenſæ in ipſum voluntatis futurum eſſe videbatur argumentum

tum: summa omnium consensione,& communi quadma animorum lætitiæ, atque alacritatis significatione, responsum est, quintum Assistentem Galliæ Prouincijs concedendum esse reliquis omnino parem.

I I.

Post Decretum I.

D. 15. Canonizatio Beatorũ Ignatij, & Xauerij.

CVm propositum fuisset quod à diuersis Prouincijs postulabatur, vt hoc ipso Congregationis tempore totius Congregationis nomine vrgeretur apud Summum Pontificem, atque apud alios, ad quos spectat, Canonizatio B. P. N. Ignatij, ac B. Francisci Xauerii. Responsum est, vt id fiat suo tempore.

I I I.

D. 16. Assistẽtium mutatio extra ordinaria Pontificis mandato.

EXposuit R. P. N. Generalis Summi Pontificis voluntatem esse, referente P. Laurentio Paulo, Procuratore Generali, vt omnino fieret omnium Assistentium mutatio. Ac licet Suæ Sanctitatis voluntas, qua par est reuerentia videretur ab omnibus tanquam obedientiæ filiis amplectenda: cum res tamen grauissima iudicaretur, tum quia nostris Constitutionibus aduersatur, tum quia nulla eius mutationis faciendæ causa cernebatur,& grauia

uia inde sequi incommoda posse timebatur: Censuit Congregatio designandos, R. P. N. Generalis iudicio, Patres aliquot, qui cum eodem R. P. Nostro cum primum commodè posset, rei momentum & communem Congregationis sensum S. Sanctitati cum omni humilitate proponerent: rogarentque in primis, vt Societatis vniuersæ illa de re mentem secretis in Cōgregatione suffragiis exquiri permitteret: sic tamen vt Suæ Sanctitatis nihilominus postea iudicio acquiesceremus.

Legati Patres ad Pontificem.

I V.

Post Decretum VI.

D. 22. Perstat in proposito Pontifex.

Retulit R. P. Generalis se, prout die 26. Februarii Act. 5. Decreto 16. statutum fuerat, cum Patribus Ferdinando Albero, Ludouico Richeomo, Iosepho Villega, Antonio Mascarenas, Paulo Boxa, & Bernardino Castorio, pridie Summum adiisse Pontificem: cumque varias rationes attulisset, quibus Assistentium mutationem Societati valde incommode fore ostenderet, Suam Sanctitatem benigne quidem audiuisse, perstitisse tamen in proposito; cum assereret se præsentium quidem Assistentium ad id personarum ratione non moueri; sed Societatis tamen bonum, & Dei obsequium spectare. Quare gratum

tum sibi futurum, si hoc ei crederemus, & ipsius iudicio ac voluntati acquiesceremus. Ac licet quando id commodius intra Congregationis tempus videretur, à nobis perfici permisisset: cum tamen quamprimum faciendam nouorum Assistentium electionem esse omnium suffragijs iudicatum fuisset; indictum est quatriduum pro informationibus juxta formulam faciendis: ita vt proximo die Veneris, hoc est 7. Martij mane ipsorum fieret electio.

V.

Post Decretum IX.

D. 28. Assistentiũ quinque electio.

DIe 7. Martij cum Patres omnes, qui suffragij ius ad electionem habebant, mane facto sacro conuenissent, quemadmodum Act. 9. Dec. 22. constitutum fuerat, præmissa breui oratione, facta est quinque Assistentium electio per secreta scrutinia ad plura medietate suffragia. Et primo quidem loco, secundo scrutinio electus est pro Italiæ, Siciliæque Prouincijs P. Mutius Vitellescus, Prouincialis Romanæ Prouinciæ. Secundo loco pro Germania primo scrutinio P. Ferdinandus Alberus, Viennensis Collegij in Austria Rector. Tertio loco pro Gallijs secundo scrutinio P. Ludouicus Richeomus, Prouincialis Lugdunen-

nensis. Quarto loco pro Hispania, & ad eam pertinentibus Prouincijs primo scrutinio P. Nicolaus de Almaçan, Prouincialis Bæticæ. Denique pro Lusitania & Prouincijs ad eam spectantibus primo etiam scrutinio P. Antonius Mascarenas, Prouincialis Lusitaniæ. absolutaque electione singuli de nouo electi Assistentes iuramentum iuxta §. 81. Formulæ Congregationis Generalis in omnium conspectu coram Crucifixo præstiterunt.

V I.

Post Decretum XI.

D. 34. Rectorũ mutandorũ potestas facta Generali.

QVia vero iuxta Canonem 31. primæ Cong. & 18. Cong. quintæ moris est, vt si quæ Congregationis tempore Rectorum vel constituendorum vel mutandorum necessitas occurrat, id nisi Congregatione annuente non fiat, & quibusdam in locis fieri oportere Prouinciales aliquot vrgebant: Censuit Congregatio, cum id proponeretur, R.P. Generali permittendum, quod pro maiori Societatis bono faciendum in Domino iudicasset.

Ex VII. Congregatione.

I.

Poſt Decretum III.

PRopoſitum, placeretne Congregationum Generalium Decreta typis mandari. Cenſuit Congregatio mandanda.

D. 11. Decreta typis mandanda.

II.

Poſt Decretum IV.

PRæmiſſa iuxta Formulam oratione delecti ſunt, vltimo die quatridui, ante prandium, Aſsiſtentes, Italiæ P. Bernardinus Confalonerius: Germaniæ P. Theodorus Buſæus: Galliæ P. Chriſtophorus Baltaſar, primo omnes ſcrutinio. Hiſpaniæ P. Alfonſus Carrillius, ſcrutinio ſecundo: Luſitaniæ P. Nonius Maſcarenas ſcrutinio primo. petitumque Congregationis mandato in ſingulis ſuffragium eſt à P. Petro Antonio Spinello, qui iam tunc morbo (quo paucis poſt hebdomadis, ſcilicet die 14.

D. 13. Aſſiſtentiũ electio.

Suffragium ab ægroto petitum.

De-

Decemb. extinctus est) lecto detinebatur: præstitumque iuramentum ab Asſiſtentibus est iuxta Formulæ præſcriptum. Rogata deinde Congregatione, placeretne eadem actione eligi Admonitorem, cum ſat temporis ſupereſſet; Placuit eligi, primoque ſcrutinio delectus est P. Iacobus Crucius.

Admonitor eadē actione electus.

III.

Post Decretum XIX.

D. 31. Diſputationes.

AD illud vero, quod petebatur, certi vt aliquid de Theologicis diſputationibus in Generali Congregatione inſtituendis ſtatueret: Cenſuit nihil ſibi in alterutram partem in hoc genere ſtatuendum in præſentiarum videri.

IV.

Post Decretum XXV.

D. 39. Secretarij & Subſtitutorū regulæ excudendæ.

CEnſuit deinde Congregatio Secretarij Societatis & Subſtitutorum eius regulas reliquorum more imprimendas, poſtquam à Deputatis examinatæ fuerint.

Post

V.

Post Decretum XXXI.

CVm desiderassent nonnulli, vt Visitatorum Regulæ, seu Instructiones serio examinarentur, num quid illis addi, num quid demi deberet: Censuit Congregatio rem hanc vniuersam P. Nostri iudicio committendam.

D. 46. Visitatorum regulæ.

VI.

Post Decretum XXXIV.

CVm postulatum fuisset ab aliquibus, vt dignaretur Congregatio priuatarum Deputationum decisiones ad maiorem Deputationem reijcere, quæ dispiceret quænam ad Congregationem referenda essent, ne in longum Congregatio cum magno Prouinciarum incommodo traheretur. Placuit Congregationi rem ad dictos Deputatos Patres remittere, qui examinata à priuatis Deputationibus res dispicerent, tales ne essent, quæ merito Congregationi proponendæ forent.

D. 50. Deputationes priuatæ, ad Generalem reiectæ.

Post Decretum LXXVII.

D. 160.
Sũma Theologię, & Philosophiæ.

CVm propositum fuisset, placeret ne Congregationi, aliquibus Societatis Theologis committere, vt certas in vtraque scientia summas conficerent, quę maxime receptas Societatis opiniones è D. Thomæ, Patrumq. nostrorum scriptis desumptas solide & paucis complecterentur: ne tanta Nostri libertate per varia Theologorum, ac Philosophorum placita vagarentur. Censuit nihil hac de re in præsentiarum ob varias grauesque à multis in medium allatas causas statuendum, nec videri nunc idoneum huic rei tempus esse.

INDEX EORVM, quæ in Decretis continentur.

Prior numerus Congregationem indicat, Posterior Decretum.

Vbi A, litera est inserta, Decretum ante Electionem factum significat. Vbi O, adiecta est, quærendum in fine esse inter Prætermissa.

A

Se-

De-

Do-

Ele-

G

Se-

De-

Do-

Facul-

In-

sari

De-

Ele-

Facul-

stitu-

In-

pro

T.

V

FINIS.